

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 70. izredna seja (19. in 20. junij 2014)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 70. IZREDNE SEJE

A1. točka dnevnega reda: PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SISTEMU PLAČ V JAVNEM SEKTORJU (ZSPJS-T), NUJNI POSTOPEK, EPA 2049-VI

1. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI (ZSPDSLS-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1995-VI

2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O FISKALNEM PRAVILU (ZFisP), PRVA OBRAVNAVA, EPA 2037-VI

3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O POGOJIH KONCESIJE ZA IZKORIŠČANJE ENERGETSKEGA POTENCIALA SPODNJE SAVE (ZPKEPS-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2020-VI

4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA (ZDIJZ-D), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1893-VI

5. točka dnevnega reda: POROČILO O DELU KOMISIJE ZA NADZOR OBVEŠČEVALNIH IN VARNOSTNIH SLUŽB ZA LETO 2013 (TAJNO), EPA 1987-VI

6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O DOHODNINI (ZDoh-2N), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1924-VI

7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB (ZDDPO-2K), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1925-VI

8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE O IZBOLJŠANJU SPOŠTOVANJA DAVČNIH PREDPISOV NA MEDNARODNI RAVNI IN IZVAJANJU FATCA (BUSSDP), EPA 1052-VI

9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O RATIFIKACIJI EVROPSKE LISTINE O REGIONALNIH ALI MANJŠINSKIH JEZIKIH (MELRJ-B), EPA 2038-VI

10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZENAČEVANJU MOŽNOSTI INVALIDOV (ZIMI-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2002-VI

11. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predlog sklepa o spremembah Sklepa o imenovanju predsednikov in podpredsednikov delovnih teles Državnega zbora, EPA 2072-VI

Predlog sklepa o spremembi Sklepa o izvolitvi predsednika, podpredsednika in članov Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, EPA 2073-VI

Poročilo k potrditvi izvolitve poslank in poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, EPA 2044-VI

12. točka dnevnega reda: PREDLOG DEKLARACIJE O USTAVNIH VIDIKIH IZVRŠITVE ODLOČBE USTAVNEGA SODIŠČA U-I-114/11 Z DNE 9. 6. 2011 (Ur. l. RS, št. 47/2011) O OBČINI ANKARAN, 2007-VI

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	9
IVAN VOGRIN	9
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE O IZBOLJŠANJU SPOŠTOVANJA DAVČNIH PREDPISOV NA MEDNARODNI RAVNI IN IZVAJANJU FATCA (BUSSDP), EPA 1052-VI	10
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O RATIFIKACIJI EVROPSKE LISTINE O REGIONALNIH ALI MANJŠINSKIH JEZIKIH (MELRJ-B), EPA 2038-VI	10
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ	10
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O FISKALNEM PRAVILU (ZFisP), PRVA OBRAVNAVA, EPA 2037-VI	11
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	11
JOŽEF KAVTIČNIK	12
MATEVŽ FRANGEŽ	12
JANI MÖDERNDORFER	14
MARKO PAVLIŠIČ	15
FRANC BOGOVIČ	17
MARJANA KOTNIK POROPAT	19
JOŽEF HORVAT	20
MAG. ANDREJ VIZJAK	21
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	24
DANIJEL KRIVEC	26
MAG. KATARINA HOČEVAR	27
JOŽEF HORVAT	28
MAG. MARKO POGAČNIK	30
DR. LJUBICA JELUŠIČ	31
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	32
MARKO PAVLIŠIČ	33
SAMO BEVK	35
IVAN VOGRIN	35
DR. LJUBICA JELUŠIČ	36
MAG. BRANKO GRIMS	36
DR. LJUBICA JELUŠIČ	38
MAG. BRANKO GRIMS	38
MAG. BRANKO GRIMS	38
MAG. BRANKO GRIMS	38
MAG. BRANKO GRIMS	39
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	39
SONJA RAMŠAK	39
MARKO PAVLIŠIČ	40
MAG. MAJDA POTRATA	40
JOŽE TANKO	41
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	44
IVAN VOGRIN	45
MARKO PAVLIŠIČ	45
DR. LJUBICA JELUŠIČ	46
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	46
SREČKO MEH	47
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	47
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	47

MAG. ANDREJ VIZJAK	47
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O DOHODNINI (ZDoh-2N), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1924-VI	48
JAKOB PRESEČNIK.....	48
JOŽEF HORVAT	49
MATEJA VRANIČAR.....	49
ALJOŠA JERIČ	50
JOŽEF HORVAT	50
7. TOČKA DNEVNEGA REDA: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB (ZDDPO-2K), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1925-VI	50
JOŽEF HORVAT	51
JOŽEF HORVAT	51
MATEJA VRANIČAR.....	52
ALJOŠA JERIČ	52
JOŽEF HORVAT	52
ALJOŠA JERIČ	53
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O POGOJIH KONCESIJE ZA IZKORIŠČANJE ENERGETSKEGA POTENCIALA SPODNJE SAVE (ZPKEPS-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2020-VI	53
MAG. ANDREJ VIZJAK	53
ZVONKO LAH.....	54
MIRKO BRULC	55
POLONCA KOMAR.....	56
ALJOŠA JERIČ	56
BRANKO KURNJEK	56
MAG. JANA JENKO	57
IVA DIMIC	58
TOMAŽ LISEC	58
BRANKO FICKO.....	59
MAG. ANDREJ VIZJAK	60
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZENAČEVANJU MOŽNOSTI INVALIDOV (ZIMI-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 2002-VI	60
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	60
DARKO JAZBEC	61
BRANKO KURNJEK	61
JAKOB PRESEČNIK.....	62
MARJANA KOTNIK POROPAT	62
IVA DIMIC	63
ALENKA LAMPE	63
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	64
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA (ZDIJZ-D), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1893-VI.....	65
RIHARD BRANISELJ	65
JERKO ČHOVIN.....	65
KRISTINA VALENČIČ	66

JAKOB PRESEČNIK.....	67
MARJANA KOTNIK POROPAT.....	68
JOŽEF HORVAT.....	69
SONJA RAMŠAK.....	69
MAG. MAJDA POTRATA.....	70
JERKO ČHOVIN.....	71

12. točka dnevnega reda: PREDLOG DEKLARACIJE O USTAVNIH VIDIKIH IZVRŠITVE ODLOČBE USTAVNEGA SODIŠČA U-I-114/11 Z DNE 9. 6. 2011 (Ur. l. RS, št. 47/2011) O OBČINI ANKARAN, 2007-VI.....	72
---	----

JOŽEF KAVTIČNIK.....	72
JERKO ČHOVIN.....	73
JAKOB PRESEČNIK.....	74
MARJANA KOTNIK POROPAT.....	75
ROBERTO BATTELLI.....	75
JANJA KLASINC.....	76
MAG. MAJDA POTRATA.....	77
JERKO ČHOVIN.....	77

1. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI (ZSPDLS-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1995-VI.....	78
---	----

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	78
MARJANA KOTNIK POROPAT.....	79
SAŠA KOS.....	80
MIRKO BRULC.....	80
RIHARD BRANIŠELJ.....	81
JAKOB PRESEČNIK.....	81

A1. točka dnevnega reda: PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SISTEMU PLAČ V JAVNEM SEKTORJU (ZSPJS-T), NUJNI POSTOPEK, EPA 2049-VI.....	82
--	----

BOŠTJAN ŠEFIC.....	82
IVAN VOGRIN.....	83
JERKO ČHOVIN.....	83
JERKO ČHOVIN.....	84
SONJA RAMŠAK.....	85
JANJA KLASINC.....	85
MAG. MAJDA POTRATA.....	85
JERKO ČHOVIN.....	86
BRANKO KURNJEK.....	86
JAKOB PRESEČNIK.....	87
MAG. MAJDA POTRATA.....	88
IVAN VOGRIN.....	88
JAKOB PRESEČNIK.....	88
MIRKO BRULC.....	88
JERKO ČHOVIN.....	89
SONJA RAMŠAK.....	89
SONJA RAMŠAK.....	89
SONJA RAMŠAK.....	89

5. točka dnevnega reda: POROČILO O DELU KOMISIJE ZA NADZOR OBVEŠČEVALNIH IN VARNOSTNIH SLUŽB ZA LETO 2013 (TAJNO), EPA 1987-VI.....	90
---	----

5. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	90
SREČKO MEH	90
JOŽEF JEROVŠEK	90
2. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	91
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	91
JOŽEF HORVAT	91
BOJAN STARMAN	92
FRANC BOGOVIČ	92
MATEVŽ FRANGEŽ	92
IVAN VOGRIN	93
JAKOB PRESEČNIK	93
MARKO PAVLIŠIČ	93
3. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	94
MAG. ANDREJ VIZJAK	94
FRANC BOGOVIČ	94
MAŠA KOCIPER	95
MATEVŽ FRANGEŽ	95
MATJAŽ HAN	95
SREČKO MEH	96
RENATA BRUNSKOLE	96
MAG. ANDREJ VIZJAK	96
IVAN VOGRIN	97
TOMAŽ LISEC	97
FRANC BOGOVIČ	97
4. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	98
RIHARD BRANISELJ	98
DARKO JAZBEC	98
JAKOB PRESEČNIK	98
IVAN VOGRIN	98
JOŽEF HORVAT	99
BOJAN STARMAN	99
6. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	99
JOŽEF HORVAT	99
FRANC BOGOVIČ	99
JOŽEF HORVAT	100
FRANC BOGOVIČ	100
7. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	100
JOŽEF HORVAT	100
JOŽEF HORVAT	101
DARKO JAZBEC	101
10. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	101
12. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	101
JOŽEF KAVTIČNIK	101

ROBERTO BATTELLI	102
IVAN VOGRIN.....	102
JAKOB PRESEČNIK.....	102
ROBERTO BATTELLI	102
1. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	103
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	103
A1. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE.....	103
11. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.....	103
Predlog sklepa o spremembah Sklepa o imenovanju predsednikov in podpredsednikov delovnih teles Državnega zbora, EPA 2072-VI	103
Predlog sklepa o spremembi Sklepa o izvolitvi predsednika, podpredsednika in članov Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, EPA 2073-VI	104
Poročilo k potrditvi izvolitve poslank in poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, EPA 2044-VI.....	104

Državni zbor VI. mandat

70. izredna seja
19. in 20. junij 2014

Predsedujoči: Janko Veber.....predsednik Državnega zbora
Renata Brunskole.....podpredsednica Državnega zbora
Polonca Komar..... podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 19. junija 2014 ob 12. uri.

PRESEDNIK JANKO WEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 70. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: mag. Barbara Žgajner, gospa Marija Plevčak, gospa Mateja Pučnik, mag. Jana Jenko, gospa Renata Brunskole do 17. ure, gospa Aleksandra Osterman, mag. Lejla Hercegovac, mag. Melita Župevc, gospa Maja Dimitrovski, gospa Janja Napast, gospa Ljudmila Novak, gospod Franc Pukšič, gospod Samo Bevk od 16. ure dalje, mag. Matej Tonin, dr. Vinko Gorenak od 15.30 dalje, gospod Matjaž Han od 13. ure dalje. Na sejo sem vabil tudi predstavnike Vlade. Pozdravljam vse prisotne!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 70. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda seje ste prejeli v petek, 13. junija 2014, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora.

Prehajamo na obravnavo in odločanje o predlogu za širitev dnevnega reda. V skladu z dogovorom na 102. seji Kolegija predsednika Državnega zbora 13. 6. 2014 Državnemu zboru predlagam, da dnevni red 70. izredne seje razširi z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, nujni postopek, EPA 2049-VI. Dopis ste s predlogom širitve prejeli 19. 6. 2014.

Predstavnika Vlade kot predlagateljice trenutno ni v dvorani, zato sprašujem, če želi besedo mag. Ivan Vogrin kot predlagatelj poslanskega predloga zakona?

Izvolite, imate besedo.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Spoštovani kolegice in kolegi!

Nenavadno je, da v tej državi nič več ni sveto. Ustavno sodišče je ugotovilo neustavnost rešitve. Mi v roku dveh let nismo uspeli pripraviti

ustavne rešitve zadeve. Jaz sem na predlog tistih, ki jih zakon zadeva, ki so zaradi tega neustavnega stanja oškodovani, pripravil predlog zakona in ga vložil v proceduro v Državni zbor. In kaj se zgodi? Že na odboru je zavrnjeno. To se pravi, da mi uzakonjamo neustavno stanje. Eden od tistih, ki so razpravljali na odboru, je imel celo takšno obrazložitev, da ustavni sodniki, ki niso člani sindikata vojakov, ne morejo odločati o teh zadevah. Jaz bi vendarle pričakoval v prvi vrsti, da Državni zbor in vlada izvršujeta odločbe Ustavnega sodišča, izvršujeta. Kajti drugače, če mi tega ne delamo, kaj kažemo državljanom, kaj povemo? Kakšno sporočilo je? Saj se tudi vi ne rabite ničesar držati, nobenega zakona, nobene odločbe. Ničesar ni treba spoštovati, če mi kot Državni zbor nismo izvršili sklepa, odločbe Ustavnega sodišča, Ustavno sodišče pa je Državnemu zboru in Vladi dalo prehodni rok dve leti. V dveh letih nismo bili sposobni, kar kaže na to, da je to še en dokaz moji trditvi, da ta država ne funkcionira. In upam, da bo začela funkcionirati. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO WEBER: Hvala tudi vam. Želijo besedo predstavniki poslanskih skupin o predlogu za širitev dnevnega reda? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo o predlogu širitve.

Prehajamo na odločanje. Prosim vas, da preden odločimo, preverite delovanje glasovalnih naprav. Vse v redu? Torej, glasujemo o širitvi dnevnega reda, in sicer Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, nujni postopek, EPA 2049-VI, bo uvrščen na dnevni red, če bo širitev sprejeta.

Glasujemo. Prekinjam glasovanje.

Lahko ponovimo glasovanje, ste preverili ponovno vsi? Torej, ponovno glasujemo o širitvi dnevnega reda.

Glasujemo. Navzočih je 63 poslank in poslancev, za je glasovalo 39, proti 1.

(Za je glasovalo 39.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je predlog za širitev sprejet.

Obveščam vas, da bo Državni zbor izglasovano širitev obravnaval kot A1. točko dnevnega reda.

Prehajamo na glasovanje o določitvi dnevnega reda v celoti. Državnemu zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem in sprejeto širitvijo.

Lahko odločimo? Prosim? Srečko Meh, želite? Obrazložitev glasu – v tej fazi še ne. Potem, ko bomo začeli sejo, boste lahko pri posameznih točkah. Torej, glasujemo o dnevnem redu v celoti in s sprejeto širitvijo.

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti 1.

(Za je glasovalo 64.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je dnevni red 70. izredne seje Državnega zbora določen.

Preden preidemo – samo trenutek, prosim za pozornost. Preden preidemo na obravnavo 8. točke dnevnega reda, vas želim opozoriti, da če boste danes sejo zapustili pred 22. uro, zaradi priprave dvorane na jutrišnji zaprti del seje s sabo iz dvorane odnesete vse svoje stvari. Hvala za pozornost.

Prehajamo na 8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE O IZBOLJŠANJU SPOŠTOVANJA DAVČNIH PREDPISOV NA MEDNARODNI RAVNI IN IZVAJANJU FATCA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je Državnemu zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji Državnega zbora ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O RATIFIKACIJI EVROPSKE LISTINE O REGIONALNIH ALI MANJŠINSKIH JEZIKIH.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je Državnemu zboru pisno poročal.

Prehajamo na predstavitev stališča Poslanske skupine italijanske in madžarske narodne skupnosti. Besedo dajem dr. Lászlu Gönczu.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS NS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani kolege in kolegi!

V naši poslanski skupini smo presenečeni zaradi obravnave spremembe Zakona o ratifikaciji Evropske listine o regionalnih ali manjšinskih jezikih iz razloga, ker se o spremembi pred sprejetjem predloga na Vladi Republike Slovenije nihče ni posvetoval z organizacijami narodnih skupnosti, niti z našo poslansko skupino. Naj spomnim, da Zakon o samoupravnih narodnih skupnostih jasno določa, da se je vlada oziroma predlagatelj spremembe zakona dolžan še v teku priprave besedila predloga posvetovati s predstavniki narodnih skupnosti, če gre za vsebino, ki se neposredno nanaša na njihove pravice. V konkretnem primeru gre izrecno za vsebino, ki sodi v ta okvir. Zaradi tega, predvsem zaradi opozorila na procesne nedoslednosti, se bova s kolegom Battelijem pri glasovanju vzdržala. Omenjena nedoslednost predlagatelja pa je zgolj en procesni razlog za naše zadržano stališče. Drugo, bistveno važnejše vsebinsko vprašanje je, ali je prenos kompetenc z Ministrstva za zunanje zadeve na urad za narodnosti, kar se v tem predlogu določa, primeren način reševanja tako zahtevne naloge.

Povzemam, da je Republika Slovenija Evropsko listino o regionalnih ali manjšinskih jezikih ratificirala leta 2000. Zakon o ratifikaciji je v 3. členu za potrebe izvajanja omenjene listine določil Ministrstvo za zunanje zadeve. Po naknadno posredovanih informacijah zunanjega ministrstva naši poslanski skupini je doslej glede omenjene obveze bila težava v tem, da ministrstvo baje ni imelo potrebnih nacionalnih pristojnosti za izvajanje omenjene evropske listine. To so po njihovem mnenju jasno potrdili tudi štirje krogi pregleda implementacije sprejetih določil v procesu dialoga z odborom strokovnjakov Sveta Evrope. Poudarjajo tudi, da ministrstvo nima vzvodov za uveljavljanje priporočil odbora Evropske listine o regionalnih in manjšinskih jezikih za izboljšanje implementacije, ki jih dobiva s strani odbora strokovnjakov Sveta Evrope, zato bi naj skozi dosedanje kroge pretežno ponavljali priporočila, ki pa jih Republika Slovenija zaradi opisanega ni implementirala ustrezno. To bi naj bil najvažnejši vzrok za sedaj predlagano spremembo zakona o ratifikaciji. Kot smo tudi naknadno obveščeni, so se za premostitev omenjene težave predstavniki Ministrstva za zunanje zadeve na to temo posvetovali z uradom za narodnosti, ki ima pristojnosti za spremljanje uresničevanja zakonskih in ustavnih določb o zaščiti narodnih skupnosti, pripravo predlogov in pobud vladi ter drugim državnim organom in pripravo analiz in poročil, ki zajemajo širša vprašanja varstva narodnih skupnosti.

Menijo, da bi bil urad za narodnosti ustrežnejši izvedbeni organ za to nalogo. Pri tem naj bi sledili vzorcu, ki je vzpostavljen v okviru konvencije Sveta Evrope o varstvu manjšin in

narodnih skupnosti, kjer je kot nosilni organ naveden urad za narodnosti, ki pri tem sodeluje z Ministrstvom za zunanje zadeve. V sedaj iztekajočem mandatu je bilo doseženo, da urad za narodnosti deluje kot samostojni organ v sestavi Kabineta predsednika Vlade. S tega vidika je mogoče predlog spremembe zakona sprejemati tudi pozitivno, vendar se moramo hkrati zavedati, da je na področju uresničevanja sicer vzorno urejenih pravic narodnih skupnosti v praksi velika vrzel. Na to še posebej opozarja prav odbor strokovnjakov Sveta Evrope. Postavlja se torej vprašanje, ali urad dejansko razpolaga s potrebnimi kadrovskimi potenciali za opravljanje tako pomembne naloge. Kljub temu, da predlagatelji trdijo, da je predlog zakona o spremembi zakona o ratifikaciji tega dokumenta v celoti tehnične narave, smo v narodni skupnosti do tega zelo zadržani. Nikakor ne razumemo naglice, da se v zadnjem hipu mandata pristopa k tovrstnim spremembam. Sicer kljub temu upamo, da se bodo naši zadržki izkazali kot neutemeljeni. Dejansko si tega tudi želimo, vendar pa opozarjamo na procesne nedoslednosti in tudi morebitne vsebinske težave zaradi predlagane spremembe.

Torej še enkrat, v znak naše zadržanosti se bova pri tem glasovanju z gospodom Battellijem vzdržala. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali s predstavitvijo stališča poslanske skupine. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zborna ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 61 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti nihče.

(Za je glasovalo 54.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O FISKALNEM PRAVILU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona mag. Andreju Šircelju.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik, za besedo. Kolegi in kolegice!

Žal ne morem pozdraviti predstavnikov Vlade, kajti kot kaže, se vladi Alenke Bratušek ta

točka ne zdi tako pomembna, da bi poslala svoje ministre ali državne sekretarje na to sejo. To seveda obžalujem. Obžalujem zaradi tega, ker je ta vlada in ta koalicija spravila državo v neustavni položaj. 148. člen Ustave določa, da morajo biti prejemki in izdatki zajeti v proračunih, določa, da morajo biti uravnoteženi brez zadolževanja oziroma da lahko prihodki presega izdatke. Ta člen Ustave je bil sprejet v tem državnem zboru 24. maja prejšnjega leta, in v ustavi je tudi rok, da mora biti zakon o fiskalnem pravilu sprejet do 24. 11. Vendar koalicija ni naredila tega, ni naredila te domače naloge. Zaradi tega je danes Slovenija, prvič, v neustavnem položaju, drugič, v veliko slabšem gospodarskem in finančnem položaju in, tretjič, seveda krši tudi mednarodne zaveze, ki jih je sprejela. To seveda pomeni, da je sedanja koalicija predvsem neodgovorna do samega pravnega reda v državi, do ustavne ureditve v državi in da je dejansko predvsem prispevala k temu, da bi neustavno stanje trajalo čim dlje.

Glede na to, da je Slovenska demokratska stranka, in tudi nekatere druge stranke iz opozicije, stalno opozarjala tudi na ustavno tožbo, opozarjala na ta manko, so predsedniki političnih strank pred nekaj meseci ustanovili delovno skupino, ki naj pripravi zakon. Delovna skupina se je srečala šestkrat in pripravila zakon, vendar kot kaže, zakon ni šel naprej v vladno proceduro, ni šel naprej v vladni postopek in zaradi tega zakon ni bil predložen v postopek v Državni zbor, v sprejetje. Zakaj Socialni demokrati, zakaj DeSUS, zakaj Državljanska lista, zakaj Pozitivna Slovenija in ostali neopredeljeni ne želijo imeti ustavnega stanja v državi, je seveda drugo vprašanje. To je seveda vprašanje, ko izgleda želi nekdo imeti kaos v državi in ko želi, da določene inštitucije ne delujejo. Seveda pa to tudi pomeni, da je naš gospodarski in finančni položaj zaradi tega toliko slabši. V tem času se je samo vlada Alenke Bratušek zadolžila za 11,9 milijarde.

Poleg tega je v prvih petih mesecih porabila več, kot bi smela, in sicer 700 milijonov več odhodkov, kar je seveda neproporcionalno glede na celotno leto, ker se seveda potrošnja, in to nepravilna potrošnja, nadaljuje. Zadlužila se je po obrestni meri, ki je bila višja kot 5 %. Sedaj so obrestne mere padle, vendar ima ta vlada na računu 4,7 milijarde evrov, za katere plačuje 5-odstotne obrestne mere. Plačujejo jih prihodnji rodovi! Zakaj je to naredila?! Zakaj se je zadlužila brez tega, da bi sprejela zakon o fiskalnem pravilu, in bi s tem seveda bile obrestne mere vsekakor nižje v tistem obdobju? Ne govorim o obdobju, ki je danes. To je škodljivo za državo in škodljivo seveda tudi za državljane in državljanke. In zaradi tega smo se v Slovenski demokratski stranki odločili, da zakon, ki je bil obravnavan v okviru delovne skupine, ki je bil, kot lahko osebno rečem, do neke mere tudi že usklajen, dajemo v obravnavo, v sprejetje Državnemu zboru, seveda zaradi tega, da se zaščiti gospodarske,

finančne in s tem tudi državne interese države Slovenije. S tem se bo povečala neodvisnost države in s tem se bo povečala seveda tudi samostojnost Republike Slovenije.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Za uvodno obrazložitev mnenja bi lahko dal besedo tudi predstavnikom Vlade, vendar jih trenutno ni v dvorani, poskušamo pa seveda zagotoviti njihovo prisotnost v nadaljevanju obravnave te točke dnevnega reda.

Prehajamo pa na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Jožef Kavtičnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija se strinjamo, da je treba racionalizirati javno porabo in uravnotežiti proračun sektorja države ter postopoma zmanjševati javni dolg, vendar pa menimo, da samo fiskalno pravilo ne bo prineslo izhoda Slovenije iz krize. Za Pozitivno Slovenijo je fiskalno pravilo sprejemljivo le ob pogoju natančnega definiranja razvojnega programa Slovenije. Ker je Državni zbor 148. člen Ustave že spremenil, je sprejetje izvedbenega zakona nujno, odprto pa ostaja vprašanje, kakšen bo in kako restriktivno bo zapisan. Sprememba 148. člena Ustave Republike Slovenije je pomenila signal mednarodnim trgov, da mislimo resno za našo strategijo, razvojem in varčevanjem. Ne želimo si, da bi začetek izvajanja fiskalnega pravila zahteval ukrepe za znižanje primanjkljaja, ki bi bili preveč drastični in bi preprečili gospodarski preboj Slovenije. Menimo tudi, da je priprava izvedbenega zakona v pristojnosti Vlade, in žal nam je, da Vladi te naloge do sedaj še ni uspelo opraviti. Časovnica, ki si jo je za vložitev zakona izbrala Poslanska skupina SDS, to je tik pred volitvami, pa je izrazito neposrečena. Poleg sprejetja zakona o fiskalnem pravilu bo treba spremeniti in dopolniti še Zakon o javnih financah, ki bo natančno opredelil fiskalni okvir. Potrebni bosta pokojninska in zdravstvena reforma ter reforma celotnega sistema socialne varnosti. To so reforme, ki bodo zagotavljale dolgoročno vzdržnost javnih financ. Mnenje poslank in poslancev Pozitivne Slovenije je, da mora biti ta naloga prepuščena prihodnji vladi.

Zato je smiselno, da se tudi zakon o fiskalnem pravilu vključi v ta paket. V Pozitivni Sloveniji menimo, da ključ do boljše prihodnosti ni pretirano varčevanje in zategovanje pasu. Pri tem mislimo tako na državo kot tudi na naše državljanke in državljane. Ključ do boljše prihodnosti in konsolidacije javnih financ je povrnitev zaupanja socialnih partnerjev, strokovne javnosti ter državljanek in državljanov. Ključ je v vzpostavitvi kompetentnih in odgovornih vodstev gospodarskih družb, predvsem v tistih, ki so v pretežni državni lasti. Uspešno upravljanje z državnim premoženjem

bo državi kot lastniku zagotovilo ustrezne odnose za podporo razvojnim aktivnostim. Za ponoven gospodarski preboj Slovenije je nujno potreben zagon velikih infrastrukturnih projektov – na to smo v Pozitivni Sloveniji že velikokrat opozarjali –, ki bodo v širšo gradbeno panogo prinesli prepotrebna delovna mesta, obenem okrepili teritorialno strateški položaj Slovenije in zagotovili skladnejši regionalni razvoj. Na to v Pozitivni Sloveniji vseskozi opozarjamo. Vse to imamo v Pozitivni Sloveniji ne nazadnje zapisano tudi v programu, s katerim smo leta 2011 zmagali na volitvah, in od teh ciljev ne odstopamo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Matevž Frangež bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovane in spoštovani!

Uvodoma naj poudarim, da Socialni demokrati Predloga zakona o fiskalnem pravilu, kot ga je predlagala Slovenska demokratska stranka, ne bomo podprli. Ni res, da je ta zakon s svojimi rešitvami plod uskladitve med političnimi silami. Naj spomnim, da smo Socialni demokrati zapisu fiskalnega pravila v ustavo v naši poslanski skupini večinsko nasprotovali. Kljub temu pa smo konstruktivno pristopili k delovanju delovne skupine z ambicijo, da na čim bolj pameten način definiramo srednjeročno uravnoteženost javnih financ. Danes se v evropskem prostoru dogajajo pomembne spremembe. Predlagamo, da Slovenija ne prednjači z rešitvami, ki bodo zavezale naše možnosti, da na pameten način pospešimo gospodarsko rast in povečamo zaposlenost. Predlog tega zakona je točno to – omejitev možnosti Slovenije, da na pameten način uresniči tisto, kar Socialni demokrati vidimo kot naš ključni cilj, in to je povečevanje zaposlenosti preko pospeševanja gospodarske rasti. Naj pri tem omenim nekaj signalov in pomembnih poudarkov v teh dneh iz našega evropskega in mednarodnega okolja.

Najprej, gospod Reza Moghadam, vodja evropskega oddelka Mednarodnega denarnega sklada, je te dni dejal: "Dosledno zmanjšanje primanjkljajev proračunov zmanjšuje učinkovitost javnih investicij in deluje prociklično, kar vse skupaj podaljšuje efekt recesije." Zapisano pomeni, da pravzaprav bolj kot težimo k ostrini uveljavljanja javnofinančnih zavor, tem bolj s tem zmanjšujemo možnosti za okrevanje. Naši kolegi socialisti so v Evropskem parlamentu prav včeraj kandidatu za šefa Evropske komisije Jean-Claudu Junckerju jasno povedali, da ima našo podporo, če bosta Evropska unija in Evropska komisija nekoliko sprostiti zaveze po strogih javnofinančnih pravilih. To ne pomeni, da socialisti in socialdemokrati po Evropi nismo pripravljene spoštovati podpisanega fiskalnega pakta, pač pa da nameravamo pri implementaciji

določb fiskalnega pakta ravnati tako, da bo to delovalo anticiklično, torej da bo pospeševalo gospodarsko rast in povečevalo zaposlenost. Nemški zvezni minister za gospodarstvo in vicekancler Sigmar Gabriel je prav tako te dni dejal, da nihče ne želi večjega dolga. Toda primanjkljaje, visoke deficite držav lahko zmanjšamo le, če se vrnemo na pot gospodarske rasti.

Spoštovane in spoštovani! Slovenija je zaradi bolečih odločitev, odločitev odhajajoče vlade poskrbela za to, da se gospodarska rast v Sloveniji krepí. Ne samo ocene vrste mednarodnih institucij, ki se z vsako novo objavo popravljajo navzgor, mi lahko danes že ugotovimo, da tudi uradna statistika beleži rast in da je v Sloveniji na nekaterih sektorjih, znotraj nekaterih panog rast prazvaprov zelo dobra. Še več, v obdobju zadnjih šestih mesecev smo pričra aktivnemu zmanjševanju števila brezposelnih. Še decembra lani je bilo v Sloveniji, in to je bil absoluten rekord, 129 tisoč, skoraj 130 tisoč brezposelnih. Danes, slabih šest mesecev kasneje, smo na številki 118 tisoč brezposelnih. In to ni posledica samo zmanjševanja vpisanih oseb v evidenco brezposelnih oseb, ampak je tudi posledica povečevanja zaposlenosti. Še posebej razveseljuje podatek, da smo uspeli preko okrepljene gospodarske rasti na eni strani in na drugi strani s ciljanimi ukrepi za povečano zaposlovanje mladih – oprostite, ker bom citiral ta podatek iz glave in se mogoče za nekaj sto razlikuje – v tem času povečati zaposlenost mladih za 7 tisoč mest. 7 tisoč mladih ljudi je v zadnjih šestih mesecih dobilo svojo priložnost in dobilo službo.

Spoštovane in spoštovani! Ne glede na to, da si lahko v tem parlamentu med obema političnima poloma, med različnimi političnimi strankami medsebojno marsikaj očitamo o odgovornosti za to, da je Slovenija sploh prišla v ta položaj, velja danes poudariti, da je ne glede na različne vloge in različno mero odgovornosti ter krivde za pretekla ravnanja danes ključno, da se slovenska politika obstoječih in novih političnih sil zaveže, da bo pot gospodarske rasti nadaljevala, da bomo pospeševali gospodarsko rast in se vzdržali vseh tistih ravnanj, ki bi v dani situaciji lahko zavrla nadaljnje gospodarsko okrevanje. To je ključno in za to smo odgovorni vsi. In prvi korak, ki ga lahko k temu storimo, je to, da si ne zavežemo rok pri pametnem reševanju, ne samo naših javnofinančnih problemov, pač pa tudi pri vprašanju prestrukturiranja gospodarstva in povečanja zaposlenosti. Zato bi bilo danes dobro, da vsi skupaj predlagani zakon zavrremo. V naših razpravah se zelo jasno kaže ena temeljna razlika: kaj razumemo kot gospodarstvo. Nekateri pravite, da je za gospodarstvo in za doseganje gospodarske rasti pomembno samo to, da imamo čim nižje davke in čim manj administrativnih ovir. Ta logika je po našem globokem prepričanju napačna. Napačna je

zato, ker mi razumemo družbo kot celoto in razumemo, da imamo različne družbene podsisteme vzpostavljene na sedanji ravni tudi zato, da krepijo gospodarstvo.

Mi javnega sektorja nimamo samega zase, ampak ga imamo zato, da daje ta javni sektor kakovosten input kakovostnih kadrov, družbene varnosti, stabilne države in reda gospodarstva, ker samo v takih okoliščinah lahko dobro gospodarstvo dobro deluje. Sistema socialne varnosti v tej državi nimamo zaradi tega, da je namenjen samemu sebi, ampak da pomaga tistim ljudem, ki na trgu ne morejo samostojno preživeti ali tistim, ki jim na njihovi poti ne uspe, ki se znajdejo v stiski. To je zelo pomemben idejni preskok. Mi moramo razumeti, da lahko ljudje dobijo svoj zalet za uresničitev svojih idej samo, če imajo trdna tla pod nogami, polje varnosti, nekaj, od česar se lahko prazvaprov odrinejo. Mi države in državne administracije nimamo zaradi tega, ker je namenjena sama sebi. Imamo jo zato, da ustvari urejeno gospodarsko okolje, da Slovenijo uspešno pozicionira na svetovni zemljevid, povečuje prepoznavnost te države kot atraktivne gospodarske lokacije. To so cilji, na katere bi se bilo treba osredotočiti. Socialni demokrati pa tega javnega sektorja in državne administracije ne branimo kar tako. Mi vemo, da ju je mogoče izboljšati. Mi vemo, da je mogoče povečati učinkovitost velikih agregatov porabe javnega denarja in da je vsak evro javnega denarja, ki ga namenimo v javno porabo, treba dvakrat obrniti zato, da iz vsakega evra vloženega denarja dobimo največji izkoristek v javno definiranih ciljih.

Spoštovane in spoštovani! Predlagano fiskalno pravilo v zakonu SDS je strožje od zavez, ki smo jih podpisali kot država s podpisom fiskalnega kompakta. Socialni demokrati smo zavezani spoštovati ustavno normo, in to je, da poskrbimo, da Slovenija na pameten način srednjeročno uravnoteži svoje javne finance. Toda dajmo to storiti na način, ki bo povečeval možnosti našega gospodarstva, ki bo povečeval možnost za zaposlovanje, ker je to edini pravi način, da na koncu uredimo tudi javne finance. Naj ne bodo javne finance prve, na katere pomislimo v času, ko se moramo soočiti s krizo. Pomislimo najprej na to, kako bomo povečali možnosti za to, da povečamo javnofinančne prihodke preko povečane gospodarske rasti. Zato pozivamo celoten slovenski politični prostor in ta parlament, da ta predlog zavrremo, v nadaljevanju pa se osredotočimo na ukrepe, ki bodo Sloveniji koristili, ji razširili možnosti, ne pa teh možnosti omejevali.

Spoštovane in spoštovani! Socialni demokrati bomo predlog zakona zavrnil.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jani Möderdorfer bo predstavil stališče Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek.

JANI MÖDERNDORFER (PS ZaAB):
Spoštovani!

Danes bomo na dolgo razpravljali o fiskalnem pravilu. Fiskalno pravilo, ki smo ga zapisali v ustavo, in to konec maja leta 2013. V besedilo ustavnega zakona pa smo zapisali, da je izvedbeni zakon treba sprejeti v roku pol leta ter da se fiskalno pravilo prvič uporabi za pripravo proračuna leta 2015. Torej, ne moremo zanikati, da zamujamo s samim izvedbenim zakonom, lahko pa rečemo, da smo princip fiskalnega pravila upoštevali ob sprejetju proračuna za leto 2015, ko smo ga, kot veste, sprejeli 15. novembra 2013. Ob proračunu se je sprejemal tudi Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015, ki je tudi določal primerno porabo občin in ki je bila deležna velike kritike tudi današnjih predlagateljev. Pa poglejmo, kaj fiskalno pravilo sploh je. Danes bomo verjetno slišali tudi o zlatem fiskalnem pravilu. Pa je razlika? Fiskalno pravilo ali zlato fiskalno pravilo? Veliko je bilo govora o tem. Razlika seveda nedvomno je med enim in drugim. Zlato pravilo omejuje zadolževanje za tekoče potrebe, načeloma pa dovoljuje zadolževanje za investicijske namene, medtem ko samo fiskalno pravilo predvideva uravnotežene prihodke in odhodke proračunov brez zadolževanja.

In mi govorimo o fiskalnem pravilu in ne o zlatem fiskalnem pravilu. Govorimo o tem, da je treba uravnotežiti prihodke in odhodke, pa ne samo državnega proračuna, tudi proračuna pokojninske in zdravstvene blagajne. Prav tako morajo biti uravnoteženi proračuni občin, v višini dolga pa se prišteva tudi dolg k obveznostim današnjega SDH oziroma bivšega Soda, Kada in pa seveda tudi Darsa in DUTB. Torej, govoriti o tem, da je samo državni proračun tisti, ki ga fiskalno pravilo zadeva, je nekorektno in netočno. S samo uveljavitvijo fiskalnega pravila, s samim sprejetjem izvedbenega zakona bodo zajeta vsa področja države, kjer je država ali lokalna skupnost tudi prevladujoči lastnik. Zakaj tako poudarjamo to samo dejstvo? V Zavezništvu Alenke Bratušek ne nasprotujemo samemu fiskalnemu pravilu. Še več, menimo, da je fiskalno pravilo eden ključnih gradnikov stabilnih in uravnoteženih javnih financ. To smo ne nazadnje tudi zapisali v naš program. Spoštovani, kot izhaja iz samega predhodnega naštevanja, odločitev, kakšno naj bo fiskalno pravilo, ni nekaj, kar bi vzeli tako na lahkó. Zažrlo se bo v vse pore družbenega življenja, zato predvidevamo, da se tak izvedbeni zakon sprejema z dvotretjinsko večino v parlamentu.

Prav tako pa je zaželeno, da se doseže čim širše soglasje o njegovi obličnosti in vsebini z ostalimi deležniki. Pa to lahko trdite, spoštovani predlagatelji, da ste dosegli, ste dosegli soglasje, pa če se omejim na parlament, da ste dosegli zahtevano dvotretjinsko soglasje. Minister za finance je sklical in skliceval usklajevanja na temo fiskalnega pravila. Vabljeni smo bili predstavniki vseh parlamentarnih strank,

in vse parlamentarne stranke smo sodelovale na samih usklajevanjih. In kakšen je bil izpljen samih usklajevanj? Zadnja informacija je, da so ostale odprte točke. Začnimo s fiskalnim svetom. Fiskalni svet, ki je po našem mnenju ključen nadzorstveni neodvisni organ, ki bi naj po interpretaciji enih imel več operativnih pristojnosti v zvezi s samim nastopom ali prenehanjem izjemnih okoliščin. Po drugih interpretacijah teh pristojnosti praktično sploh ne bi smel imeti. Po eni razlagi bi moral biti fiskalni svet imenovan z dvotretjinsko večino, po drugi ga sploh ne bi smeli urejati znotraj zakona o fiskalnem pravilu. Evropska unija, naj samo spomnim, pričakuje in zahteva, da bo fiskalnemu svetu omogočeno podajanje neodvisnih ocen in mnenj v zvezi z javnofinančno politiko. Vlada pa bi takšne ocene in mnenje morala spoštovati. Žal se prav današnji predlagatelji s takšno zahtevo v resnici sploh ne strinjajo.

Odprto je ostalo tudi vprašanje glede določanja izjemnih okoliščin, meril za izjemne okoliščine, obseg možnega odstopanja od fiskalnega pravila ter določitev potrebne večine, ki bo lahko odločala o morebitnem obsegu odstopanj od fiskalnega pravila. Zelo pomembno vprašanje, kakšne naj bodo politične posledice v primeru odstopanj od fiskalnega pravila – no, tudi to je vprašanje, ki je po mojem vedenju še vedno odprto. Ali lahko glasujemo o zaupnici vlade ali je ustavna obtožba v primeru neuresničevanja fiskalnega pravila tista prava sankcija? Ali pa je odločitev predsednikov strank dovolj in se prepusti zgolj predsednikom strank odločitev, kako ravnati v primeru, ko vlada ne spoštuje fiskalnega pravila? Ali je vlada sploh lahko odgovorna za, na primer, nespoštovanje pravila na ravni lokalne skupnosti? Kako pa je z neodvisnostjo lokalne skupnosti? Nadalje. Nekje v Predlogu zakona o fiskalnem pravilu, ki ga danes obravnavamo, sem tudi prebral, da mora fiskalno pravilo veljati že v polni meri za proračun leta 2015. Res? To drži? V ustavnem zakonu že tako piše, vendar ali ni Evropska unija članicam zaradi oteženih makroekonomskih okoliščin določila rok za doseg strukturne uravnoteženosti proračunov države? Če se ne motim, pa verjamem, da se ne, je za nas ta rok ta trenutek določen do konca leta 2017.

Torej, zavajanje pri tako pomembnem vprašanju, kot je fiskalno pravilo, nikakor ni na mestu. Verjamem celo, da je škodljivo, pa verjamem tudi, da se vi s tem ne obremenjujete. Pač malo zavajanja tu, malo tam – vse za doseg enega in enostavnega cilja. Naštel sem točke, ki so ostale nedorečene. Uskladili naj bi jih predsedniki strank, in kot vem, jih seveda niso. Danes pa naj bi po 6 urah razprave uspeli uskladiti po mojem mnenju bistvene elemente izvedbenega zakona. Sam nisem prepričan, zato dopuščam, seveda je vse možno, vendar ne verjamem, že po teh prvih izjavah oziroma predstavitev, da bi se to res zgodilo. V Poslanski skupini Zavezništva Alenke Bratušek

menimo, da je zaradi vseh zgoraj naštetih razlogov vprašanje izvedbenega zakona o fiskalnem pravilu tako zahtevna tema, da je edino prav, da odločitev o tem sprejme nov sklic Državnega zbora. Naše mnenje je, da morajo biti tako pomembna vprašanja, ki zajemajo praktično vse pore življenja, usklajena, sprejeta pa tudi s strani vlade, ki ima polna pooblastila, in potrjena s strani Državnega zbora, ki ni v predvolilnem času in v času volilne histerije in norije. Zavajanja predlagateljev glede nujnosti sprejetja tega zakona danes, glede nujnosti po strukturi uravnoteženosti proračuna za leto 2015, pa tudi po sami zahtevani donosnosti za slovenske obveznice, ki naj bi bile prav zaradi umanjkanja zakona višje ... Tovrstna zavajanja so prav to – sama zavajanja. Nič od tega seveda ni res.

Evropska unija nam je določila rok do konca leta 2017. Zahtevani donosi vztrajno padajo in gredo proti 3 %. Javni dolg pa je v letu 2013 narasel zaradi sanacije bančnega sistema, nekoliko pa še narašča zaradi razdolževanja podjetij. In to so v resnici sama dejstva. Torej, slovenski javni dolg se je povečeval vsa leta od leta 2008 naprej. Če odmislimo leto 2013, ki je bilo z vidika obsega povečevanja res enkratno, se je povečeval med koncem leta 2008 in koncem leta 2012 za dobrih 30 % bruto družbenega proizvoda, kar pomeni, da je približno 8 točk BDP letno v povprečju, in to skozi vsa leta. V tem obdobju so bile na oblasti različne vlade, kar pomeni, da se moramo pogovarjati o javnofinančnih trendih brez enkratnih ukrepov. Če nekoliko bolj podrobno razdelamo strategijo za zmanjševanje dolga in jo ločimo na enkratne ukrepe na eni strani in na trajnejše ukrepe za znižanje dolga na drugi strani, lahko vidimo, da sta obe vrsti ukrepov opisani in začrtani s sprejetjem programa stabilnosti. Sanacija bančnega sektorja je Slovenijo stala približno 15 % bruto družbenega proizvoda, tisto, kar je že bilo izvedeno, in tisto, kar se še načrtuje za dokončanje v letošnjem letu.

Kot omenjeno, v programu stabilnosti je preostanek ukrepanja v bančnem sektorju v letošnjem letu predviden zato, ker nam v lanskem letu zaradi izvedenih postopkov, ki so se vlekli dalj časa, kot smo predhodno načrtovali, ni uspelo dokončati. Brez dodatnega ukrepanja v bančnem sektorju Vlada v programu stabilnosti načrtuje javnofinančni primanjkljaj na ravni 3,2 % BDP. To je popolnoma identično, kot smo ga načrtovali v lanskoletnem programu stabilnosti, in je popolnoma skladno z začrtano postopno javnofinančno konsolidacijo. Smo pod obvezo, da znižamo primanjkljaj širšega sektorja države pod 3 % BDP do leta 2015. Naša javnofinančna strategija pa je popolnoma v skladu s pričakovanji Evropske unije, zahtevami EU in našimiavezami do EU. Drži, zakon o fiskalnem pravilu bi moral biti sprejet, pa še ni bil. Ne glede na to, da tega zakona še ni, pa je javnofinančna politika, kot tudi sledi iz programa

stabilnosti, naravnana na postopno javnofinančno konsolidacijo. Vlada je postopni javnofinančni konsolidaciji zavezana in jo tudi izvršuje preko sprejetih proračunov za leti 2014 in 2015. Zato je ta skrb, da se bodo javne finance razletele brez sprejetja tega zakona, pretirana in ponovno samo zavajanje.

V Poslanski skupini Zavezništva Alenke Bratušek zaradi vseh naštetih razlogov in zavajanj tega zakona ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Marko Pavličič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, spoštovani gospod predsednik. Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi!

Državo spraviti v tirnice razumne javne porabe je bil ključni cilj Državljske liste na prejšnjih volitvah. Dve koaliciji smo potrebovali za to. Minister Janez Šušteršič je uspešno prepričal takratne koalicijske partnerje, opozicije pa žal ne. To smo dosegli potem v novi koaliciji. Žal so si ti koalicijski partnerji vmes premislili. V ustavo smo tako zapisali zlato fiskalno pravilo, sedaj pa je čas za naslednji korak – izvedbeni zakon. "Zlato pravilo je ključnega pomena za preprečevanje akcij ekonomske politike, ki bi s skokovito rastjo dolga skušala nadomestiti strukturne spremembe v javnih financah, za politiko, ki lovi glasove volivcev in katere ročnost tipično ne preseže 4 let," je zapisal mag. Rado Pezdir. Če se ozremo v zadnja krizna leta, lahko vidimo, da ročnost politike ne da ne preseže 4 let, niti doseže jih ne. Politika zadnjih nekaj let ima ročnost maksimalno nekaj mesecev. "Bistveno lažje je najemati dolgove kot iskati konsenz s socialnimi partnerji in spreminjati osnove ekonomske strukture. Ne nazadnje pomeni spoštovanje zlatega pravila prisilo za racionalno upravljanje javnih financ. Povedano drugače: namesto najemanja dolgov, da bi se zapolnile luknje pri, recimo, Zavodu za zdravstveno zavarovanje, bi bila ekonomska politika prisiljena iz sistema izrezati najrazličnejše lovce na rente in tiste, ki parazitirajo na javnem denarju. Podobno na pokojninski sistem ne bi gledali kot na predmet političnega kupčkanja, ampak kot iskanje socialne in javnofinančne vzdržnosti. Če zlatega pravila ne bo, se bojim, da se bo igra z zadolževanjem nadaljevala toliko časa, dokler ne bo financiranje vseh blagajn tako daleč od ekonomskih osnov, da bo zaradi odplačevanja dolgov prišlo do sesutja javnih financ."

Lepše, kot je to zapisal Rado Pezdir, je težko zapisati. Uravnotežena in stabilna politika javnih financ, predvidljivost in previdnost pri zadolževanju pa je ključ tudi do nižje obrestne mere pri še vedno potrebnem zadolževanju. Dolgovi, najeti v preteklosti, nam zapadajo in jih je treba refinancirati. Če bi takrat, ko smo jih originalno najemali, tako pridobljena sredstva pametno investirali, bi iz donosov z lahkoto

odplačali ne le obresti, ampak tudi glavnico. Pa jih nismo. Kredite smo večinoma zapravili za sprotno porabo. In na tej točki danes se vprašamo, kaj smo dobili za teh dobrih 25 milijard evrov, kolikor znaša dolg centralne države na dan 30. 4. 2014? Koliko delovnih mest smo s tem ustvarili, da imamo 120 tisoč brezposelnih? Koliko smo izboljšali konkurenčnost slovenskega gospodarstva, da padamo iz leta v leto? Kako dobre sisteme javnih servisov imamo? Imamo šolstvo, ki izobražuje vrhunske strokovnjake, ki dvigajo dodano vrednost gospodarstvu nad nivo sosednjih držav? Imamo zdravstvo, kamor se hodijo zdraviti tudi tujci, ali takšno, da hodijo naši pacienti v tujino? Imamo drugi tir in tretji pomol za ta denar? Kaj smo dobili za teh 25 milijard evrov? Kako uspešno smo investirali teh 25 milijard in koliko jih imamo namen investirati še v prihodnje?

Ali pa je morda čas, da si sami priznamo, da ne gre za investicije, ampak golo zapravljanje, da je čas za zapravljalnost že davno minil in da je sedaj čas za razumno finančno politiko, politiko, ki jo določa zapis zlatega finančnega pravila v ustavo in jo izvedbeni zakon še natančneje operacionalizira. Če bi namesto zapravljanja že izvajali razumno finančno politiko, ne bi potrebovali niti vpisa v ustavo niti izvedbenega zakona, ampak potem ne bi potrebovali niti 4 tisoč 500 milijonov evrov letos za servisiranje dolga, niti 2 tisoč 700 milijonov za naslednje leto, niti 3 tisoč 700 milijonov leta 2016, pa nato še 2 tisoč 700 milijonov v letih 2017 in 2018. In ker te razumne finančne politike ni bilo, jo moramo vzpostaviti preko ustave. Ta korak smo že naredili. To je treba še operacionalizirati preko izvedbenega zakona. In ker smo v predvolilnem času, naj ponovim še skupno številko za naslednje štiriletno obdobje. 12 milijard bo treba zagotoviti samo za servisiranje javnega dolga, 12 milijard. Da ne bo potem po volitvah, ko bo treba sprejemati ustrezne rešitve, jamranje, da ta in ta ni vedel, v kaj se dejansko spušča. Pa da ne bo pomote, ustavne določbe veljajo tudi brez izvedbenega zakona, kar pomeni, da je lahko predsednik Vlade ali predsednica podvržena ustavni obtožbi, če je proračun neprimerno oziroma neustavno sestavljen.

Ampak da se izognemo raznim kolobocijam, ali je nek proračun v redu ali ne, glede na to, katero matematično formulo vzamemo za izračune in ali je računal Mencinger ali Master, Križanič ali Šušteršič, je izvedbeni zakon treba sprejeti. Zlato fiskalno pravilo se podobno kot trojka predstavlja kot troglavi zmaj, ki komaj čaka, da požge socialno državo Slovenijo. Ravno nasprotno. Švedska uporablja fiskalno pravilo v ustavi že 10 let. Fiskalno pravilo ne določa, ali naj bo neka država velika ali vitka, ali naj bo socialna ali ne. Tudi s fiskalnim pravilom je država lahko socialna. Fiskalno pravilo ne določa deleža državne porabe, in le-ta je na Švedskem še višji kot v

Sloveniji. Me prav zanima, koliko Slovencev danes podpiše za Švedsko. Verjetno precej več kot za to, kar imamo v Sloveniji trenutno. In zato nam naši ljudje odhajajo v tujino. Res pa je nekaj – brez izvedbenega zakona je razlaga ustavnega vpisa lahko precej bolj svobodna in prosta. In ja, kakšna od razlag bi lahko tudi porodila ogenj bruhajočega zmaja. Da pa se to ne bi zgodilo, je treba sprejeti ta izvedbeni zakon, ki določa, da lahko v slabih letih ustvarimo tudi zmeren proračunski primanjkljaj, da država lahko takrat deluje proticiklično, in določa, da to potem v dobrih letih pokrijemo in si ustvarimo še nekaj zaloge za bodoče cikle.

Še več, od načela srednjeročne uravnoveženosti javnih financ, ki je temeljno načelo, zapisano v ustavo, se lahko odstopi v primeru znatnega poslabšanja gospodarskih razmer, pa tudi v primeru naravnih in drugih nesreč ali drugih nepredvidljivih dogodkov, kar pomeni, da izvedbeni zakon vnaša možnosti za izjeme, če bi bilo to potrebno. Zakon tudi določa minimalno hitrost odpravljanja odstopanj, to je 0,5 odstotne točke bruto domačega proizvoda na leto, kar znese cca 170 milijonov evrov letno, kar je recimo manj kot petina tega, kar bomo letos plačali le za obresti na javni dolg. Ali recimo manj, kot prinese dvig DDV. Ali je 170 milijonov možno prinesiti notri? Seveda je. Na kakšen način, je pa odvisno od tega, ali se bomo odločili varčevati pri državljanih ali pri državi. Z višjimi davki silimo v varčevanje državljanov. Z nižjo porabo pa naj varčuje država oziroma tisti, ki so prisecani na njene seske. Pa da ne bo pomote – daleč od tega, da bi trdil, da so vsi, ki poslujejo z državo, skorumpirani in nesposobni. Ravno nasprotno, večina jih deluje dobro in pošteno, ampak ne smemo si pa zatiskati oči, da obstajajo tudi tisti drugi, tisti, ki jih čedalje bolj preganja tudi NPU. Svetih krav več ni in prav je tako.

Vendar pa nista na voljo le pot varčevanja državljanov ali države. Seveda je varčevanje potrebno, še bolj pa racionalna poraba. Veliko pa lahko naredimo tudi na rasti BDP. Pa ne s tem, da preko novega zadolževanja financiramo tako imenovane velike nacionalne projekte. Če se namreč zadolžimo za milijardo in s tem financiramo, recimo, drugi tir, se moramo zavedati, da bo veliko tega denarja odšlo direktno, del pa indirektno v tujino. Nismo več v času gradnje Hooverjevega jezua, ko se je še veliko gradilo z lopatami, ki jih znamo izdelati tudi v Sloveniji. Sedaj se gradi z bagri in kiperji, ki jih v Sloveniji žal ne delamo. Šofer bo dobil plačo, amortizacija strojev bo šla pa za gospodarsko rast Nemčije. Kdo je, recimo, gradil streho v Stožicah? Ni bil to Trimo, Nemci so bili. In potem dobimo drugi tir in ga upravljajo Slovenske železnice, kar pomeni, da jim še vsako leto plačujemo, da so tiri prevozni. Namesto donosa te investicije dobimo dodatne stroške v proračun. Vendar se zadeva lahko spelje tudi drugače. Naj izgradnjo financira zasebni sektor v javno-zasebnem partnerstvu in

dobimo prednosti gospodarskega zagona, ki jih prinese gradnja, vendar brez državnega zadolževanja. Dobimo drugi tir, ki bo sprostil transportne tokove in spodbudil gospodarstvo, vendar brez novih stroškov za proračun.

Tudi na področju izboljšave poslovnega okolja lahko brez denarja naredimo veliko, ampak smo znova pri zasebnih vrtičkih v obliki agencij, uradov, inštitucij, ki namesto spodbujanja gospodarstva le-tega dušijo. Razumna finančna politika, ki jo prinaša izvedbeni zakon o fiskalnem pravilu, je mogoča, vendar se bo za to marsikdo moral odpovedati svojim vrtičkom, ki jih nekdo želi obdržati zase, v resnici pa nima ne sredstev in, roko na srce, niti znanja, da bi jih učinkovito obdeloval. Vsaj v zadnjih 20 letih tega ni pokazal. Glasovanje proti izvedbenemu zakonu o fiskalnem pravilu je tako glasovanje za zaščito vrtičkov, kjer se z javnimi sredstvi dela, dela in deli v zasebnem interesu. Eno je jasno – porabiti ne smemo več kot ustvarimo, če seveda želimo dobro svojim otrokom. Če pa gledamo le na lastne interese, potem pa naj ta zabava na kredo še kar naprej traja. Že ob vpisu v ustavo je bilo veliko govora o tem, da to pišemo zaradi drugih. Če vas to tolaži, potem se tolažite s tem tudi sedaj in podprite zakon. Ampak mi to rabimo predvsem zaradi nas samih oziroma še boljše, zaradi naših otrok, da bodo od nas prejeli še kaj drugega, ne le dolgove, da jim bomo prepustili suvereno državo, ne pa države, ki bo morala delovati pod diktatom tujcev.

Naše suverenosti trenutno ne ogroža tuja vojska, ogroža pa jo naša nespametnost, naše zadolževanje. Mi v naslednjih letih potrebujemo le za odplačilo zapadlih dolgov 12 milijard evrov. Ker v proračunu tega presežka verjetno ne bomo imeli, imamo le dve poti: ali si izposodimo za poplačilo teh preteklih dolgov ali pa prodamo kaj od državnega premoženja. Danes se še lahko odločamo o razumni prodaji, tudi kakšni zadruzi, ki jo lahko ustanovijo s svojim denarjem deležniki v posamezni zgodbi, če tako želijo. Ko pa bomo v situaciji, da nam bo dolg zrasel preko glave, pa o tem ne bomo odločali sami. Takrat pa bomo morda prisiljeni tudi v kakšno razprodajo. Seveda je vedno na voljo tudi grška pot. Enostavno rečemo, da ne zmoremo in nam bodo priskočili na pomoč. Gospodje iz ECB, IMF in Evropske komisije bodo spakirali kovčke in nam prišli povedati, pod kakšnimi pogoji nam lahko pomagajo. Njihov osnovni cilj bo, da nam dajo takšne pogoje, na osnovi katerih bomo lahko vse dolgove poplačali, te, ki nam jih bodo odobrili za premostitev težav, in tudi vse ostale. Njihov cilj ni, da imamo takšno državo, kot si jo želimo sami, njihov cilj je, da so dolgovi, ki smo jih najeli, poplačani. Ali se bomo zato morali zavezati k bolj ostrim ali k bolj milim ukrepom, kot Grčija, Portugalska ali Španija, bomo še videli.

Menim, da je bolje, da sami sprejemamo ustrezne ukrepe, kot pa da na krilih

neracionalnega trošenja javnih sredstev čakamo trojko. Potem pa bomo morda res lahko govorili o tem, da moramo razprodajati naše premoženje, zato ker ga nismo želeli razumno prodati sami, ko je bila za to priložnost. Vsako leto, ko imamo proračunski primanjkljaj, se moramo za pokritje le-tega zadolžiti. Če je to milijarda in pol, pomeni to naslednje leto ob 4-odstotni obrestni meri 60 milijonov evrov. 60 milijonov evrov manj za šole, ceste, pokojnine in zdravstvo, in tako je iz leta v leto težje zapreti to proračunsko luknjo. Zaradi ohranjanja doseženih standardov moramo voditi razumno fiskalno politiko, takšno, kot smo jo zapisali v ustavo in jo zapisujemo sedaj v izvedbeni zakon. Debata, ali je higienično ali ne, da se takšen zakon sprejema pred volitvami, je popolnoma neprimerna. Ta zakon bi že morali sprejeti. Glede na to, da pa smo že v predvolilnem času, pa je sploh primerno, da ga sprejmemo sedaj, da bo vsem, ki kandidirajo na volitvah, jasno, v kaj se spuščajo, da bo zaveza delu v skladu z ustavo pomenila zavezo principu Ne živimo preko lastnih zmožnosti, da je za predvolilne bombončke ali tablice treba navesti tudi finančne virov, da je bilo življenje na kredit dovolj, da je treba delati. Pa da smo si na jasnem, tukaj ne govorim o življenju delavcev – ti vsak dan na svoji koži občutiš, kaj pomeni fiskalno pravilo, da ne smeš porabiti več kot zaslužiš –, govorim o državi in tistih, ki so nanjo prisiesani.

Drage kolegice in dragi kolegi! Preden pritisnete za ali proti, pomislite, koliko vrtecev in šol, knjig in šolskih malic, operacij na srcu in pokojnin bomo še porabili zgolj za plačilo obresti. Samo letos obresti znesejo 500 vrtecev, v vsaki slovenski občini dva, vsaj dva. Omenjeno je bilo proticiklično delovanje. Izkušnje minulih let kažejo, da smo proticiklično le trošili, delali pa smo ravno kontra. Smo v krogu držav, ki je s proticikličnim ekstenzivnim trošenjem v ciklu doživela enega največjih padcev, in pobiramo se najpočasneje od vseh. Čas je za spremembo naše do sedaj očitno napačne finančne politike. V Državlanski listi smo dve koaliciji delali na tem, da se država spravi v tirnice razumne javne porabe. Podporo temu zakonu vidimo kot tisti zadnji korak k temu cilju.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Franc Bogovič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Lep dober dan, predsednik, spoštovani kolegice in kolegi!

Govorimo o izvedbenem zakonu o fiskalnem pravilu. Poenostavljeno povedano govorimo o tem, da tudi v Sloveniji sprejmemo zakon, s katerim bomo zavezali tiste, ki trošimo javni denar, da pač v življenju ne moreš trošiti več kot ustvariš. Če kakšno leto stiska, se najde tudi pot, da prebrodiš tisto leto, vendar moraš v letu, dveh, treh te račune poravnati in normalno imeti v prihodnosti urejene finance. To

enostavno obrazložitev smo sprejeli kot članica evropske skupnosti leta 2012 v regulativi evropske skupnosti, poskušali v tem istem letu tudi sprejeti fiskalni zakon, ki je bil deležen tudi ustavne presoje. V letu 2013, ko je bila sprememba vlade in ko je sedanja koalicija, ki je razpadla, dobila žezlo države v roke, je pač ugotovila, da je to, kar je prejšnje leto govorila, v neskladju s tem, kar je treba narediti, in se je potrudila skupaj z opozicijo, da smo 24. maja 2013 sprejeli spremembo ustave, v kateri smo zapisali fiskalno pravilo in se zavezali, da bomo v šestih mesecih tudi sprejeli zakon, o katerem govorimo danes, ki bo podrobneje reguliral določila, kaj naredimo v letih, ko je recesija v državi, kaj naredimo takrat, ko nas prizadenejo elementarne nesreče in kako na dolgi rok uredimo javne finance.

Treba je imeti 60 glasov, ustavno večino za to, da takšen zakon sprejmemo. Po stališčih poslanskih skupin več kot očitno danes to ne bo šlo skozi. Morali pa bi takšen zakon sprejeti že v novembru lanskega leta. Zato mislim, da ni nobenega razloga za to sprenevedanje, da je še vedno dovolj časa in da bomo tudi v prihodnje pač to morali urejati. Zakon bi pač morali uskladiti, in za uskladitev tega zakona je, tako kot je bilo danes rečeno, treba storiti še marsikaj več kot samo spisati ustavni zakon. Treba se je odločiti, na kakšen način bomo gospodarili v državi. Ko smo lanskega septembra v Slovenski ljudski stranki videli, da po skoraj pol leta vladanja vlade gospe Alenke Bratušek ni na vidiku jasnih ukrepov, smo se odločili, da predlagamo, da se usedemo skupaj in da s tehnično vlado ugotovimo, kaj je treba storiti v dveh letih – takrat sta bili še dve leti mandata našega parlamenta –, in da to izvedemo. Naša pobuda je bila deležna na nek način posmeha. Takrat sem dejal, da je Vlada operativno nesposobna. To se je do danes več kot očitno pokazalo. In zato imamo predčasne volitve, smo v predvolilnem času.

V Slovenski ljudski stranki smo danes, ko je še čas pred volitvami, ko se lahko stranke tudi jasno zavežejo, kaj bodo naredile, spisali in poslali vsem strankam Zavezo o državniški drži – Deklaracijo 5. Govorimo o petih ukrepih, katere je treba storiti in katere mora odgovorna državniška politika izvesti ne glede na to, ali je v koaliciji ali v opoziciji. V Slovenski ljudski stranki smo dokazali v preteklosti kot opozicijska stranka, da znamo podpreti pokojninsko reformo, čeprav je to reforma, ki najbrž ne prinaša kakšnih velikih političnih točk. Stopili smo skupaj tudi pri pripravi fiskalnega pravila, se zavedali v polnem pomenu besede, kaj to pomeni, da to pomeni, da poiščemo ukrepe, s katerimi bomo spodbudili gospodarsko rast, da bomo zbrali več davkov, na drugi strani pa tudi posegli v porabo tam, kjer to lahko naredimo. In zato rabimo širši konsenz. Zato tudi v tej deklaraciji Zaveza o državniški drži – Deklaracija 5 ponujamo pogovor, dogovor pred volitvami, da se o temah, kot so zdravstvena reforma,

ureditev javnih financ in uveljavitev fiskalnega pravila, izboljšanje poslovnega okolja, enakomeren razvoj Slovenije, izboljšanje pravne države in dvig etičnega delovanja politikov, zavezemo in podpišemo pred volitvami in da v enem letu na začetku novega mandata ne glede na to, kje bo katera politična stranka, ali v koaliciji ali v opoziciji, sprejme zavezo, da bo tvorno, državotvorno delovala in da se bo na teh ključnih projektih opredelila in usmerjala v prihodnost, ne iskala zaveznikov na ulici, med sindikati in ne vem kje, da potem takšni projekti padejo.

Upam, da bo v 14 dneh, v katerih želimo še dopolniti in pa tudi izboljšati to deklaracijo, čim več podpisnikov, ki se bodo pred volitvami zavezali k takšnim nameram. Pri omenjenem zakonu, ki je danes v obravnavi, je kar nekaj določil, s katerimi mislim, da se vse stranke enostavno strinjamo in smo enotni, kar se tega tiče. Na usklajevalnih sestankih, ki so v preteklosti potekali, je bilo še nekaj neskladij. Če opazujem ta zakon in če pogledam, v čem je v navzkrižju s tistim, kar je bilo v nekem dokumentu na usklajevanjih, je ključni razkorak pri vlogi fiskalnega sveta. Fiskalni svet, vsaj po mnenju tistih, ki so z vrst strokovnjakov sodelovali z nami, s Slovensko ljudsko stranko – ugotavljajo podobno, kot se je ugotovilo v pravosodju, da če država želi delovati, rabi poleg izvršne in parlamentarne, zakonodajne veje še sodno vejo. In žal tudi v slovenskih financah na nek način rabimo nekega močnega arbitra, ki bo povedal, ali prav gospodarimo ali ne. Zakaj ga rabimo? Zato, ker – kaj smo v Sloveniji počeli zadnjih pet let? Zadnjih pet, šesto leto teče, to je v letih od nastanka gospodarske krize. Enostavno nismo znali odreagirati na to krizo in smo se z 8 milijard dolga povzpeli sedaj na 28 milijard.

Da ne bo nesporazuma, tudi sam mislim, da je kar precej razlogov za to, da je ta dolg danes takšen, tudi pred letom 2008. Tudi v tem delu, ki smo ga porabili za sanacijo bančnega sistema, je večina razlogov v letih vse od leta 2002 pa do leta 2008, in to ceno sedaj plačujemo, ker je v gospodarstvu bila miselnost, da se bosta lahko izvedli privatizacija in gospodarska rast in da bodo vsi tudi živeli na visoki nogi. Vendar ta del je tam 3, 4, 5 milijard do sedaj. Vse ostalo od teh 20 milijard, 10 tisoč evrov dodatnega dolga na vsakega Slovenca, ki je nastal v teh 5 letih, pa gre na račun prevelike porabe oziroma neuskklajenih prilivov in odhodkov. Mi smo, spoštovani kolegice in kolegi, v teh letih vsakega Slovenca zadolžili za 10 tisoč evrov več. To pomeni, da je tričlanska družina v teh 6 letih dolžna za 30 tisoč evrov več dolga. In če kdo danes pravi s tega mesta, da to ni resna zadeva, da o tem ni treba govoriti, da imamo še čas, da bomo o tem nekoč govorili in da je najbrž še kar poraba tista prava usmeritev naše države, mu s tega mesta trdim, da ima napačen pogled. Tudi sam sem eden tistih, ki stavim, in tudi v programu Slovenske ljudske

stranke, novem razvojnem modelu, stavimo predvsem na izboljšanje poslovnega okolja, na znižanje stroškov dela, kar smo trdno prepričani, da nam omogoča gospodarsko rast.

Vendar med nekaterimi kolegi, ko smo v teh klopeh govorili, ko je bil na predlog iste predlagateljice kot danes predlog zakona, ki je govoril o dualnem sistemu, je bilo veliko nasprotovanja. Ta torek smo imeli vrh gospodarstva na Gospodarski zbornici, kjer so nam Avstrijci povedali, kakšen je njihov šolski sistem, kam gredo njihovi otroci po osnovnošolskem izobraževanju. Kolega, ki je prišel iz Avstrije, je malce hudomušno, malce sarkastično dejal, da so dolga leta imeli Avstrijce za staromodne, ker so še kar naprej vztrajali na vajeniškem sistemu. V Avstriji gre 40 % mladih v dualni sistem, zaključijo šolanje pri 18 letih. V teh letih po osnovni šoli so 20 % časa za katedrom, 80 % usposabljanja pa je v vajeništvu. Drugih 40 % gre, dajmo poenostaviti, v naše tehnične šole, srednje šole, in tam imajo izhod na fakulteto ali pa gredo delati. In samo 24 % avstrijskih mladih ima danes diplomu. Imajo pa enega najboljših gospodarstev, ker pač imajo ljudi, ki znajo delati, jih usposobijo in se zavedajo tega, da je treba delati, da lahko živiš. Ko mi govorimo o šolskih reformah, se en del politike, ki prisega na stare sisteme, ki smo jih peljali v tem delu, enostavno ne strinja s takšnimi posegi. Govorim o enem primeru, ki bo moral biti eden ključnih, okoli katerih bomo morali najti konsenz, ko govorimo tudi v naši deklaraciji o izboljšanju poslovnega okolja. Izobraževanje prva zadeva, davčni sistem druga zadeva, birokratske ovire tretja zadeva. In skrajni čas je, spoštovani kolegice in kolegi, da se o resnih stvareh pogovarjamo kot državniki, kot politiki, ki nam ni vseeno, kam gre ta država, ne pa kot politikanti, ki želimo na kratek rok dobiti čim več glasov.

Sedaj je pred nami ta volilna tekma. Ti dobri trije tedni so še pred nami, zato verjamem, da bo to predvsem zopet čas za instant politiko, politiko obljubljanja, bombončkov, pa še česa drugega, manj pa za politiko resne in odgovorne države. Vendar kdorkoli bo prevzel krmilo te države po 13. juliju v roke, se bo soočil z realnostjo, z resnico, tako kot se je ta vladna koalicija, ko je marca 2013 prevzela v roke državo in je kar naenkrat bilo treba fiskalno pravilo zapisati v ustavo, tudi kakšen referendum je treba zapisati v ustavo. Do danes pa so žal isti akterji kar pozabili, da je treba tudi kakšen izvedbeni zakon narediti, pa se tudi v izvedbi potem resno lotiti fiskalnega pravila, kar pomeni, da moramo najti konsenz in najti ukrepe, s katerimi bomo davčne prilive povečali na eni strani, na drugi strani pa resnično pogledali zelo nazorno in pozorno v naše podsisteme, kaj je treba urediti, kaj je treba odstraniti, s čim bomo tudi kakšno nepotrebno uslužbeniško mesto enostavno razbremenili in imeli na srednji rok usklajene javne finance.

V Slovenski ljudski stranki bomo ta zakon, ki je sedaj v prvem branju, seveda

podprli. Kot sem že omenil pri fiskalnem svetu, želimo v nadaljevanju tudi še temeljit pogovor in fiskalnemu svetu dati nazaj mesto, ki je v osnovi bilo zapisano, kajti mislim, da politika, ena ali druga, konec koncev rabi tudi nek pogled enega strokovnega organa, kot je fiskalni svet, da ne bo zopet všečna politika. Takšen zakon bi z veseljem podprli potem tudi v nadaljevanju v drugem, tretjem branju. Žal pa, kot sem slišal, kakšen hud optimist, da bi ta zakon dosegel dvotretjinsko večino, ne morem biti, zagotovo pa je to ena od stvari, v katere bomo morali v novem mandatu takoj zagristi in jo tudi izvesti.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Marjana Kotnik Poropat bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Vsi, ki smo danes v tej dvorani, strokovnjaki ustavnega in finančnega področja, zaposleni na Vladi in tu v Državnem zboru, vsa preostala zainteresirana javnost, vsi skupaj smo vložili izjemno veliko napora, da smo maja lani fiskalno pravilo zapisali v najvišji pravni akt naše države. Ta projekt je bil skupni projekt. Nismo se ločevali ne na leve ne na desne, temveč smo skupaj staknili glave in po preučitvi obsežnega gradiva ter po večurnih posvetih z veliko večino to pravilo tudi potrdili. Vendar se naše delo s tem ni končalo. Tako je bila ustanovljena delovna skupina za oblikovanje izvedbenega akta, katerega sprejetje ustava predvideva v 6 mesecih od uveljavitve. Res je, rok za sprejetje je že potekel, vendar nam nihče ne more očitati, da si vsi skupaj, tako opozicija kot koalicija, nismo z vsemi močmi prizadevali, da bi realizirali oblikovanje in sprejetje zakona o fiskalnem pravilu. Vseskozi, tudi še danes, poslanci DeSUS menimo, da je zakon za izvedbo tega ustavnega določila nujen, zato smo tudi pričakovali, da bomo naša stališča uskladili in zakon sprejeli še v tem mandatu.

Vsi smo se strinjali, da je treba stremeti k temu, da v prihodnosti ne bomo porabili več kot ustvarimo. Vsi smo bili enotni, da je javne finance treba stabilizirati, in vsi smo se strinjali, da ne smemo izgubiti suverenosti v smislu odločanja na področju svojih financ. Je pa res, da je zgolj nekaj vprašanj ostalo odprtih, da to v bistvu kaže tudi na to, da je ta opozicijski zakon praktično rezultat dela te delovne skupine. V Poslanski skupini DeSUS smo že tedaj opozarjali, da se z vnosom fiskalnega pravila v nobenem primeru ne sme posegati na socialno področje in na področje pokojnin. Na tem stališču vztrajamo še danes in bomo tudi v bodoče. Zakaj? Več kot 35 % upokojencev živi pod pragom revščine, kar pomeni, da 210 tisoč upokojencev prejema manj kot 600 evrov pokojnine. 600 evrov predstavlja znesek povprečne pokojnine v Sloveniji. Ta podatek

nam jasno pove, kako živijo naši upokojenci, ki so gradili to državo. Manj kot 600 evrov mesečnega dohodka – sprašujem: bi znali preživeti s tem zneskom? Ne, ne moremo dopustiti, da bi posledice neukrepanja oziroma napačnih potez vseh dosedanjih vlad nosili prav upokojenci, delavci, v končni fazi tudi naši otroci. Da se vrnem na samo besedilo predlaganega zakona. Kot sem že omenila, gre za skupno besedilo delovne skupine vseh parlamentarnih strank. In v večjem delu je za nas predlog zakona sprejemljiv. Moramo pa v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije izpostaviti določbo, ki praktično preprečuje ustanovitev demografskega rezervnega sklada, za ustanovitev katerega smo se zelo težko izpogajali že ob sprejetju pokojninskega zakona in še enkrat pozneje, ob sprejetju Zakona o Slovenskem državnem holdingu. Poudarjam, da sta se oba zakona sprejemala pod taktirko različnih vlad, pokojninski pod vodstvom SDS, zakon o holdingu pa pod vodstvom trenutne vlade Alenke Bratušek v odstopu. Tudi pri zadnjih pogajanjih smo poslanci Demokratične stranke upokojencev Slovenije vladi Alenke Bratušek malce popustili in zamaknili ustanovitev demografskega sklada za eno leto. Morebiti so pa ožji finančni politiki to sklepali s figo v žepu in se zavedali, da bodo z zakonom o fiskalnem pravilu ustanovitev tega sklada onemogočili.

In prav to je razlog, da Poslanska skupina DeSUS tega predloga ne more podpreti. V primeru, da ta zakon podpremo, bi izneverili ne samo sami sebe, temveč vse upokojence in vse aktivno prebivalstvo. Osnovni namen demografskega sklada je zagotavljanje dodatnih virov za financiranje prvega pokojninskega stebra. Namenjen je torej zagotavljanju dolgoročne vzdržnosti pokojninskega sistema iz demografskih razlogov. Dejstvo je namreč, da so iz leta v leto manjši prilivi v pokojninsko blagajno, večja pa se število upokojencev. To pa posledično vedno bolj obremenjuje državni proračun. Z dodatnimi viri iz upravljanja državnega premoženja bi tako vsaj delno nadomeščali manjkajoča sredstva in posledično razbremenili proračun. Če bi poslanci DeSUS potrdili takšno besedilo predloga zakona, kot ga imamo zdaj na mizi, bi to pomenilo popoln kolaps pokojninske blagajne, kar bi imelo za posledico ne samo drastično znižanje sedanjih pokojnin, temveč bi se morali soočiti z bojznijo, ali bi bilo izplačevanje pokojnin v naslednjih letih sploh možno. Hkrati ta določba onemogoča tudi nakazilo 50 milijonov evrov iz Kada, torej iz državnega premoženja na ZPIZ za usklajevanje pokojnin. In še enkrat poudarjamo, onemogoča prenos 10 % kupnine državnega premoženja, ki smo jih predstavniki DeSUS težko izborili kot enega izmed virov financiranja pokojnin.

Še enkrat poudarim, to je ključni razlog za našo odločitev, da bomo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije predlogu soglasno nasprotovali. Res je, da bi se

tekom zakonodajnega postopka tudi ta določba lahko sanirala, seveda če bi obstajala volja za to tudi s strani vseh drugih parlamentarnih strank. Vendar časa za pogajanja in poglobljeno usklajevanje ni. Našemu mandatu so šteti dnevi. Zato je hitenje in sprejemanje tako pomembnih odločitev, kot je izvedba fiskalnega pravila, v tem predvolilnem času popolnoma neprimerno. Ker gre za izjemno zahtevno materijo, je treba oblikovati kvalitetne rešitve in zato doseči čim širše soglasje. Zato v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije ocenjujemo, da je bolje, da ta materija predstavlja eno prvih in prioritarnih nalog nove parlamentarne in vladne sestave. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Vlade ni, seveda je ni, ker je Vlada na zatožni klopi, kar je tudi prav, ker je Vlada kršiteljica ustave. In tisti, ki kršijo ustavo, morajo sedeti na zatožni klopi. In to ni zatožna klop, to je klop, rezervirana za Vlado v Državnem zboru Republike Slovenije. Naj pa se uvodoma spomnimo, kako je potekal ustavnorevidijski postopek za zapis fiskalnega pravila v ustavo kot najvišji pravni akt države. Kar nekaj časa so sedanje koalicijske stranke zagovarjale rešitev, da zapis fiskalnega pravila v ustavo sploh ni potreben in da zadošča, da se to pravilo zapiše samo v zakon. Vemo pa, da je zakon mogoče spremeniti z navadno večino in ni nobenega zagotovila, da bi se pogled na javnofinančno uravnoveženost spreminjal z vsakokratno politično strukturo parlamenta. Šele po dolgotrajnih prepričevanjih in dogovarjanjih s strankami sedanje koalicije smo končno 23. maja lani s potrebno ustavno večino izglasovali zapis fiskalnega pravila v ustavo kot najvišji pravni akt države. Spremenili smo 148. člen Ustave, ki določa, da morajo biti prihodki in izdatki proračunov države srednjeročno uravnoveženi brez zadolževanja ali pa v presežku.

Pod proračuni države ni mišljen le državni proračun, pač pa tudi zdravstvena in pokojninska blagajna, proračuni lokalnih skupnosti ter neposredni uporabniki državnega in lokalnih proračunov, ki se več kot 50-odstotno financirajo iz javnofinančnih sredstev. Zapisali smo tudi izjeme, kdaj se lahko začasno odstopi od fiskalnega pravila. Gre za primere izjemnih okoliščin za državo. Zapisali smo tudi, da merila za določitev izjemnih okoliščin in način ravnanja v teh primerih določa izvedbeni zakon, ki ga bo pripravila Vlada in ga bo moral Državni zbor prav tako izglasovati z ustavno, to je dvotretjinsko večino. Žal smo obstali na pol poti, na pol poti. Kot rečeno, smo izglasovali spremembo 148. člena Ustave Republike Slovenije, nismo pa

sprejeli zakona, ki bi uredil izvedbo v ustavo zapisanega fiskalnega pravila. Vlada Alenke Bratušek v 6-mesečnem roku, ki se je iztekel že novembra lani, izvedbenega zakona vse do danes ni pripravila in tudi ni vložila v parlamentarno proceduro, in tukaj ni opravičil. Zato Vlada sedi na zatožni klopi. V Novi Sloveniji tako ravnanje ocenjujemo kot neodgovorno do države in do državljanov ter tudi do podobe, ki jo Slovenija kaže zunanjemu svetu. Zlasti Evropska unija, katere članica smo, nas na področju javnofinančnega stanja budno spremlja. Vemo, da moramo vsako leto poslati Evropski komisiji reformni program z ukrepi, ki jih načrtujemo za ureditev naših javnih financ. Evropska komisija nam vsako leto kot odziv na predloženi reformni program pošlje tudi svoja priporočila. In seveda Evropska komisija je v letošnjih priporočilih jasno povedala, da Vlada svoje naloge priprave zakona za izvedbo fiskalnega pravila ni pripravila. In tukaj je treba jasno pokazati na odgovornost celotne sedanje vladne koalicije.

Prav zaradi teh zamud oziroma pasivnosti Vlade bomo danes obravnavani poslanski predlog zakona o fiskalnem pravilu poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije podprli. Zakon vsebinsko pojasnjuje in opredeljuje obstoj izjemnih okoliščin, ko je možen odstop od fiskalnega pravila, predvsem pa opredeljuje pristojnosti in naloge vlade, Državnega zbora in drugih organov v primeru, ko pride do neuravnoteženosti proračuna države zaradi izjemnih okoliščin. Seveda je nekatere rešitve treba dopolniti in še izboljšati, kar bo mogoče storiti v nadaljnjih obravnavah tega zakona v parlamentarnem postopku. Vsekakor pa smo krščanski demokrati prepričani, da s sprejetjem zakona že toliko zamujamo, da verjetno nobena, tudi koalicijska stranka dosedanje vlade ne bo odrekla podpore temu zakonu v tej prvi obravnavi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Mag. Andrej Vizjak bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani redki kolegi v tej dvorani!

Pred nami je po moji oceni ena najpomembnejših tem v tem mandatu, poleg seveda tiste, ko smo v ustavo uzakonili fiskalno pravilo, kajti fiskalno pravilo je pravilo, ki predstavlja temelj odgovorne in vzdržne javnofinančne politike. Verjetno se to sliši nekoliko komplicirano, ampak zelo preprosto to pomeni, da lahko v tej državi porabimo toliko, kolikor pač zberemo z davki in ostalimi prihodki državnega proračuna. Da seveda lahko v izjemnih okoliščinah porabimo tudi več, vendar potem moramo to kmalu vrniti, da smo zopet uravnoteženi. Mislim, da je zlato fiskalno pravilo oziroma to, da lahko iz proračuna porabimo

toliko, kolikor vanj zberemo, še premalo ambiciozen cilj v sedanjih razmerah, pa ne mislim tega samo jaz. Komande, bi rekel, iz evropskih integracij bodo takšne. Saj smo zaradi 80-odstotnega javnega dolga v postopku odprave presežnega javnega dolga in ga bomo morali zmanjševati, kar pomeni, da bomo morali izdatkov iz proračuna imeti manj, kot bomo imeli prihodkov, če bomo hoteli ta dolg vračati, kajti samo s prodajo premoženja dolga ne bomo mogli zmanjševati, ampak bomo morali zmanjševati dolg tudi s proračunskim presežkom.

Poglejte, zlato fiskalno pravilo – tega se drži vsak gospodarstvenik. Vsak gospodarstvenik si lahko v okviru svoje firme, svojega poslovnega procesa privoščiti toliko izdatkov, kolikor uspe prodati svojih artiklov ali storitev na trgu. To je povsem jasno. Ne sme se zadolževati in porabljati denarja, ki si ga sposodi, za to, kar dela, brez da bi ta dolg odplačeval. To je vsakemu jasno. To je jasno tudi vsakemu družinskemu članu, vsakemu odgovornemu gospodarju. Ne nazadnje je tudi družinskemu članu jasno, da če pride s plačo v neko družino, na primer 2 tisoč ali tisoč evrov na mesec, lahko toliko porabi in nič več. Bolje je celo, da manj porabi in ustvari neko zlato rezervo za težke čase. Tako se obnaša vsak odgovoren gospodar družine. In tudi kmet, tudi kmet, ko gospodari na svojem kmetijstvu, se točno zaveda, kateri so njegovi odhodki, in se zaveda, koliko lahko s svojo dejavnostjo dobi na trgu in da ne sme porabiti več, kolikor dobi na trgu. Lahko se zadolži za, recimo, nakup stroja, nakup traktorja ali česarkoli drugega, vendar mora hkrati vedeti, da mora v naslednjih letih ustvariti presežek oziroma da mora več prodati, kot ima izdatkov, da lahko ta posojila vrne. Spoštovani, mi danes tu, v tem parlamentu razlagamo logiko, da se mora tako obnašati tudi država oziroma odgovorne javne finance, da lahko v tej državi porabimo toliko, kolikor zberemo z davčnimi, nedavčnimi in drugimi viri.

In zakaj v Slovenski demokrati stranki predlagamo in zagovarjamo čimprejšnje sprejetje izvedbenega zakona? Zaradi števil, kam smo zabredli v zadnjih letih, ki jih bom v nadaljevanju prikazal na konkretnih grafih. Prvi konkretni graf govori o naraščanju zadolženosti v naši državi. Z zgornjo modro krivuljo je prikazano naraščanje zadolženosti v odstotkih bruto domačega proizvoda, torej tega, kar naše gospodarstvo v enem letu ustvari. Mi smo v 6 letih, od leta 2008 dalje, torej od nastopa gospodarske finančne krize, povečali to zadolženost za približno 60 % bruto domačega proizvoda. To je izjemen dosežek, moram reči, to je neverjeten trend! In če to pretopimo v milijarde, lahko ugotovimo, da smo se za 20 milijard evrov zadolžili v teh 6 letih. 20 milijard evrov! To se pravi trendi so katastrofa. In če pogledamo, za kaj vse se zadolžujemo, je še večja katastrofa! Namreč, mi se ne zadolžujemo za to, da smo posodobili svojo informacijsko,

železniško, energetska, cestna infrastruktura – ne, spoštovani, mi smo se zadolževali za to, da smo ta denar porabili za neke stvari, kjer lahko pozabimo, da se bo ta denar vrnil. Predvsem je to tekoča poraba, sanacija bančnega sistema. In je vprašanje, ali je tudi, recimo, ena izmed destinacij tega denarja, to je sanacija bančnega sistema, v celoti opravljena. Sam sem velik skeptik in mislim, da ni.

To se pravi mi predlagamo zlato fiskalno pravilo, udejanjenje odgovornih in vzdržnih javnih financ v času teh nemogočih trendov. To je naš argument. Zakaj to predlagamo? Ker je te trende treba ustaviti. Poglejte, naraščanje zadolženosti je najbolj neodgovorna politika do prihajajočih rodov. To je najbolj antimladinska antipolitika za mlade v tej državi, kajti ta posojila, te dolgove in te obresti bodo vračali tisti, ki bodo šele začeli ustvarjati v tej državi, tisti, ki iščejo službo in ne morejo do nje. Namreč, nekatera od teh posojil zapadejo čez desetletje in več, in marsikdo izmed nas takrat ne bo več aktiven, bo pasiven gledalec s pričakovanjem, da bo imel dostojno pokojnino, in s pričakovanjem, da bodo mladi vrnil te dolgove. In kasneje ko začnemo uresničevati naše fiskalno pravilo, večje breme bomo naložili tem, ki prihajajo za nami oziroma tem, ki bodo morali ta posojila vračati. Drug problem je prikaz in gibanje proračunskega primanjkljaja oziroma presežka v odstotku tekočih prihodkov. Meni je žal, da se na tem grafu ne vidi števil v teh rdečih stolpcih. Vsi rdeči stolpci so pod nič in prikazujejo odstotek primanjkljaja v tekočih prihodkih.

Mi smo zelo radi govorili o primanjkljaju v odstotkih bruto domačega proizvoda. Ampak mi imamo proračunski primanjkljaj, ki nima nobene zveze z bruto domačim proizvodom, ampak ima zvezo s prihodki in odhodki državnega proračuna. In če pogledamo primanjkljaj v odstotkih tekočih prihodkov, potem vidimo, da so številke katastrofalne! Mi smo imeli v letu 2009 skoraj 25-odstotni primanjkljaj! 25 % tekočih prihodkov smo več porabili! Kaj so tekoči prihodki? To so davčni in nedavčni prihodki. Tu niso všteti prihodki iz Evropske unije in teh stvari, ki so tako ali tako namenski in gredo potem za investicije in tako naprej. To so tekoči prihodki. To so tisti prihodki, ki jih mi z davki, trošarinami in ostalim zberemo. Tekoči prihodki tudi niso prihodki od, ne vem, prodaje premoženja in podobno. To so tisti prihodki, ki jih zberemo v proračun iz naslova davkov in nedavčnih prihodkov. To se pravi mi smo v letu 2009 porabili za 25 % več, kot smo z davki, trošarinami in vsem ostalim pobrali v proračun. Edino v letu 2012, to je tisti predzadnji rdeči stolpec, smo tako z ZUJF kot z nekaterimi drugimi ukrepi to popravili na slabih 16 %, 15,7 %. In poglejte, v letu 2013 imamo zopet 22,6 % primanjkljaja glede na tekoče prihodke. In letos ne bo nič bolje. Vprašanje, kaj bo letos, glede na to, da jokajo na vseh ministrstvih, še najbolj na infrastrukturi, da jim zmanjkuje denarja za

najnujnejše, se pravi za nujno popravilo cest, železnic, za dijaške vozovnice, za plače teh, onih, drugih, tretjih. Pa še nismo na polovici leta. Kaj se nam bo šele pokazalo v drugi polovici leta! Kaj se še vse skriva v teh prostoriših Ministrstva za finance, ko bomo izvedeli realno sliko, kje vse manjka denar.

In potem, ko bomo videli, koliko bo primanjkljaja glede na tekoče prihodke, nas bo verjetno glava bolela. To je naša slika, kako gospodarimo zadnjih 6 let. Mi za več kot 20 % več porabimo kot zberemo s tekočimi prihodki oziroma davki in nedavčnimi prihodki. To je katastrofalna javnofinančna politika, ki je svetlobno leto od vzdržnih javnih financ. Spoštovani, to je podobno, kot če bi imeli družino, ki na mesec zasluži tisoč evrov, porabi pa tisoč 250 evrov. In tega ne dela samo en mesec, to dela eno leto, to dela 6 let. In potem mi govorimo in se hvalimo, da nam denar še posojajo in da nam posojajo po – ne vem, sedaj je kar dosežek, če nam posojajo po 4 ali 5-odstotni obrestni meri, ne pa po 6, 7, kot prej. Mi se bomo lahko hvalili, da se zadolžujemo poceni, takrat, ko bo naša gospodarska rast višja, kot so obresti. V vsakem primeru, kadar je gospodarska rast nižja, kot so obresti, je ta zadeva totalno nevzdržna, totalno nevzdržna. Kajti mi z rastjo ne pokrivamo obrestne mere. To vsakdo ve, ki ne da zna abecedo matematike, ampak a od matematike in javnih financ, prvo črko samo. Se pravi ko pogledamo ta saldo državnega proračuna – sedaj govorim res o državnem proračunu, tu ne omenjam drugih blagajn, ki pa niso v veliko boljši situaciji. Mi tu pri zlatem fiskalnem pravilu govorimo širše, ampak temelj je pa tudi državni proračun.

Naslednji graf pa po mojem največ pove. Ta naslednji graf prikazuje primerjavo tekočih odhodkov in tekočih prihodkov državnega proračuna skozi zadnjih 7 let. Modri graf prikazuje tekoče prihodke. Povedal sem že, da so tekoči prihodki davčni in nedavčni prihodki. Rdeči graf pa prikazuje tekoče odhodke države. Kaj so tekoči odhodki? To so tekoči transferji in odhodki za plače javnih uslužbencev, za prispevke, tudi za obresti iz najetih posojil in tako naprej. Skratka, to, kar porabi država za funkcioniranje, to prikazuje rdeči graf. Modri graf pa prikazuje to, kar mi pobere z davki in ostalimi nedavčnimi prihodki. In če zelo poenostavim, lahko ugotovimo, da mi porabimo za naše funkcioniranje v tej državi eno milijardo več kot pa zberemo z davki in nedavčnimi prihodki. Eno milijardo več zapravimo kot ustvarimo, in to že zadnjih 6 let. Ta dva grafa sta okleščena investicij, okleščena sta tudi prihodkov iz evropskih naslovov, evropskih sredstev in tako naprej. Skratka, to govori samo o stroških, ki jih ima država za svoje delovanje, za vzdrževanje svojega aparata, tudi, moram reči in biti odkrit, za tekoče vzdrževanje, ni pa tu investicijskega vzdrževanja. To se pravi mi lahko ugotovimo, da smo v izredno nevzdržnem stanju, ko za naše

funkcioniranje porabimo eno milijardo več, kot smo sposobni tekočih prihodkov pobrati v državni proračun.

Namreč, tukaj vidite, da je teh tekočih prihodkov za leto 2013 6,85 milijarde evrov in tekočih odhodkov čez 8 milijard evrov. In za leto 2014 ni obet nič boljši. Lahko opazite pomembno spremembo v trendih leta 2012, ko smo imeli drugo vlado Janeza Janše in ko smo sprejeli nekaj ukrepov, ki učinkujejo še danes, to je zlasti Zakon za uravnoteženje javnih financ. Vidite, da se je takrat krivulja zlomila, da so se tekoči odhodki začeli zniževati in tekoči prihodki povečevati. Če bi te trende nadaljevali tudi v letih 2013, 2014, 2015, bi se nam modra krivulja zopet dvignila nad rdečo in bi to bil nek signal, prva plaha ptica neke vzdržnosti v javnih finančah. Ampak v letu 2013, ko je nastopila vlada Alenke Bratušek, smo se grobo odmaknili od teh ciljev, da ne govorim o tem, kako smo s tem nadaljevali v letošnjem letu. Torej, spoštovani, iz teh grafov sem vam želel samo prikazati, da smo v zadnjih 6 letih ogromno povečali naš dolg, prišli smo preko 80 % bruto domačega proizvoda, in da smo v teh 6 letih destabilizirali tudi javne finance z velikim primanjkljajem, ki je konstanten, ki ga nismo sposobni bistveno zmanjševati, in vodimo javne finance, ki so izjemno nevzdržne. Tako na srednji rok več ne gre.

Mi imamo, spoštovani, verjetno eno srečo, ki hvala bogu ni naključna, za to smo se trudili številni pred desetletjem, to je, da smo člani evroobmočja, da smo člani integracij in da smo člani enega sistema, ki si vzajemno pomaga. In seveda vsaka država članica kar tako ne bo bankrotirala, ker so nevzdržne javne finance v Sloveniji problem evroobmočja, tudi problem Evropske unije in tako naprej. Zato seveda tisti, ki nam denar posojajo, to dobro vedo. Mi smo relativno majhna ekonomija, in da bi mi kar tako sami zašli v bankrot, kar se nakazuje iz teh števil, ni verjetno, in zato nam denar posojajo. Denarja nam ne bi posojali, če ne bi bili relativno prepričani, da če ne bomo sami, bomo pa že v okviru neke skupne akcije našli rešitve, ki bodo verjetno tudi boleče za nas, vendar bodo rešitve zanje, ki nam denar posojajo. Če bi bili izven evroobmočja in izven Evropske unije, verjemite mi, da nam nihče več ne bi evra posodil. Ker pa smo tudi v teh reševalnih mehanizmih, ker smo del tega ogromnega sistema, pa imamo to srečo, da lahko dobimo denar, ker tisti, ki nam ga dajejo, vedo, da tudi če bomo sami totalno zavozili situacijo, da bomo padli v tak ali drugačen kolektivni mehanizem reševanja. Kajti evro ni naša valuta, je tudi naša valuta, evro je evropska valuta, evro je valuta Nemčije, evro je valuta Francije in številnih drugih evropskih držav, velikih ekonomij. In tisti iz Amerike, ki nam posoja denar, ve, da nas bo nekdo pokrtil, če sami ne bomo znali pokriti tega. In tukaj gojiti neko evforijo, zadovoljstvo nad stanjem v javnih finančah z znižanjem obrestnih mer za najeta

posojila, je metanje peska v oči samemu sebi in pravzaprav skrivanje za nekimi neprepričljivimi argumenti.

Spoštovani, kako naprej? Jaz sem vam zdaj orisal z nekaterimi zelo enostavnimi številkami situacijo, v kateri smo, in zakaj nemudoma potrebujemo fiskalno pravilo, ki bo uzakonilo principe, da porabimo v tej državi toliko, kolikor smo sposobni zbrati. Mislím, da je prvi korak k rešitvi situacije, da se ti dve krivulji tekočih odhodkov in tekočih prihodkov spravita na nek način v situacijo, kot je bila pred letom 2008, to se pravi, da porabimo manj, kot smo z davki in nedavčnimi prihodki sposobni pobrati. To je prvi korak. Kako to doseči? Z ukrepi na obeh straneh, tako z ukrepi, ki bodo racionalizirali funkcioniranje države, kot z ukrepi, kako pobrati več davkov in prispevkov. In v Slovenski demokratiški stranki smo za pravilo, da se z nižjimi davki da pobrati več davkov, kajti če zajamemo večjo količino gospodarskih subjektov in upravičencev, se pravi če doživimo neko gospodarsko rast več podjetij, več delovnih mest, tudi večja potrošnja posledično, bomo lahko pobrali tudi več davčnih prihodkov. Mi ne pristajamo na dvigovanje obstoječih davkov v dani situaciji. Mislím nasprotno, da je treba gospodarstvo davčno razbremeniti. Tudi tiste, ki zaslužijo malo, je treba davčno razbremeniti, seveda brez da bi s tem kakorkoli vplivali na konkurenčnost podjetja, hkrati pa moramo marsikaj narediti tudi na odhodkovni strani, ko govorimo o javnem sektorju.

V Slovenski demokratiški stranki nasprotujemo linearnim rezom v javni sektor, to se pravi neselektivnim rezom, češ dajte vsi še za 1, 2, 5 %, ne vem koliko, zategniti pas – to je nevzdržno, to je nemogoče. Mi potrebujemo v javnem sektorju eno reformo javnega sektorja, da pogledamo, kaj ta naš javni sektor počne, da odpravimo določene poslovne procese, ki jih ta javni sektor počne, da debirokratiziramo državo, zmanjšamo število postopkov, soglasij. S tem bodo verjetno ostali odveč tudi ti uradniki, ki jih danes dajejo in komplicirajo življenje gospodarskim subjektom in ljudem. To se pravi, da racionaliziramo funkcioniranje države skozi poslovne procese, in s tem se bo racionaliziralo tudi število zaposlenih, selektivno, tam, kjer pač ljudi ne potrebujemo. Jaz ne vem, zakaj bi obremenjevali ljudi z davki in gospodarstvo z davki, da to plačuje, če ne moremo niti tekočih odhodkov več pokrivati z davčnimi in nedavčnimi prihodki. Tu je po moji oceni veliko rezerve, pa še marsikje. To smo tudi napisali v našem programu za naprej in vsak si ga lahko prebere na naših spletnih straneh. Ko smo tudi na Komisiji za nadzor javnih financ sprožili to temo in opravili diskusijo z Ministrstvom za finance, so nam povedali, da so pripravili reformni program in program stabilnosti, ki ga je ta državni zbor tudi obravnaval spomladi letos, češ saj so tam notri ukrepi, s katerimi bomo zagotovili in stabilizirali javne finance.

In potem smo šli od projekta do projekta, od strani do strani v tem reformnem programu in ugotovili, da notri ni ukrepov, notri so cilji. Notri je na primer napisano, da bodo znižali maso plač v javnem sektorju za 5 %. To ni ukrep, to je cilj. Ni pa nihče napisal, kako se bo to zgodilo – ali bo to tako, kot sem prej povedal, ali bo linearno, ali bo progresivno ali kako bo. In zdaj, kot vidimo, se tudi pogajanja ne odvijajo v tej smeri in iz tega naslova ne bo nič. Ne bo znižanja plačne mase v javnem sektorju za 5 odstotnih točk ali 5 %. Ne bo, ker ne more biti, ker ni niti enega ukrepa, ki bi pripeljal do tega. Potem notri piše, v tem reformnem programu, da se bodo znižali prihodki občinam. Prihodke občinam je možno znižati samo takrat, kadar se jih razbremenijo tudi določenih obveznosti. Ne morete pa iti občinam nalagati novih in novih obveznosti, hkrati pa znižati prihodke. Potem notri piše tudi o nekaterih drugih ciljih na tem javnofinančnem področju, ki pa niso podkrepjeni niti z enim samim ukrepom, da bi lahko rekli: v redu, evo, to konkretno bo pa dalo rezultate. To pomeni, da je ta reformni program spisek nekih ciljev brez enega samega konkretnega ukrepa. Mi v tem parlamentu nismo resno obravnavali nobenega ukrepa, ki bi pripeljal na odhodkovni strani k cilju stabilizacije javnih financ. In kaj ostane, spoštovani, opoziciji drugega kot da predlaga izvedbeni zakon za zlato fiskalno pravilo, ki prisili, ne nazadnje prisili uradništvo in politiko, da se držita odgovornih in vzdržnih javnih financ. To je naša dolžnost kot politikov in naša zaveza in obveza do prihajajoče generacije.

Jaz bom zaključil z enim samim dejstvom. Tako vodenje javnih financ, kot se dogaja v zadnjem obdobju, je direkten napad, če želite tudi kraja mlade generacije. Mi danes veselo najemamo kredite po nevzdržnih obrestnih merah. Vsaka obrestna mera nad nič je za Slovenijo ta trenutek nevzdržna. To se pravi mi najemamo drage kredite za to, kar tekoče porabimo danes tu. Ta dva grafa to kažeta – mi porabimo za eno milijardo več kot uspemo z davki zbrati. To se pravi mi se zadolžujemo za pokrivanje te razlike med prihodki in odhodki. In kdo bo to plačal? Kdo bo ta neodgovorni način vodenja javnih financ plačal? Tisti, ki prihajajo za nami. Tisti, ki bodo ustvarjali v tej državi v prihodnje, gospodarstvo, mladi. In največji zagovornik zlatega fiskalnega pravila oziroma tudi teh odgovornih javnih financ bi morale biti po moji oceni prav generacije, ki prihajajo za nami, ki bodo plačevale davke v tej državi in ki bodo ustvarjale v tej državi. Ti bodo to plačevali. Mi bomo v zelo kratkem času soočeni z relativno ostrimi zahtevami Evropske komisije glede zmanjševanja presežnega javnofinančnega dolga. Mi bomo morali v določenem obdobju znižati javni dolg z dobrih 80 % bruto domačega proizvoda v letošnjem letu na 60 %.

To se pravi mi bomo morali približno 20 % bruto domačega proizvoda znižati, kar

pomeni, da bomo morali za to znižanje marsikaj narediti. Minister je povedal, da bomo privatizirali, to se pravi, da bomo prodali državno premoženje, da bomo sanirali slabo banko in s tem dobili nekaj denarja, in verjetno tudi, da bomo uravnotežili javne finance. Skratka, da bomo več pobrali in manj porabili. In odhajajoča vlada Alenke Bratušek žal razen lepih besed in praznih dokumentov ni sprejela omembe vrednih ukrepov v tej smeri. Edino, kar smo doživeli omembe vrednega, je bil dvig davkov, poskus nekaterih novih davkov, ki so klavarno propadli, izjemno uničujoče dividendne politike za gospodarstvo – kar 250 milijonov nameravate v letošnjem letu potegniti dividend iz podjetij v državni lasti, ki tako ali tako ne poslujejo briljantno, ampak recimo temu nekoliko životarijo. To, spoštovani, ni odgovorna in vzdržna javnofinančna politika.

In pomemben korak k tej politiki je predlog zakona, ki je pred nami, zato ga bomo seveda v Slovenski demokratični stranki podprli.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. V imenu predlagatelja izvolite, mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

V zvezi s tem zakonom je treba razjasniti nekatere zadeve, zaradi tega, ker imam občutek, da nekateri moji kolegi iz koalicije ne zastopijo ali ne razumejo tega zakona, vsebine tega zakona, ali pa tega pač nočejo razumeti. Prva teza, ki se je tukaj pojavila, je seveda teza, da je za to, da bo država prišla na zeleno vejo, da bo prišla iz krize, pogoj za sprejetje tega zakona tudi razvojni program. Ne, razvojni program ni pogoj za ta zakon, razvojni program je lahko narejen in je lahko sprejet kadarkoli v tej državi. Že veliko razvojnih programov je bilo narejenih v tej državi in veliko razvojnih načrtov, pomembno pa je, da se ti razvojni načrti tudi dejansko uresničijo. To pomeni, da ni treba čakati na razvojne programe, ni treba čakati na razvojne načrte. Ta zakon gre lahko naprej brez kakršnihkoli drugih pomembnih zakonov, ki se nanašajo predvsem na razvoj. Razvoj tukaj je pomemben. Jaz se strinjam, da je razvoj pomemben, vendar razvoj na zdravih temeljih. Kaj pa se je zgodilo s politiko zadolževanja, če govorimo od leta 2008 naprej, kajti od leta 2008 je imela država Slovenije 8 milijard dolga oziroma 21,5 % bruto družbenega proizvoda? Leta 2014 ima država več kot 28 milijard dolga. 20 milijard dolga je najela država, je najela vedno vlada. Alenka Bratušek je najela, recimo, 11,5 milijarde v enem letu.

Izredno veliko dolga se je najelo v letu 2009, mislim da okoli 8 milijard. In kaj se je s tem dolgom dejansko zgodilo? Nič se ni zgodilo. Še več, v letu 2009, v času vlade Boruta

Pahorja, se je povečala brezposelnost za 30 tisoč ljudi. Ob tem, da smo se hkrati zadolžili in hkrati govorili, kako bomo dejansko naredili nekaj za razvoj in tako naprej. Ne! Naredili smo edino to, da danes naši sinovi, naši vnuki plačujejo obresti. In jaz ne vem, tisti, ki dejansko nasprotujete zakonu o fiskalnem pravilu, ali nasprotujete tudi temu, da vnuki in otroci ne bi več plačevali toliko obresti, da bi imeli zaradi tega boljše izobraževanje, da bi imeli zaradi tega več delovnih mest, da bi imeli več znanja, da bi pridobili dejansko tudi več spretnosti za to, da bi imeli lepše življenje. Generacija se ne more neprestano zadolževati na račun prihodnjih rodov. To enostavno ne gre več. In zakon o fiskalnem pravilu je tisti, ki bo dejansko zaokrožil javnofinančno politiko, javnofinančno politiko, ki jo, mislim da, tukaj predvsem leve vlade dejansko ne obvladajo, kajti razvoj ne more temeljiti na zadolževanju.

In ni res to, da je Evropa spremenila smer, da bo dovoljevala več zadolževanja. Evropa je za Slovenijo točno povedala, kaj je za narediti. Izredno točno je povedala z roki, tudi na področju javnih financ. Evropa ugotavlja, da v letu 2015 ne bo dosežen primanjkljaj pod 3 % bruto družbenega proizvoda, če ne bo Vlada sprejela določenih ukrepov. Na področju strukturnih sprememb, če ne bo sprejela določenih ukrepov tako, da bo spodbudila rast in zaposlovanje, in tako, da bo izvajala fiskalno pravilo. To je pred tremi tedni napisala Evropska komisija. Ampak vlada Alenke Bratušek ne izvaja fiskalnega pravila, če Evropska komisija pravi, da bo zelo težko dosegljiv primanjkljaj 3,1 %. Tako da je tukaj seveda vprašanje tudi etike in morale, ali sedanja generacija lahko stalno živi na račun drugih, ob tem, da zadolžuje prihodnje rodove. Jaz mislim, da je temu treba narediti konec. In zaradi tega je zakon tudi z vsebinskega zornega kota, tudi z zornega kota neodvisnosti in samostojnosti države nujen, ne samo zato, ker je sedanja koalicija spravila to državo v neustavni položaj. In seveda zaradi tega se nikomur ni nič zgodilo. Zaradi tega lahko troši še naprej in se lahko zadolžuje še naprej. In če govorimo o tem zadolževanju, potem je zadolževanje potekalo tako, da smo se na začetku leta evforično zadolžili na mednarodnih trgih, predvsem na trgih Združenih držav Amerike, kjer smo se zadolžili do tega, da bomo lahko plačevali dolgove do začetka prihodnjega leta. Obrestna mera je bila okoli 5 %. Danes je obrestna mera padla pod 3 %.

Ministrstvo za finance oziroma vlada Alenke Bratušek pa ima 5 milijard na računu neobrestovano. Ali je tukaj kakšna logika? Ali je tukaj kakšna finančna logika? Zadolži se po višjih obrestnih merah, kot so danes, denar ti pa leži na računu in čakaš na prihodnje obveznosti. In to je naredila ta vlada, in to je naredila ta koalicija. Jaz mislim, da je to izredno slabo, in izredno slab je tudi signal, kako bo Slovenija dejansko poslovala. Verjetno bodo tisti, ki nam bodo posojali denar, v naslednjem letu povečali

obresti za desetletne obveznice za Slovenijo, tako da se bomo spet zadolžili po visoki obrestni meri. Potem bodo pa te obresti morda celo spustili. Oprostite, vsi tisti, ki govorite o neodvisnosti, o samostojnosti, o vsem tem – neodvisnost in samostojnost slovenske države se zmanjšuje z vse večjim zadolževanjem te vlade in te koalicije ter s prenašanjem bremen na prihodnje rodove. Vprašanje časa – gospe in gospodje, 20., 21. maja 2013 je bila sprejeta ustava, mi smo jo tukaj sprejeli. Upam, da ne kateri s figo v žepu, ker ustava tudi pravi, da je treba izvedbeni zakon sprejeti v 6 mesecih. In ja, Slovenska demokratska stranka in stranke iz opozicije so opozarjale na to, da ta zakon ni pripravljen, in ni hotel biti pripravljen. Ker vlada Alenke Bratušek je imela popolno pomoč Evropske komisije pri pripravi tega zakona, pomoč Mednarodnega denarnega sklada, pomoč Evropske centralne banke, pomoč vseh mednarodnih inštitucij, zato da bi ta zakon lahko pripravila. Vendar ga ni hotela in ga ni želela, ker je verjetno tudi sprejela ustavo s figo v žepu.

In potem, ko je prišlo, tudi na podlagi pritiskov Slovenske demokratske stranke, do ustanovitve delovne skupine, je bil tam, razen štirih vprašanj, zakon dejansko pripravljen. To je ta zakon, ki je dan v splošno razpravo, ki ni dan zato, da se bo danes sprejel, ampak zato, da se bo v drugem branju ali pa v nadaljnjih postopkih lahko spremenil, lahko se bodo katere določbe spremenile, lahko se bodo popravile, ampak zato da bo Slovenija dejansko v položaju, ki ne bo neustaven, da bo v položaju, ki bo ustaven. Zaradi tega je neko sprenevedanje o tem, da ni bilo zadosti časa in tako naprej, iz trte izvito. Koliko časa rabite? Koliko časa rabite za en tak zakon? Tukaj govorimo o enem letu časa. V enem letu koalicija ni bila sposobna sprejeti oziroma pripraviti zakona o fiskalnem pravilu, niti ta vlada ga ni bila sposobna pripraviti, in seveda se lahko uskladi. Zaradi tega, ker vlada Alenke Bratušek ni tega naredila, je Slovenska demokratska stranka vzela tisti zakon, ki ga je naredila ta delovna skupina, z vsemi odprtimi vprašanji, ki se lahko tekom razprave odpravijo. Časa je dovolj in časa je bilo dovolj. Tukaj se omenja, da je treba spremeniti še Zakon o javnih financah. Ja, že 4 leta se spreminja na Ministrstvu za finance, že 4 leta se Zakon o javnih financah spreminja, pa se ni nič spremenil. Morda še več kot 4 leta, 5, 6 let, in se tudi ne želi spremeniti.

Ne želi se spremeniti zaradi tega, ker bo po novem zakonu obravnava prihodkov in odhodkov drugačna, kot je sedaj. Da poenostavim, ne na podlagi plačane realizacije, kot je sedaj in je v nasprotju z mednarodnimi normami in v nasprotju s priporočili Evropske komisije, ampak na podlagi obračunane realizacije. Zaradi tega se noče tega narediti, zaradi tega, ker se zamegljuje finančni položaj države, kakšen dejansko je. Časa je dovolj. V enem letu se lahko spremeni marsikaj drugega, sprejme in pripravi se lahko marsikateri drug

zakon. Nekatere države so v enem letu naredile zelo veliko, in tudi Slovenija je leta 1990 in leta 1991 v enem letu naredila zelo veliko. Sedaj pa pač noče, ljudi pa farba in reče: časa je premalo. Eno leto časa ste imeli! To, da se s tem zakonom omejuje možnosti za povečevanje zaposlitev in za gospodarsko rast, je popolna izmišljotina. To je bedasta izjava. S tem zakonom se omogoča gospodarsko rast na zdravih temeljih, in s tem zakonom se omogoča večjo zaposlitev na podlagi tega. Zavajanje je to, da bo to, da bomo porabili toliko, kolikor ustvarimo in seveda pri tem ustvarili še nekaj rezerve, zmanjševalo gospodarsko rast. Ko smo se zadolžili leta 2009 za 8 milijard, je padla gospodarska rast za 8,2 % in se je povečala nezaposlenost za 30 tisoč delovnih mest. S 60 tisoč na 90 tisoč nezaposlenih leta 2009, pa zadolžili smo se.

Zakaj? Zakaj se je zadolžila vlada Boruta Pahorja takrat? Zakaj se je zadolžil minister Križanič v tistih časih? Zato, da smo še danes v recesiji, in sedaj želimo to samo ponavljati. Zdaj želimo ponavljati isto zgodbo, se pravi isto zgodbo, da se bomo zadolževali, po drugi strani imeli skromno gospodarsko rast predvsem zaradi tega, ker ima tujina, ker imajo naši trgovski partnerji, države, s katerimi poslujemo, večjo gospodarsko rast, in mi imamo tukaj gospodarsko rast predvsem na račun njih. Tako da takšno sprenevedanje, da ta zakon zmanjšuje gospodarsko rast in da zmanjšuje novo zaposlenost, je enostavno iz trte izvito, oprostite. Tega ne dokazujejo niti države, v katerih že imajo fiskalno pravilo; prej je bila omenjena na primer Švedska. Seveda tukaj ne gre samo za državni proračun, ampak gre za državo v širšem smislu, kar pomeni, da so tem pravilom zavezane tudi občine, državna podjetja, da sta tem pravilom zavezani tudi pokojninska blagajna, zdravstvena blagajna in tako naprej. Gre za celoten državni sektor ali, če želite, država po metodologiji ESA 95. Govora je bilo tudi o fiskalnem svetu, in glede na predlog, ki ga je pripravila ta strokovna skupina, je fiskalni svet v tem predlogu, ki ga je predlagala Slovenska demokratična stranka, urejen drugače.

Urejen je tako, da naj bi se delovanje, ustanovitev – pravzaprav ustanovitev niti ni potrebna, ker fiskalni svet že deluje –, predvsem delovanje, naloge, odgovornosti fiskalnega sveta uredilo v Zakonu o javnih financah in ne v zakonu o fiskalnem svetu. Tako je to že danes. Predvsem zato, da ne bi fiskalni svet postal neka administrativno birokratska cokla, kar seveda lahko postane, da ne bi bil podoben nekim institucijam, ki jih imamo danes, pa pravzaprav ne vemo točno, kaj od njih pričakujemo, niti kaj dobimo, niti kaj bi morali dobiti in kaj bi morali pričakovati. Zaradi tega bi bil v Zakonu o javnih financah fiskalni svet urejen veliko bolj fleksibilno. Navsezadnje danes že imamo fiskalni svet. Fiskalni svet je že tudi dal pred leti neka poročila o ekonomski politiki,

ampak pač danes ne deluje. Danes tudi minister za finance ni v stanju in ni bil v stanju v zadnjem letu, da bi ta fiskalni svet na novo zaživel. To je naloga ministra za finance. Ali zaradi tega, da ne bi bil nadzorovan ali zaradi kakšnih drugih razlogov. Tudi vlada Alenke Bratušek ni nič naredila na tem, da bi fiskalni svet, ki je danes že ustanovljen, v okviru Zakona o javnih financah enostavno deloval in zaživel.

Zaradi tega mislim, da je seveda odprta možnost za pogovor o tem, kakšen fiskalni svet v tej državi želimo, kakšna je njegova naloga in odgovornost. Nikakor pa v Slovenski demokratični stranki ne želimo, da bo fiskalni svet sprejemal odgovornost namesto aktualne vlade, namesto vlade, ki bo vladala v tistem trenutku. Skratka, odgovornost se ne sme prenesti na fiskalni svet. Vlada je odgovorna za vodenje politike, za vodenje gospodarske, finančne, socialne in tako naprej, celotne politike. Zaradi tega mislim, da je možnost se o fiskalnem svetu še dogovoriti in da je seveda možnost tudi, da se v nadaljnji obravnavi sprejmejo rešitve, ki bodo v Državnem zboru dosegle dvotretjinsko večino. Mislim, da je ta zakon dobra osnova, dobra podlaga za to, da se dejansko to tudi zgodi.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V razpravi je kar nekaj objavljenih razpravljalcev, tako da bom sedaj po vrsti prebrala prvih nekaj, ki bodo razpravljali. Kot prvi gospod Danijel Krivec, potem mag. Katarina Hočevar, Iva Dimic, mag. Marko Pogačnik, potem dr. Ljubica Jelušič. Kot prvemu pa dajem besedo gospodu Danijelu Krivcu.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav kolegom in kolegicam!

Sam bom ta zakon podprl v tem prvem branju. Žalosti me dejstvo, da se poskuša obveznosti, ki jih je Državni zbor v preteklosti sprejel, prav tako pa tudi izvršilni del, Vlada, na nek način prestaviti v nek nedoločen prihodnji čas. Predvsem se čudim svojim kolegom poslancem, ki bi želeli ta vroči kostanj prestaviti na poslance, ki bodo prišli v Državni zbor po 13. juliju. Mislim, da to za kredibilnost države navzven, v mednarodnem prostoru ni dobro. Dejstva so neizpodbitna, in Državni zbor je že 24. maja 2013 sprejel Ustavni zakon o spremembi 148. člena Ustave Republike Slovenije in tudi določil način izvrševanja tega spremenjenega člena. V tem prvem členu je določil, da morajo biti vsi prejemki in izdatki za financiranje javne porabe zajeti v proračunih države in da morajo izkazovati srednjeročno uravnoteženost. To se sliši zelo učeno, vendar dejstvo je, da to fiskalno pravilo na nek način že velja v vseh drugih javnih sferah države, ne velja pa očitno za glavnega izvajalca, to je za vlado in Ministrstvo za finance. Če pogledamo obveznosti in pravila, ki jih morajo spoštovati

javni zavodi, ki jih morajo spoštovati lokalne skupnosti, je jasno dejstvo, da je to fiskalno pravilo že uveljavljeno. Nobena občina se ne more zadolževati preko nekih pravil igre, ki jih Ministrstvo za finance predpisuje, in nobeno zadolževanje ne gre mimo odobritve Ministrstva za finance. Niti pod razno ni mogoče občine prezadolžiti. Tako da ta pravila v vsakem primeru v našem prostoru že veljajo.

Tudi si ne predstavljam, da bi lahko Državni zbor ali vlada zaobšla pravila igre, ki veljajo znotraj Evropske unije, v kateri smo polnopravni člani, in tako kot sprejemamo ugodnosti, moramo sprejemati tudi obveznosti, ki jih podpisujemo na najvišjem nivoju. Tako smo 19. aprila 2014 sprejeli tudi zakon o ratifikaciji medvladne pogodbe o stabilnosti, v katerem je, jasno, vključeno tudi fiskalno pravilo, ki jasno govori o tem, da mora biti strukturni primanjkljaj na letni ravni pod 0,5 % bruto domačega proizvoda. Zakaj se tega ne želi zapisati v zakon in s tem tudi omejiti tako pripravljavce proračuna v tem trenutku kot tiste, ki bodo v prihodnje opravljali, se mora vsak sam vprašati. Dejstvo pa je, da s pretiranim zadolževanjem samo obremenjujemo bodoče rodove, ki bodo te obveznosti morali v prihodnje poravnati. Tudi Ustavno sodišče je v svojih odločbah, ko je odločalo o neustavnosti dveh referendumov, o Zakonu o Slovenskem državnem holdingu in Zakonu o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, nedvoumno povedalo, da so zaveze, ki jih podpisujemo na nivoju mednarodnih pogodb, jasna obveza in izhajajo tudi iz našega polnopravnega članstva v Evropski uniji.

Tako da v tem trenutku in v tem primeru ni nekega manevrskega prostora, da se te obveznosti jasno ne vpiše v zakon, tako kot se je Državni zbor tudi že obvezal in je ta 6-mesečni rok že daleč prekoračil. To pa pomeni, da če Vlada ne želi pripraviti takega zakona, smo vsi poslanci oziroma Državni zbor na nek način obvezani, da to uredimo. In ni prav, da poskušamo ali poskušate to obveznost prevalliti na nove poslance, ki bodo v Državni zbor prišli po 13. juliju. Dejstvo je, da si nobena domača ekonomija ali pa gospodinjstvo ne more privoščiti, da porablja iz meseca v mesec več kot pa ima prilivov znotraj svojega proračuna. Enako velja za vse gospodarske subjekte. Očitno pa za našo državo to pravilo ne velja oziroma se ne spoštuje, čeprav je neka uravnoteženost opisana tudi že v drugih zakonih, ki pa na žalost, tako kot ustavni zakon, niso zavezujoči. Zato je prav, da še ta sklic Državnega zbora opravi to razpravo in da podpre zakon, za katerega je obvezo že sprejel, in to večkrat v tem sklicu. In ni nobene argumentacije, da se tega pravila in tega zakona v tej prvi obravnavi ne bi podprlo in v končni fazi tudi sprejelo.

Tako da jaz podpiram sprejetje tega zakona.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Naslednja ima besedo mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Pred seboj imam dva osnutka izvedbenega zakona za ustavno fiskalno pravilo. Eden je iz julija 2012 in je predlog našega bivšega ministra dr. Šušteršiča, drugi pa današnji, ki ga je vložila Poslanska skupina SDS. Ugotavljam, da so cilji pri obeh zakonih isti. Oba predloga zasledujeta vzdržne javne finance, zagotavljanje makroekonomske stabilnosti, večjo finančno disciplino in okvir za trajen in stabilen narodno gospodarski razvoj.

Seveda bom tudi ta predlog podprla, zato ker v Državljanski listi, in predvsem tudi jaz osebno, že vseskozi zagovarjamo zapis fiskalnega pravila v ustavo, predvsem pa tudi v samo prakso. Sam izvedbeni zakon, ki ga imamo danes pred seboj, vsebuje 6 členov več kot tisti, ki smo ga usklajevali že pred slabima dvema letoma. Najbrž je razlog tudi v tem, da se je tudi v tej vladi oblikovala ena delovna operativna skupina, sestavljena iz predstavnikov vseh poslanskih skupin. In predvidevam oziroma tako kot smo se tudi že pogovarjali, je opravila delo in se nekako uskladila oziroma zakon še nadgradila. Jaz se namenoma ne bom spuščala v nianse, ker za cilj, da bi ta izvedbeni zakon končno sprejeli, sem pripravljena tudi na kakšne kompromise. Če zelo poenostavljeno povem, je izvedbeni zakon približno tako, kot da se odločimo, da gremo v London z avtom, ampak potem se moramo pa dogovoriti samo še to, ali bomo šli z dizlom ali z avtom na bencinski pogon, ali bomo imeli modre, rdeče ali črne prevleke, ali pa morebiti zatemnjena stekla. Hočem povedati, da sam izvedbeni zakon seveda je pomemben, ampak nianse znotraj njega so pa v bistvu manj pomembne zadeve, in je pomembno to, da končno sprejmemo in da se za ta cilj, ki je zapisan že v 148. členu Ustave, končno dogovorimo, kako ga bomo v praksi tudi izvajali.

Moram reči, da sem bila malo razočarana nad nekaterimi stališči posameznih poslanskih skupin, ki so danes zavrnile podporo temu zakonu. In to prav poslanske skupine, ki so takrat, ko so imele priložnost tudi voditi vlado, recimo v obdobju 2008–2011, ne samo podvojile javni dolg, ampak so tudi podvojile brezposelnost, kar kaže na to, da takšna politika v praksi ne deluje. Tu imam graf gibanja brezposelnosti, pred seboj imam pa tudi podatke o podvojitvi javnega dolga. In seveda, sedaj boste rekli: tudi Državljanska lista je v zadnji vladi sodelovala in se je javni dolg tudi povečal. Ampak tista prejšnja vlada je podvojila javni dolg, seveda govorim o Pahorjevi vladi 2008–2011, brez da bi sanirala banke in bančni sistem. Hočem povedati, da politika zadolževanja za tekočo porabo ne deluje na

dolgi rok, in nimamo nič od tega, da podvojimo javni dolg, da podvojimo brezposelnost oziroma razen domnevno donosne investicije v Grčijo, kot se je takrat izrazil takratni minister gospod Križanič, žal ne delujejo. Treba je pogledati, kaj v praksi deluje. Danes ne moremo govoriti samo tisto, kar je všečno volivcem, ampak o tistem, kar deluje v praksi. In če nekaj ni delovalo, se moramo poslužiti drugih politik, recimo gospodarskih politik, ki jih je v podjetjih peljal naš predsednik gospod Starman. Te očitno so delovale, in to je garant za to, da Slovenijo popeljemo iz krize. Njegova gospodarska politika je temeljila na liberalnih ekonomskih idejah in na učinkovitosti, in skupaj z vzdržnimi javnimi financami je samo to pravilna pot za Slovenijo.

So stvari, ki pač delujejo, in so stvari, ki ne delujejo. Zahod deluje, Sovjetska zveza pač ni delovala. In mislim, da moramo, ko se odločamo, po kateri poti gre Slovenija in komu bomo v prihodnjih letih zaupali vodenje države, pogledati tudi malo številke, brez populističnih nastopov, podatke, in se vprašati, katere politike so v praksi dale rezultate in katere ne. Odkar sem poslanka, zagovarjam vzdržne javne finance, zagovarjam vpis fiskalnega pravila tako v ustavo kot v izvedbeni zakon. Najbrž bom dobila kakšno žogico, da izvedbeni zakon tudi pod vlado Alenke Bratušek, v kateri je sodelovala Državljska lista, ni prišel pred ta državni zbor. Sama sem kot poslanka že v oktobru predsednici Vlade zastavila ustno poslansko vprašanje, kdaj bomo dobili na mizo izvedbeni zakon. Na to smo poslanci opozarjali tudi v okviru koalicijskih usklajevanj in pa pod točkami razno na sejah matičnih delovnih teles. Res je, lahko bi tudi ta vlada s tem predlogom pohitela oziroma bila glede tega bolj operativna, je pa seveda tudi drugo dejstvo, da potrebujemo tudi za izvedbeni zakon dvotretjinsko večino.

Žalosti me, da je najbrž ne bomo dosegli, ampak moj glas izvedbeni zakon ima, ne glede na to, da prihaja iz opozicijskih vrst, in seveda tudi glas vseh poslank in poslancev Državljske liste. Ne spreminjamo stališč, ampak trdno zagovarjamo to že cel mandat. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji ima besedo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Drage kolegice, dragi kolegi!

Tudi sam sem, tako kot kolegica Katarina, razočaran nad nekaterimi stališči poslanskih skupin, ampak živimo pač v demokratični državi. Tako nikakor ne morem pristati na stališče, ki je intonirano z intonacijo znanega ekonomista, nekoč dekana Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, mnenjskega voditelja, ki pravi na primer: "Adria Airways je tu

zato, da ljudje lahko letijo." Ja, mi vsi smo neumni, da ne letimo, kajne? Vsi jutri na Adria Airways in letimo, kajne? Jaz pa sem le mislil in še danes sem trdno prepričan, da je Adria Airways gospodarska družba. In se ve, kakšno je poslanstvo gospodarske družbe. In tudi ne morem pristati na to, da je dokončno treba reči stop varčevanju in ja zadolževanju in zapravljanju. Ni bilo ravno tako rečeno, ampak nekaj v tem kontekstu. Tudi zato, ker smo v demokratični državi, imamo tudi tako imenovane stanovske stranke, ki se borijo samo za en del populacije slovenskega prebivalstva, slovenskih državljanek in državljanov. No, Nova Slovenija – krščanski demokrati se borimo za vse. Ne samo za upokojujence, tudi za upokojujence, zato da bi mladim najprej omogočili, da bodo lahko delali, plačevali prispevke za upokojujence.

Za koga danes mi plačujemo prispevke? Zase, za svoje račune? Ne, za upokojujence, in tako je prav. Tako je prav. Zato, ker imamo vpeljan sistem medgeneracijskega sožitja, in krščanski demokrati to podpiramo. In ker sem zdaj pristal pri mladih, mi dovolite ... Pred nekaj tedni sem bil na Gospodarski zbornici Slovenije priča temu, kako so dijaki, mladi podjetniki, skupine dijakov, kako so ustvarili podjetje. Niso ga formalno registrirali, ampak vse ostalo so delali tako, kot podjetje mora funkcionirati. Bil sem presenečen, navdušen. Če ne bi bil, ne bi o tem tukaj v parlamentu govoril. In spomnim se dijakinje Veronike iz Škofijske klasične gimnazije, ki je povedala o vrednotah, ki so jih zaznavali, in za katere se bodo zavzemali tudi vnaprej, ko so snovali svoje dijaško podjetje. Delali so neka ekološka kozmetična sredstva. Med drugim je povedala, da sta varčnost in podjetnost vrednoti, med drugim je povedala to, da je spoznala, da če hočeš kaj zaslužiti, moraš tudi delati, in zadnje, da je delati lepo. Bil sem navdušen. To je bil projekt, ki je potekal v okviru mednarodne neprofitne organizacije Junior Achievement-Young Enterprise, ki ima svojo izpostavo tudi v Sloveniji. V Evropi pa je v projekte te organizacije vključenih skoraj 3,5 milijona študentov oziroma dijakov v 39 državah, worldwide, se pravi v celem svetu pa je vključenih v to organizacijo okrog 10 milijonov študentov iz 120 držav.

Na eni strani je navdušenje, ko gledaš te mlade, ko predstavljajo svoja podjetja, na drugi strani pa sem bil tudi istočasno razočaran, ker kljub povabilu ni bilo nikogar na to predstavitev mladih, torej podjetij, mladih podjetnikov, iz ministrstva, ki je pristojno za izobraževanje in šolstvo. Razlogi so meni znani, pa zdaj ni časa, da bi o tem razpravljali. Današnja tema, kolegice in kolegi, državljanke in državljanji, je izjemno pomembna. Državni zbor ima vse kompetence, da dela od trenutka, ko so poslancem potrjeni mandati, pa do trenutka, ko novi sestavi Državnega zbora niso potrjeni mandati. In dobro bi bilo, da se potrudimo, tako kot smo se potrudili pri usklajevanju, ko smo

govorili o določbah fiskalnega zakona, ampak enostavno je Vlada tukaj zaspala, to ji ni bilo pomembno. Očitno danes Vlada na čelu s predsednico dela na povsem drugih projektih, to je kampanja, to je nova stranka in tako naprej, na račun davkoplačevalcev. Na račun davkoplačevalcev. In zadolževanje, kot je prej mislim da kolega Šircelj povedal, če izračunam hitrost zadolževanja – ja, še vedno je celo malo višja kot en milijon evrov na uro. En milijon evrov na uro je hitrost zadolževanja vlade Alenke Bratušek. In nekoč smo rekli: Alenka Bratušek je strokovnjakinja za finance.

Ja, to je res, ampak takrat, ko javne finance vodi kdo drug, ona pa jih ne sme voditi, ker potem pridemo do te hitrosti zadolževanja. Tukaj moramo poslanke in poslanci imeti pred seboj naše mlade generacije, naše družine, naše brezposelne, ki so včeraj, danes in bodo tudi jutri žal izgubili službo, tudi Murine delavke, ki so izgubile službo. Ampak breme tega zadolževanja, to so obresti, bo tudi na njihovih plečih. In to je problem. In ko smo tukaj gledali, da smo zdaj nekje na 80 % bruto domačega proizvoda, kar se tiče naše zadolžitve – če ne bomo nič storili, bomo leta 2020 na 85 %. To kažejo grafi, to kažejo projekcije, ki so realne. In to je tisto, kar mene in Novo Slovenijo – krščanske demokrate močno skrbi. Ta vlada dejansko v teh svojih približno 455 dnevih ni predstavila nobenega koncepta za izhod iz krize. Sam večkrat ponavljam, in tudi pri tem vztrajam, da bo gospodarstvo in da bodo gospodarstveniki tisti, ki bodo Slovenijo potegnili iz gospodarske in finančne krize. Politika pa mora ustvariti za to primerno okolje, ne sme gospodarstva ovirati. In tudi sindikalisti morajo razumeti svoje poslanstvo. Mi pravimo: ja sindikalisti, ja sindikalno gibanje, ampak ne na račun delovnih mest.

Za novo razvojno paradigmo ima Nova Slovenija – krščanski demokrati odgovore, imamo odgovore za prihodnost. V to smo veliko vložili v zadnjih 6 mesecih. To je program, ki bazira, ki ima težišče na gospodarskem programu, in za uspešno Slovenijo, za uspešno gospodarstvo v Sloveniji, za nova delovna mesta so nesporno potrebni nizki davki, enostavni postopki in odprto gospodarstvo. Morda bo zdaj kdo rekel: aha, poglej, prve besede pa pomenijo neo – nizki davki n, enostavni postopki e in odprto gospodarstvo o. Nismo neoliberalci, ampak smo krščanski demokrati, in krščanskodemokratska ekonomska politika je socialno tržno gospodarstvo, ki bazira na pravičnosti, svobodi in varnosti. In velikokrat smo govorili o zmanjševanju zaposlovanja v javnem sektorju, o zmanjševanju mase plač v javnem sektorju in tako naprej in tako naprej. Redko, morda nikoli pa se nismo pogovarjali o optimizaciji procesov, ki tečejo v javnem sektorju, morda posebej v državni upravi, procesov, ki morajo biti dober servis za državljane. Tudi za to ima Nova Slovenija rešitve. Poimenovali smo jih digitalna Slovenija.

Premalo se ukvarjamo z uporabo v naše namene, v namen državljanov, z uporabo informacijsko-komunikacijskih tehnologij. Nedavno sem nekje prebral, da je na svetu ta trenutek več mobilnih telefonov kot zobnih ščetk. Frapanten podatek.

In res je, prihodnost? bo digitalna. Svet postaja digitalen, in kdor ne bo sledil temu razvoju, ga preprosto ne bo, ga ne bo, tudi države ne. Zakaj ne bi naredili, če sem že pri zobnih ščetkah, takšne zobne ščetke, ki bi pobirala podatke iz ustne votline in jih avtomatično pošiljala mojemu zdravniku ali zobozdravniku? Morda se ta trenutek zdi futuristično. Verjemite, jutri bo to realnost. V Sloveniji je bilo res že veliko, veliko izrečenega o informacijski družbi, vendar premalo narejenega. In tukaj se zdaj spet vračam na konkretne ukrepe, k mladim, na zaposlovanje mladih. Vi veste, da imamo v Evropi, imamo, poudarjam, v Evropi sprejeto Digitalno agendo za Evropo, ki je pravzaprav sestavni del strategije Evrope, evropske strategije 2020, in tukaj imamo fantastične možnosti v Sloveniji. Če bi mi želeli vse to, kar smo sami sprejeli v Digitalni agendi za Evropo, v Sloveniji realizirati, potem mi že do leta 2016, to je do jutri, potrebujemo novih 3 tisoč IKT inženirjev. 3 tisoč jih potrebujemo! Mi pa financiramo razne izobraževalne programe in potem mladi doživljajo depresije, ko z diplomo, ko z odliko opravljeno diplomu praktično postajajo in so nezaposljivi.

Ozadje današnje osrednje vsebine je seveda Pogodba o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji med 25 članicami Evropske unije, ki je bila podpisana 2. marca 2012 v Bruslju. Mislim, da bi bilo za razumevanje današnje vsebine oziroma tega predloga fiskalnega zakona dobro, da bi si to pogodbo poslanke in poslanci prebrali. Gre torej za Pogodbo o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji. Osnovni namen sklenitve te mednarodne pogodbe je krepitev ekonomske in monetarne unije preko večje javnofinančne discipline, preko večje javnofinančne discipline. Za njuno izpolnitev pogodba uvaja zahtevo po uvedbi javnofinančnih pravil na nacionalni ravni, zahteve po tesnejšem usklajevanju ekonomskih politik ter dogovor o okrepljenem upravljanju območja evra. Na Odboru za zadeve Evropske unije in seveda tudi na drugih odborih kot matičnih delovnih telesih se s stabilnostjo, z usklajevanjem in upravljanjem v ekonomski in monetarni politiki veliko ukvarjamo. Meni je žal, da gre velikokrat ta zadeva mimo nas, brez da bi se pravzaprav zavedali, o kakšni vsebini govorimo. In seveda potem ni čudno, da se porajajo evroskeptiki tudi v Državnem zboru in s prstom kažejo na Bruselj, namesto da bi koristili vse to, kar Evropska unija ponuja tudi za Slovenijo, ker smo tudi mi Evropska unija in so resursi ravno tako kot za ustanovne članice Evropske unije, za velike države, na razpolago tudi za Slovenijo. Le nekaj naporov je treba

vložiti – za vsako stvar so potrebni napori – in izkoristiti to za dobro državljanek in državljanov naše države, kar imamo kot članica Evropske unije pravzaprav servirano na pladnju.

Kot sem že omenil, Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanski demokrati bo v prvem branju ta predlog zakona podprla. Pripravljeni smo na sodelovanje, da bi ta tekst še optimirali, izboljšali. Morda bo pa prav v tem času toliko volje, da bomo ta poslanski zakon sprejeli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji ima besedo mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo. Kolegice in kolegi!

Slovenska demokratska stranka in jaz osebno smo vedno podpirali zapis fiskalnega pravila v ustavo in pa seveda pričakovali od vlade Alenke Bratušek, da bo pripravila tudi izvedbeni zakon, ki bi ga morali pripraviti že v mesecu novembru. Slovenska demokratska stranka se je pri sprejetju fiskalnega pravila in zapisa v ustavo pokazala kot načelna stranka in da ni stranka dvojnih meril, predvsem iz razloga, ker smo to podpirali tako v vladi kot potem, ko smo bili opozicijska stranka, in smo držali besedo. In res ne razumem strank in posameznikov, da ne zagovarjate vpisa fiskalnega pravila oziroma sprejetja izvedbenega zakona. Fiskalno pravilo in izvedbeni zakon je edino orodje in edino varovalo za državljanke in državljanke Republike Slovenije, da se ali pred levo ali pred desno vlado zaščitijo pred enormnim zadolževanjem. In to enormno zadolževanje imamo v času vlade Boruta Pahorja in vlade Alenke Bratušek. Ko se je mandat vlade Janeza Janše končal v letu 2008, je bila Slovenija zadolžena za približno 22 % bruto domačega proizvoda. Potem sta prišla gospod Borut Pahor in gospa Alenka Bratušek in ta zadolžitev je prišla na več kot 82 % bruto domačega proizvoda.

Jaz osebno same zadolžitve ne vidim kot problematične v primeru, da se Slovenija zadolžuje za projekte, ki odpirajo nova delovna mesta ali ki ustvarjajo dodatne prihodke v proračun. Tako vlada Boruta Pahorja kot vlada Alenke Bratušek sta se pa zadolževali čisto za nekaj drugega, za ohranjanje privilegijev in za ohranjanje nekkih kvazi socialnih transferjev. Pri tem je pa treba poudariti, da se je pa brezposelnost enormno povečala. Fiskalno pravilo ni zlo. Fiskalno pravilo je nujno, ker bo zaščitilo generacije pred zlomom Slovenije. In če bi od koga pričakoval, da bodo šli na letošnje volitve, so to mlajše generacije, kajti mlajše generacije bi morale skrbeti, kam sta Slovenijo pripeljali vlada Alenke Bratušek in vlada Boruta Pahorja, da so zadolžili štiri, pet naslednjih generacij. In s sprejetjem izvedenega zakona, ki

je po ustavi tako ali tako nujen, ne vidim te panike, da se bodo pokojnine in vse ostalo zniževale, da gre tu za neko metanje peska v oči in pa za zavajanje. Nekomu verjetno ni v interesu – da bo lahko nadaljeval z netransparentnim zadolževanjem, z zadolževanjem za privilegije in ne vemo še kaj.

Mislím, da je ta koalicija izigrala državljanke in državljane Republike Slovenije – Pozitivna Slovenija, Socialni demokrati, Državljanska lista, DeSUS. Kajti če bi ta izvedbeni zakon bil sprejet, kot je predvideno tudi v ustavi in zakonu, v novembru, do takšnega brezglavega zadolževanja ne bi mogli pripeljati. Po drugi strani, zakaj ste se zadolževali? Na eni strani imamo pa 1,1 milijarde davčnega dolga, pa približno še pol milijarde neplačanih prispevkov, in to vse skupaj znese 1,6 milijarde evrov. Ali ne bi bilo bolj smiselno, da bi se s tem ukvarjali, ne pa da ste državljanke in državljane Republike Slovenije ter gospodarstvo obremenjevali z novimi in novimi davki, generacije, štiri in pet naprej, ste pa enormno zadolžili. In danes Slovenija plačuje že več kot milijardo evrov obresti pri 8 milijardah evrov prihodkov. To je stanje, ki nevzdržno in nanj opozarja tudi Evropska komisija. Ampak jezik Evropske komisije danes govorijo vsi gospodarstveniki v Sloveniji in širša strokovna javnost. Tukaj res ne razumem, sploh pa ker gre danes za prvo branje tega zakona, ko se dajo še določeni detajli popraviti, da so že pri predstavitvi stališč določene poslanske skupine zavrnile sprejetje tega izvedbenega zakona in da ne bodo pustile, da gre ta zakon tudi v drugo branje. Ampak ta izvedbeni zakon bo treba čim prej sprejeti. Kakšni so plani, kakšna so razmišljanja teh, ki to zadevo tako vehementno zavračajo, ne razumem, vendar verjetno nekemu paše, da se lahko en del zadolžuje netransparentno in pa seveda za ohranjanje določenih privilegijev.

Če bi se mi vsaj zadolževali za investicije, za projekte, ki odpirajo nova delovna mesta oziroma ki ustvarjajo dodatne prihodke v proračun, bi to še razumel, vendar daleč od tega. Dostikrat smo poslušali, kako Slovenija poceni dobiva denar, kako so obrestne mere slovenskih obveznic padle, ampak to ni zasluga vlade Alenke Bratušek, to je zasluga Evropske centralne banke, ki je ključno obrestno mero spustila na najnižjo zgodovinsko raven, in vse obresti na obveznice evropskih držav zaradi tega ukrepa padajo. Zakaj se nismo za potrebe sanacije bančnega sistema zadolžili pri skladu ESM? Ta zadolžitev bi bila bistveno cenejša kot na odprtem trgu. Oziroma vlada Alenke Bratušek se je zadolžila na zaprtem trgu, netransparentno. To so vprašanja. Danes banke ne financirajo gospodarstva, po drugi strani dobivamo pa podatek, da imajo slovenske banke v stoodstotni državni lasti naloženih približno za milijardo evrov depozitov pri Evropski centralni banki. Mislím, da je čas, čas volitev, čas, da si državljanke in državljani

Republike Slovenije vzamejo čas in da pogledajo, kaj se je zgodilo v preteklem obdobju, kakšne so bile obljube določenih strank in kam sta Slovenijo pripeljali predvsem vlada Boruta Pahorja in vlada Alenke Bratušek, skupaj s koalicijo.

Treba je poudariti, da je Slovenija bila na mestu svetovne konkurenčnosti ob zaključku mandata vlade Janeza Janše leta 2008 na 33. mestu. Potem sta prišla Borut Pahor in Alenka Bratušek, in Slovenija je danes na 55. mestu. Še enkrat pozivam vse tiste poslanke in poslane, ki so se v danem trenutku odločili, da tega našega zakona ne bodo podprli, da še enkrat premislijo. Jaz sem prepričan, da je fiskalno pravilo edino zagotovilo za državljane in državljanke, da ne desna ne leva vlada, ki bo na oblasti, ne bo enormno zadolžila prebivalcev. In jaz mislim, da bi moralo biti to pritisk tudi državljanek in državljanov, in da bodo znali te zadeve tudi nagraditi na prihajajočih predčasni državnozbornih volitvah 13. julija. Jaz mislim, da se bo tu pokazalo, da je SDS stranka načel, ni stranka dvojnih moral ali dvojne besede.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednja bo dobila besedo dr. Ljubica Jelušič. Za njo naj se pripravijo Marko Pavlišič, mag. Andrej Vizjak, Jasmina Opec, Samo Bevk in mag. Ivan Vogrin.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav vsem skupaj!

Jaz sodim med tiste, ki spoštujejo ustavo in ki mislijo, da je treba tisto, kar smo si z ustavo zadali, tudi spoštovati. Se pa postavlja vprašanje, ali je to, kar smo zapisali v ustavo, napisano na način, da onemogoča delovanje sedanje ali pa prihodnjih vlad. Torej, ali je 148. člen Ustave napisan na tak način, da prihodnja vlada, ki bo morala sprejeti proračun za leto 2015 oziroma rebalans proračuna za leto 2015, tega ne more storiti, ker nima pred seboj izvedbenega zakona za spoštovanje fiskalnega pravila. Jaz mislim, da je ustava in 148. člen dovolj jasno napotilo vsaki vladi, kako se mora obnašati pri sprejemanju proračunov in pri spoštovanju usklajevanja prihodkov z izdatki. Tukaj se postavi naslednje vprašanje: ali je pomembno in potrebno sedaj hiteti s sprejemanjem izvedbenega zakona o fiskalnem pravilu, ali tik pred volitvami to moramo narediti, ker to dolgujemo letu, ki je preteklo od uvedbe ustreznega člena v ustavo, ali pa je morebiti mogoče s tem zakonom tudi počakati in ga prepustiti naslednji večini, ustavni večini v Državnem zboru, ki bo imela za sprejemanje takšnega zakona bistveno več legitimnosti, kot jo imamo mi sedaj. Mi smo namreč v tem trenutku razpuščen državni zbor, in vlada, ki deluje z nami, je vlada, ki opravlja tekoče posle.

Jaz se strinjam s tem, kar pravite nekateri, da je v enem letu, ki je preteklo od

sprejetja zlatega pravila v ustavo, bilo dovolj časa, da bi sprejeli izvedbeni zakon. Toda mislim pa, da je več razlogov, ki govorijo proti sprejemanju izvedbenega zakona v tem trenutku. Te razloge bom opisala tako na ravni naše sedanje državne situacije kot tudi na ravni situacije v Evropski uniji oziroma Evropskem parlamentu. Najprej, zakaj mislim, da v domači situaciji sedaj nismo dovolj legitimni, da bi sprejemali takšen zakon? Prvič, zato ker potrebuje ustavno podporo, se pravi najmanj 60 glasov za uveljavitev. To pa pomeni, po vsej verjetnosti, usklajenost skorajda vseh parlamentarnih strank in podporo vseh parlamentarnih strank vsem rešitvam, ki bodo v tem izvedbenem zakonu o fiskalnem pravilu. Drugič, ta zakon bo po vsebini predstavljal politiko na področju gospodarstva in financ te države za vrsto prihodnjih let. Če govorimo o srednjeročni uravnoteženosti javnih financ, potem je treba predvideti, da bo za vsaj prihodnjih 7 let treba s tem zakonom začrtati našo gospodarsko politiko.

Mislim, da sestava našega državnega zbora v tem trenutku ni tista, ki bi bila sposobna govoriti o tem, kako naj zglada 7-letna gospodarska politika naše države v prihodnje, ampak bo to treba prepustiti novi sestavi Državnega zbora in to gospodarsko politiko prihodnjih 7 ali pa verjetno tudi več let skrbno skupaj premisliti. Zato mislim, da morata ta zakon sprejemati tako vlada kot Državni zbor s polnimi pooblastili. Druga raven, ki jo moramo v tem trenutku upoštevati, je pa raven evropske politike. Najprej bi rada opozorila na to, da govorimo o dokumentu, v katerem imamo evropske države zapisano, kako naj se v finančni politiki obnašamo, in to je Pakt stabilnosti in rasti. Pakt stabilnosti in rasti pravi, da morajo države skrbeti za to, da njihov deficit ne preseže 3 % in da njihov dolg v BDP ne preseže 60 %. V dosednji razpravi je bilo kar nekaj že omenjenih teh števil in tudi nekajkrat so te različne številke bile interpretirane. Ker je bila večkrat omenjena tudi Pahorjeva vlada, bi jaz rada opozorila, da je Pahorjeva vlada leta 2011, ko je pripravljala proračun za leto 2012, v njem predvidela, da bo odstotek dolga v BDP v letu 2012 48 %. Pakt stabilnosti in rasti predvideva največ 60 %, trenutno povprečje danes v Evropski uniji je 90 %. Nekatero državo, ki veljajo za pomembnejše odločevalke v okviru Evropske unije – na primer Italija ima 133 % dolga v BDP. Povprečje je torej 90 %. Slovenija je torej potemtakem v tem trenutku z nekaj čez 80 % dolga v BDP še vedno pod evropskim povprečjem. Vendar ne trdim, da je to dobro, torej da je 80 % dolga v BDP dober podatek.

Opozarjam pa, da ko se primerjamo na evropski ravni in ko govorimo o Paktu stabilnosti in rasti, naša država vendarle ne kotira tako zelo slabo, kot jo nekateri sedaj poskušate prikazati. Je pa tudi res, da smo v Pahorjevi vladi zelo dobro vedeli, da bo strošek zadolževanja v prihodnjih letih od leta 2012 dalje bistveno dražji

zaradi tega, ker so padle tri pomembne reforme v letu 2011, od pokojninske reforme do reforme dela na črno in reforme študentskega dela. Da pa ste k padcu tistih treh reform pomembno prispevali tudi nekateri, ki se danes zavzemate tukaj za izvedbeni zakon o zlatem pravilu, pa tudi dobro veste. Torej, že leta 2011 smo zelo dobro vedeli, da padec tistih treh reform pomeni dražje zadolževanje in višje stroške delovanja države v prihodnosti. In to ste in so vedeli najbrž tudi tisti, ki so rušili tiste tri reforme takrat, ampak seveda takrat je šlo za politični učinek in runjenje neke vlade. Dolgoročni učinek na razvoj lastne države jim oziroma vam pa seveda takrat ni bil pomemben. Ampak naj se vrnem nazaj k času, v katerem je v tem trenutku evropska politika. Če spremljate nastajanje nove Evropske komisije in podpora, ki jo išče v tem trenutku gospod Juncker zato, da bi postal predsednik Evropske komisije, boste videli, da je v situaciji, ko bo moral 16. julija od 751 poslancev po vseh verjetnosti, zato da bi lahko bil predsednik Evropske komisije, dobiti tudi 195 glasov iz skupine socialistov in demokratov.

To podpora pa bo dobil, kot vse kaže, pod posebnimi pogoji, in sicer pogajanja tečejo v smeri, da bo treba spremeniti implementacijo zlatega fiskalnega pravila. Kot se v zadnjih sporočilih iz teh pogajanj govori in piše, gre za to, da bi morala Evropska komisija spremeniti politiko zlatega pravila tako, da bi se velike investicije v javno infrastrukturo, ki dvigujejo gospodarsko rast, izločile iz implementacije zlatega pravila. Jaz mislim, da prav zaradi teh pogajanj, ki v bistvu pogojujejo bodočo evropsko politiko, ki bo recimo da morebiti pa le imela neke nove elemente, tudi ko gre za vprašanje varčevanja in gospodarskega razvoja. Torej, v tem trenutku, ko ta nova evropska politika šele nastaja, je pametneje, da tudi mi v Sloveniji nekoliko počakamo z izvedbenim zakonom o zlatem fiskalnem pravilu, in sicer zato, ker gre za implementacijski zakon, torej za zakon, ki pomeni uveljavitev, način uveljavitve zlatega fiskalnega pravila, in ne gre za to, ali mi spoštujemo fiskalno pravilo ali ne. Mi smo si, spoštovani, fiskalno pravilo v ustavo že zapisali. Gre pa za način, kako naj se to implementira bodisi v izvedbenih zakonih bodisi pri sestavljanju proračuna. Torej, jaz opozarjam na to, da v tem trenutku Juncker lahko računa na podporo socialistov in demokratov samo pod pogojem, da bo spoštoval oziroma spremenil tudi dosedanjo politiko varčevanja oziroma dosedanjo politiko pri izvedbi, uvedbi in izvajanju zlatega fiskalnega pravila v prihodnji evropski politiki. In podporo bo seveda dobil, če bo glede tega pripravljen na pogajanja, tudi s strani določenih pomembnih evropskih držav, sicer je ne bo, ne s strani Italije ne s strani Francije.

Torej, če povzamem. Tako situacija v Sloveniji v tem trenutku kot situacija na evropski ravni nas opozarja na to, da je bolje z implementacijskim zakonom glede fiskalnega pravila vendarle še nekoliko počakati. Če ga

doslej nismo sprejeli, potem lahko počakamo tudi po 13. juliju, da ga pripravi nova vlada oziroma nov državni zbor, upošteva seveda, in takrat bodo nekatere stvari že jasne, tudi to, kakšna bo prihodnja evropska politika na področju stabilnosti in rasti. Rada bi še povedala, da se mi pa zdi, da je pa vendarle ta zakon, ki ste ga kolegi iz SDS vložili v proceduro, napisan tako, da ga zagotovo ne bi sprejeli. Zakaj to trdim? 13. člen je, kar se tega tiče, zelo pomemben pokazatelj. Če Pakt stabilnosti in rasti govori o 60 % dolga v BDP, in če 13. člen govori o dolgu sektorja države, ki naj ne presega 45 % BDP, potem pomeni, da zaostrujemo pravila, ki veljajo na evropski ravni, za situacijo, ki jo bomo imeli v svoji državi. In drugič, če v obdobju prilagajanja, to je praviloma v bodočih 7 letih, menite, da je treba vse presežke pri prodaji javnega premoženja, torej državnega premoženja, dati za zmanjševanje dolga sektorja države, iz tega sledi, da dogovor, ki je bil sprejet pri sprejemanju Zakona o SDH, torej da se del prodanega premoženja investira v demografski sklad, ni več spoštovan.

Torej, najmanj dve točki sta taki, zaradi katerih je zelo jasno, da veste, da ta zakon ne more biti sprejet, in bi se potemtakem tudi vprašala, ali tisti, ki danes trdite, kako dober je ta zakon in kako ga je treba podpreti, resno mislite, da če pridete na oblast, bi vam ta zakon olajšal delovanje v jeseni pri pripravi novega proračuna in tudi v prihodnjih letih. Torej, ali menite, da bo vaše delovanje, vaše upravljanje države zaradi tako zapisanih pravil, kot so sedaj v tem zakonu, res bistveno olajšano in ali bo res vodilo k tistemu, kar pravite, torej k novi gospodarski rasti, zagonu, razvoju in tako naprej? Ali pravzaprav nadaljujete z neko staro konservativno politiko Evropske komisije, ki je veljala leta 2011, ko smo tudi mi, naša država, moja vlada, živeli in podpirali fiskalno pravilo, pa je bila tudi na ravni Evropske unije in celo v okvirih evropske konservativne politike že presežena? Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Mag. Andrej Šircelj v imenu predlagatelja.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Vsekakor ta razprava zahteva tudi nekaj odgovorov v zvezi z vprašanji, predvsem tistimi, ki jih je izpostavila kolegica Jelušič v zvezi s tem. 148. člen Ustave dejansko obstaja in mi smo v neustavnem položaju. Državni zbor ni razpuščen, deluje s polnimi pooblastili. Razpuščen – to je seveda malo pod narekovaji. Namreč, ljudje me že sprašujejo, češ ali vi sploh še sedite tam, ali dobite plačo in tako naprej. Skratka, tu so mediji naredili svoje, vsi pa vemo, da bo ta državni zbor v tej sestavi deloval toliko časa, dokler ne bo prišel nov državni zbor oziroma novi poslanci, in to s polnimi pooblastili.

Lahko se jutri zgodi potres, bog ne daj, da bi se, ali kakršnakoli druga naravna nesreča, in verjetno bo treba sprejemati določene zakone, zato da bi se saniralo položaj ali karkoli drugega. Zato je ta razpuščenost lahko za medije ali pa novinarje, kako smo mi razpuščeni, ampak zaenkrat smo vsi tu s polnimi pooblastili in zaradi tega lahko sprejemamo tudi ta zakon. In navsezadnje, če je bila ustava spremenjena s 60 glasovi, z dvotretjinsko večino, potem je lahko tudi ta zakon sprejet na enak način. Ko pa govorimo o politiki gospodarstva in financ za naslednjih 7 let, je politika gospodarstva, financ in tudi vsega ostalega določena za naslednjih 7 let. Narejeni so tudi že izračuni Ministrstva za finance v okviru te delovne skupine, in je naredilo izračune, kaj dejansko to pomeni. Navsezadnje je tudi predvideno, kaj to pomeni v okviru te evropske politike, tiste, ki dejansko danes obstaja.

Kakšna bo evropska politika od sredine julija naprej, je vprašanje, ali se bo to res zgodilo ali ne. Pa tudi če bo treba investicije izločiti iz fiskalnega pravila, bo treba spremeniti ustavo. In to se lahko naredi kadarkoli zaradi tega, ker ustavni zakon oziroma ustava določa tudi, kaj spada med odhodke in kaj med prihodke in tako naprej na določen način, kar pomeni, da se s tem dejansko nič ne zgodi. Jaz sicer mislim, da bo evropska politika tudi zaradi nekaterih drugih članic verjetno morala slediti fiskalnemu pravilu. Tukaj ste omenili 13. člen in 45-odstotno zadolžitev, in v povezavi s tem, da je povprečje v Evropi 90 %, v Italiji 133 % in tako naprej. Izračunano je za Slovenijo, da je zadolžitev, ki bi bila večja od 45 %, za Slovenijo slaba, prvič zaradi tega, ker je v takšnem in takšnem geostrateškem položaju, drugič zaradi velikosti, tretjič zaradi tega, koliko je sposobna absorbirati dejansko svoje dodane vrednosti oziroma koliko je sposobna ustvariti in jo potem tudi plasirati na evropske trge. In tu je ranljiva, tudi zaradi geografske majhnosti in tudi zaradi ekonomske in finančne majhnosti. Tako da seveda teh 45 % ni na pamet danih. Vemo, da je 60 % tisto, kar bo pa morala Slovenija doseči v naslednjih letih in bo morala neto zmanjševati ta dolg, ampak bomo videli, kdaj bomo do tja prišli.

Naslednje vprašanje, ko ste rekli, da je Evropa 90 % in Italija 133 % BDP zadolžena – ja, ampak Italija je zadolžena 80 % v Italiji, kar z drugimi besedami pomeni, da italijanska država vrača anuitete od kreditov in obresti italijanskim pravnim osebam, skladom, pokojninskim skladom in tako naprej in tako naprej, in seveda denar ostaja v Italiji, se implementira, se ponovno investira ali se pa ponovno zadolži država in tako naprej. Za slovenski dolg je značilno, da ga je treba odplačati 75 % izven države, in pretežno od teh 75 % ga je treba vrniti preko Atlantika v Združene države Amerike – denar gre ven. In če hočete, da pride nazaj ta denar, morajo ti investitorji ponovno priti, ti, ki so finančni investitorji, ki seveda samo spet posodijo denar za takšne ali drugačne obresti.

Saj ti so znani – Goldman Sachs, JP Morgan. Saj imate tudi oddaje o tem, kako vodijo svet navsezadnje. Ne pride pa nekdo, ki bo tukaj ustvaril novo podjetje, nova delovna mesta in tako naprej. Njim gre pač za obresti. Zaradi tega bodo naslednje leto v začetku leta, ko se bo Slovenija spet morala zadolžiti, obresti znatno višje, kot so danes. Znatno višje! Tukaj seveda lahko odgovorimo na vse te zadeve.

Če govorimo o vladi Boruta Pahorja in o pokojninski reformi in tako naprej – zakaj? Temeljni razlog, zakaj so padle te reforme? Zaradi tega, ker so bile neusklažene s sindikati, socialnimi partnerji. Kam se je potem kdo priključil, je tudi relevantno vprašanje, ampak te reforme niso bile usklajene s sindikati. Na žalost niso bile. Mene sicer čudi, da se socialdemokratska vlada Boruta Pahorja ni uskladila s sindikati, ampak se pač ni. To je čudno, da se je Janševa vlada leta 2006 uskladila s sindikati, tudi glede spremembe davčnega sistema, pa tudi s Socialnimi demokrati v tistem času. Ampak ta se pač ni. Ne vem, zakaj ne, ampak tako pač je. In takrat je seveda nastalo do 48 % BDP, s tem se strinjam. Potem je šlo pa to še navzgor. Ampak to je že z ekonomskega zornega kota, tudi gospodarskega, socialnega, skrajna meja, kjer smo lahko zadolženi. Danes smo čez 80, to je katastrofa. Glejte, razumem, da vas motijo kakšne določbe. Še enkrat poudarjam, to je splošna razprava. Če vi omenjate 13. člen in 45 % – verjetno je tukaj manevrski prostor, ampak za to je potrebno, da gre zakon v drugo obravnavo in da se seveda tam nadaljuje usklajevanje med političnimi strankami. Mi se ne slepimo, da ne potrebujemo konsenza tudi z vaše strani zato, da gre ta zakon naprej, ampak tukaj se dela za prihodnji razvoj države in tudi za prihodnje rodove, kajti moralno sporno je, da bodo prihodnji rodovi plačevali naše obresti. Mislim, da si prihodnji rodovi tega ravno ne zaslužijo. Za to, da se začnemo pogovarjati sedaj na ravni parlamenta o teh zadevah, je seveda potrebno, da gre zakon naprej, ker se do zdaj na ravni vlade Alenke Bratušek politične stranke niso uskladile, saj je jasno, na vseh sestankih, ki so jih imele. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji ima besedo gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Jaz bi najprej čestital gospodu Čuferju za to, da danes ni prisoten, da se je odločil, da ne bo sodeloval v tej farski. Namreč, on je vložil ogromno energije v to, da bi ta izvedbeni zakon uskladili v okviru Vlade, v okviru koalicije in tudi širše, tudi z opozicijo smo se sestali na to temo. Namen je bil vsekakor dober, sedaj pa se je očitno obrnila proti njemu tako Vlada kot njegova bivša stranka, tako da ga popolnoma razumem, da ne želi sodelovati več v tej farski in mu

čestitam za to potezo, ker je s tem najbolje pokazal, kaj meni o zavračanju izvedbenega zakona o zlatem fiskalnem pravilu v Državnem zboru, za katerega se nakazuje, da se bo danes zgodil. Nekateri pravijo, da je ta izvedbeni zakon preoster. Jaz pravim, da je premil. Recimo, fiskalnemu svetu bi lahko dal v roke tudi palico, ne le kalkulatorja, da bi lahko fiskalni svet v primeru, kadar vlada dela neumnosti, vložil ustavno obtožbo proti vladi oziroma proti predsedniku vlade. Vložil. Saj je jasno, kdo potem glasuje. Ampak fiskalni svet bi lahko imel takšno pristojnost. In Slovenija, če prav vem, že ima fiskalni svet, ki je določen v Zakonu o javnih financah, če se prav spomnim. Ampak ali se kdo spomni, da se je ta fiskalni svet v zadnjih nekaj letih kdaj oglasil? Da je karkoli povedal o tem, kar se dogaja? Tri leta nazaj, odkar sem jaz tukaj, prav gotovo ne, kar pomeni, da svojega dela ne opravlja.

Pri tako pomembnem zakonu, kot je izvedbeni zakon o zlatem fiskalnem pravilu, je prav, da bi to malenkost bolje definirali že v samem zakonu, da mu damo ustrezno težo in ustrezne instrumente na voljo, da bo lahko svoje delo opravljal. To bi bilo za izboljšati v tem zakonu do končnega sprejetja. Še ena zadeva bi bila morda zanimiva, da zapišemo noter in da definiramo kršenje zlatega fiskalnega pravila – da to enačimo z veleizdajo. Nepremišljeno zadolževanje je napad na suverenost države. In kaj je napad na suverenost države drugega kot veleizdaja. Ampak, kot že rečeno, mi zlato fiskalno pravilo že imamo zapisano v ustavi in že velja, in res ne razumem, zakaj hudiča se nekdo upira temu, da to natančneje definiramo. Zakaj se ni pripravljeno niti pogovarjati o možnih rešitvah, da bi v prvem branju to podprli, nato pa lahko na odbor in kasnejših branjih še izboljšamo? Morda celo s tem, kar je omenila gospa Jelušič glede izjeme glede velikih investicij in tako dalje. Tukaj bi se dalo še marsikaj izboljšati. Vendar se niti pogovarjati ne želijo o tem. Proticiklično in prociklično delovanje je bilo omenjeno. Ko smo v spodnjem delu gospodarskega cikla, je treba delovati proticiklično, ko pa smo v zgornjem delu, pa ravno tako. Logično. Približno tako logično kot to, da če pada dež, si moker, če sije sonce, pa ti je vroče. V bistvu je zelo logično, uporabno pa čisto nič.

Če je bil spopad s krizo tako enostaven, da država v začetku krize pojača trošenje in je potem krize magično konec, potem kriz sploh ne bi bilo. Nemčija, Francija, Avstrija, Španija bi ob svitu krize odprle pipice in kriza bi bila rešena, preden bi sploh prišla do nas. Ampak koliko kriz bomo morali preživeti, da bomo ugotovili, da temu dejansko ni tako, da je potrebno resno delo in ne resno trošenje? In če pogledamo slovenske bilance za nekaj let nazaj, bomo videli, da smo ravno v teh letih, ko smo zašli v to hudo krizo, dejansko največ trošili, proračunski primanjkljaj je bil daleč največji. In kje so rezultati tega? Ni jih! Glejte, ta zadeva

enostavno ne deluje. Za obresti bomo letos dali cca milijardo evrov. Spoštovani kolegi iz DeSUS, 2 milijona povprečnih pokojnin bomo dali letos za obresti. Več kot 100 tisoč upokojencev lahko dobiva celo leto povprečno pokojnino za zneske teh obresti. Ali dvema milijonoma in še 700 tisoč upokojencem lahko izplačamo najvišji znesek regresa, se pravi slovenskim in še katerim drugim zraven, ali pa vsem upokojencem, 600 tisočim, izplačamo tisoč 600 evrov regresa za znesek obresti, ki jih bomo plačali letos v tej državi.

Seveda ne moremo obresti spraviti kar tako čez noč na nič, ampak to bi morala biti naša vizija, da nehamo plačevati obresti in lahko ta denar bolje porabimo, porabimo za šolstvo, zdravstvo, pokojnine, za karkoli drugega. In brez razumne finančne politike do tega ne bomo prišli nikoli, enostavno ne bomo prišli nikoli do tega. In spirala čedalje večjih obresti nas bo počasi pogoltnila, če ne bomo temu naredili konca. Čudi me nasprotovanje temu izvedbenemu zakonu. Namreč, dejstvo je, da je Čuferjeva politika stabilizirala slovenske finance in nakazala, da obstaja luč na koncu tunela. Ne nazadnje se to kaže tudi na trenutni obrestni meri na mednarodnih trgih. Pri 3 % smo trenutno, bili smo že malenkost nižje, pa smo spet šli gor, ampak tu nekje zdaj nihamo. In ja, razlog za to ni samo v finančni politiki te vlade, razlogi so tudi v širšem gospodarskem okolju, vendar pa se nakazuje, da smo pridobili neko zaupanje, da pač lahko izkoristimo te padce, ki se dogajajo na mednarodnih trgih. In to zaupanje se je gradilo s politiko, da ima država na računu kar nekaj sredstev, ki so na voljo, tako da nismo prisiljeni v novo zadolževanje ta trenutek.

Še več teh sredstev pa je v saniranih bankah. In ker se ne pristaja več na politično deljenje denarja, ki je bilo v veliki meri vzrok za težave, je ta denar še kar tam, v državnih bankah. In kjer je denar, so tudi apetiti po tem denarju, in bojim se, da je v ozadju nasprotovanja temu predlogu zakona zgolj apetit po tem denarju, da se znova porabi tako, kot se je porabljal do sedaj. Zato je bilo treba to vlado v bistvu odstaviti, treba je preprečiti sprejetje izvedbenega zakona, nato pa boste pod krinko nacionalnega interesa ponovili krog trošenja, ki se zaključí z luknjo v bančnem sistemu in nato novo, tokrat slabo slabo banko. Ali je naključje, da tisti, ki nasprotujejo temu izvedbenemu zakonu, hkrati nasprotujejo tudi spremembi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki do konca odpira podatke o slabih kreditih? Ali je to naključje? Naključij ni. So pa interesi.

Lousewies van der Laan je v pozdravnem govoru na kongresu Državljanke liste lepo povedala: "Levici ne moreš zaupati v upravljanje javnega denarja, desnici pa ne osebne svobode." Državljanška lista je varuh obojega, zato smo vsem v napoto. In ja, tako kot smo v ustavo zapisali marsikatero osebno

svoboščino, da ne more, recimo, klerikalna vlada kar tako preganjati kratkih krilc in bikini kopalk, da ne omenjam česa drugega, rabimo tudi zapis v ustavi za razumno javnofinančno politiko. In ga imamo. In v skladu s tem moramo končno sprejeti tudi izvedbeni zakon. Sprejeti ga moramo danes. Gospod Horvat je omenil, da ima program. Bojda ga je pomagal pisati mag. Rado Pezdir. Pohvalno, dobra izbira. Ampak za razliko od vas imamo v Državlanski listi poleg programa, ki vsebuje 112 ključnih ukrepov, tudi izkušnje, ljudi z realnimi izkušnjami v kriznih situacijah, kot je gospod Bojan Starman. In gospod Pogačnik mi je dal krasno iztočnico. Ja, mlade generacije bi morale na volitve, da se uprejo dodatnemu zadolževanju na njihov račun. Višji kot je dolg, nižja bi morala biti starostna meja za volilno pravico. Očitno je poslanski kolega Pogačnik prebral naš program, kjer se za to zavzemamo, in se mu zahvaljujem za to omembo. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji ima besedo gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Volitve v Evropski parlament, referendum o arhivih, državnozborske volitve in lokalne volitve so oziroma bodo odločilno zaznamovale letošnje politično dogajanje v državi in naš nadaljnji razvoj. Evropske volitve in referendum sta bila zgolj ogrevanje pred dvema najpomembnejšima odločitvama, in sicer, katere politične sile bodo prevzele oblast v državi in v posamezni občini. Slovenija potrebuje gospodarsko rast, ki bo zmanjšala brezposelnost, ustvarila nova delovna mesta in zagotovila dostojno prihodnost svojim prebivalcem. Le gospodarska rast in razvoj lahko zagotovita uresničevanje razvojnih potencialov Slovenije, da bo ta gospodarsko uspešna, pravična in solidarna. Dokler ne bo znan rezultat letošnjih državnozborskih volitev in posledično tega, katera politična sila bo oblikovala Vlado Republike Slovenije, bi bilo neresno sprejeti odločitev in potrditi zakon o fiskalnem pravilu. Danes je pred nami izsiljena seja Državnega zbora, Vlada opravlja tekoče posle, v Državnem zboru pa ni več trdne koalicije. Čez tri tedne pa bodo tako ali tako volitve, ki bodo pomembno premešale karte na političnem prizorišču. Za tako pomembno odločitev je potrebna polna legitimnost, ki jo je možno preveriti zgolj na volitvah.

Neodgovorno bi bilo s strani poslank in poslancev, da bi odločali o ekonomski politiki neke nove vlade in nekega drugega parlamenta. Zavajajoča je tudi trditev predlagatelja, da je bilo zakonsko besedilo usklajeno s parlamentarnimi strankami. Socialni demokrati smo sicer sodelovali v delovni skupini, vendar se nismo nikoli strinjali s predlaganimi rešitvami zakona.

Predlagano fiskalno pravilo s strani SDS Socialni demokrati razumemo kot predlog pospešitve prodaje državnega premoženja in zmanjševanje javnega sektorja. Predlagani zakon je tudi ostrejši od zavez Slovenije, ki so bile sprejete z ratifikacijo fiskalnega pakta. To ugotavljata tako Evropska komisija kot Mednarodni denarni sklad. Stvari se v Evropski uniji spreminjajo, spreminjajo pa se tudi pri nas. Vsi statistični podatki so začeli kazati, da se Slovenija počasi, a vztrajno izvija iz trdovratne gospodarske in finančne krize. Vlada je namreč v dobrem letu dni dosegla kar nekaj uspehov. Stabilizirala je javne finance in utrdila položaj Slovenije na mednarodnih finančnih trgih. Prvič po 5 letih smo zabeležili pozitivno gospodarsko rast. Prav tako pa se zmanjšuje tudi število brezposelnih, v pol leta s 129 tisoč na 118 tisoč brezposelnih. Naj spomnim, da je bilo decembra 1993 v Sloveniji kar 133 tisoč brezposelnih ljudi.

Praktično vse institucije, ki opravljajo makroekonomske napovedi, so napovedale rast našega gospodarstva, in sicer med 0,3 in 0,8 % v letu 2014 in med 0,7 in 1,4 % v letu 2015. Tudi stroški zadolževanja so se bistveno znižali, saj je obrestna mera najnižja, odkar smo vstopili v evroobmočje. Pred nastopom te vlade, ki danes žal opravlja zgolj tako imenovane tekoče posle, pa smo bili tik pred tem, da nam pride na pomoč, seveda v narekovajih, zloglasna trojka. Ne vem, zakaj moramo biti bolj papeški od papeža. Novi predsednik italijanske vlade Matteo Renzi se zaveda, da je takšno fiskalno pravilo škodljivo za okrevanje gospodarstva, zato je prišel s pobudo glede sprememb fiskalnega pravila Evropske unije. To pobudo pelje Italija, ki je junija začela predsedovati Evropski uniji. Smo dovolj pametni, da se tej pobudi pridružimo? Prav takšne signale pa daje tudi novi nemški podkancler Sigmar Gabriel, ki podpira spremembe takšnega fiskalnega pravila, kot velja danes.

Kot rečeno, v Poslanski skupini Socialnih demokratov in tudi sam zakona o fiskalnem pravilu ne bomo podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji bo razpravljal mag. Ivan Vogrin. Dovolite pa, da preberem še nekaj naslednjih razpravljavcev, ker se jih je kar precej odjavilo. Za Ivanom Vogrinom mag. Branko Grims, potem dr. Jožef Kunič, gospa Sonja Ramšak, Robert Hrovat in mag. Majda Potrata. Izvolite, gospod Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani kolegice in kolegi!

Moja razprava bo malce manj volilna in malo bolj številska. Namreč, Neodvisna alternativa ne nastopa na volitvah, zato ni potrebno, da dela volilno reklamo. Pred vsakimi volitvami pa običajno neomadeževan ta ali oni politik vedno ponori in začne metati lunatične izjave, ki smo jim tudi danes priča. Jaz sem predsednici Vlade Republike Slovenije 7. 2.

2014 poslal dopis, s katerim sem jo pozval, da z vpisom fiskalnega pravila že zamujamo nekaj mesecev. In glejte, danes smo pravzaprav mi priča res tragikomični situaciji. Fiskalno pravilo, izvedbeni zakon bi morali sprejeti do konca novembra 2013. Mi pa danes poslušamo tukaj filozofske razprave, če bi, če ne bi, zakaj bi. In mi smo na 32. seji Državnega zbora sprejeli zakon, s katerim smo se zavezali, mi tukaj smo se zavezali, da bomo sprejeli do konca novembra 2013. Zdaj pa tukaj se, ne vem ... Glejte, jaz sem bil včasih član gasilskega društva Voličina, približno 8 let sem bil. Zdaj pa primerjam dve in pol leti delovanja parlamenta in tega gasilskega društva. Vi veste, da če smo mi zapisali sklep v tem gasilskem društvu, da bomo nekaj izvedli, smo izvedli. To pomeni, da vsako gasilsko društvo deluje bolje in bolj normalno kot ta parlament.

Govorimo tukaj: zakaj hiteti? Pa kako hiteti, če že zamujamo 8 mesecev?! Mi smo si zadali zavezo, da bomo to naredili. Veste, človek res ne ve, ali bi se jokal ali bi se smejal in tako dalje. Zdaj se celo sklicujemo na Evropski parlament, ki bo seveda v bodočnosti verjetno deloval tako, da bo rekel: nič ni treba več gospodarno ravnati, mi lahko porabimo trikrat več kot ustvarimo, tudi podjetja lahko porabijo trikrat več kot ustvarijo – pa kje smo mi? Predlagatelji ali pa kdorkoli iz parlamenta, ki ima to moč – če bi jaz imel to moč kot samostojni poslanec, bi to že pripravil –, ustavno obtožbo bi morali napisati na celotno vlado, ker niso naredili tega, kar so se zavezali, in so lagali, lažejo in figo v žepu držijo, da mi varčujemo, da delamo neke reforme, ne delamo pa drugega kot da se zadolžujemo. Zadolžujemo! Zdaj pa moram tako povedati, moram čestitati tistim, ki ste našli pogum in kandidirate na teh volitvah. Kaj boste povedali, ko hodite po terenu, kaj smo mi naredili? Dvignili davke, zadolžili, znižali pokojnine, znižali plače, brezposelnost povečali. Kaj boste rekli? In kaj boste pa zdaj rekli, kaj bomo ali boste naredili v naslednjem parlamentu – nič. Še malo dodatno zadolžili in tako dalje. Tako da se res človek vpraša, ali sploh ima smisel, da še kaj govori, ampak za plačo, ki jo dobivamo, moraš pač imeti vsaj občutek, da si nekaj naredil. Pa zdaj, ker jaz pišem knjigo, bom mogoče tudi kakšen svoj govor napisal noter in vaše. Tako da bo to zelo zanimiva knjiga, analitično narejena, kaj smo delali dve in pol leti – nič dobrega. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

To ste malo izkoristili tudi za promocijo svoje knjige.

Gospa Ljubica, izvolite, imate repliko.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala.

Ker je kolega mag. Vogrin želel povedati, da se tukaj ni dobro sklicevati na Evropski parlament, ker je naša naloga, da

uvedemo fiskalno pravilo s pomočjo zakona, bi rada opozorila, da Socialni demokrati ne nasprotujemo fiskalnemu pravilu, ker je zapisano v ustavi, in Evropski parlament ne bo nasprotoval fiskalnemu pravilu, ker je glede tega že bilo doseženo soglasje na ravni Evropskega sveta in je to zapisano v Paktu stabilnosti in rasti, pa še v kakšnem drugem pomembnem evropskem dokumentu. Gre pa za vprašanje implementacije. Evropski parlament in nova evropska politika se vrtita okrog vprašanja, kako implementirati, torej kako uveljaviti zlato fiskalno pravilo v prihodnosti, in ne, ali ga imeti ali ne. In tudi mi v Sloveniji se ne pogovarjamo več o tem, ali bi to fiskalno pravilo imeli ali ne. Gre pa za vprašanje, kako ga uveljaviti v naši trenutni in bodoči gospodarski situaciji. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Replike na repliko ni, gospod Vogrin. Naslednji bo razpravljal mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Vsem prav lep pozdrav!

Ta razprava danes je pa res super. To je odlično, ker čez 3 tedne bodo ljudje vedeli, s kom imajo opravka. Namreč, razprave tipa "mi tega danes ne bomo podprli", kar slišimo od celotne tranzicijske levice, povejo – kaj, če jih prevedemo v slovenščino? Povejo: mi se poživigamo na ustavo. Kajti v ustavi je fiskalno pravilo že zapisano, in zapisana je zaveza, da se bo v 6 mesecih tudi uresničilo, s sprejetjem ustreznega zakona. Teh 6 mesecev je bil čas za razmislek, o katerem je prej govorila poslanka SD, kako to fiskalno pravilo uresničiti. Potem pa je ta čas potekel. In tisti, ki danes reče, da ne bo podprl zakona, pravi samo to: poživigam se na ustavo, zavestno sem jo kršil in zavestno jo bom kršil danes. In tak človek si ne zasluži, da je v zadnjem svetu krajevne skupnosti, kaj šele v slovenskem parlamentu. In njegova stranka prav tako, da ne bo nespornazuma. Kajti to je problem, s katerim se danes soočamo. Ta parlament je kot ustavodajalec sprejel zavezo, zavezo na ustavnopravni ravni, ki torej zavezuje vse in vsakogar, najbolj pa Državni zbor sam. 6 mesecev je bil rok, ko bi se morali uskladiti o vseh rešitvah, zapisati soglasno sprejete rešitve v zakon in ga sprejeti. Potem bi bila ustava spoštovana. Po 6 mesecih se ni zgodilo nič. V opoziciji smo opozarjali, da pač tako ne gre, dobili nazaj arogantne izjave in nič dejanj. Pač pa smo bili priča – čemu? Novemu zapravljanju; o tem malo kasneje.

Zato se v resnici ni hotelo sprejeti tega zakona. Zato, da se je zapravljalo naprej in obremenjevalo naslednje generacije, slovensko gospodarstvo, uničevalo podjetništvo in ljudi spravljalo ob njihovo imetje in v težave. Blaginja ljudi postaja za cele generacije nekaj imaginarnega s takim početjem, kot ga izvaja tranzicijska levica. In to tudi zato, ker zavestno krši ustavo. V ustavi, še enkrat povem, je zelo

jasno zapisana zaveza – 6-mesečni rok. 6 mesecev je bilo časa za vse premisleke, za vsa usklajevanja, za vse, kar je bilo treba narediti. Da je parodija popolna, naj vas pa spomnim, da smo se o fiskalnem pravilu pogovarjali že leta 2012 in da smo se takrat že uskladili o vsaki črki zakona, ki bi to uresničil. Tudi gospa Alenka Bratušek je bila takrat zraven, tudi sam sem bil, v imenu SDS. In z vsakim stavkom se je gospa Alenka Bratušek takrat strinjala. Ne boste verjeli, z vsako besedo. Toliko časa smo sedeli skupaj, toliko časa smo brusili besedilo, da se je gospa Alenka Bratušek strinjala z vsako besedo zakona. Ko pa ga je bilo treba sprejeti, je pa rekla: "Mi tega ne bomo sprejeli."

Potem je šla na pogovor h gospe Merkel in je v imenu tranzicijske levice oziroma svoje vlade, vladajoče koalicije rekla: "Fiskalno pravilo v ustavo samo prek mojega trupla." Potem je prišla nazaj od gospe Merkel in je rekla: "Joj, fiskalno pravilo je pa nekaj čudovitega, mi moramo to takoj sprejeti." Očitno zna gospa Merkel zelo dobro vihteti metlo, kadar je treba kakšno punco naučiti, koliko je ura, pa malo o ekonomiji. Ampak veste, kaj se je v tem hipu zgodilo? V bistvu je v tem hipu že prišla tudi trojka, ko tako pravite, da je ni. Vi ste jo pripeljali. Kajti to je v bistvu točno to. In potem smo v ustavo zapisali neko besedilo, o katerem smo se vsi strinjali, da je ustrezno, in ne pove nič drugega kot tisto, kar ve vsak kmet, vsak podjetnik, vsaka gospodinja – da ne moreš napraviti več kot imaš, ker s tem obremenjuješ naslednje generacije. Samo to. Treba je pa seveda še sprejeti zakon, kako to pravilo uresničiti. Ne samo da niste naredili nič, ampak ste zapravljali kot nori. Ali veste, kam ste pripeljali to ubogo Slovenijo v samo dveh vladah tranzicijske levice? Leta 2008 je bil zunanji dolg države Slovenije še dobrih 7 milijard, z vsem, kar je bilo podedovanega skupnega dolga nekdanje Jugoslavije.

Potem je prišla vlada Boruta Pahorja in vlada Alenke Bratušek, dve vladi tranzicijske levice. In danes znaša dolg skoraj 30 milijard evrov, od tega je čez 20 milijard neto nove zadolžitve od teh dveh vlad tranzicijske levice. Ker ne zna tranzicijska levica delati nič drugega kot zapravljati. Ne zna ustvarjati, zna vleči ljudi za nos, ker ima v rokah medije, in seveda zna zapravljati. In svoje breme, svojo nesposobnost vodenja gospodarstva prelaga na naslednje generacije. Trik, ki ga uporablja, je pa vsakič isti. In danes je treba vedeti samo to, da je popolnoma vseeno, ali boš na volitvah glasoval za SD, ali boš za Cerarja, ali katerokoli drugo stranko tranzicijske levice od Pozitivne Slovenije naprej, vedno boš dobil točno isto politiko zadolževanja, nasprotovanja fiskalnemu pravilu in zavestnega kršenja slovenske ustave, ki smo mu pričla danes v slovenskem parlamentu. In to je politika, ki nikoli sploh vstopa ne bi smela imeti v slovenski parlament. V noben demokratičen parlament tega sveta taka politika ne bi imela vstopa, če bi veljali neki demokratični

principi, ki v Sloveniji žal ne veljajo in so izigrani vsak dan znova. In če želimo, da država enkrat zaduha s polnimi pljuči, če želimo narediti resen korak v smeri razbremenjevanja slovenskega gospodarstva, slovenskega podjetništva, da bo odpiralo nova visoko produktivna delovna mesta, je treba sprejeti tisto samoomejitveno pravilo, ki ga, kot rečeno, pozna vsaka gospodinja – da ne moreš porabiti več kot ustvariš. In to, gospe in gospodje, je tisto, o čemer govorimo danes. In nekateri se danes zaklinjate, da tega ne boste podprli. Krasno! S tem lepo poveste, kako boste vodili to državo.

Sam osebno bom seveda glasoval za to pravilo in vedno ga bom tudi dosledno spoštoval, ker je to edini način, da iz te naše ljube Slovenije naredimo to, kar smo nekoč že bili – zgled za celoten postsocialistični blok. In v Sloveniji je absurd, ker se ponuja kot rešitev novi socializem in ne vem kaj, državna lastnina, pa ne vem kakšne neumnosti poslušamo, kot rešitev. To nikjer na svetu še ni bila rešitev in tudi v Sloveniji ne bo. V Sloveniji ni problem, da je premalo socializma. V Sloveniji je problem, da je samo socializem. To je problem v Sloveniji. In to vodi v zadolževanje, in to zadolževanje je tisto, kar nas že duši in kar bo dušilo vsakogar, ki bo imel naslednjo vlado. Ne daj bog, da se ljudje odločijo, ampak ljudje imajo zmeraj prav, kakorkoli se odločijo. Ampak če bi se spet odločili in izvolili tranzicijsko levico, recimo da bodo res nasledili in volili za Cerarja, kar je trenutno moda – veste, kaj to pomeni? Da se bomo verjetno čez nekaj let takole pogovarjali v tem parlamentu, Slovenija bo pa takrat zadolžena – koliko? 35 ali 50 milijard evrov? Tam nekje. In bo popolnoma bankrotirana država. Takrat ne bo več debate o tem, ali je trojka tukaj, ali je trojka tam, sploh ni važno. Taka država ni suverena, in to vi dobro veste. Kako je pa s suverenostjo take države, se je pa krasno pokazalo ravno pri tem fiskalnem pravilu.

Ko ti predsednica Vlade reče, ko gre na pot h gospe Merkel, najbolj vplivni Evropejki v tem trenutku, najbolj vplivni ženski sveta po nekaterih meritvah, in reče: "Fiskalno pravilo samo preko mojega trupla." Pride nazaj in pravi: "Jezes, fiskalno pravilo moramo pa nujno sprejeti, to je nekaj čudovitega." Toliko o suverenosti take države, pa o metanju peska v oči, koliko taka suverenost še pomeni. In do tam ste vi pripeljali, gospe in gospodje, to državo. Vi ste trojko že zdavnaj sem pripeljali, samo okoli ovinka, na dražji način. Sedaj se pa tukaj norca delate iz ljudi in pravite, da ne boste podprli nečesa, za kar ste se sami zavezali z ustavnim zakonom, za katerega ste vi glasovali, soglasno. In seveda smo glasovali tudi mi, ampak mi smo glasovali v dobri veri, da bomo ta dogovor tudi spoštovali. Odgovornost zanj, za uresničitev, ima pa v prvi vrsti vlada in vladajoča koalicija. Ker ta ni storila svojega, smo predlagali ustrezne rešitve v SDS. In neverjetno je, da se danes namesto da bi se pogovarjali o rešitvah, iskali morda tudi kakšen amandma, kakšen

kompromis, pogovarjamo o tem, da nekateri to kategorično zavračajo.

To, še enkrat povem, prevedeno v slovenščino ne pomeni nič drugega, kot da pravite naslednje: mi hočemo upravljati, protiustavno bomo upravljali, obremenjevali naslednje generacije, požvižgamo se na ustavo, zavestno smo jo kršili in zavestno jo bomo kršili. To je to, kar danes govorite ljudem. In lepo je, da vas vidijo, kaj v resnici slovenska tranzicijska levica je – tisto, kar bo to državo spravilo na kant oziroma jo dobesedno uničilo. In v veliki meri vam je to že uspelo. In to je, mimogrede, tudi edino, kar vam je uspelo. Še enkrat povem, v samo dveh vladah tranzicijske levice je nova neto zadolžitev preseгла 20 milijard evrov. To je bistveno več, kot je bila skupna zadolžitev celotne nekdanje Jugoslavije. Zato nočete sprejeti zakona o fiskalnem pravilu, da boste upravljali naprej, ker samo to znate. Veste, kaj to pomeni v praksi? Da je ta vlada vsakemu otroku, ki čeblja zdaj v zibki, že zagonila en dober avto srednjega razreda v steno in ga zažgala, in otrok se z njim nikoli ne bo vozil, plačati ga bo pa moral. Vsaki štiričlanski slovenski družini je ta vlada vrgla kanto z bencinom v stanovanje, ga zažgala, in tega stanovanja ta družina nikoli ne bo videla, nikoli ne bo živela v njem, plačati ga bo pa mogla. To je tam približno 56, 58 tisoč evrov, kolikor znaša dolg na štiričlansko družino v Sloveniji, ki ga je ustvarila tranzicijska levica.

In še enkrat povem, popolnoma vseeno je, ali boš zdaj na volitvah volil za SD, ali za Cerarja, ali za Pozitivno Slovenijo, ali za Bratuškovo, ali za kateregakoli iz tranzicijske levice, vedno boš dobil iste ljudi, isto politiko, isto zadolževanje in isti bankrot države Slovenije. Treba bo iskati rešitve, ki so evropsko primerljive, ki so gospodarsko uspešne, ki so preverjene, in se potem odločiti tako, kot je treba. Ampak najprej je za to treba imeti program, in ena najbolj absurdnih situacij, točno isti absurd, kot ga imamo danes tukaj, je, da je najbolj popularna tista stranka, ki programa sploh nima. To zelo veliko pove o tem, kam je ta medijska scena pripeljala našo ubogo Slovenijo, da so vse vrednote postavljene na glavo, kajti če ne bi bile, trdim, da nikomur v tem parlamentu ne bi niti na misel prišlo, da bi vstal in rekel: 6 mesecev že zavestno kršimo ustavo, ampak tudi danes jo bomo, pa še naprej jo bomo, zato da bomo lahko upravljali kot nori še za naslednje generacije. Kajti to ste v bistvu rekli, ko ste rekli, da ne boste potrdili zakona o fiskalnem pravilu, s katerim zamujamo že 6 mesecev, vsi skupaj. Ampak mi smo svoje storili. Storite še vi. V politiki ne štejejo besede, štejejo dejanja.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Repliko ima gospa Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala.

Jaz nasprotujem temu, da mag. Grims polaga na jezik nam Socialnim demokratom, da kršimo ustavo s tem, ko ne sprejmemo zakona, ki ga je predlagala SDS. Mi ustavo spoštujemo in smo tudi sodelovali pri vpisu fiskalnega pravila v ustavo. Samoomejitveno pravilo je zapisano v ustavi. Danes pa se tukaj pogovarjamo o izvedbenem zakonu, torej o tem, kako določiti postopke za uveljavitev zlatega fiskalnega pravila, kar ne omejuje nobene vlade pri tem, da fiskalno pravilo, ki je ustavno pravilo, spoštuje vsakič, ko bo sestavljala proračune v prihodnosti. Skratka, ne polagajte nam na jezik stvari, ki jih nismo rekli. In drugič, lahko polemizirate z nami, ki sedimo tukaj, pa sva trenutno samo še dve od levice. Morda je še kdo tu od levice, pa se še ni spustil v debato z vami. Polemizirate s tistimi, ki nimajo programov v tem trenutku, in ne vemo, kakšna so njihova stališča glede zlatega fiskalnega pravila in še marsičesa drugega. Pa so po vsej verjetnosti večina v tej državi. Skratka, ne zmerjajte nas za probleme cele vlade. Samo malo nas je še tu, ki poslušamo tri poslance SDS, ko razpravljajo o svojem zakonu. Če bi res bil tako dober, potem bi po vsej verjetnosti tudi vi zagotovili nekoliko večjo prisotnost članov svoje poslanske skupine pri tej današnji razpravi tukaj. In še na eno stvar bi rada opozorila, o kateri ste govorili vi in že tudi nekateri drugi vaši kolegi danes. Govorite o vladi Boruta Pahorja in Alenke Bratušek. Vmes je bila še ena druga vlada, vlada Janeza Janše. Prej sem namerno povedala, da je vlada Boruta Pahorja, ko je pripravljala proračun za leto 2012, v njem napisala, da bo dolg države 48 % BDP. Povejte, kolikšen je bil dolg države v BDP, ko je Janez Janša na začetku leta 2013 zapustil vlado. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Postopkovni predlog ima gospod Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Po eni strani bi sicer lahko izrekli priznanje obema poslankama SD, kajti glede na to, kako so sestavljali svojo listo, je velika verjetnost, da se vsaj z eno od njiju ne srečamo več, kar je škoda ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Postopkovni predlog, gospod Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Saj to je postopkovno, gospa podpredsednica. Drugo pa je, da je replika namenjena temu, če nekdo ni dobro povzel besed nekoga drugega, da to pojasni, ne pa da polemizira s tem, kaj in o kom je pravzaprav nekdo govoril. Pri tem pa, da je absurd popoln: če bi me spoštovana gospa poslanka pozorno poslušala, bi vedela, da so bile moje besede še kako naslovljene na tiste brez programa in da sem povedal, da je to eden največjih absurdov v Sloveniji ali pa ta trenutek

morda največji, najbolj usoden absurd, prav to besedo sem uporabil, in sem rekel, da je enak temu, ko se danes tu za neko ustavno zavezo, ki jo že 6 mesecev nekateri zavestno kršite, govori, da še naprej ne bo spoštovana. To pa je zelo žalostno. Žal pa to zelo veliko pove o tem, kakšne so razvojne perspektive države Slovenije, če se to ne spremeni. Če se ne spremeni že enkrat generalne politične kulture in če se že enkrat ne uresniči vseh ustavnih načel v polni meri, tudi tistih o enakopravni dostopnosti do ...

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Ne polemizirajte, gospod Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): ... do informacij. Samo dajem pojasnilo in postopkovni predlog. Gospa podpredsednica, vam pa želim uspešno vodenje še naprej. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa za te želje.

Nadaljevali bomo z razpravo. Kot prvi bo predlagatelj mag. Andrej Šircelj, za njim mag. Majda Potrata. Samo trenutek. Aha, takoj za gospodom Širceljem dobi besedo gospa Ramšak. Se opravičujem. Imamo kar nekaj odpovedi, tako da se je težko znajti.

Izvolite, gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Če ste proti izvedbenemu zakonu, ste proti fiskalnemu pravilu in kršite ustavo, zaradi tega ker v ustavi piše, da je treba v 6 mesecih narediti izvedbeni zakon, popolnoma jasno. Čakali smo na vas, Socialne demokrate, da ga pripravite, da ga vložite, ker ga Vlada, v kateri sodelujete, pač ni. Tako da tu ni nobenega vprašanja. Opozarjali smo na vse to in zaradi tega je takšen, kakršen je, če tudi zdaj niste za to, da bi se o njem sploh pogovarjali na tej ravni. Ker vi niste niti za to, da se sploh pogovarjamo o določenih rešitvah, ki vas motijo. Tri ali štiri vas motijo. Mi smo rekli, da se o tem lahko pogovorimo, zaradi tega je tudi zakon dan v javno razpravo. To je ena zadeva. Druga zadeva – kar je gospod Bevk rekel. Nikoli nisem rekel, da je bil zakon usklajen na delovni skupini, to je laž. Tretja zadeva. Nikjer ne piše, da se bo s tem zmanjšal javni sektor, ker tudi on govori o tem. Tu ni neposredne povezave. Ne more pa javni sektor delovati na podlagi dolgov, zadolževanja prihodnjih generacij. Nikjer ni omenjene privatizacije. Ampak tudi glede same privatizacije je predsednik Državnega zbora, ko smo govorili o zakonu o holdingu, govoril o veleizdaji. Tako da tu ne dajati nekih laži, nekih besed izjavljati, ki dejansko tu niso bile izrečene z moje strani. Tudi Evropska komisija in Mednarodni denarni sklad nista čisto nič proti temu zakonu, in ga podpirata, dajeta pa seveda določene predloge.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Gospa Sonja Ramšak, izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani kolegice in kolegi! Spoštovana Vlada, ki je ni tukaj oziroma predstavnikov Vlade, predvsem ministra za finance!

Ko danes poteka ta razprava, moram reči, da sem vesela, ker mi je gospa dr. Jelušič dala nekaj izrednih iztočnic. Namreč, dejali ste, da vam oponašamo to, da ne spoštujete ustave. 31. maja lani smo sprejeli Ustavni zakon o spremembi 148. člena Ustave Republike Slovenije, in sicer smo sprejeli ustavni zakon, s katerim smo zapisali v ustavo to zlato fiskalno pravilo. Res je, da je bila dosežena dvotretjinska večina, da ste tudi poslanke in poslanci takratne še obstoječe koalicije podprli ta ustavni zakon. Ampak očitno ste ga podprli s figo v žepu. Zakaj? Zato, ker ste imeli možnost, da bi dejali, da je v 6 mesecih nemogoče sprejeti zakon o izvajanju zlatega fiskalnega pravila. In lahko bi podali amandma, in verjetno bi se strinjali – če bi rekli, da rabite 10 mesecev, bi lahko bilo to 10 mesecev. Ampak danes poteka že več kot eno leto, pa tudi danes ne prisluhnete temu, zakaj je Slovenska demokratska stranka vložila ta zakon. Ne zaradi volitev in ne zaradi piara in podobno, kar želite prikazati, ampak zato, ker smo že lani ob sprejemanju rebalansa proračuna za leto 2014 in proračuna za leto 2015 opozarjali na to, da dejansko ne delujete v skladu s tem, kar smo zapisali v ustavo, se pravi, da je treba uravnotežiti tako prihodke kot izdatke države. In že takrat smo opozorili, da v proračunu prikazujete prihodke, ki so nerealni.

Naj spomnim samo na davek na nepremičnine. In kaj se je zgodilo? Takrat nismo imeli niti še sprejetega Zakona o davku na nepremičnine, ko ste ga sprejeli, smo pa dejansko ugotovili, da ste sprejeli neustavni zakon, kar spet pomeni, da niste spoštovali ustave. In danes se lahko spet pogovarjamo še o marsikateri drugi kršitvi ustave. Jaz sem hvaležna predstavnikom Državljske liste, da podpirajo ta zakon, in prepričana sem, da če ne bi takrat, ko ste rušili vlado Janeza Janše in ko ste se odpovedali svojemu finančnemu ministru gospodu Šušteršiču, da bi danes imeli že tudi ta izvedbeni zakon na mizi že zdavnaj sprejet in da bi delovali v skladu s tem. Ampak kaj je bil takrat cilj koalicije, tudi Državljske liste in tudi vseh tistih, ki ste danes v razpadajoči koaliciji, zaradi katere gremo na predčasne volitve – saj hvala bogu, zaradi tega ker ste uspeli v enem letu zadolžiti to državo še za dodatnih 8 milijard evrov, da ne pozabimo na 8 milijard evrov v času Pahorjeve vlade. In zakaj je bilo treba rušiti vlado Janeza Janše? Zato, ker ste se zavedali, da bomo to, kar si zadamo, tudi uresničili. To pa pomeni uravnoteženje proračuna oziroma prihodkov in izdatkov državnega proračuna, da se ne moremo zadolževati na račun prihodnjih

generacij oziroma na račun naših otrok. Zgodilo se je to, da smo v času bivše Pahorjeve vlade dejansko povečali brezposelnost s 56 tisoč na nekaj čez 120 tisoč brezposelnih oseb in da se danes vrtimo okrog številke 125 do 130 tisoč, kar pomeni, da se nova delovna mesta ne ustvarjajo.

Zakaj ne? Zaradi tega, ker nimamo gospodarske rasti. Ampak vlade, ki vodijo državo in tudi parlament, so tiste, ki ustvarjajo pogoje za delovanje gospodarstva. In če bomo ustvarili pogoje za delovanje gospodarstva, bomo ustvarjali nova delovna mesta. Ampak ne tista delovna mesta, ki prinašajo samo minimalni osebni dohodek, ampak tista z dodano vrednostjo oziroma če nekdo dela, da si zasluži toliko, da bo lahko preživel sebe in tudi svojo družino, ne pa da mora stati skoraj iz dneva v dan pri Rdečem križu, Karitasu ali katerih drugih humanitarnih organizacijah in iskati pomoč v hrani, v oblačilih, v šolskih potrebščinah in tako naprej. Kaj ste govorili takrat, ko je bila vlada Janeza Janše? Plijuvali ste po ZUJF, sami pa ste s stabilizacijskim programom dejansko Evropi dali to, kar je takratna vlada Janeza Janše dejansko že naredila. Podaljšujete roke ukrepov, ki so bili zajeti v ZUJF. In danes, ko se pogovarjamo o sprejetju zakona o zlatem fiskalnem pravilu, bi bilo prav, da se res vsi zamislite. Nismo v razsulu, vsaj jaz menim, da ne. In tudi predsednik Državnega zbora je jasno povedal, da imamo do nastopa novega parlamenta polna pooblastila. Vlada jih res nima, ampak parlament deluje s polnimi pooblastili. In z vso odgovornostjo smo dolžni državljanke in državljanom zagotoviti to, da svoje delo opravljamo do zadnjega dne našega mandata. Ampak vam do ušes ne pride ničesar, ne pred enim letom, ne pred pol leta in niti ne danes. Se opravičujem kolegom iz Državlanske liste in tistim, ki podpirajo sprejetje tega zakona.

Danes imate možnost, da svoje napake popravite, da spustite zakon naprej v obravnavo in da skupaj popravimo tisto, kar vam ne odgovarja oziroma kar menite, da bi bilo treba izboljšati. Saj zato smo tukaj, da se usedemo, amandmiramo, predlagamo in dosežemo konsenz. Ampak če se bomo še naprej zadolževali nerazumno, preko meja sposobnosti, potem res ne vem, kaj nam še sledi – totalni bankrot države, totalni bankrot političnega sistema, da ne rečem še kaj drugega. In zato, spoštovani kolegice in kolegi, kot je rekel gospod Vogrin, da ne ve, kaj bomo govorili tisti, ki kandidiramo na prihajajočih volitvah – jaz ne bom ničesar obljubljal, ker tudi stranka ne obljublja, ampak ponuja program, in ta program bo Slovenska demokratska stranka uresničila. Ja, gospa Potrata, tako je, zato ker svoje zaveze uresničujemo, ker imamo jasno vizijo in cilje. Pot do teh ciljev je lahko sicer včasih malo vijugasta, ampak na koncu se cilji dosežejo. To pa je dobro za vse državljanke in državljanke.

Jaz bom vsekakor podprla zakon. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Repliko ima gospod Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Rečeno je bilo, da mi podpiramo ta zakon v resnici. Seveda ga podpiramo, ampak še več kot to, v bistvu smo celo avtorji tega zakona. Pač vi ste zdaj vložili to. Bom rekel še več, celo avtorji smo, ne samo da podpiramo to. Da bi bilo to sprejeto, če vlada Janeza Janše ne bi padla – veste, takratna opozicija se ni pustila prepričati, da bi to podprla. Šele takrat, z vstopom v novo vlado, je prišlo do streznitve v delu te koalicije in so potem podprli to. Tako da smo uspeli takrat z vpisom v ustavo to izvesti. Del opozicije že takrat ni doživel te streznitve. Zakaj pa je morala pasti vlada Janeza Janše? V bistvu zaradi tega, zaradi novega priporočila Evropske komisije v zadnjih priporočilih, zaradi tistega zadnjega, zaradi boja proti korupciji. Saj to vam je jasno, mar ne?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo.

Če bi razmišljali odgovorno in če bi se zavedali svojih pooblastil in tega, kaj nastopi po razpustu parlamenta, potem bi odgovorni političarke in politiki morali ravnati samoomejitveno in vlagati samo tiste zakone, za katere vlada konsenz in bi opustitev sprejetja zakonov prinesla nepopravljive posledice. Računati na to, da bo nek zakon, za katerega je potrebna dvotretjinska večina, v manj kot mesecu dni pred volitvami dosegel potrebno večino, je sprevrženo, zato ker predlagateljem tega zakona ne pripisujem naivnosti. Zato govorim, da je predlagati ta zakon, ki potrebuje dvotretjinsko večino, v tem trenutku sprevrženo, ker je to še ena v nizu priložnosti, ko je mogoče nabijati svoje politične tekmece in jim očitati za desetletje nazaj, česa niso storili. Govora je bilo o istih. O katerih istih lahko govorimo? Samo o tistih istih, ki bodo na listi SDS znova kandidirali in bodo isti poslanke in poslanci, kot so v tem sklicu. V vseh drugih primerih je nemogoče govoriti o istih, zaradi tega ker ima stranka Socialnih demokratov svoje predstavnike, s svojimi kandidati nastopa na volitvah, in to niso isti ljudje kot tisti, s katerimi bo nastopala Pozitivna Slovenija. Jaz namreč odločno nasprotujem tezi, da so vsi politiki isti. Niso vsi politiki isti. Nekateri samo mislijo, da so ekselentni, da se nikoli ne motijo in da bo ta svet dober takrat, ko bo uravnan tako, kot si oni predstavljajo, da mora biti.

Ves čas poslušamo, kako bi večinski volilni sistem rešil vse težave te države. Pa pogledjmo. Jaz verjamem, da se SDS kolca po urbanizaciji slovenske države, verjamem. Ampak

potem v svojem – kako že imenujejo tisto, kar niso obljube, ampak so program – programu trdijo, kaj bo levica naredila in naštevajo stvari, za katere sploh ne vem, kako so do njih prišli. Med drugim napovedujejo spremembe ustave o takih stvareh, o katerih v Državnem zboru kolikor se jaz spomnim sploh do sedaj še razpravljali nismo. Kako kdo gleda odloženi ali zamujeni čas sprejetja izvedbenega zakona kot temeljno napako, ki jo je treba tako demonizirati – samo vprašala bi, kaj pa naj si mislijo ljudje, ki so včeraj začeli vlagati zahteve za uveljavitev odškodnin. Samo to vprašam. Odgovorite si tisti, ki ste ustavne zakone predlagali zato, ker ste mislili, da o ustavnih zakonih ni mogoče razpisati referendum. In še bi si lahko zdaj tukaj v zaporedju očitali eno in drugo. Samo spomnimo se leta 2008, kaj je v predvolilnem času vse SDS sprejel in kakšne finančne obveznosti je to naložilo novi vladi.

Včeraj smo poslušali na Odboru za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo marsikaj o tem, kdaj so nastali največji dolgovi, kdaj je bančni sistem pravzaprav dobil tisto, čemur pravite bančna luknja. Ampak kot da se nikogar ne dotakne! SDS je čist, popoln in zna to državo najbolje voditi, in med vlado Boruta Pahorja in vlado Alenke Bratušek se ni zgodila vlada Ivana Janše. In ko priporočila Evropske unije beremo, preberejo vse drugo, samo tisto, da Evropska unija znova opozarja na korupcijo kot temeljni problem, pa prezrejo. Prezrejo! Zaradi tega ker pri njih korupcije ni. Oh, kje pa! Gremo gledati odnos do sodstva. Kdo ima največ vloženih tožb? Nekdo, ki ne priznava sodb sodišča. Čudna zgodba. Ambivalenten odnos do sodne veje oblasti, in še bi se dalo govoriti. Ampak trditi, da smo zagovorniki protiučustavnosti zato, ker tega predloga zakona, ki je spisan nalašč tako, da ga ni mogoče podpreti, nalašč! Ob tem se pa potem razkrivajo politike, ki državi ne obetajo razvoja. Samo če se spomnim, kakšno izobraževalno politiko je eden od razpravljavcev napovedoval, potem me pa v resnici skrbi za to državo.

Tega zakona ni mogoče podpreti. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glede na pregled razpravljavcev ... Ja, ja, samo hotel sem opozoriti, da bo gospod Šircelj takoj za Jožetom Tankom na vrsti. Prav. Tako da je naslednji razpravljavec gospod Tanko, potem pa predlagatelj, ker Vlade tudi ni.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Ko sem poslušal sedajle v živo – prej pa preko ekrana – razprave nekaterih magistrov in doktorjev raznovrstnih znanosti, bo verjetno treba sprejeti kakšno pobudo, da jih na Ekonomski fakulteti v Ljubljani nominiramo za kakšno Kidričevo nagrado. Drugače iz teh razprav ni mogoče razbrati nekega racionalnega

razloga. Ni mogoče, ker gre tisto, o čemer kolegi govorijo, diametralno nasprotno od želja in prizadevanj katerekoli gospodinjstva, gre v diametralno nasprotno stran od želja in prizadevanj katerekoli gospodarske družbe, ki želi biti uspešna, gre diametralno nasprotno od prizadevanj katerekoli institucije javne uprave, ki želi biti uspešna in poslovati vzdržno, razen v primeru države, sistema kot celote pa nekateri zagovarjate povsem drugačen trend in drugačno tehnologijo dela. Ta vlada je pač uvedla neko normo, neko samohvalo na principu, koliko se lahko zadolžimo. In več kot se lahko zadolžimo, več kot nam svetovni trg omogoča zadolževanja, za bolj uspešno se je imela ta vlada. Če je še kakšen primer v svetovni ekonomiji tak, da se uspešnost meri po tem, kako hitro in kako visoko se lahko zadolžuješ, potem bi prosil vse tiste, ki govorite o tem, da kar poveste. Ni primerka v svetovni ekonomiji, ni primera države v svetovni ekonomiji, ki bi se v enem letu uspela ali zmogla zadolžiti za en državni proračun. Vladi Alenke Bratušek je to uspelo. Vladi Alenke Bratušek je to uspelo.

In to je bila glavna samohvala v nastopih v Državnem zboru, kako uspešno se lahko zadolžuje. In pravila je – to je bila pa druga argumentacija –, da se zadolžuje po nižjih obrestnih merah kot kakšna vlada pred njo. Vendar je ob tem vedno pozabila povedati, da se zadolžujemo dražje kot sosednje države. Vedno. Še vedno se zadolžujemo dražje kot sosednje države. Mi lahko gospa Potrata razloži, zakaj se Hrvaška zadolžuje ceneje kot Slovenija, ob nižjem BDP, ob, ne vem, najbrž slabših perspektivah, ob slabših izhodiščnih pogojih? Ali pa gospa, ki je vodila obrambno ministrstvo. Dajte mi razložiti, v čem je percepcija svetovnih trgov, da sosednjim državam omogočijo nižje obrestne mere ob zadolževanju kot Sloveniji. V čem? Kakšne konkurenčne prednosti imajo tiste države, da so dobile to pravico? Celo države, ki so šle preko trojke, preko najhujše sanacije v zadnjih dveh letih, imajo nižjo obrestno mero kot Slovenija. Zakaj? Ali so tisti, ki vodijo, ki so vodili Vlado, kot je gospa Alenka Bratušek ali gospod finančni minister, manj uspešni, slabši pogajalci od sosednjih Hrvatov ali Madžarov ali kogarkoli drugega? V tem primeru nizkih obrestnih mer morda orbanizacija niti ni tako slaba. Tudi merkloizacija ni tako slaba. Dobra je. Slaba je pa ta titoizacija ali pa kučanizacija. To pa je slabo. Ker davek na to se sedaj plačuje.

Spoštovani, 8. maja je imela predsednica Vlade tu svoj odstopni govor. 8. maja. In 8. maja je dejala naslednje: "Če je oziroma če bo pripravljenost, bomo nadaljevali delo na zakonu o fiskalnem pravilu, ker moramo poiskati dvotretjinsko soglasje v tem državnem zboru." Nekaj dni po tem smo pri gospodu predsedniku Državnega zbora podpisali oziroma delili delovna telesa, ker je pač prišlo do teh strukturnih sprememb v koaliciji, in tam je bil en pasus strank in je pisalo koalicija oziroma stranke, ki podpirajo Vlado, ki podpirajo Vlado.

Od tistih strank, ki podpirajo Vlado, je danes tu strahotno velika prisotnost, strahotno velika prisotnost. Od tistih, ki bi nadaljevali, ki so pokazali pripravljenost za delo na fiskalnem pravilu oziroma zakonu, je strahotno velika udeležba v tem državnem zboru, strahotno, strahotno, neznanska udeležba je pri tem. Mi imamo vladu še vedno s pooblastili, kakršna ima. Povabljena je bila k sodelovanju, predsednica Vlade je v imenu ministrov to zagotovila, pa ni danes bilo tukaj še nikogar od ministrov. Ni finančnega ministra, ni ministra za kmetijstvo, ni ministra za zunanje zadeve, nikogar od ministrov ni tukaj. Kako bo taka vlada nadaljevala delo na nekem projektu, če ni nikogar?

Spoštovani gospod predsednik, če ste vedeli, da Vlade ne bo v Državnem zboru, bi, prosim, povabili našo vladu v senci, da bi vam strokovno pripravili in predstavili program, način dela, koncept, zagnanost, kako se dela in bori za državo do konca, do zadnjega diha. Ne pa to, kar se dogaja, da se je vse razletelo. Tu v tem državnem zboru ni enega izmed predsednikov strank koalicije, ki se ponujajo za mandaterja. Enega ni tukaj. Ni gospoda Židana, ni gospoda Erjavca, morda je še kakšen, ni predsednice Vlade gospe Alenke Bratušek in nikogar od tistih, s katerimi ste podpisali koalicijske sporazume ali pa dogovore o sodelovanju na volitvah. Zanimivo. Ponujate rešitve, ponujate zaveznitva, ponujate po dolgem in počez ne vem kaj, tu pa imamo neko konkretno rešitev, ki mimogrede izhaja iz ustavne določbe. Midva s predsednikom to veva, da je to zapisano v drugem razdelku in da bi se to, kar je sedaj na mizi, moralo uresničiti že do konca novembra lanskega leta, pa tega ni na mizi.

Jaz ne vem, meni je vseeno, kdo je pripravil, kdo so avtorji tega zakona. Avtor tega zakona je Slovenska demokratska stranka, zato ker ima nekatere drugačne rešitve, kot ste jih vrtili tam pri gospodu Čuferju po tisti naši grožnji, da bomo vložili ustavno obtožbo. Žal tako je. Dokler nismo mi naredili odločilnega koraka in zagrozili Vladi meseca marca ali celo februarja, da bomo vložili ustavno obtožbo, če se to ne realizira, do takrat se ni premaknilo nič. In tisti, ki se po prsih tolčete, da je to vaš predlog, niste do takrat storili popolnoma nič. Mi smo takrat tudi predložili zakon za pogajalsko skupino. Do takrat ni bilo nobene podlage. Od tam naprej se je pa usklajevalo, nekatere stvari malo bolje in nekoliko globlje, druge pa se niso uskladile. Žal tako je. In sedaj imamo na mizi tisto, kar je pripravila vlada v senci, gospod predsednik. Drugega predloga ni, žal. Jaz bi bil zelo vesel, če bi za to mizo, kjer sedi vlada, povabili naš strokovni svet. Zelo vesel bi bil, da bi lahko gospa Potrata kaj vprašala, dobila kakšno ustrezno pojasnilo, ker očitno ga v svoji vladni koaliciji ne more, ker ni nobenega tukaj in tako naprej in tako naprej.

Skratka, tisto, kar je nujno narediti v tej državi, je to, da se vsaj elementarnih pravil

držimo. Če ste olastnili zapis fiskalnega pravila v ustavo, ki ga je pripravila prejšnja vlada, in si je to predsednica Vlade pripela kot njen dosežek v samo nekaj dnevih njene vladavine – ne vem, v 30 dnevih, je rekla, smo že zapisali fiskalno pravilo v ustavo, in samo 60 dni je minilo, ko smo sprejeli še to –, potem bi zlahka naredila še tisti naslednji korak, če je bilo to vse njeno remekdelo. Pa ni bilo. Ni bilo. In v vladah, v koalicijah je vedno tako, da če nisi s srcem pri stvari, stvari ne gredo naprej. Ne gredo naprej na normativnem področju in ne gredo naprej na področju kriterijev in kazalcev. Če bi bilo tako dobro, kot so tu govorili nekateri kolegi pred mano, že od uvoda in naprej, potem ne bi Slovenija ponovno te dni padla na lestvicah gospodarske uspešnosti, konkurenčnosti, percepcije do posameznih pojavov in tako naprej. Ne bi. Ampak žal se dosežki in aktivnosti dela te vlade ne kažejo, ne odsevajo v rezultatih, in v tem času nas žal prehitevajo mnoge države celo v Podсахarski Afriki, mnoge države. Kar pogledajte, kako gre, kako napredujejo posamezne države. In žal, če se vlada hvali z dosežki, mi smo pa slabši kot, kaj pa vem, morda Nigerija, Kamerun ali pa kakšna druga država Podсахarske Afrike, potem najbrž to ni neka zadeva, s katero bi se pohvalili. Če bi vlada delala dobro, se ne bi zadolžili za en državni proračun. Za en državni proračun, ob tem, da smo praktično počistili iz proračuna vse investicije. Ni infrastrukturnih projektov. Država ne more zagotoviti niti 15, 20, 30 milijonov evrov za soudeležbo pri kohezijskih projektih, kjer je lastna udeležba najnižja med vsemi evropskimi viri, najnižja. 6-krat, 7-krat toliko dobiš na lastno udeležbo nazaj denarja, s tem, da se lastna udeležba povrne državi skozi DDV, in to za 50 % višjem znesku. Tudi tega ni sposobna narediti ta vlada. Ni sposobna! Če vi čutite neznanstvo zadovoljstvo, da ste pri tem projektu te koalicije sodelovali, potem je nekaj s politiko, z razumevanjem politike, z razumevanjem uspešnosti in pravilnosti dela pri teh koalicijskih partnerjih hudo narobe, hudo narobe. Vi se prevečkrat sklicujete samo na zunanje okoliščine, prevečkrat. Zunanje okoliščine so problem, smo podedovali stvari, ki so bile težko rešljive v določenem segmentu, ampak umanjalo pa je celotno lastno delo, lastni prispevek k reševanju problemov – ga ni. Edino, kar vas je skrbelo, je bilo to, ali boste uspeli spraviti davek na nepremičnine na tak ali drugačen način preko državnega proračuna oziroma preko Državnega zbora in uspeli z obrambo na Ustavnem sodišču ali ne. Samo to še, drugo vprašanje, ali in koliko se bomo vnaprej zadolžili, na zalogo. Za 5, 6 mesecev je bilo vedno na računih poslovnih bank državnih depozitov. To je bila edina varovalka, s katero se je ukvarjal finančni minister. Da bi pa ob tem sprejeli kakršenkoli ukrep, da bi bila potreba po dodatnih virih manjša, da bi bila potreba po zadolževanju manjša, da bi bila potreba po davčnih

obremenitvah manjša, da bi bila potreba po trošarinskih obdavčitvah manjša, da ne bi bilo treba rezati socialnih transferjev in tako naprej, na tem segmentu, na tem področju pa ta vlada ni storila ničesar. Na takšne perverzne načine je posegala v te zadeve, zelo perverzne načine, s spremembo dohodninske lestvice, ker se ni takoj občutilo, pa s popravkom osnove za KD in tako naprej. Pa še kakšne kazni je prilimala, takšne, da človek dol pade že, ko prebere številko, za bagatelni prekršek enormna kazen. Skratka, če bi se želeli ukvarjati s stabilnim poslovnim okoljem, če bi želeli ustvariti neko ugodno okolje tudi za vlaganja gospodarskih družb, potem bi se teh stvari morali lotevati drugače.

Tako pa smo v zadnjem času priča samo temu, v tem še dodatno, kako bo Vlada kot večinski lastnik v posameznih državnih monopolnih družbah preko skupščin in nadzornih svetov iztisnila in pobrala čim več dobička iz družb ven, da se zaustavi razvoj in pokrije tisto, kar je treba pokriti znotraj potreb državne uprave. Če bi bila ta politika, ki ste jo vodili, uspešna, potem nam ne bi rastle fiksne obveznosti državnega proračuna, ne bi. Če bi bila ta politika uspešna, se nam ne bi povečevale obveznosti v državnem proračunu za plačilo kreditov. Ne bi se povečevale. Če bi bili uspešni, bi bil ta trend obrnjen, drugačen. In vsako leto, pogledajte si proračune, je del, ki je potreben za stare obveznosti, višji, in ko bomo prišli do polnega plačevanja obveznosti – ne vem, kakšni so še moratoriji pri teh zadolženih zadevah –, potem bomo več ali manj imeli javno upravo in kredite. To bo vse, kar bo državni proračun še pokrival. Nobenih investicij v državne projekte, nobenih investicij v ceste, komunalno infrastrukturo, v javne institucije in tako naprej. Na tak način, kot ste vi zastavili politiko v državnem proračunu, grozi izumrtje. Tisti, ki ne vidite, kako te zadeve tečejo, ko se investicije zmanjšujejo – to je pot k izumrtju teh institucij in tudi države na koncu. Neskončno dolgo teh stvari ni možno pokrivati na tak način, kot ste si vi zamislili.

Skratka, menim, da je predlog tega zakona, ki smo ga vložili v zakonodajni postopek, nujno treba podpreti, iz več razlogov. Zato, da rešimo zadrego z nespoštovanjem ustave, kar ste si dovolili v koaliciji. Nesmiselno je očitati komurkoli, da ne spoštuje zakona, ki je podredni akt. Če ne spoštujete ustave – najprej se morate naučiti spoštovati ustavo, potem zakon, pravilnik, uredbo in tako naprej. Ampak očitno v tej koaliciji te percepcije, da je prvi akt v tej državi ustava, da ste določbo vi zapisali v ustavo in ste jo tudi olastnili, in je ne spoštujete – potem to nekaj pomeni. Nekaj pomeni za tiste, ki se gremo politiko resno, in tudi nekaj pomeni za zunanje okolje, politično, ekonomsko, finančno in tako naprej. Vsi to vidijo in vedo. In preden se lotite česarkoli, kakršnihkoli obtoževanj kogarkoli, je treba pogledati tudi pri sebi. Ko govorite o tem, kdo ima največ obtožb in tako naprej, to ni kriterij, gospa Potrata. Kriterij je pravičnost. Jaz vas lahko obtožim 300 tisočih

stvari, pa morda nobena ne drži, ampak to ni kriterij. Tudi nekemu drugemu lahko naprte 200 zadev, več kot katerikoli kriminalni združbi v Sloveniji, ampak to ni kriterij. To, da je neka pravnomočna sodba izrečena na indicijah in ne na dejstvih, pri tistih, ki imajo pa dejstva, pa se zadeve ne premaknejo, in dejstva imajo že od prej, desetletja, ni kriterij.

Tisti, ki so posegali v človekove pravice in sodelovali celo pri, recimo, pobojih tik pred osamosvojitvijo, pa so še vedno nedolžni, niso v postopku – to ni kriterij, da nekoga drugega obtožite. Če imate vi tako zavezo do mednarodnih konvencij kot mislite, da jo imate ali pa kot nam govorite, če imate vi tako zavezo do spoštovanja ustave, do človekovih pravic, potem ne bi nasprotovali kakšni razpravi na Komisiji za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti. Tam so bili ljudje upravičeni do določenih podatkov, pa ste jim to onemogočili. In tudi tisti, ki so bili funkcionalno v tej hierarhiji, so to onemogočili. Ko smo pri zakonu, kateremu očitata, da ima nesprejemljive rešitve – vse te rešitve so takšne, da se jih v nadaljevanju postopka da amandmirati. Če imate boljšo formulo, jo bomo tudi podprli, če imate boljšo rešitev, bomo podprli. Samo rešitev dajte na mizo. Govoriti potem, da ta rešitev ni dobra, istočasno pa ne predlagati nobene rešitve, je, bom rekel, neprimerno, to je najmilejši izraz, ki ga lahko uporabim. Če veste, da nekaj ni v redu, če imate boljšo rešitev, potem ste za dobrobit te države to pravzaprav dolžni narediti in predlagati, dolžni. Ne pa se naslajati ob neki zadevi, za katero noben finančni strokovnjak v tej državi ni dejal, da ni dobra.

Noben finančni strokovnjak, pa jih je v tej državi kar nekaj, ali pa ekonomski, pravni ali katerikoli, se glede rešitev, ki smo jih predlagali v zakonu, ni negativno opredelil. Tu pa nekateri, ki imate težave z razumevanjem elementarnih ekonomskih značilnosti in zakonitosti, razlagate, kako zadeva ni dobra, kako zadeva ni primerna. Dobro bi bilo, da tisti, ki imate težave s katerikoli od členov, prinesete na mizo nekaj, kar bo pilo vodo, če sploh imate kaj takega. Čakali smo od novembra lanskega leta, da bi dobili na mizo nekaj takega. Kot rečeno, za katerikoli sistem je finančna vzdržnost predpogoj, da lahko ocenimo njegovo funkcioniranje. Če sistem ne deluje ekonomsko vzdržno, potem se bo tak sistem prej ali slej sesul, katerikoli. Teh dotacij, dotacij, ki jih je bil potreben državni proračun, da je lahko pokrival prekomerne potrebe in prekomerne stvari, ki ste jih financirali iz državnega proračuna, je bilo v zadnjem letu preveč. V enem letu jih je bilo za en državni proračun. V enem letu.

Če gospa Jelušič pravi, da je to primerno in vzdržno, da je to prava pot, da je to svetleča pot, če prevedemo nek termin iz Južne Amerike, da je to "sendero luminoso", potem bog pomagaj državi, bog pomagaj vam, ki tako politiko vodite, ker to se ne more dobro končati. Kajti če bi vlada Alenke Bratušek delala še eno

leto, bi se zadolžila še za en proračun ali 1,5 proračuna, ker bi ohranila vse na isti ravni in dodaten paket za plačilo obveznosti, obresti. Če znate utemeljiti, da je to prava pot, potem bi predlagal, da popravite formulo v tem zakonu. Pa tudi morda kakšnega nobelovca vprašajte, ali je kakšno stvar pravilno razložil. To, da vi razlagate, kaj govorijo vaši prijatelji iz Nemčije, socialdemokrati, pa iz Francije in tako naprej, to je pač ena od zadev, ampak žal ne vodijo tam politike. Tam je Angela Merkel predsednica vlade, ne pa Sigmar Gabriel. Tudi v kakšni drugi državi je kdo drug predsednik vlade, ne pa socialdemokrat ali pa nekdo iz rdeče internacionale. Pač tako je. Vendar če želite, da se stvari premikajo v pravo smer, da bomo dobili na koncu zadovoljne ljudi, ki bodo plačevali manj davkov, bolje živeli, si lahko več privoščili, potem morajo iti aktivnosti, povezane z državnim proračunom, potem morajo iti aktivnosti na kateremkoli področju v neko drugo smer, v neko drugo smer. Ker bo zaradi tega potem tudi manj socialnih transferjev, več ljudi si bo prizadevalo, da bodo delali, bolje bodo funkcionirale vse javne blagajne in tako naprej.

To je predpogoj, predpogoj, da začnemo delati drugače, ne pa da samo navijamo davke, pritiskamo na ljudi, jih obremenjujemo, padajo firme, vrste na zavodu za zaposlovanje se podaljšujejo, obveznosti iz naslova transferjev iz državnega proračuna rastejo. In namesto da bi investirali v nove projekte, pokrivamo grehe, ki ste jih storili pred tem. Vlada Boruta Pahorja, v kateri ste bili tudi vi ministrica, gospa, se je uspela v treh letih zadolžiti za 8 milijard, da je pokrivala obveznosti. Takrat je nastopila kriza, storilo se ni nič, čakalo se je na francosko-nemški vlak, ampak vlak ni prišel. In vi ste s svojimi odločitvami preko pooblastila zakona o izvrševanju proračuna potegnili 8 milijard iz sistema od zunaj. Ta vlada, ki je naredila še manj, je v enem letu pobrala 8 milijard na zunanjih trgih, jih pripeljala v državo, da je ohranjala tisto, kar je morala. Koliko bo naslednja socialdemokratska ali pa leva vlada potrebovala, da bo pokrila obveznosti, ki jih bo pustila ta vlada? Mi lahko poveste? Če ste sposobni razpredati toliko o pravilnosti posameznih usmeritev, potem bi pričakoval tudi na tem področju odgovor. Bo to 5 milijard, bosta to 2 milijardi ali jih bo 12?

Mi smo za to, da potrebe po dodatnih virih bodisi iz naslova davkov bodisi iz naslova zadolževanja padajo. Za to je pa treba nekaj storiti. Ne bodo vse stvari in niso vse stvari priljubljene, ampak so potrebne. In tega žal v tem mandatu ni bilo. Zato tudi ni nikogar tukaj od tistih, ki so se zavezali, da bodo sodelovali pri projektu zapisa izvedbenega zakona in sprejetja izvedbenega zakona, ki je iz naslova ustave, in tukaj tudi ni nikogar, ki hoče biti mandatar po volilnem obdobju. Nikogar ni, da bi povedal, kakšna je pa njegova predstava v zvezi s fiskalnimi zadevami, ki jih obravnavamo danes. To pa se mi zdi, da za to državo ni dobro. Zdi se

mi, da to za to politiko, ki je vodila to državo to leto, zadnje leto, ni dobro. To pomeni, da enostavno bežijo pred odgovornostjo, ne storijo ničesar, da bi se stvari spremenile, in puščajo praktično vse tistemu, ki bo prišel. Mandat te vlade se bo tako ali tako zaključil, mandat te koalicije tudi, prišla bo nova formacija, lahko ravno tako liberalno leva, ampak obveznost bo pa ugasnila s prejšnjo vlado. Predlagam, da se teh stvari lotite resno tudi v razpravah ob koncu mandata.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Prede dam besedo naprej, bi samo spomnil, da je ta točka na dnevnem redu zaradi tega, ker je zahtevo predložila skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, tako da vlada v senci ne more biti predlagatelj, tudi razpravljati ne more. Imamo pa za to določenega predstavnika predlagateljev. Repliko je želela dr. Ljubica Jelušič, vendar mislim, da bo težava s časom. Bo pa možno potem v nadaljevanju. Bom povprašal. Ker čas še ni porabljen, se bo možno v nadaljevanju prijaviti k besedi in je za pet minut možno dobiti besedo.

Besedo pa ta hip dajem predlagatelju mag. Andreju Šircelju.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Jaz moram tukaj dejansko dati odgovor gospe Potrati, predvsem zaradi tega, ker je rekla, da predlagatelji s tem delajo sprevržena dejanja. Gospe in gospodje, jaz v imenu predlagatelja s tem, ko zagovarjam zakon o fiskalnem pravilu, ne delam nobenih sprevrženih dejanj. In jaz nasprotujem temu, da se nekoga, ki je iz nasprotnega političnega pola, takoj ožigosa ne glede na to, kakšen predlog da, seveda s strani leve opcije. Če je to, da se s tem zakonom zmanjšujejo dolgovi in obresti za prihodnje dolgove, če je to po vašem mnenju, po mnenju gospe Potrate, sprevrženo dejanje, potem je sprevrženo in bizarno dejanje to, da se temu zakonu enostavno nasprotuje, kajti s tem se nalagajo dolgovi prihodnjim rodovom in še večje obresti. Tako da tukaj predlagam, da bi se vsaj na koncu mandata, spoštovana levica, začeli ukvarjati s samo vsebino zakona in seveda z neustavnim stanjem. Še imate možnost, da to naredite. Zakon je bil narejen v delovni skupini, v kateri ste sodelovali tudi vi. Niste se z vsem strinjali, Vlada ga ni dala v usklajevanje. Zaradi tega je to naredila Slovenska demokratka stranka. Če bo zakon sprejet v prvem branju, bo možnost, da se spremeni, da se uveljavi tudi rešitve, ki jih vi zagovarjate, če imate kakšne rešitve, če imate predloge. Ne morete pa samo kritizirati, na drugi strani pa ne imeti nobenih predlogov, s katerimi bi zakonsko besedilo izboljšali. In samo tri vprašanja so diskutabilna, in zakon bo narejen in narejeno bo nekaj dobrega za Slovenijo in za Slovence.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ugotavljam, da ste vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, dobili besedo. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. (Želi.) Hkrati pa tudi opozarjam predlagatelja, da če želi v tej fazi besedo, se mora tudi v tem trenutku prijaviti k besedi z dvigom roke, ker sistem zazna samo poslance. Če ste se odločili za razpravo, bom to upošteval. Vabim vse, ki ste se prijavili k razpravi, da se prijavite. Trije prijavljeni, vsak po 5 minut. Na koncu predlagatelj, je evidentirano.

Mag. Ivan Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik.

Jaz bi želel k prejšnji razpravi dodati morda še naslednje. Kako pravzaprav jaz razumem fiskalno pravilo in kakšen je učinek. Fiskalno pravilo po mojem pomeni, da država vodi takšno javnofinančno politiko, da gre ljudem vedno boljše. To je smisel. Saj ni smisel v tem, da nekaj nekje napišeš, in rečeš, da si tam sedaj napisal, ampak da s tem, ko se samoomejiš pri zadolževanju, ko poveš, da ne moreš porabiti več kot si ustvaril, seveda omogočaš na dolgi rok, da država prosperira. Prosperira pa država na tak način, da se dvigujejo realno plače, pokojnine, da je javni standard dober. Pri nas pa se ravno nasprotno dogaja, in potem je treba pogledati, kako imajo drugi to urejeno. Poglejte primer; mi bomo morali začeti gledati tuje zglede. Švica, na primer, ima 8 milijonov prebivalcev in 7 ministrstev. Povejte mi logiko, po kateri logiki ima Slovenija 13 ministrstev. Število poslancev: Nemčija 8, Slovaška 27, Češka 22, Avstrija tudi 22, mi pa 45 na milijon prebivalcev. Mi bomo morali začeti delati strukturne reforme. Po številu študentov na milijon prebivalcev imamo štirikrat več študentov kot bogata Švica. To je fiskalno pravilo. Pa to je fiskalno pravilo.

Eden od politikov je – saj se boste spomnili, kateri – napovedal, da bodo pokojnine leta 2011 pred volitvami tisoč evrov neto. Nič od tega se ni zgodilo. Pokojnine so realno padle! Pa veste, za koliko? Po mojih izračunih od leta 2004 do 2014 za 30 %. Gospe in gospodje, za 30 %! Zakaj? Ker mi slabo gospodarimo. Veste, da jaz vedno sebe dam za primer? Pa ne moreš reči, da si dobro gospodaril, pa ti je firma bankrotirala, če pa je ta država bankrotirala. Bankrotirala je. Če mi zdaj ne bi dobili kreditov, kredite pa dobimo zato, da bodo plačevali naši otroci in vnuki in da bomo imeli izredno slab standard v bodočnosti, potem bi zdaj pravzaprav javni sektor bil brez plač. Učitelji ne bi imeli plač, ne vzgojitelji, ne zdravniki, ne policisti, ne vojaki. In mi bomo morali začeti samoomejitev pri sebi. Nadalje govorimo, kako skrbimo za upokojnence – ja, rekreacijski dodatek smo vzeli upokojnecem, vzeli. 200 tisoč upokojnencev živi

pod pragom revščine. Ja, pa to je fiskalno pravilo.

Mi moramo začeti, to, kar smo se prej pogovarjali z bivšim ministrom mag. Stankom Stepišnikom, moramo začeti delati ukrepe, da bomo kaj ustvarili. Zdaj pa nič drugega ne razmišljamo kot to, kako se bomo še malo zadolžili. Javni sektor, dame in gospodje – pa povejte, kdo upa zdaj to v času volitev povedati –, je treba zmanjšati za 30 %. Ne bomo izplavali drugače. Ne bomo! Ni mogoče! Če smo mi to delali v podjetjih, pa smo bankrotirali. Nismo zmanjšali režije, nismo prilagodili obsega poslovanja in smo bankrotirali. Pa veste, kakšno grozljivo ceno je treba plačati za to? Saj tu ni treba, da cel narod to plačuje. No, gospoda Tanka pa moram malo popraviti. Neodvisna alternativa je v parlamentu prisotna s 100 %. Jaz sem zdaj še sam, ampak v naslednjem parlamentu, ne v tem zdaj, v enem od naslednjih, bo pa dosti gospodarstvenikov, ker se bo to nujno zgodilo, ker ni mogoče drugače. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Če sem prav razumel, je glavno vprašanje pri tistih, ki nasprotujejo temu predlogu zakona, ali se da uravnotežiti javne finance že v letu 2015. Odgovor je popolnoma enostaven: seveda se da. Kaj je za to treba narediti? Treba se je odpreti za tuje investicije, treba je sprostiti gospodarski potencial, treba je interesne vrtičke ukiniti in treba je prenehati s krajami v državnih podjetjih. Ampak glejte, to, kaj je treba narediti, kaj bi bilo dobro narediti, kaj bi se spodobilo narediti in tako dalje in tako dalje, bomo v prihodnjih tednih slišali še velikokrat. Marsikdo, še posebej ugledni profesorji, ta vprašanja vsa poznajo. Malokdo pa ima odgovor na to, kaj in kako bomo dosegli. In naj vam jasno povem, kako se to naredi. Odpreti se je treba za tuje investicije s tem, da izvedemo privatizacijo, kjer je to smiselno, da omogočimo prostor za nove greenfield naložbe in da se končno odpremo tovrstnim finančnim tokovom. Treba je sprostiti gospodarski potencial. Kako? Z nižjo obdavčitvijo dela in z večjo fleksibilnostjo na trgu delovne sile. To so pač ukrepi za to. Interesne vrtičke je treba sprostiti z novo politiko pri koncesijah, ki bo to stimulirala, in z dejansko uporabo javno-zasebnega partnerstva, da ni javno-zasebno partnerstvo zgolj neka krinka za to, da javna sredstva v privatne žepe spravljamo. In treba je prenehati s krajami v državnih podjetjih. To smo že v veliki meri naredili z Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja, to smo že v veliki meri naredili s tem, da ni več svetih krav v tej državi, pa tudi bikov ne, da se ne bo kdo čutil prizadetega. In tudi s privatizacijo teh podjetij, kjer sedaj odtekajo milijoni in milijoni v razne zasebne

žepe. Skratka, da se uravnotežiti javne finance, dalo se jih je že prej, da se jih tudi leta 2015, in vemo, kako. Morda nam pri tem nekaj manjka. Ampak v Državljanski listi imamo program in "imamo jajca", da to naredimo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima dr. Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala, predsednik.

Meni je žal, da mi niste prej dovolili, da gospodu Tanku s pomočjo postopkovnega predloga preko vas sporočim pravzaprav tudi tisto, kar ste mu vi na en tak lep način povedali, da namreč tu smo na mestu oziroma v instituciji, kjer teče zakonodajni postopek, ne pa predvolilna kampanja. In on je s tem svojim pozivanjem na svoj strokovni svet in na svojo vlado v senci pravzaprav pokvaril sliko o vsem tistem, kar so prej skrbno gradili njegovi kolegi mag. Šircelj, mag. Pogačnik, gospa Ramšak in še nekateri, ki so iskreno zagovarjali izvedbeni zakon o fiskalnem pravilu, on pa je pokazal, da je ves ta cirkus tukaj namenjen predvolilni kampanji. Žal, in tako se je ena resna diskusija, ki smo jo imeli prej, sprevrgla v obračunavanje, za katerega ni dobro, da se ga sliši, pa četudi smo na koncu našega mandata. Med drugim tudi spakovanje na račun predstavnikov vlad drugih držav – to, da se spakuje na račun Sigmarja Gabriela, ki je podkancler in minister za gospodarstvo v nemški vladi, je nespodobno, in na tak način govoriti izza govornice slovenskega državnega zbora je resnično nespodobno. Poleg tega postavlja vprašanja nam. Predlagatelj tega zakona, o katerem danes govorimo, je SDS, in od predlagatelja pričakujemo, da nam bo odgovoril na določena vprašanja in dileme, ki jih imamo v zvezi s tem zakonom.

Tanko pa pride, prileti, ni ga bilo prej v celotni razpravi, pride in nam začne postavljati vprašanja. Celo več, reče, da bo mag. Potrata postavljala vprašanja njihovi vladi v senci. Poslušajte, nismo dobili odgovorov na vprašanja, ki smo jih postavili. Tudi na moje vprašanje, in sicer o tem, zakaj je Janševa vlada končala leto 2012 s 54,4 % dolga v BDP, če pa je v proračunu, ki ga je pripravila še Pahorjeva vlada v letu 2011, bilo predvideno za leto 2012 48 % dolga v BDP. Če je tako zelo ta Janševa vlada v letu 2012 skrbela za uravnoteženje javnih financ, za varčevanje, za zniževanje stroškov javnega sektorja, pa kako se je lahko zgodilo, da ste kljub temu povečali dolg v slovenskem BDP? Če ste tako dobro vodili državo in če mislite z istimi načini, kot ste jih uporabljali v letu 2012, voditi državo naprej, potem je treba ljudem javno povedati, da ste tudi vi zadolževali državo, in to očitno prekomerno, ker sicer dolga ne bi tako zelo povečali glede na tisto, kar je bilo v proračunu predvideno. Da ima predlagatelj težave z resnostjo predloga, kaže tudi to, da zakon o izvedbenem pravilu za fiskalno pravilo tu zagovarja največ 5 ljudi

predlagatelja. Če bi šlo za resen zakon, pri katerem je dejansko treba pridobiti dvotretjinsko večino tega državnega zbora, potem bi po vsej verjetnosti to zagovarjali z večjim žarom in večjim številom strokovnjakov. In za konec bi rada opozorila, da je v delovni skupini, ki je pripravljala izvedbeni zakon, sodelovala tudi stranka Socialnih demokratov, da pa se ni strinjala z rešitvami, ki so bile v delovni skupini pripravljene; vsaj na treh točkah so imeli naši člani delovne skupine zagotovo drugačno mnenje. Najlepša hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Še predlagatelj mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz sem vesel, da je kolegica Jelušič postavila samo eno vprašanje, na katero ni bilo odgovorjeno. Prej jih je namreč postavila, mislim da, 6 ali 7, pa upam, da je na tiste glede zadolževanja in tega, zakaj Italija 133 % BDP, pa zakaj je povprečna zadolžitev v Evropi 90-odstotna in tako naprej, bilo odgovorjeno. Ja, tudi v Janševi vladi v letu 2012 je prišlo do zadolžitve, seveda. Če vam čisto enostavno povem, zakaj. Zaradi tega, ker je bilo treba pokriti obveznosti iz prejšnjih obdobj. Glejte, lahko verjamete ali ne, lahko gremo gledati številke, kakorkoli že. Tako da zaradi tega je seveda bilo, in takrat je bilo seveda bistveno narejeno tudi nekaj na področju odhodkov. Ampak je bilo treba takrat pač vzeti dodatni dolg zato, ker so se obveznosti iz prejšnjih let – nisem rekel samo enega leta, ampak prejšnjih let – morale pokriti. Namreč, takrat navsezadnje tudi ni prišlo do neke bistvene gospodarske rasti. Bili so pa narejeni že nastavki za to, da se odhodki stabilizirajo s tistim zloglasnim ZUJF, glede katerega ste seveda bili tudi proti in nasprotnik vsaj deloma glede tega. Kakorkoli že, bodite prepričani, da število ljudi, ki zagovarja ta zakon, ne kaže tega žara, ni odsev tega žara, zakaj naj bi fiskalno pravilo bilo sprejeto.

In še nekaj; to fiskalno pravilo se ne dela zato, da bi ena vlada delala po njem, da se dela to samo za eno vlado. Katerakoli vlada bo prišla, katerakoli vlada bo vladala, bo morala upoštevati zakon o fiskalnem pravilu, če bo šel v nadaljnjo obravnavo, in ustavne določbe, ne glede na to, kdo to bo. To pomeni, da je zakon transparenten, da je zakon narejen za vse vlade. Jaz sem osebne stališča, da bo imela tista vlada precejšnje težave s tem, da bo spravila javne finance v red v prvem in drugem letu. Raje tega ne bi povedal, ampak tako mora biti, ne za nas, ampak za prihodnje rodove. Kolega je povedal, da bomo plačali milijardo obresti. Gospe in gospodje, milijardo obresti namesto, da bi ta denar dali v šolstvo za boljše izobraževanje mladine, za boljše izobraževanje naših otrok, da bi ga dali v raziskave. In če ne bomo ustavili tega norega zadolževanja, bo šla zadeva tako daleč, da ne bomo morali financirati

niti tega šolstva niti tega zdravstva. Ampak to je za vse vlade. To ni za vlado SDS, to ni za vlado Socialnih demokratov. Za vse vlade, ki bodo vladale, je narejen ta zakon.

In jaz predlagam, glede na to, da je jutri glasovanje o tem zakonu, da si vzamete čas, da še enkrat razmislite. Navsezadnje bo ta zakon lahko zavrnjen tudi v neki nadaljnji obravnavi, morda ga bo celo nekdo drug zavrnil ali pa sprejel. Ampak da se da tudi naslednjemu državnemu zboru možnost, da to naredi. Ne za SDS, ne za Socialne demokrate, ampak za Slovenijo. Lahko se pogovarjamo o odstotkih javnega dolga, ali je to 45 ali je to 60, lahko se pogovarjamo tudi o nekaterih drugih rešitvah, o časovnici, ali je to leta 2015 ali je to leta 2017. Te zadeve so odprte. Lahko se pogovarjamo o fiskalnem svetu, o vlogi fiskalnega sveta. Lahko damo določbo, ki je bila predlagana tudi s strani te delovne skupine v zakon, lahko jo malo popravimo ali pa ne. Zakon je odprt, zakon je transparenten, zakon ni napisan za nikogar posebej. Jaz mislim, da je zato, da se naredi nekaj dobrega za prihodnje rodove, za državljanke in državljanke Slovenije, treba zakon podpreti, ga popraviti v naslednjih obravnavah. In navsezadnje, Slovenija bo prej ali slej morala iti v to smer razvoja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem zaključujem razpravo.

Prosim? Postopkovno, gospod Meh, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Gospod predsednik, zdi se mi neprimerno, da je stranka, ki je uveljavljala oziroma zahtevala to izredno sejo, danes tukaj prisotna s spoštovano poslanko in spoštovanim poslancem, drugih pa tukaj ni. To seveda kaže na to, da so svoje zdeklamirali in odšli. In če taista stranka govori o tem, da vlade ni tukaj, in zahteva, da je vlada tukaj, potem se mi zdi neprimerno. Tako se ne obnaša. Danes je to igra za medije, igra za to, da izkoriščamo medijski prostor in da zavajamo slovenske davkoplačevalke in davkoplačevalce, zato ker gre za izredne seje v tistem trenutku, ko bi v bistvu Državni zbor res moral govoriti o izjemno problematičnih in preišljenih potezah. Fiskalno pravilo, zakon o fiskalnem pravilu je izjemno pomemben zakon in bi ga morali resnično pred tem dogovoriti. Zato protestiram proti temu. Zelo radi govorijo o tem, da ... Spomnim se, kako je kolega Vizjak govoril o tem, ko ni bilo nikogar v Državnem zboru. Danes je zadeva podobna. Se pravi, da bi morali pazljivo ravnati, kadar koga obtožujemo in o tem govorimo. Mislim, da ni primerno, ni prav, in ta prostor se izkorišča. Proti temu protestiram, proti izrednim sejam. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Torej, če razumem vaš postopkovni predlog, naj bi se vlagalo zakone, ki bi bili primerni za ta čas,

ampak ta ocena je dejansko prepuščena tistim, ki zahtevajo izredno sejo.

Moram pa povedati, da je razprava zaključena. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločili v petek, 20. 6. 2014, v okviru glasovanj.

Postopkovno, mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovani predsednik, dajem postopkovni predlog, in sicer da poslanec, ki je prišel pred 10 minutami v dvorano in ga prej nisem videl od 12. ure, se pravi 5 ur ni sodeloval v tej razpravi, ne daje predlogov o tem, da je to sprejeto, da je to narejeno samo za javnost in da SDS zaradi tega zavaja javnost in tako naprej. Poslanec, ki je prišel v Državni zbor zato, da poda postopkovni predlog in je tu 10 minut – oprostite, to je za moje pojme sprejeto. To je sprejeto in to je zavajanje javnosti. In še enkrat, predlagatelji nismo tu zato, da bomo ta zakon predlagali za neko vlado. Ta zakon predlagamo za Slovenijo, za prihodnje rodove. In zavračam to, da bi tu šlo za kakršnokoli zavajanje. Tudi naslednji državni zbor lahko sprejme ta zakon, lahko ga enostavno povzame, lahko ga spremeni, lahko z njim naredi, kar hoče. Še enkrat pa odločno protestiram, da poslanec, ki je tu 10 minut ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Ampak postopkovni predlog boste morali podati ...

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): ... daje takšen postopkovni predlog. To je bil moj postopkovni predlog.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Jaz sem razumel gospoda Meha, da predlaga, da se ne vloga več zakonov v tej fazi, ker ocenjuje, da je to predvsem politični marketing. Povedal sem mu, da dejansko tega postopkovnega predloga ni mogoče upoštevati, ker je to odločitev posamezne poslanske skupine oziroma vsaj 23 poslank in poslancev, da zahtevajo razpravo o posamezni točki. Glede vašega predloga, gospod Šircelj, moram priznati, da nisem zaznal, da bi bil postopkovni, in ga ocenjujem bolj s te strani, da ste zlorabili postopkovni predlog.

Mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani predsednik Državnega zbora, vi kot predsednik Državnega zbora ste odgovorni za korektno in ne nazadnje tudi dostojno razpravo v parlamentu. Moram reči, da je v več vidikih vaš strankarski kolega gospod Srečko Meh prekoračil mejo dostojnosti. Namreč, skrajno nedostojno je, da poslanec, ki ga cel dan, se pravi skoraj 5 ur, več kot 5 ur razprave pri tej točki, ni, na koncu očita nam, ki sledimo tej razpravi vseskozi in smo v njej tudi sodelovali – sam konkretno sem imel približno polurno

razpravo o tej točki in spremljam to razpravo vseskozi neposredno. Zato sem tudi slišal gospoda Meha, ki me je osebno napadel z diskreditacijo, češ da me ni in da ne spremljam te razprave. Gospod Meh, vas ni bilo v tej dvorani, pa vaših kolegov tudi ne, številnih, v času, ko smo mi govorili. V času, ko ste si vi privoščili ta nedostojen nastop, sem vas jaz osebno slišal in spremljal, kakor tudi vse razpravljavce pred tem.

Lahko tudi za gospo Potrato povem, kaj je povedala in tako naprej, ker sem pač to spremljal, ker veste, da lahko spremljamo v svojih pisarnah preko videa in preko avdio naprav dogajanje tu. Imamo verjetno še kaj drugega za delati in lahko spremljamo razpravo ob tem, ko še kaj drugega počnemo. Torej, spoštovani predsednik, jaz sem povedal na začetku in zdaj bom na koncu povedal moj proceduralni predlog. Če boste imeli dvojna merila zdaj na koncu in boste na eni strani nas opozarjali, da kršimo poslovnik, medtem ko svojih strankarskih kolegov ne boste, pri čemer je več kot očitno, da to delajo, ne bo dobro. In še nekaj; predlogi v nasprotju z ustavo in zakonom, kot je ta, da naj poslanci ne bi vlagali zakonov, so, najmanj kar je, smešni. Naša elementarna pravica je, da vlagamo predloge rešitev, ki mislimo, da so za to državo dobri. Zato bi vas res prosil dodatno proceduralno, da imejte enake vatlje za nas, ki tukaj sedimo. Preprečite prosim žalitve. Jaz nisem žalil nikogar, samo opozoril sem na dejstva.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ne bo več postopkovnih predlogov, gospod Srečko Meh. Vaš postopkovni predlog sem prej razumel in ga poskušal obrazložiti ter vam tudi povedati, da ga ni mogoče upoštevati, ker ima 23 poslank in poslancev vedno možnost, da vložijo predlog v proceduro. Toliko sem bil, upam da, korekten. Vsebino vseh teh razprav, ki pa so bile potem v nadaljevanju, pa dejansko lahko razumemo bolj kot polemiko, kar pa ni smisel postopkovnih predlogov. Zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O DOHODNINI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 10 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Francem Bogovičem. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagatelja predloga zakona Jakobu Presečniku.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani kolege in kolegi!

Danes je zopet pred nami paket dveh zakonov, ki smo jih vložili skupaj poslanci Slovenske ljudske stranke ter poslanka in

poslanci Nove Slovenije v želji pomagati mikro in malim podjetnikom in podjetjem. Tako v prvi obravnavi kot tudi na matičnem delovnem telesu sta oba zakona prejela podporo velike večine poslancev. Glede na pozitivne odzive takšno podporo pričakujemo tudi vnaprej. V poslanskih skupinah SLS in NSi smo se glede na številne pozive iz gospodarstva odločili, da predlagamo zvišanje praga prihodkov za vstop v sistem pavšalne obdavčitve na 100 tisoč evrov, hkrati pa sistem naredimo še privlačnejši za malo podjetništvo z dvigom normiranih stroškov s 70 na 80 %. Namen je administrativna razbremenitev čim večjega dela malega in tudi srednjega podjetniškega sektorja. Danes mali podjetniki ogromno svojega časa, namesto da bi se stoodstotno posvetili svoji osnovni dejavnosti in delu, namenjajo administraciji, računovodenju, zbiranju računov za uveljavljanje stroškov, skratka ogromno energije porabijo za urejanje svojih računovodskih bilanc.

Ta zakonski paket omogoča tudi večjim podjetnikom in nekoliko večjim gospodarskim družbam, da plačajo fiksni davek glede na svoje prihodke, hkrati pa opustijo natančno računovodenje, dokazovanje odhodkov in vso ostalo birokracijo. Prepričani smo, da je v Sloveniji veliko takih, ki so pripravljene državi plačati nek razumen davek, če jih bo le pustila s svojimi davčnimi in drugimi nadzori, da se lahko posvetijo svojemu poslu. Ob tem odpade tudi večina stroškov v zvezi z računovodenjem, ki se na letni ravni gibljejo tudi preko tisoč evrov. V Slovenski ljudski stranki smo prepričani, da gre za rešitev, kjer smo lahko vsi zmagovalci, tako razbremenjeni podjetniki in obrtniki kot tudi država. V oba zakona smo vnesli tudi varovalko pred zlorabami, da je pri espejih, ki dosegajo prihodke med 50 in 100 tisoč evri in želijo uporabljati obdavčitev na podlagi normiranih stroškov, vsaj ena oseba vključena v sistem obveznega zavarovanja. V oba zakona smo vnesli tudi varovalko pred zlorabami, da je pri espejih, ki dosegajo prihodke med 50 in 100 tisoč evri in želijo uporabljati obdavčitev na podlagi normiranih stroškov, vsaj ena oseba vključena v sistem obveznega zavarovanja. Ob tem tudi opozarjam, da bo treba v primeru sprejetja obeh zakonov, če želimo, da bosta z naslednjim letom zaživela, dopolniti tudi Zakon o davku na dodano vrednost, kar pa je zaradi pravil po usklajevanju oziroma potrebi po pridobitvi soglasja Sveta Evropske unije v domeni Vlade.

Za konec dovolite, da se opredelim še do amandmaja, ki ga je na predlog Ministrstva za finance vložila Poslanska skupina Zavezništvo Alenke Bratušek. Poslanci SLS in poslanci Nove Slovenije ga ne podpiramo, saj v njem ni nobene dodane vrednosti, temveč gre bolj za dodatno obrazložitev v tekstu zakona. Že osnovna dikcija namreč zelo jasno opredeljuje pogoje glede ene osebe vključene v obvezno zavarovanje, najsi je to zaposlena oseba v delovnem razmerju ali pa zavezanec kot samozaposlena oseba. Glede

dopolnitve trinajstega odstavka 48. člena Zakona o dohodnini, ki določa obveznost preverjanja tega pogoja tudi vsako naslednje davčno leto, ko je zavezanec že v sistemu, se sicer načeloma strinjamo z vsebino, vendar opozarjamo, da povsem enake rešitve zaradi zaprtega člena ne moremo umestiti tudi v Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb in z amandmajem ustvarjamo neenako obravnavo. Zato predlagamo, da se ta amandma zavrne, kajti v naslednjih mesecih bo namreč treba znova odpreti Zakon o dohodnini zaradi odločbe Ustavnega sodišča. Takrat lahko Vlada, katerakoli že bo, predlaga Državnemu zboru tudi ta popravek, hkrati pa odpre tudi Zakon o davku od dohodka pravnih oseb in zadevo uredi sistemsko. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo in za predstavitev poročila odbora dajem besedo članu Jožefu Horvatu. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa državna sekretarka, mag. Vrničarjeva, spoštovani kolegi in kolegice!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 95. nujni seji 13. 6. 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Francem Bogovičem.

V skupni uvodni dopolnilni obrazložitvi obeh povezanih besedil, torej novele Zakona o dohodnini in novele Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, je predstavnik predlagatelj povedal, da besedilo uvaja povišanje prihodkovnega praga za vstop v sistem normiranja odhodkov iz sedanjih 50 tisoč evrov na 100 tisoč evrov. Dodatno pogojevanje za podjetnike, ki želijo vstopiti v sistem normiranih odhodkov, ki v preteklem koledarskem letu presegajo prihodkovni prag 50 tisoč evrov in dvig višine normiranih prihodkov iz sedanjih 70 % na 80 % davčno priznanih prihodkov. Osnovi cilj obeh predlogov je pomoč ljudem, segmentu malega gospodarstva, obrtništvu in zaposlovanja zaradi predvidenih poenostavitev in razbremenitev administrativnih stroškov.

Državna sekretarka z Ministrstva za finance je v okviru predstavitve mnenja Vlade poudarila, da predlog ne temelji na opravljenih ocenah in analizah, ki bi upoštevale celokupen položaj tovrstnih zavezanecov. Po oceni Vlade je zlasti preuranjeno mnenje o učinkovitosti veljavnega sistema z oblikovanjem morebitnih potrebnih sprememb za predhodno novelo Zakona o dohodnini, prvič uporabljeno za davčno leto 2013, saj je bil njen namen administrativna

poenostavitev z zagotovljeno preglednostjo nad bodočo davčno obveznostjo in ne ugodnejša davčna obravnavo.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v združeni predstavitvi posredovanih pripomb za oba predloga med ostalim navedla, da so konkretne pripombe k obema besediloma, ki so nomotehničnega oziroma redakcijskega značaja, v predlogih amandmajev ustrezno upoštevane.

Mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k obema predlogoma je v nadaljevanju podrobno predstavil podpredsednik komisije gospod Alojz Kovšca tako z vidika mnenje Vlade kot s stališča Obrtne zbornice. Komisija Državnega sveta obe noveli zakonov podpira. V razpravi so člani odbora postavili posamezna vprašanja in predstavili določena stališča.

Odbor je v skladu z določili Poslovnika Državnega zbor ob obravnavi posameznih členov sprejel amandmaja Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke in Poslanske skupine Nove Slovenije k 1. in 3. členu predloga zakona. V zaključku je odbor v skladu s pet z določili Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejeta amandmaja je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega sta vključena tudi oba sprejeta amandmaja. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade, mag. Mateji Vrničar, državni sekretarki Ministrstva za finance. Izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Predsednik, hvala za besedo. Gospe in gospodje poslanci!

Možnost ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov je vzpostavljena z namenom administrativne poenostavitve za male poslovne subjekte pri izpolnjevanju njihovih davčnih obveznosti. Sistem je veljal vse od uvedbe zakona o dohodnini dalje, v letu 2012 pa je bil znatno prenovljen s tem, da se je prvič uporabil za davčno leto 2013. Obračuni davka od dohodka iz dejavnosti na podlagi spremenjenega sistema so bili davčni upravi predloženi do 22. aprila letošnjega leta. In to obdobje od 22. aprila do danes je tako kratko, da je v tem obdobju nemogoče pripraviti vse podatke iz davčnih obračunov za analizo in ugotovitev, ali je dejansko razlog, zaradi katerega se ocenjuje, da se prenovljena ureditev ni uveljavila v skladu s pričakovanji iz leta 2012, res v prenizkih normiranih odhodkih oziroma v prenizkem pragu prihodkov, ki ga zakon določa. Zaradi tega je Vlada že v prvi obravnavi nasprotovala predlogu zakona, saj predlagane rešitve ne sledijo oziroma ne temeljijo na analizi

dejanskega stanja in realnih ugotovitvah, kaj je ključen problem tako imenovane pavšalne obdavčitve dohodka pri posameznih podjetnikih.

Vsaka poenostavitev, tudi ta s pavšalno obdavčitvijo, pomeni odmik od obdavčitve po dejanski ekonomski moči. In vsaka poenostavitev pomeni neenakost med davčnimi zavezanci. Ko pogledamo v katerih segmentih se davčni zavezanci odločajo za obdavčitev po normiranih odhodkih in za uporabo tega sistema, ugotovimo, da so to izključno in samo dejavnosti pri katerih so dejanski odhodki izredno nizki. In samo v teh primerih je mogoče pričakovati, da bo tudi ta sistem, kot se uvaja s predlogom zakona, živel še naprej.

Če gledamo samo znesek prihodkov, ki ga imajo davčni zavezanci, bi lahko kar 77 % od 97 tisoč subjektov poslovalo po tem sistemu, pa se je zanj odločilo samo 15 tisoč poslovnih subjektov, zavezancev za davek iz dejavnosti. Upošteva vse ta dejstva je Vlada tako v prvi kot v drugi obravnavi opozorila, da bi pred prenovno sistema, ki živi šele eno leto, morali počakati na to, da imamo možnost analizirati podatke davčnega obdobja 2013. Vendar glede na to, da temu ni tako in da Državni zbor ocenjuje, da je treba slediti idejam Obrtne in Gospodarske zbornice in takoj spremeniti obstoječi sistem, smo v drugi obravnavi predlagali nekatere amandmaje, da bi izboljšali besedilo oziroma ga naredili v praksi sploh izvedljivega. Nekateri rešitve, ki smo jih zagovarjali na matičnem delovnem telesu, so bile skozi vsebinsko enake amandmaje predlagateljev zakona tudi potrjene.

Ocenjujemo pa, da tudi te teksti tistim, ki bodo dolžni zagotoviti izvajanje, enotno in enoznačno izvajanje zakona, ne bodo dali ustreznih napotkov, kako ukrepati. Zaradi tega smo kot delovni pripomoček pripravili predlog novih amandmajev, jih najprej poskušali uskladiti s predlagatelji zakona, vendar ker pri tem nismo bili uspešni, smo predlagali drugim poslanskim skupinam, da predlog amandmajev podprejo. Predlogi amandmajev ne posegajo v namene predlagateljev, ampak precizirajo določbo tako, da pri izvajanju ne more priti do različnih interpretacij in različnih ukrepanj davčnih organov pri nadzoru, in iz tega zornega kota se kvaliteta zakonskega besedila vsaj v tehničnem smislu izboljšuje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Ker je zbor na 25. seji opravil splošno razpravo o Predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna, zato prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju. V razpravo dajem 1. člen ter amandma Poslanske skupine Zavezništva Alenke Bratušek. Želi kdo razpravljati? Več vas je, zato predlagam, da se prijavite k razpravi. Besedo ima gospod Aljoša Jerič. Izvolite.

ALJOŠA JERIČ (PS ZaAB): Hvala lepa, gospod predsednik!

S predlaganim oziroma vložnim amandmajem želimo bolj natančno opredeliti pogoj za vključitev v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za zavezance s prihodki nad 50 tisoč in do 100 tisoč evrov, ki je vezan na obvezno zavarovano osebo s polnim delovnim časom v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Po našem prepričanju se z amandmajem jasneje določa, da se pogoj nanaša na delavce v delovnem razmerju pri zavezancu in tudi na samega zavezanca, samozaposleno osebo. Nadalje se z amandmajem z dopolnitvijo 13. odstavka 48. člena Zakona o dohodnini 2 določa obveznost preverjanja tega pogoja tudi vsako naslednje davčno leto, ko je zavezanec že v sistemu. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Jožef Horvat ima besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Bom čisto kratek, ker je pravzaprav že kolega Presečnik v imenu predlagateljev povedal stališče predlagateljev, torej Poslanske skupine Nove Slovenije in Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke do predlaganega amandmaja.

Mi smo seveda ta amandma, ki ga je vložilo Zavezništvo Alenke Bratušek, avtorske pravice pa ima Ministrstvo za finance, temeljito preučili in ugotavljamo, kot je bilo že povedano, da ne vidimo neke dodane vrednosti, ki bi jo k besedilu zakona prinašal ta amandma, zato je seveda tudi stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov kot sopredlagateljice do tega amandmaja odklonilno.

Torej, mi tega amandmaja ne bomo podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v petek, 20.6.2014, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **7. točko dnevnega reda, to je na drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, v okviru rednega postopka.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina desetih poslank in poslancev s prvopodpisanim mag. Matejem Toninom.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagatelja predloga zakona Jožefu Horvatu.

Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala še enkrat, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, gospa državna sekretarka!

Gre torej za zakonodajni dvojček, gre za novelo Zakona o dohodnini in za novelo Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb. Gre torej za poslanski zakon in na tem mestu se želim najprej zahvaliti vsem poslankam in poslancem, poslanskim skupinam, ki ste pomagali tlakovati pot, da sta obe besedili zakonov prišli do te faze, se pravi do druge obravnave na Državnem zboru.

Zavedajoč se, da malo gospodarstvo predstavlja skoraj 99 % vsega slovenskega gospodarstva; zavedajoč se, da je malo gospodarstvo hrbtnica vseh sodobnih razvitih gospodarstev; zavedajoč se, da moramo ne glede na status Vlade Republike Slovenije, ki opravlja tekoče posle, nujno začeti vzpostavljati poslovno okolje, ki bo spodbujalo podjetništvo in podjetniškega duha, smo predlagatelji v parlamentarno proceduro vložili zakonodajni dvojček, to je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini in Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki ga pravkar obravnavamo. Naj ob tem poudarim, da ne gre za davčne olajšave, pač pa le za poenostavitve obdavčitev manjših davčnih zavezancev. Pravzaprav je tak sistem obdavčevanja že uveljavljen od leta 2012 dalje, ki pa zajame po naši oceni premajhne krog davčnih zavezancev. Predlagatelji zakonodajnega dvojčka želimo razširiti krog davčnih zavezancev, pavšalistov, zmanjšati papirologijo in stroške podjetnikom za vodenje poslovnih knjig, ki jih podjetniki plačujejo računovodskim servisom.

Obdelave prvih oddanih davčnih napovedi po novem poenostavljenem sistemu obdavčevanja za leto 2013 še niso v celoti opravljeni, zato še ni mogoče govoriti o učinkih veljavnega sistema pavšalne obdavčitve, vendar pa smo predlagatelji prisluhnili zahtevam samostojnih podjetnikov, pravnih subjektov, zlasti pa pobudi Obrtno-podjetniške zbornice o potrebnem zvišanju praga za možnost izbire poenostavljenega pavšalne obdavčitve s sedanjih 50 tisoč evrov na 100 tisoč evrov letnega prometa in zvišanju odstotka priznanih normiranih stroškov s sedanjih 70 % na 80 %.

Kolegice in kolegi. Vsi ta trenutek finiširamo oziroma finiširate – Nova Slovenija je to že naredila – volilne programe in vsi imamo nek skupni imenovalec, to je zagon slovenskega gospodarstva. Verjamem, da bo tudi v drugi obravnavi te novele zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb na plenarni seji Državnega zbora dovolj volje, da bomo ta zakon sprejeli in še na tej seji opravili tudi tretjo obravnavo.

Toliko za enkrat s strani predlagateljev. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila dajem besedo članu Jožefu Horvatu. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Odbor za finance in monetarno politiko je na 95. nujni seji 13. 6. letos kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Matejem Toninom.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi je predstavnik v imenu predlagateljev zakona pojasnil razloge, zakaj so predlagali nove rešitve predloga zakona. Glavni namen je pomagati malim in mikro podjetjem ter jih razbremeniti administrativnih in računovodskih stroškov. S predlaganimi rešitvami želijo narediti sistem bolj privlačen za davčne zavezance. Predlog zakona po njihovem prinaša rešitve za ljudi, podjetnike, obrtnike, rešitev za državo in tudi za organe pregona, ki se bodo lahko ukvarjali s pomembnejšimi zadevami.

Predstavnica Vlade je povedala, da sistem pavšalne obdavčitve ni zaživel v pričakovanem obsegu, vendar Vlada za natančnejšo analizo vzrokov potrebuje možnost analiziranja davčnih obračunov, ki so bili letos prvič oddani po novem sistemu pavšalne obdavčitve.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je na podlagi pisnega mnenja dodatno opozorila, da so bile njihove pripombe predvsem nomotehničnega oziroma redakcijskega značaja, kar je bilo s predlaganimi amandmaji popravljeno. V nadaljevanju je predstavnica podala še konkretne vsebinske pripombe.

Predstavnik Državnega sveta je predstavil pisno mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, ki predlog zakona podpira. V razpravi so nekateri člani odbora menili, da je še prezgodaj, da bi lahko ocenili, ali je zakon, ki je v veljavi, učinkovit, saj se uporablja slabo leto. Nekateri razpravljavci pa so menili, da se je večina davčnih zavezancev, ki so se odločili za vstop v ta način obdavčitve, odločila zaradi ugodnejših razmer, in sicer tako iz davčnega vidika pa tudi iz vidika poenostavitve. Potrebno je nadaljnje spodbujanje podjetništva in nekaterih dejavnosti, ki so se še posebej intenzivno odločale za vstop v ta sistem, in to so bile strokovno znanstveno in tehnično svetovanje, kulturne in rekreacijske storitve področja IT ter področja predelovalnih dejavnosti.

Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval in sprejel amandmaja poslanskih skupin Nove Slovenije in Slovenske ljudske stranke k 1. in 3. členu predloga zakona.

Odbor je na podlagi Poslovnika Državnega zbora sprejel tudi amandma odbora na amandma poslanskih skupin Slovenske ljudske stranke in Nove Slovenije k 1. členu. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo Dopolnjenega predloga zakona o katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnim predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Za uvodno obrazložitev mnenja Vlade dajem besedo mag. Mateji Vraničar. Izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Gospe in gospodje poslanci!

Večkrat je bilo že poudarjeno, da gre za predlog zakona, ki je vsebinsko povezan z prej obravnavano novelo Zakona o dohodnini. Zato vse to, kar sem povedala v povezavi z novelo Zakona o dohodnini, velja tudi za novelo Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb. Rada bi poudarila samo nekatere vidike, ki so za obdavčitev pravnih oseb še posebej pomembni ali pa drugačni kot pri obdavčitvi posameznikov, ki se ukvarjajo s pridobitno dejavnostjo.

Možnost obdavčitve ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov na področju obdavčitve pravnih oseb je bilo uvedeno s 1. januarjem 2013. Ob pripravi tega sistema se je ocenjevalo, da bi se lahko okrog tisoč davčnih zavezancev odločilo za ta sistem obdavčitve, vendar se je zanj dejansko odločilo samo 235 pravnih oseb. Od tega 135 s področja svetovanja. To v bistvu pove, da ni osnovni problem sheme v višini prihodkov in pa v višini normiranih odhodkov, ampak je treba poiskati vprašanja, zakaj se iz drugih dejavnosti niso odločali za tovrsten sistem obdavčitve v analizi celotnega položaja davčnih zavezancev. Pri tem je treba upoštevati, da na področju obdavčitve pravnih oseb tudi ni bil dosežen cilj administrativne poenostavitve, saj morajo pravne osebe ne glede na svojo velikost po Zakonu o gospodarskih družbah voditi knjigovodstvo oziroma računovodstvo in sestavljati poslovne knjige za poslovne namene, ne samo za davčne namene.

Dodatno je zaradi tega na področju pravnih oseb pomembno vprašanje neenakosti med zavezanci in pa težava, ki jo lahko nesorazmerna določitev višine prihodkov in višine normiranih odhodkov povzroči v zvezi z enim temeljnih načel davčnega prava, to je načela obdavčitve po ekonomski moči davčnih zavezancev. Ne nazadnje pa je treba opozoriti tudi še na sodbo Ustavnega sodišča, ki je bila sprejeta v povezavi s pavšalno obdavčitvijo nekaterih drugih dohodkov, sicer na področju

dohodnine, ampak tam je Ustavno sodišče jasno povedalo, da če obstojijo podatki o dejanskih prihodkih, dejanskih dohodkih in dejanskih stroških, potem pavšalna obdavčitev ni dopustna oziroma ni skladna z Ustavo. Do določene mere ta problem razrešuje dejstvo, da je pavšalna obdavčitev, tako na področju pravnih oseb kot tudi fizičnih oseb, opcijaska, se pravi ni zavezujoča, pa vendarle za nas to predstavlja določen problem.

Iz teh navedenih razlogov predloga zakona tudi v drugi obravnavi Vlada ni podprla, zato pa smo v primeru, če bi bil zakon podprt, če pride do zakonskega besedila, ki je izvedljiv v praksi, tudi na področju davka od dohodkov pravnih oseb, pripravili delovno gradivo za amandmaje za matično delovno telo in tako kot pri Zakonu o dohodnini tudi za ta zakon predlagali amandmaje, ki naj se obravnavajo v drugi obravnavi na plenarnem zasedanju Državnega zbora.

Še enkrat poudarjam, da namen teh amandmajev ni izničiti namena, ki so ga imeli predlagatelji s predložitvijo zakona, ampak preprečiti, da bi se v izvedbi zakona pojavile različne interpretacije, kdaj se pogoje za pavšalno obdavčitev dohodka pri tistih zavezancih, ki dosegajo prihodke med 50 in 100 tisoč evri, sme uporabiti in kdaj ne. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Ker je zbor na 25. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna, zato prehajamo na razpravo o dveh členih in vloženi amandmajih. V razpravo dajem 1. člen ter amandma Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek. Želi kdo razpravljati o 1. členu? Najprej gospod Aljoša Jerič, potem pa gospod Horvat.

Izvolite, gospod Jerič.

ALJOŠA JERIČ (PS ZaAB): Hvala lepa.

Ker gre tukaj za dva zakona, ki sta dvojček, želimo tudi v tem primeru z vloženim amandmajem bolj natančno opredeliti pogoj za vključitev sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za zavezance s prihodki nad 50 tisoč in do 100 tisoč evri. Tako se pogoj nanaša na delavce v delovnem razmerju pri zavezancu in tudi na samega družbenika, ki je obvezno zavarovan na podlagi 16. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju 2.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala še enkrat, gospod predsednik.

Predlagatelji, torej Poslanska skupina Nove Slovenije in Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, smo seveda preštudirali predloge amandmajev. Zdaj bom racionalen in bom govoril kar o amandmaju k 1. členu in tudi k

3. členu, gospod predsednik, če mi dovolite. Podobno kot pri noveli Zakona o dohodnini, ki smo jo predlagali, ugotavljamo, da dejansko ne vidimo neke posebne dodane vrednosti, če bi ta dva amandmaja, torej k 1. in 3. členu, sprejeli. Zato je odločitev predlagateljev novele Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb odklonilna do teh dveh predlaganih amandmajev. Torej, Poslanska skupina Nove Slovenije in če smem govoriti tudi v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke kot predlagatelj novele zakona, teh dveh amandmajev ne bomo podprli.

Bi pa, če smem, samo z enim stavkom spomnil kolegice in kolege, da smo, ko smo pisali obe noveli zakona, razmišljali tudi o Zakonu o davku na dodano vrednost, ki ga bo treba spremeniti ob eventualnem sprejetju obeh novel zakona. V tej zvezi smo 13. maja letos pisali Vladi in jo opozorili, naj bo pozorna na parlamentarno proceduro teh dveh novel zakonov, ker bo Vlada tista, ki bo morala s svetom izpogajati oziroma dobiti soglasje za dvig praga za vstop v sistem DDV s 50 tisoč na 100 tisoč evrov. To zgoj v informacijo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo o 1. členu in amandmaju k temu členu.

V razpravo dajem 3. člen in amandma Poslanske skupine Zavezništva Alenke Bratušek k temu členu. Želi kdo razpravljati?

Gospod Aljoša Jerič, izvolite.

ALJOŠA JERIČ (PS ZaAB): Hvala lepa.

Čisto na kratko, ker je zelo kratek amandma.

Predlaga se, da se v prvem odstavku 3. člena besedo "leta" nadomesti z besedo "obdobja", zato da se s tem amandmajem terminologijo, ki se uporablja v zakonu, uskladi z veljavno ureditvijo v Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi še kdo razpravljati o 3. členu in amandmaju k temu členu? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v petek, 20. 6. 2014, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O POGOJIH KONCESIJE ZA IZKORIŠČANJE ENERGETSKEGA POTENCIALA SPODNJE SAVE, SKRAJŠANI POSTOPEK.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev s prvopodpisanim Andrejem Vizjakom. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku

predlagatelj predloga zakona mag. Andreju Vizjaku.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke in poslanci!

Zakon o pogojih koncesije za energetska izkoriščanja spodnje Save smo vložili štiri poslanci Državnega zbora v prejšnjem mandatu, sam sem bil med sopolpisniki tega zakona. Zakon ureja način gradnje hidroelektrarn na spodnji Savi. Zakon je nadomestil zakon s podobnim imenom, ki je veljal pred tem, in na podlagi tega zakona so se zgradile že tri oziroma štiri hidroelektrarne in začelo se je graditi hidroelektrarno Brežice. Zakon iz leta 2011 predvideva, da se infrastrukturni del ureditev pri hidroelektrarni Brežice, financira iz Sklada za podnebne spremembe. To je bistvena sprememba glede na do tedaj veljavno zakonodajo, kajti do leta 2011 naj bi se glavnino vodne infrastrukture oziroma akumulacijskega bazena financiralo iz tako imenovanega Sklada za vode.

Naj nekoliko pojasnim, da hidroelektrarne sestojijo iz energetskega in infrastrukturnega dela. Energetski del financira energetika, koncesionar, konkretno družba Hidroelektrarne na Spodnji Savi, infrastrukturni del, to so vodne ureditve, poenostavljeno rečeno akumulacijski bazen, pa se v glavnem do leta 2011 financira iz vodnega sklada, po letu 2011 pa iz Sklada za podnebne spremembe. S tem naj bi bila zagotovljena kontinuiteta pri financiranju gradnje infrastrukturnega dela, saj so se v preteklosti zgodile številne ujme po državi in pritisk na Sklad za vode je postal relativno velik. In vsi, ki si želimo nemotenega dela na hidroelektrarnah na spodnji Savi naprej, smo se zavedali, da je treba poiskati nov sistemski vir za gradnjo infrastrukturnega dela. Zavedati se moramo namreč, da je država podelila družbi Hidroelektrarne na spodnji Savi koncesijo, da iz te koncesije potekajo tudi določene zaveze države, in konkretna zaveza države je, da bo sledila gradnji v infrastrukturnem delu pri energetiki, to se pravi tistim, ki gradijo energetske del.

Gospa Alenka Bratušek, sedanja predsednica Vlada v odhodu, je položila temeljni kamen za gradnjo hidroelektrarne Brežice pred kakšnim mesecem in še nekaj, in danes je več kot jasno, da se energetski del hidroelektrarne gradi. Zataknilo pa se je pri financiranju in zagotavljanju sredstev za nadaljevanje projektiranja, odkupe zemljišč za infrastrukturni del, to se pravi za to, kar je naloga koncedentov oziroma države, ki je koncesijo podelila. Sedaj je tudi jasno, da v Skladu za podnebne spremembe ni dovolj denarja za nadaljevanje gradnje, čeprav Sklad za podnebne spremembe razpolaga z določenimi sredstvi, ki pa jih namenja Eko skladu za vlaganja v energetska obnova stavb, v letošnjem letu je konkretno dva in pol milijona evrov iz Sklada za podnebne spremembe namenjenih za

nabavo avtobusov v Ljubljani in Mariboru in tako naprej. Skratka, tudi Ministrstvo za okolje in prostor je alociralo sredstva iz Sklada za podnebne spremembe za nekatere druge projekte. In ker zakon v letu 2014 več ne dovoljuje financirati infrastrukturnega dela za hidroelektrarne iz Sklada za vode, predlagatelji tega zakona predlagamo, da je možno še v prehodnem obdobju, to se pravi letos in leta 2015, financirati – pravim lahko – vodno infrastrukturo še iz Sklada za vode oziroma z drugih proračunskih sredstev. Ne želimo si namreč, da bi se ponovila zgodba iz hidroelektrarne Krško, ko se je energetski del gradil in se je ustavila gradnja infrastrukturnega dela in posledica take situacije je, da je lahko zgrajena hidroelektrarna brez akumulacijskega bazena in če hidroelektrarna ne obratuje, ker seveda ne more obratovati brez akumulacijskega bazena, nastane vsak mesec približno pol milijona evrov škode, ker voda steče mimo, namesto da bi stekla čez turbine.

Predlagatelji tega zakona torej želimo, da se gradnja hidroelektrarne Brežice, za katero je že položen temeljni kamen in se že gradi v energetske delu, nemočno gradi naprej tudi v infrastrukturnem delu. Zato predlagamo in dajemo Vladi možnost, da financira ta infrastrukturni del iz več virov, ne samo iz Sklada za podnebne spremembe. Lahko tudi iz Sklada za vode oziroma drugih proračunskih virov. S tem želimo torej, osnovni in temeljni namen je, da se gradnja hidroelektrarn na spodnji Savi – konkretno je sedaj na vrsti hidroelektrarna Brežice, sledila bo hidroelektrarna Mokrice – vrši kar se da neprekinjeno, v skladu z zakonom, ki je sprejet.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje kot matično delovno telo in za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku Zvonku Lahu.

ZVONKO LAH (PS SDS): Spoštovani predsednik, kolegice in kolegi!

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje je kot matično delovno telo obravnaval predlog zakona na 43. nujni seji 13.6.2014.

Odbor je bil seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, ki je k predlogu zakona podala pripombo in je povzeta v amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 1. členu.

Odbor se je seznanil tudi z mnenjem Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki predlog zakona podpira. Glede na to, da je predstavnica Ministrstva za kmetijstvo in okolje nasprotovala sprejetju predloga zakona, predstavniki Ministrstva za infrastrukturo in prostor pa so nasprotno predlog zakona podprli, so člani odbora v razpravi

najprej izrazili razočaranje, ker Vlada o tako pomembnem vprašanju ni sprejela mnenja, kar bi bilo smiselno in potrebno, še posebej ob dejstvu, da imata dve ministrstvi različna stališča do predlaganih zakonskih rešitev. Zato so izrazili pričakovanje, da bo Vlada do obravnave predloga zakona na seji Državnega zbora vendarle poenotila stališče pristojnih ministrstev in sprejela enotno mnenje do predlagane novele zakona.

V nadaljevanju razprave je predstavnik predlagateljev v zvezi z odklonilnim stališčem Ministrstva za kmetijstvo in okolje do sofinanciranja zaradi nedeljivega razmerja objektov vodne in energetske infrastrukture opozoril, da je zakonodajalec že leta 2000 nedvoumno definiral koncept izgradnje, ki velja še danes in na podlagi katerega so bile zgrajene že tri hidroelektrarne. Nerazumljivo je, da Ministrstvo za kmetijstvo in okolje temu konceptu nasprotuje, pri čemer samo nikoli ni predlagalo drugačne, boljše rešitve. Še bolj pa je nerazumljivo, da danes, ko se gradi že četrta hidroelektrarna, to je hidroelektrarna Brežice, torej se investicije že izvaja, ministrstvo ne ve, kako bi dogovorjeni koncept izgradnje realiziralo. Predlagatelji sicer priznavajo, da je treba v državi rešiti številne okoljske protipoplavne težave, zgraditi protipoplavne zaščite, morda so nekatere celo nujnejše kot na spodnji Savi. Zato je prav, da se sredstva Sklada za vode namenijo tudi za druge projekte, vendar ne na račun projektov, ki se že izvajajo. Še posebej pa je predstavnik predlagateljev poudaril, da predložena novela zakona ne govori o tem, da se sredstva za financiranje infrastrukturnih objektov morajo zagotoviti iz Sklada za vode, temveč da se lahko, če ni drugega vira, zagotovijo tudi iz vodnega sklada s ciljem, da se prepreči morebitna škoda na infrastrukturnem objektu. Predloženi zakon je torej zasilni izhod v primeru, da Vlada ne bo mogla iz drugih virov zagotoviti sredstev za financiranje projektne dokumentacije in izgradnjo akumulacijskega bazena pri hidroelektrani Brežice. Pri tem je izpostavljeno, da vsak mesec zamude pri izgradnji akumulacijskega bazena ob zgrajenem energetske delu elektrarne pomeni cirka 500 tisoč evrov izgube zaradi izpada pri proizvodnji električne energije. Spomnil pa je tudi na to, da se je pretežni del Sklada za vode polni s koncesijskimi dajatvami in vodnimi povračili, ki jih plačujejo hidroelektrarne, zato je tudi prav, da se jim del sredstev tudi povrne. Tako bo tudi hidroelektrarna Brežice, ko bo zgrajena, z odplačilom posojil vračala sredstva v sklad za vode.

Stališče do predlaganih zakonskih rešitev je predstavil tudi član odbora iz Poslanske skupine Pozitivne Slovenije. Poudaril je, da poslanska skupina podpira vsako investicijo v infrastrukturo, tudi energetske, ki zagotavlja večjo gospodarsko rast in odpira nova delovna mesta, vendar pod pogojem, da so za takšno investicijo zagotovljena finančna sredstva. Prav

zaradi težav pri zaprtju finančne konstrukcije za dokončanje energetskih objektov na spodnji Savi in iskanje dodatnega vira financiranja prek Sklada za vode, poslanska skupina predloga zakona ne podpira. Opozoril je tudi na dejstvo, da se 60 % sredstev, zbranih iz koncesnin, vrača občinam, preostali del sredstev pa se namenja za vodni sklad, iz katerega se približno dve tretjini sredstev, to je približno 32 milijonov evrov, letno namenja za protipoplavna območja na reki Savi. To pomeni, da vsi tisti, ki v državi plačuje koncesnino in vodno povračilo prispeva dve tretjini sredstev za protipoplavna območja na Savi.

Odbor se je v razpravi opredelil do vloženih amandmajev Poslanske skupine SDS in Poslanske skupine SD k 1. členu. Amandmaja sta po vsebini identična, s tem, da je prehodno obdobje z amandmajem Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke predvideno do 31. 12. 2015, z amandmajem Poslanske skupine Socialnih demokratov pa do 31. 12. 2014. Odbor je sprejel amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, do amandmaja Poslanske skupine Socialnih demokratov pa se ni opredelil, ker je postal brezpredmeten.

Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je vključen sprejeti amandma. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del poročila odbora.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Mirko Brulc, ki bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov. Izvolite.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani!

Socialni demokrati podpiramo gradnjo hidroelektrarn, ker le te predstavljajo pomemben vir obnovljive energije. Predvsem podpiramo projekte, ki so že začeti. Veriga hidroelektrarna na spodnji Savi med Boštanjem in Mokricami ni le odličen vir električne energije za celotno območje, hidroelektrarne so prispevale tudi k izboljšani protipoplavni zaščiti krajev, ki ležijo ob spodnjem toku reke Save.

Gradnja spodnjesavskih elektrarn ima prav tako pozitivne učinke na gospodarstvo, vendar ob sprejemanju tega zakona v poslanski skupini Socialnih demokratov ne moremo mimo dejstva, da se v Sloveniji vsi infrastrukturni objekti gradijo praktično na pamet, brez zaključne finančne konstrukcije, ki je nujno potrebna pred samim začetkom gradnje in bi morale biti največji okvir za izvedbo projekta. Ni važno za kateri projekt gre, projekt se podraži, treba je iskati nove finančne vire večinoma že iz tako ali tako obubožanega državnega proračuna. Prav tako v Poslanski skupini Socialnih demokratov opozarjam, da je sprejemanje takšnega zakona, ki ga vložijo poslanci že v razpustu Državnega

zbora, ad hoc rešitev, ki ni nujno najboljša. Kot je povedala gospa Andreja Jerina, državna sekretarka na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje, je treba čim prej poiskati celovito rešitev, ki bo skladna z nacionalnimi in evropskimi politikami in bo zagotavljala zadosten finančen vir za izgradnjo ostalih hidroelektrarn, ne samo na območju spodnje Save, ampak tudi po ostalih slovenskih rekah, ki imajo potencial za proizvodnjo električne energije.

Zakon, ki je pred nami, je le premostitev trenutnih težav pri gradnji hidroelektrarne Brežice, v prihodnje pa bo nujno treba poiskati celovito rešitev, drugače bo, če se spomnimo reka Zgodovina se ponavlja, čez kakšno leto ali dve pri gradnji naslednje hidroelektrarne na spodnji Savi ponovno zakon s tem naslovom na naših klopeh. Naj vas spomnim, spoštovane poslanke in poslanci, kdaj smo sprejemali osnovni zakon o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save. To je bilo oktobra leta 2011 na zadnji seji Državnega zbora pred razpustom le tega. Predlagatelj zakona je bil tako kot danes mag. Andrej Vizjak. Mag. Andrej Vizjak je v predstavitvi zakona povedal, da se je pri gradnji hidroelektrarne Krško zataknilo pri zagotavljanju finančnih sredstev za financiranje akumulacijskega bazena te elektrarne in je treba sprejeti zakon, da se podobna zadrega – nezanesljivo in nestabilno financiranje – ne ponovi še pri gradnji ostalih dveh elektrarn. Rešitev, ki jo je predvidel zakon, je bila, da se gradnja financira iz tako imenovanega podnebnega sklada oziroma Sklada za podnebne spremembe. Sedaj smo junija 2014, ta Državni zbor je že razpuščen, vendar pa ponovno obravnavamo spremembe in dopolnitve tega zakona. In kdo je predlagatelj? Spet gospod mag. Andrej Vizjak. Ker se rešitev, ki smo jo imeli uzakonjeno, ni izkazala za učinkovito in se tako imenovani podnebni sklad ne polni, kot je bilo načrtovano leta 2011, pri gradnji naslednje hidroelektrarne pa se zatika pri financiranju izgradnje, imamo ponovno pred sabo spremembe zakona, ki bi financiranje infrastrukture ponovno prevail na tako imenovan vodni sklad, in to 5 minut pred koncem mandata. V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo k zakonu pri obravnavi na matičnem delovnem telesu vložili amandma, da se to predhodno obdobje, ko bi se lahko gradnjo investiralo iz tako imenovanega vodnega sklada, podaljša le do konca leta 2014, da bi s tem premostili nastalo situacijo. Žal amandma ni bil izglasovan. V Poslanski skupini Socialnih demokratov se zavedamo, da je najdražja investicija tista investicija, ki stoji in se na njej ne dela. Vendar pa opozarjamo, da se prevečkrat dogaja, da se velike infrastrukture investicije ustavljajo zaradi pomanjkanja finančnih virov, ki jih potem politika išče večinoma na hitro, z ad hoc rešitvami. Hvala lepa.

PODPREDSENICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Zaveznštva Alenke Bratušek bo stališče predstavil gospod Aljoša Jerič. Izvolite.

ALJOŠA JERIČ (PS ZaAB): Hvala za besedo. Spoštovane in spoštovani!

Danes obravnavamo predlog zakona, s katerim se želi zagotoviti nemoteno financiranje preostalega dela verige hidroelektrarn na spodnji Savi in prehodno obdobje, v katerem je možno financiranje vodno in energetska infrastrukturo pri gradnji hidroelektrarn na spodnji Savi iz Sklada z vodo oziroma drugih proračunskih virov podaljšati za dodatni dve leti. Predlagatelj želi, da se morebitna manjkajoča sredstva za financiranje infrastrukturnih objektov, ki se zagotavljajo v Skladu za podnebne spremembe zagotovijo tudi iz Sklada za vode ali iz drugih priračunskih virov. To pa zato, ker leta 2011 ni bilo mogoče v celoti predvideti in napovedati polnjenje Sklada za podnebne spremembe od leta 2013 dalje. Zaradi nepredvidene izjemno nizke cene CO₂ kuponov in majhnega povpraševanja po njih v Skladu za podnebne spremembe ni dovolj sredstev za financiranje vodne in dela energetske infrastrukture oziroma nemotenega nadaljevanja izgradnje hidroelektrarne Brežice. Denar pa je potreben za projektiranje in pripravo razpisa za gradnjo infrastrukturnega dela hidroelektrarne Brežice.

Marca letos je bil namreč položen temeljni kamen za hidroelektrarno Brežice. HE Brežice bo peta elektrarna v verigi šestih na spodnji Savi z nazivno močjo 45 megavatov in proizvodnjo 161 gigavatnih ur letno. S tako močjo bo v državni elektroenergetski sistem prispevala približno odstotek sedanje letne proizvodnje električne energije. Hidroelektrarna Brežice se je začela graditi dve leti pozneje od prvotnih načrtov. To je tudi bistvo problema, saj je infrastrukturni del elektrarne treba graditi skupaj z energetskim, in ker denar za izgradnjo infrastrukturnega dela še ni zagotovljen, predlog zakona predstavlja pravno podlago za izplačilo potrebnih sredstev iz vodnega sklada.

V Poslanski skupini Zaveznštvo Alenke Bratušek smo se na seji matičnega delovnega telesa pri odločanju vzdržali. S strani pristojnega resornega ministra, to je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, smo bili opozorjeni, da bi bilo treba sprejeti celovito rešitev, ki bo skladna z nacionalnimi in evropskimi politikami in ki bo zagotavljala zadosten vir za financiranje in izgradnjo. Po njihovem mnenju se iz vodnega sklada preveč sredstev namenja za potrebe izgradnje hidroelektrarn, premalo pa je sredstev za potrebe in za izgradnjo protipoplavne varnosti tudi na drugih območjih Slovenije. Svoj pogled pa je podalo tudi Ministrstvo za infrastrukturo, ki je poudarilo, da je za njih ključnega pome, da se projekti na spodnji Savi nadaljujejo in da se

hkrati z energetskim delom gradi tudi infrastrukturi, sicer lahko prihaja do zamud pri obratovanju.

Soočeni smo bili torej z dvema diametralno nasprotnima pogledoma, pri čemer pa velja opozoriti, da so oboji argumenti tehtni, zato smo se znašli v dilemi komu prisluhniti oziroma kateri argumenti naj prevladajo. V poslanski skupini opozarjamo, da si mora Slovenija prizadevati za trajnostno in zanesljivo oskrbo z energijo. Slovenija mora graditi svojo energetska prihodnost v zagotavljanju energetske učinkovitosti in prehodu iz fosilnih goriv iz tujine na domače vire. Tudi zaradi varovanja okolja in zmanjšanja izpusto toplogrednih plinov smo v Zaveznštvu Alenke Bratušek zagovorniki obnovljivih virov energije. Usmeriti se moramo v hidroelektrarne. Država mora izkoristiti hidropotencial, hkrati pa bo s pridobivanje elektrike iz obnovljivih virov ustregla evropski zavezi po njihovi 25 % uvedbi do leta 2020.

Izgradnja verige hidroelektrarn je plod slovenskega znanja, učinkovala pa bo tudi na ureditev protipoplavne varnosti in možnost ureditve namakanja kmetijskih površin. Ne nazadnje pa sredstva v vodni sklad prvenstveno že vsa leta vplačujejo že zgrajene in delujoče hidroelektrarne na vseh slovenskih rekah, največ seveda na Dravi, pa tudi na Soči, Savi in tako naprej. Tu velja poudariti, da se vodni sklad ne polni iz državnega proračuna, temveč je namenski sklad z lastnimi prihodki. Res je, da je glavni, ne pa tudi edini prejemnik sredstev iz vodnega sklada veriga hidroelektrarn na spodnji Savi, kar pa ni nič narobe, saj bo projekt dejansko uredil tako protipoplavno problematiko Posavja kot tudi komunalno infrastrukturo, nivo podtalnice in ne nazadnje, ko bo projekt končan, bodo prav te hidroelektrarne na spodnji Savi drugi največji vir za polnjenje vodnega sklada v bodoče.

Zaradi vsega povedanega bomo v Poslanski skupini Zaveznštvo Alenke Bratušek podprli predlog zakona.

PODPREDSENICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Naslednje stališče bo stališče Poslanske skupine Državlanske liste. Predstavil ga bo gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanke in poslanci!

V Državljanski listi bomo podprli Predlog zakona o spremembi Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save, katerega glavni namen je dvoletno podaljšanje prehodnega obdobja, v katerem je možno financirati vodno in energetska infrastrukturo pri gradnji hidroelektrarn na spodnji Savi tudi iz Sklada za vode oziroma drugih proračunskih virov, da bi se s tem preprečile zamude pri končanju projektov.

Novelo podpiramo iz razlogov, ki jih je v predlogu zakona navedel predlagatelj in razlogov, ki jih je k spremembi zakona navedlo tudi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor. To je za razliko od Ministrstva za kmetijstvo in okolje spremembo zakona podprli. Takšna so bila vsaj predstavljena stališča ministrstev na matičnem odboru. Enotnega in usklajenega mnenja pa Vlada, ki opravlja tekoče posle, žal ni pripravila.

Če naštejemo le nekaj razlogov za podporo sprememb novele zakona. Prvič, sredstva za realizacijo izgradnje hidroelektrarn spodnje Save so se lahko po veljavnem zakonu do konca leta 2013 koristile tudi iz Sklada za vode. Zaradi zamud pri izgradnji projektov bi lahko imel izpad teh prihodkov še dodatne in dolgoročne posledice v časovnem okviru dokončanja projektov. Novela zakona zato določa podaljšanje črpanja sredstev iz vodnega sklada še v letih 2014 in 2015.

Drugič, po podatkih pristojnih organov in tudi po logičnem toku stvari bi pomenila zamuda pri izgradnji projektov na spodnji Savi tudi prestavitve načrtov za izvedbo projektov na srednji Savi in s tem tudi zamudo za dokončanje cele verige energetskih in ostalih infrastrukturnih projektov na celi Savi.

Tretjič, premalo se, tudi v javnosti, poudarja, da ne gre le za izgradnjo hidroelektrarn na Savi, temveč gre hkrati tudi za protipoplavno urejanje področja oziroma območja.

Četrtič, vsak zamik že začetih projektov pomeni ogromno gospodarsko škodo. Dejstvo je, da objekti enkrat bodo končani. Kasneje kot bodo, kasneje bodo izkoriščali svoj gospodarski potencial.

Spoštovani. Vsak projekt, ideja ali predpis, ki gre v smeri izgradnje ali razvoja infrastrukture potrebne za gospodarski razvoj države ali dela države, velja podpreti. Seveda, če temelji na nekih zdravih temeljih. Izgradnja hidroelektrarn, ki je predvidna s temeljnim predpisom, zagotovo je tak projekt. Poleg tega je projekt, ki je tudi veliko bolj "zelen" in usmerjen v trajnostno rabo energije kot na primer TEŠ6, pa s TEŠ6 kar rinemo in rinemo. Sicer pa je izgradnja hidroelektrarn tudi projekt usmerjen v lastno oskrbo z električno energijo, kar je tudi ena od strateških usmeritev naše države, kakor seveda tudi vseh držav na svetu. Gradnja in s tem obratovanje elektrarn pa poleg oskrbe z lastno električno energijo kasneje pomeni tudi neka določena prepotrebna nova delovna mesta.

Iz naštetih in tudi še nekaterih drugih razlogov, predvsem pa v izogrnitev povzročitvi nepotrebne gospodarske škode, bomo, kot je bilo v uvodu že napovedano, v Državljanski listi predlog spremembe zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavila mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospa predsedujoča. Vsem skupaj prav lep pozdrav!

Pred nami je Predlog novele zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save. S to novelo zakona želi predlagatelj doseči dvoletno podaljšanje prehodnega obdobja, v katerem je možno financirati vodno in energetske infrastrukturo pri gradnji hidroelektrarn na spodnji Savi tudi iz Sklada za vode oziroma drugih proračunskih virov. Na ta način želi predlagatelj zagotoviti nemoteno financiranje preostalega dela verige hidroelektrarn na spodnji Savi, pri čemer ostaja osnovni vir za financiranje te infrastrukture v bodoče Sklad za podnebne spremembe ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja. Žal pa se zaradi nepredvidene izjemno nizke cene CO2 kuponov in majhnega povpraševanja po njih v tem skladu ni nabralo dovolj sredstev za financiranje vodne in dela energetske infrastrukture oziroma nemotenega nadaljevanja izgradnje hidroelektrarne Brežice. Energetski del omenjene elektrarne se že gradi, zatika pa se pri nadaljevanju pridobivanja projektne dokumentacije za akumulacijski bazen, za kar naj bi bilo potrebnih cirka 4 milijone evrov. Zato želi predlagatelj s predloženo novelo zagotoviti neko formalno osnovo za zagotovitev sredstev za nemoteno izvajanje aktivnosti tako pri pridobivanju gradbene dokumentacije kot izboru izvajalcev za infrastrukturni del hidroelektrarne Brežice.

V Poslanski skupini DeSUS nismo enotni glede podpore predlogu zakona. Dejstvo je, da se z novelo zgolj zasilno rešuje oziroma premošča nastalo situacijo, ki niti približno ne zapira finančne konstrukcije tega projekta. Moti pa nas tudi, da se ta prenos črpanja sredstev dogaja v času volilne kampanje, predlagatelj pa je SDS. Tudi prejšnji prenos iz vodnega sklada na drug sklad se je izvršil v času volilne kampanje, tudi takrat je bil predlagatelj SDS, zato pričakujem, da se že enkrat odločijo ali se bo črpalo iz enega sklada ali drugega.

Po naši oceni je sicer nujno treba zagotavljati vodno infrastrukturo, vendar skladno z načrtom upravljanja z vodami. Glede na omenjene vire financiranja naj se prioriteto financirajo tista območja, kjer je poplavna ogroženost največja, in prav v ta namen je bil ustanovljen tako imenovani vodni sklad. Že sedaj se 50 % sredstev iz sklada namenja za potrebe izgradnje hidrocentral. Primanjkuje sredstev za izgradnjo protipoplavne varnosti, za kar bi po nekaterih ocenah potrebovali kar 1,2 milijarde evrov. Ne moremo prezreti dejstva, da kolikor več sredstev namenjamo za izgradnjo hidrocentral, toliko manj jih je na voljo za urejanje vodotokov in izgradnjo protipoplavne zaščite, vsi pa vemo, da Slovenijo poplavlja vse pogosteje.

Ob tem želimo opozoriti še na to, da se 60 % sredstev zbranih iz koncesnin vrača občinam, preostali del sredstev pa se namenja za vodni sklad, iz katerega se približno dve tretjini

sredstev, torej okoli 32 milijonov evrov, letno namenja za protipoplavna območja na reki Savi. To pomeni, da vsi tisti, ki v državi plačujejo koncesnino in vodno povračilo, prispevajo dve tretjini sredstev za protipoplavna območja na Savi.

V Poslanski skupini DeSUS zagovarjamo vsako investicijo v infrastrukturo, ki zagotavlja večjo gospodarsko rast in odpira nova delovna mesta, vendar pod pogojem, da so za takšno investicijo zagotovljena finančna sredstva. Vendar pa ima ta konkreten projekt hude težave pri zaprtju finančne konstrukcije za dokončanje energetskih objektov na spodnji Savi.

Zato v Poslanski skupini DeSUS nismo prepričani, da je prava rešitev iskanje dodatnega vira financiranja preko sklada za vode in bomo, kot že rečeno, poslanke in poslanca glasovali po svoji vesti. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije. Izvolite.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani kolegice in kolegi!

Krščanski demokrati podpiramo rabo različnih virov energije in razvoj novih tehnologij. Energija je pogoj za življenje in tudi za gospodarstvo. Od oskrbe z njo so odvisni kakovost življenja, rast gospodarstva, zmožnost konkurence in delovna mesta v Sloveniji. Cilji naše energetske politike so varna oskrba, okolju ter podnebju prijazno pridobivanje in raba energentov, primerne in konkurenčne cene. Naraščanje potreb po energiji, visoke cene energentov, čedalje večja mednarodna tveganja z oskrbo ter rastoča odvisnost od politično nestabilnih območij poudarjajo nujnost dolgoročnih skupnih konceptov za oskrbo z energijo.

Zakon o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save je leta 2012 nadomestil prej veljavni zakon z istim imenom. Namen obeh omenjenih zakonov je bil zagotoviti izgradnjo hidroelektrarn na spodnji Savi, uresničitev nekaterih zahtev po poplavni ureditvi, sprostitev prostorskih rezervacij, ki so zavirale urejanje infrastrukture in gospodarski razvoj ter strateških usmeritev glede oskrbe Slovenije z električno energijo iz hidroelektrarn. S predlagano spremembo in dopolnitvijo Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save se predlaga, da se obdobje, v katerem se lahko objekti vodne in energetske infrastrukture v nedeljivem razmerju financirajo tudi iz Sklada za vode ali drugih proračunskih virov, podaljša za dve leti, to je do konca leta 2015. S tem se bo omogočilo nemoteno nadaljevanje izgradnje infrastrukturnega dela hidroelektrarne Brežice. Predlagano financiranje nadaljnje gradnje vodne in dela energetske infrastrukture v nedeljivem

razmerju iz Sklada za vode pomeni, da bo hidroelektrarna Brežice z začetkom obratovanja začela vračati sredstva v Sklad za vode preko dela koncesijske dajatve in vodnega povračila in s tem začela financirati Sklad za vode za druge protipoplavne projekte.

Ker je predlog po našem mnenju dober in prinaša širše koristi za doseganje podnebno-okoljskih ciljev ter za oživljanje slovenskega gospodarstva, bomo poslanci iz Nove Slovenije – krščanskih demokratov predlog podprli.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo stališče predstavil gospod Tomaž Lisec. Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednica, za besedo. Spoštovani kolegi, kolegice!

Novela Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save, ki ga je v proceduro vložil poslanski kolega mag. Andrej Vizjak z vso podporo vseh poslancev in poslank Poslanske skupine SDS, za dve leti podaljšuje prehodno obdobje, v katerem je možno – možno in ne obvezno – financirati vodno in energetskega infrastrukturo v izgradnji hidroelektrarn na spodnji Savi in tako posledično zagotoviti nemoteno financiranje in dokončanje hidroelektrarn na spodnji Savi. In zakon ni pomemben le za Posavje. Pozitivni vplivi sprejetja tega zakona so zelo široki.

Prvič. Dokončanje pomembnega infrastrukturnega projekta izgradnje hidroelektrarn na spodnji Savi. Torej, gradnja infrastrukturnega projekta in še več – delo se bo omogočilo oziroma je omogočeno pretežno gradbenim izvajalcem. In to v času, ko le še posamezne lokalne skupnosti izvajajo večino investicij, gradbeni sektor pa se bo očitno še dolgo pobiral od šoka od leta 2009 dalje.

Drugič. Gre za pridobivanje električne energije v kontekstu pridobivanja čistih obnovljivih virov. Torej, antipod vsem tistim projektom oziroma vsem tistim, ki podpirajo okoljsko sporne projekte, kot je TEŠ6.

Tretjič. Velika protipoplavna zaščita. Sam prihajam iz Občine Sevnica in verjemite mi, da vem, o čem govorim. Kajti poplave v zadnjih letih niso prizanesle niti Posavju. In prej, kot bo dokončana veriga hidroelektrarn na spodnji Savi, prej se bodo namenska sredstva zagotovila tudi za druge projekte v drugih delih Slovenije, ki pa morajo imeti investicije pripravljene, ne pa o njih samo govoriti.

Četrto. Urejanje vodotokov. Po razpravi na matičnem delovnem telesu smo imeli občutek, kot da Sava nima svojih pritokov in da so samo druge reke, ki imajo vodotoke, kot želijo prikazati tudi nekateri drugi nasprotniki in dvomljivci tako pri tem zakonu kot tudi pri projektu hidroelektrarn na spodnji Savi, ki nasprotujejo

temu, da se sredstva iz Sklada za vode namenijo za izgradnjo hidroelektrarn na spodnji Savi; ki kot da pozabljajo, da se Sklad za vode polni ravno na račun hidroelektrarn.

Petič. Možno namakanja ob Savi in možnost razvoja turizma v Posavju. Posavje je poleg energetskega bazena znano tudi kot regija, ki sloni na kmetijstvu in z velikim potencialom na področju turizma. Naj ob tej priložnosti omenim, da Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, torej resorno ministrstvo, še vedno išče nove in nove razloge, zakaj ne da v Vladi potrditve uredbe o uporabi plovil na motorni pogon na hidroelektrarni spodnji Savi, na hidroelektrarni Boštanj in potem tudi na vseh hidroelektrarnah dolvodno.

Šestič. Čezmejni vpliv in sodelovanje z Republiko Hrvaško tudi na tem področju.

Sedmič. Ob morebitnem nesprejetju zakona se izredno poveča možnost, da se izgradnja hidroelektrarn Brežic in hidroelektrarn Mokric preloži v neznano prihodnost in se za vsak mesec podaljšanja izgradnje hidroelektrarne dela škoda v znesku cirka 600 tisoč evrov. Da ne omenjam, da Vlada še ni sprostila že odobrenega kredita s strani Evropske investicijske banke v višini 75 milijonov evrov.

Verjetno pa sem kakšen pozitiven vpliv sprejetja tega zakona še pozabil. In Vlada? Vlada mnenja sploh nima. Vlada, ki opravlja tekoče posle, je torej funkcionalna le tam, kjer ji očitno paše. Še več, pristojno Ministrstvo za kmetijstvo in okolje zakonu celo nasprotuje in pravi, da zakon ni sistemski, čeprav se o tej tematiki pogovarjamo že od leta 2000 in je bil zakon z enakim naslovom sprejet že leta 2011. Ali se Ministrstvo za kmetijstvo in okolje dela norca, ali ne vem, za kaj gre, ali pa preprosto ne zna opraviti svojega dela. Na srečo obstajajo na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor ljudje, ki razumejo namen zakona. In na srečo obstajajo tudi poslanke in poslanci iz drugih poslanskih skupin, ki bodo dali podporo temu zakonu. V imenu Poslanske skupine SDS, v imenu predlagateljev in v imenu Posavja – hvala.

Naj zaključim. Da je zadeva resna, pove dovolj že dejstvo, da je za naslednji ponedeljek sklicana izredna seja odbora na temo hidroelektrarne na spodnji Savi prav zaradi blokad pri financiranju projekta. Ta zakon je le kamenček v mozaiku hitrejše izgradnje in dokončanja hidroelektrarn na spodnji Savi.

Zato bomo seveda kot predlagatelj zakona v Poslanski skupini SDS podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo stališče predstavil gospod Branko Ficko.

BRANKO FICKO (PS PS): Spoštovani!

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije je za izhod iz krize in doseganje finančne stabilnosti ključnega pomena gospodarski razvoj

in odpiranje novih delovnih mest. V tem okviru so izredno pomembni razvojni projekti, investiranje v infrastrukturo, torej tudi energetiko, predvsem v obnovljive vire, za kar je treba oblikovati programsko zastavljene in razvojno naravnane proračune in druge finančne vire.

Energetski potencial Save oziroma gradnje hidroelektrarn je nedvomno dokazljiv. Predlagatelj novele zakona zato kot glavni cilj poudarja zagotovitev nemotenega financiranja preostalega dela verige hidroelektrarn na spodnji Savi in prehodno obdobje, v katerem je možno financirati vodno in energetska infrastrukturo – konkretnije hidroelektrarno Brežice – iz Sklada za vode, podaljšati za dve leti, torej do konca leta 2015. Prvotno so bila za izgradnjo infrastrukture po sprejetju zakona v letu 2011 za to namenjena finančna sredstva iz Sklada za podnebne spremembe skladno z Zakonom o varstvu okolja, saj se je takrat isti predlagatelj skliceval na preveliko obremenitev vodnega sklada. Ta je skladno z Zakonom o vodah namenjen predvsem financiranju projektov protipoplavne zaščite in urejanju vodotokov, glede na vse pogostejša neurja in poplave pa je njegova obremenitev čedalje višja, predvsem zaradi energetskega interesa.

Danes se zaradi spremenjenih razmer finančna sredstva spet prelaga nazaj. V Pozitivni Sloveniji se nam zdi tak pristop vprašljiv, saj tudi ta novela ne odpravlja osnovne težave. Zakaj? Za vsako investicijo, v tem primeru izgradnjo hidroelektrarn na Spodnji Savi, bi bilo treba v pravem času poiskati vire financiranja, da se na koncu zaokroži finančno konstrukcijo. Vsaka investicija, predvsem pa seveda izgradnja hidroelektrarn, je za to državo pomembna, težava pa nastane z viri financiranja. Ko govorimo o vodnem skladu, je treba vedeti, kdo vanj vplačuje in za katera področja se ta sredstva uporablja. Plačujejo ga vodni koncesionarji, seveda tudi energetika, vsi tisti, ki uporabljajo vodo, tako imenovani mineralci, pijačarji, termalna zdravilišča in tako naprej. Sredstva bi morala biti namenjena protipoplavni zaščiti in urejanju vodotokov na teritoriju celotne Slovenije. To pomeni, da imajo energetska podjetja prednost, saj gredo finančna sredstva, ki se plačujejo od koncesnin, takoj nazaj občinam v višini 60 %, drugi del, 40 %, pa se steka v vodni sklad. In v tem primeru gre za neenakost pogojev plačnikov. Pretekla dejstva kažejo, da se dve tretjini sredstev iz vodnega sklada letno plačuje za vodno infrastrukturo na protipoplavnih območjih na Savi, za preostale okoljevarstvene projekte na drugih območjih Slovenije pa denarja ni dovolj. Zato naj ob tej problematiki zaključim, da se v Pozitivni Sloveniji ne moremo znebiti občutka, da se poskuša s takimi rešitvami reševati interese posameznih sfer.

Z vidika pomembnosti infrastrukturnega objekta sicer razumem tako stališče predlagatelja kot obeh ministrstev. V Pozitivni Sloveniji se seveda s takšnim načinom

financiranja sicer ne strinjamo, vendar predlogu zakona ne bomo nasprotovali. Podpiramo namreč investicije, tudi zaključek te investicije na spodnji Savi, želimo si čim prej nove investicije na reki Muri. Upam seveda, da bodo takrat veljali naprej enaki pogoji zagotovitve financiranja kot za spodnjo Savo. Opozarjamo pa na parcialne rešitve, ki omogočajo financiranje najprej iz enega, nato iz drugega sklada, kjer je pač več sredstev. Tudi ob vedenju, da je tudi Računsko sodišče že ugotovilo, da se sredstva vodnega sklada uporabljajo nenamensko, je naše opozorilo toliko bolj na mestu. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, gospod Vizjak. Imate proceduralno.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Ja, hvala lepa. Imam postopkovni predlog, spoštovana predsedujoča.

Poglejte, jaz sem izredno razočaran, da med nami danes tu ni predstavnikov Vlade. Vlada bi morala imeti do takšnega predloga stališče in ga nima. Spoštovana predsedujoča, ne samo, da je nedostojno, tudi vsebinsko je nedopustno, da odločamo tu o stvareh, o katerih Vlada nima mnenja oziroma na samem odboru smo slišali arbitrarno nasprotni mnenji dveh resorjev. In danes sem tu poslušal očitke, češ Vizjak zopet predlaga zakon o spodnji Savi v predvolilnem obdobju. Spoštovana, jaz ne bi predlagal tega zakona, ne leta 2011, ne danes, če bi bil zagotovljen vir financiranja s strani koncedenta, s strani pooblaščenca Vlade, po Zakonu o pogojih koncesije za spodnjo Savo. Če bi MKO, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, predlagalo neko normalno finančno konstrukcijo, da bi se ta projekt izvajal tekoče brez zastojev, jaz ne bi vlagal nobenega zakona, ker ga ne bi bilo treba. Sem pa s strani izvajalcev vodne infrastrukture na spodnji Savi opozorjen, da če se ne bo zagotovilo vira za nadaljevanje projektiranja, izbor izvajalca in odkupe zemljišč, bo gradnja v letošnjem letu že čez en mesec zastala. Ne more čakati prihodnje vlade ali katerekoli vlade, ker bo zastala čez en mesec. In tega si ne želimo.

In poleg tega, da je to pomemben infrastrukturni energetski projekt, je ta projekt pomemben tudi za protipoplavno zaščito Posavja, tudi občin Krško in Brežice. Pomemben je za gospodarsko aktivnost. Pomemben je ne nazadnje tudi za zaščito in dvig podtalnice na Krško-Brežiškem polju in tudi za možnost namakanja in razvoj kmetijstva. Torej, mi si ne smemo dopustiti, da bi zaradi negativnega stališča Ministrstva za kmetijstvo in okolje prišlo do zastoja takšnega projekta. In, glejte, ker Vlada tudi danes tu demonstira, ker je danes tu ni, spoštovana predsedujoča, še enkrat proceduralno predlagam, da se v parlamentu ne sme zgoditi, da Vlada o eni stvari nima stališča.

MKO ima odklonilno stališče, ministrstvo, pristojno za energetiko, ima pozitivno stališče, predsednica Vlade pride položiti temeljni kamen, gradnja se začne, ni pa rešitev glede financiranja tistega dela infrastrukture, za katerega je zadolžena država. To je skratka nedopustno in kot posavski poslanec sem pač reševal situacijo, danes pa tu poslušam očitke, zakaj to delam. Delam zato, da se tej državi ne dela škoda. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam za ta proceduralni predlog. Lahko se z njim tudi strinjam in ugotavljam, da Vlada danes res tukaj ni prisotna. Je pa sicer v skladu s poslovnikom Vlada lahko prisotna, lahko pa se odloči tudi, da na seji ni prisotna. Tako da so pogoji za izvedbo seje v skladu s poslovnikom in so omogočeni. Sicer pa naj spomnim tudi, da Vlada k tej točki niti ni najavila časa in tudi ne časa za predstavitev mnenja, prav tako ni najavila nobenega od predstavnikov, ki naj bi tukaj na seji bili.

Tako smo tudi končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v petek, 20. junija, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo pa na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZENAČEVANJU MOŽNOSTI INVALIDOV, SKRAJŠANI POSTOPEK.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade. Kolikor lahko ugotovim, nikogar od predstavnikov Vlade ni tukaj.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici dr. Andreji Črnak Meglič. Izvolite.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa, gospa podpredsednica. Kolegice in kolegi, prav lep pozdrav!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izenačevanju možnosti invalidov, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada s predlogom za obravnavo in sprejetje po skrajšanem postopku, ki ga je kolegij predsednika Državnega zbora tudi potrdil. Pri delu odbora so sodelovali predstavniki predlagatelja z ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, predstavnica Zakonodajno-pravne službe in

predstavnik Državnega sveta ter predstavniki številnih invalidskih organizacij in društev.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravna službe, ki je k predloženemu besedilu podala pripombe splošne in konkretne narave. Pripombe je podala k 2., 4., 8., 11. in 15. členu. Na podlagi teh pripomb so bili vloženi amandmaji Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Predstavnica predlagateljica je na kratko predstavila predlog zakona, predstavnica Zakonodajno-pravne službe pa je povedala, da amandmaji Poslanske skupine SD v pretežni meri sledijo njihovim pripombam. V razpravi so razpravljavci poudarili, da predlog zakona podpirajo, saj zmanjšuje procesno birokratizacijo.

Predstavnik Zveze Sonček je menil, da je predlog zakona prezrl določeno skupino in prezrl tudi področje do osebne mobilnosti iz 20. člena Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, saj zagotavlja zgolj plačila prilagoditve vozila za tiste osebe z invalidnostjo, ki vozilo imajo oziroma si ga lahko kupijo. Povedal je, da so pri pripravi zakona sicer sodelovali, da pa so bile njihove pripombe bolj ali manj prezrte. Predstavnica Društva Dlan je predlagala, da bi se med ukrepe za odpravljanje ovir pri dostopnosti do blaga in storitev dodalo tudi tolmača za gluhoslepe.

Na podlagi krajše razprave in strinjanjem ministrice s predlogom, je odbor sprejel svoj amandma, s katerim je v določbo vključil tudi predlagano dopolnitev. Odbor je ob koncu sprejel vse člene, pripravljen je dopolnjen predlog zakona. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prva ima besedo Poslanska skupina Zaveznitva Alenke Bratušek, v njenem imenu gospod Darko Jazbec.
Izvolite.

DARKO JAZBEC (PS ZaAB): Predsedujoča, hvala lepa za besedo in lep pozdrav vsem prisotnim!

Predlog zakona, ki ga danes obravnavamo, v prvi vrsti ureja področje enakih možnosti in nediskriminacije invalidov. Kot tak naj bi dopolnjeval že obstoječo zakonodajo s področja preprečevanja diskriminacije na podlagi invalidnosti. Torej, ključna naloga zakona je sistemsko preprečevanje diskriminacije na eni strani in spodbujanje enake obravnave na drugi strani.

Današnja novela zakona kaže, da se navkljub dobrim rešitvam obstoječe zakonodaje, to je iz leta 2010, še vedno ni optimalno urejalo področje izenačevanja možnosti invalidov. Če izhajamo na predpostavki neprilagojenosti, nedostopnosti okolja, ki je pogosto razlog za postavljanje invalidov v neenakopraven položaj, in ne na neprilagojenost samega invalida, so

predlagane rešitve korak v pravo smer. Predlagana novela olajša sofinanciranje tehničnih pripomočkov invalidov s senzornimi okvarami in olajša sofinanciranje prilagoditve vozila gibalno oviranim invalidom. Naj ob tem povem, da se psi pomočniki štejejo v tem primeru med tehnične pripomočke. Do sedaj je bilo to izvajano preko postopkov javnega naročanja. Tu je bilo kar nekaj težav. Vemo, da pri javnem naročanju odloča na podlagi najnižje cene, tudi ni možno izbirati izvajalcev in tako dalje. S to novelo je predlagana rešitev, to je uveljavitev vrednotnic, s katerimi bodo invalidi lahko plačali tehnične pripomočke in izvedbo prilagoditve vozila. To je tudi v skladu s Konvencijo o pravicah invalidov, ki zavezuje države, ki so jo ratificirale, da spoštuje temeljna načela, ki vključujejo spoštovanje prirojenega dostojanstva, osebne samostojnosti in vključuje svobodo izbire in neodvisnost posameznikov. Z dosedanjo rešitvijo se je izkazalo, da se posameznikom upravičencem omejuje izbira, dostopnost pripomočkov kot tudi izbor izvajalcev. Vsi pomočniki bodo gibalno oviranim invalidom s pomočjo pri upravljanju vsakodnevnih obveznostih in opravljenih omogočali večjo samostojnost in neodvisnost. Ti posamezniki se bodo torej lažje vključevali v družbo.

Poslanski skupini zavezništvo Alenke Bratušek bomo dobrodošle spremembe in dopolnitev zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu poslanske skupine Državlanske liste bo stališče predstavil gospod Branko Kurnjek.
Izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Poslanke in poslanci!

Skoraj ni človeka med nami, ki se ne bi na takšen ali drugačen način srečal z ljudmi in z invalidnostjo oziroma hendikepom. Kajti ta skupina ljudi predstavlja skoraj desetino prebivalstva Republike Slovenije. Ali smo v tej skupini ljudi sami, naši družinski člani ali prijatelji, ali pa smo z njimi ali za njih delali in se z njimi srečevali. Če sta bila že narava ali pa nesrečen slučaj tista, ki sta invalidnim osebam otežila normalno življenje, bi moralo biti vsaj država tista, ki bi jim ga v skladu s svojimi zmoglostmi lajšala oziroma olajšala. To je država dolžna storiti po naravnih zakonih, napisanih naših zakonih in tudi v skladu s mednarodnimi konvencijami.

Predlagani Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izenačevanju možnosti invalidov prinaša rešitve, ki možnosti invalidov dodatno izenačuje z ostalimi prebivalci. Nekatere rešitve gredo v smeri večje avtonomije pri odločanju in izbiri. To je na primer sprememba plačila tehničnih pripomočkov in izvedbe prilagoditve

vozila, ki se jih ne bo več naročalo preko javnega naročila, temveč bo imel opravičenec večjo možnost izbire prodajalca pripomočkov oziroma izvajalca storitve. Na drugi strani pa predlog novele težko in najtežje gibalno oviranim invalidom daje možnost pridobitve psa pomočnika. Torej, v osnovi nekaj podobnega, kakor imajo slepi in slabovidni možnost pridobiti psa vodnika. Novela zakona prinaša še nekaj manjših sprememb, ki pa bodo posameznikom olajšali postopek pridobitve tehničnih pripomočkov, med njimi recimo dvig praga, po katerem se pripomoček šteje kot enostavnejši in zanj ne bo več treba pridobiti osebnega izvedenskega mnenja. Vsem nam je dobro znan rek, da je veriga tako močna, kot je močan njen najšibkejši člen. Ta rek lahko prenesemo tudi na družbo, katere sestavni del so oziroma smo posamezniki. Ne le s tem zakonom, temveč tudi na splošno delamo vse, da bodo naši najšibkejši člani tako močni kot so najmočnejši.

V Državljanski listi si želimo verigo enakopravnih ljudi in ljudi z izenačenimi možnostmi, zato bomo predlog zakona seveda podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo stališče predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospod državni sekretar, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke vedno podpiramo ukrepe in zakonodajo, ki prinaša enake možnosti za invalide in ki prinaša izboljšanje življenja za invalide, tudi če gre le za delne ukrepe oziroma manjše korake. Pri tem vedno preučimo mnenje in pripombe invalidskih organizacij, ki pa so si v primeru predlaganih sprememb precej nasprotujoče. Nacionalni svet invalidskih organizacij podpira zakon in meni, da se bodo končno uzakonile pobude, ki jih invalidske organizacije na pristojne organe naslavlja že več let, in ob tem upajo, da bo država pravice, ki izhajajo iz predloženih zakonskih sprememb, tudi dejansko sposobna izvesti in financirati. Opozorili pa so tudi, da posvetovanje z invalidskimi organizacijami ni bilo izvedeno v tako širokem obsegu, kot je zapisano v uvodu predloga zakona, kar pa ne vpliva na njihovo stališče do vsebine samega zakona. Zaskrbljujoče je, da celo zagovornik enakih možnosti opozarja, da predlagane spremembe niso bile pripravljene v skladu s pravili javne obravnave ter da mnogi niso imeli možnosti sodelovati in podati mnenja. Polega tega tudi nekatere invalidske organizacije poleg zagovornika opozarjajo, da je predlog zakona v nasprotju s Konvencijo o pravicah invalidov. Med drugim ne ureja pravic za gluhoslepe invalide in ne omogoča prostovoljne izbire uresničevanja pravice invalidov do mobilnosti.

Nenavadno je tudi to, da namesto, da bi začela izvajati obstoječi zakona in sprejela nujne podzakonske predpise, s katerimi zamuja, Vlada raje na hitro predlaga nove spremembe zakona, ki očitno niso usklajeni in jasni. Čemu torej nujnost in hitenje zakonov, ki prinaša neke finančne zaveze, za katere ni jasno ali jih bo mogoče izvajati? Veliko nejasnosti je glede načina unovčenja oziroma uporabe vrednotnice, ki se kljub sprejetju nekaterih amandmajev na matičnem odboru nič bolj jasno ne ureja. Ena od pozitivnih sprememb pa je pravica do pridobitve izšolanega psa pomočnika težko in najtežje oviranim invalidom, ki pa se bo začela izvajati šele koncem leta 2015. Spremembe zakona se nanašajo tudi na spremembo plačila tehničnih pripomočkov in izvedbe prilagoditve vozila ter novo možnost sofinanciranja individualne prilagoditve vozila.

Namesto trenutno veljavnega izbora v postopku javnega naročanja se uvaja nabava in plačilo na podlagi vrednotnice pri kateremkoli dobavitelju tehničnih pripomočkov oziroma izvedba prilagoditve vozila pri kateremkoli izvajalcu v Republiki Sloveniji. To zveni kot poenostavljanje, na drugi strani pa se nam v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke postavlja vprašanje neenakopravnosti tistih invalidov, ki vozila nimajo ali si vozila ne morejo privoščiti. Kako bodo taki invalidi uresničevali svojo pravico do mobilnosti? Čemu hitenje mimo temeljite razprave o posledicah teh sprememb? Predvsem se torej postavlja dvom, ali je finančno zakon izvedljiv in kakšen namen imajo te spremembe, če bodo prinesle izboljšave le nekaterim in če obstaja dvom o skladnosti s Konvencijo o pravicah invalidov ter zakaj je skupina gluhoslepih invalidov pozabljena, saj nujno rabijo vsaj minimalno komunikacijsko dostopnost.

Ker gre za nekatere pozitivne spremembe in poenostavitve postopkov bomo predlog sprememb zakona v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

S sprejetjem Zakona o izenačevanju možnosti invalidov leta 2010 je bil storjen bistven korak naprej v prizadevanjih po zagotavljanju in udejanjanju enakopravnih možnosti vključevanja invalidov na vseh področjih življenja. V ta namen je zakon določil več ukrepov. Med njimi sta tudi sofinanciranje tehničnih pripomočkov in sofinanciranje prilagoditve vozila gibalno oviranim invalidom. Veljavni zakon predvideva izbor dobaviteljev tehničnih pripomočkov in izbor izvajalcev prilagoditve vozila po postopkih

javnega naročanja. Namen take ureditve je bil, da bi se dolgoročno zagotovila najnižja možna cena tehničnih pripomočkov. Ugotovilo pa se je, da cena na tak način ni nujno dejansko nižja in da se z javnim naročilom omejuje možnost izbire upravičencev, zožuje pa se tudi dostopnost pripomočkov in izbor izvajalcev prilagoditve vozila. To dvoje je prvi sklop sprememb, ki so predvidene z novelo, ki jo obravnavamo danes.

Poslanska skupina DeSUS predlog Vlade podpira, saj se strinjamo, da je uveljavitev sistema vrednotnice pri plačevanju odobrenih in sofinanciranih tehničnih pripomočkov in izvedbe tehnične prilagoditve vozila mnogo bolj prijazna do invalidov, ker je postopek enostaven in pomeni večjo možnost izbire samega uporabnika pri nabavi pripomočka oziroma iskanju primernega izvajalca izvedbe prilagoditve vozila. Druga pomembna sprememba zakona prinaša popolnoma nov ukrep, ki bo težko in najtežjim gibalno oviranim invalidom omogočil dodatno možnost polnega in učinkovitega sodelovanja in vključevanja v družbo. Gre za pravico do pridobitve psa pomočnika, ki bo invalidu pomagal pri vsakodnevnih opravilih.

Poslanska skupina DeSUS podpira vse spremembe, ki pomenijo doprinos k izboljšanju kvalitete življenja invalidov. Ta zakon prinaša mnogo novih in dobrih rešitev za invalidne osebe in seveda njihove najbližje osebe, saj se morajo vsi skupaj soočiti z zelo različnimi ovirami, ki ne omogočajo enakovrednega in kvalitetnega vključevanja invalidov v vsakdanje življenje.

Poenostavitev že uveljavljenih ukrepov in uvedba novih s to novelo precej izboljšuje možnosti za uresničevanje enakih možnosti invalidov, zato spremembe in dopolnitve zakona v Poslanski skupini DeSUS z veseljem podpiramo. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije pa bo predstavila stališče gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, državni sekretar, kolegice in kolegi!

Slovenija je med prvimi državami na svetu ratificirala Konvencijo združenih narodov o pravicah invalidov. S tem je pokazala, da je moderna socialna država, ki spoštuje človekove pravice ranljivih skupin. Podpiramo razvoj invalidskega varstva v Sloveniji, ki temelji na človekovih pravicah, preprečevanju diskriminacije in zagotavljanju enakih možnosti. Krščanski demokrati smo se s programom za iztekajoči mandat zavezali, da bomo delali za izboljšanje možnosti invalidov za dostop do tehničnih pripomočkov, zdravljenja in rehabilitacije ter za zagotavljanje večje dostopnosti grajenega okolja ter storitev in blaga vsem skupinam invalidov.

Novela zakona predvideva spremembo načina plačila tehničnih pripomočkov in izvedbe prilagoditve vozila. Namesto izbora v postopku javnega naročanja se predvideva plačilo tako tehničnih pripomočkov kot izvedbe prilagoditve vozila z vrednotnicami. Upravičenci bodo prejeli vrednotnico v višini, s katero se sofinancira tehnični pripomoček ali prilagoditev vozila s tem, da bodo lahko tehnični pripomoček kupili pri kateremkoli dobavitelju tehničnih pripomočkov v Republiki Sloveniji ali izvedli prilagoditev vozila pri kateremkoli izvajalcu te storitve.

Težkim in najtežje gibalno oviranim invalidom bo zakon s pravico do pridobitve psa pomočnika omogočil dodatno možnost polnega in učinkovitega sodelovanja ter vključevanje v družbo. Pameten ukrep je tudi vzpostavitev centralne evidence ter povezave vseh evidenc, ki jih je po zakonu treba voditi. Pričakujemo, da bo posledica krajši in preglednejši postopek za uporabnike.

Ker so predlagane rešitve v skladu s programom krščanskih demokratov, bomo poslanci Nove Slovenije glasovali za zakon.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo stališče predstavila gospa Alenka Lampe.

ALENKA LAMPE (PS PS): Spoštovana podpredsednica, kolegice, kolegi!

Sprememba Zakona o izenačevanju možnosti invalidov sledi temeljnim načelom Konvencije o pravicah invalidov. Ta vključuje spoštovanje dostojanstva, osebno samostojnost, svobodno izbiro posameznika in njegovo neodvisnost. Ob izvajanju obstoječe zakonodaje se je namreč izkazalo, da nekatere določbe zakona omejujejo dostop in izbiro tehničnih pripomočkov ter izbiro izvajalcev. Temeljno vodilo pri izbiri dobaviteljev tehničnih pripomočkov je v tem trenutku postopek javnega naročanja, ki sledi izključno najnižjim cenam teh pripomočkov. Zato se je predlagatelj za lažje in dostopnejše zagotavljanje teh pripomočkov odločil za spremembo, ki jo v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije podpiramo.

S predlagano spremembo, ki bo, upam, soglasno podprta, uvajamo vrednotnice. Te bodo omogočile, da bo postopek bolj preprost, lažji, predvsem pa upravičencu, torej invalidu, bolj prijazen. Ob sprejetju Pravidnika o tehničnih pripomočkih in prilagoditvi vozila, ki je bil priložen k današnji noveli, pa verjamemo, se bo proračunska sredstva porabljala bolj racionalno. Na tem mestu ne bom ponavljala samega postopka z rokovanjem z vrednotnico, poudarila pa bi, da se sredstva za plačilo tehničnega pripomočka za invalida zagotavljajo v višini 85 % njegove vrednosti, za vse upravičence, ki pa prejemajo denarno socialno pomoč, in za invalide, ki jim je priznan status po predpisih, ki urejajo družbeno varstvo duševno in telesno

prizadete osebe, pa se zagotovi plačilo pripomočka v njegovi celotni vrednosti.

Po naši oceni je ena najpomembnejših novosti pridobitev izšolanega psa za vse tiste, ki so težko oziroma najtežje gibalno ovirani. Brez dvoma so ti psi za te osebe neprecenljivi. Pripomorejo, da so osebe samostojnejše in bolj neodvisne. Psi lahko tem osebam odpirajo vrata, prinašajo in odnašajo predmete, pobirajo padle predmete, pomagajo pri gibanju in še veliko je teh dejanj. Gre za dejanja, ki tem osebam pomagajo živeti življenje vsaj približno tako, kot je to dano nam.

Spremembe zakona v svojih določilih določajo tudi sofinanciranje prilagoditve vozila gibalno oviranim invalidom, ki lahko vozilo uporabljajo sami, ter invalidom, ki vozila ne uporabljajo, prilagoditev pa je nujno potrebna za njihov vstop v vozilo in za varno vožnjo.

S to novelo se ustrezneje urejajo tudi evidence, saj se vzpostavlja pravno podlago za njihovo povezavo. Taka centralna evidenca bo obsegala evidenco sofinanciranja tehničnih pripomočkov, evidenco prilagoditve vozila in evidenco pridobitve psa pomočnika. Na novo se bo uvedlo tudi evidenco, ki jo vodi inštitut Soča in je potrebna zaradi izdelave načrta prilagoditve vozila in izdaje potrdila o ustreznosti ter pravilnosti njegove izvedene prilagoditve.

Kot rečeno, v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije spremembe in dopolnitve Zakona o izenačevanju možnosti invalidov podpiramo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavila dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa. Ponovno lep pozdrav!

Zakon o izenačevanju možnosti invalidov kot enega izmed ukrepov za izenačevanje možnosti invalidov opredeljuje sofinanciranje tehničnih pripomočkov za invalide s senzornimi okvarami, do katerih niso upravičeni po drugih predpisih, te pripomočke pa v življenju potrebujejo za premostitev komunikacijskih ovir in za omogočanje varnega in samostojnega življenja. Zakon opredeljuje tudi drug ukrep, in sicer sofinanciranje prilagoditve vozila gibalno oviranim invalidom, ki lahko vozilo upravljajo sami, ter invalidom, ki sami ne upravljajo vozila, prilagoditev pa je nujno potrebna. Z novelo zakona se uvaja še dodaten ukrep za izenačevanje možnosti invalidov, ki bo omogočal težko in najtežje gibalno oviranim invalidom možnost pridobitve izšolanega psa pomočnika.

Cilj zakona, ki je danes pred nami, je izenačevanje možnosti za invalide na vseh področjih življenja. Določbe Konvencije o pravicah invalidov namreč zavezujejo države, ki so jo ratificirale, da spoštujejo temeljna načela in

vključujejo svobodo izbire in neodvisnost posameznikov, sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi invalidom zagotovijo, da imajo enako kot drugi dostop do fizičnega okolja, prevoza, informacij, komunikacij ter da invalidom zagotavljajo največjo mogočo osebno mobilnost, kar vključuje dostop do kakovostnih pripomočkov, ki so na razpolago po sprejemljivi ceni. Glavni razlog za spremembo zakona je sprememba sistema izbora dobaviteljev tehničnih pripomočkov in izvajalcev prilagoditve vozila, ki bo poslej potekal preko vrednotnic in ne več preko postopkov javnega naročanja.

V skladu z zgoraj omenjenimi določbami konvencije je tako v zakonu predlagana rešitev, ki bo invalidom v bistveno večji meri kot zdaj dopuščala možnost svobodne izbire, saj bo lahko invalid tehnični pripomoček in tudi izvedbo prilagoditve vozila plačal z vrednotnico, dobavitelj pa bo na podlagi predložene vrednotnice uveljavil plačilo za pripomoček pri ministrstvu, pristojnem za invalidsko varstvo. V primeru prilagoditve vozila pa bo izvajalec na podlagi vrednotnice – potreboval pa bo tudi potrdilo instituta ali izvedenca posameznika o ustreznosti in primernosti izvedbe prilagoditve vozila – lahko uveljavljal plačilo storitve. S tem, ko se bo plačilo tehničnih pripomočkov olajšalo in prilagoditve vozila zagotovila z vrednotnicami bo postopek preprostejši, lažji in upravičencu – invalidu tudi bistveno bolj prijazen kot zdaj.

Socialni demokrati pa izražamo vso pohvalo ministrstvu, ki je navkljub nezavidljivi finančni situaciji našlo sredstva za izvedbo omenjenih ukrepov, ki so prijazni do uporabnika in bodo invalidom dejansko olajšali vsak dan.

Socialni demokrati podpiramo tudi stališče Zveza Sonček, ki je v razpravi o zakonu opozorila na skupino ljudi, katerih dostop in univerzalnost pravice do mobilnosti še vedno ni zagotovljena, zato bomo tudi v prihodnosti podpirali prizadevanja za nadaljnje spremembe zakonodaje o izenačevanju možnosti invalidov, da se uredi tudi to področje in sprejme ukrepe individualnega financiranja osebne mobilnosti osebam z invalidnostjo.

Opozorila bi, da nas zelo veseli tudi to, da smo na odboru sprejeli sklep, da se bistveno olajša tudi življenje gluhoslepim, saj jim bo omogočena pot do tolmača.

Zaradi vseh omenjenih sprememb in novosti, ki jih prinaša zakon, bomo v Poslanski skupini SD zakon soglasno podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Tako smo končali s predstavitevijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili v petek, 20. junija 2014, v okviru glasovanja.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOSTOPU DO INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA, REDNI POSTOPEK.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 4 poslancev s prvopodpisanim Rihardom Branisljem.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona gospodu Rihardu Branislju. Izvolite.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Na mizi imamo novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja in sicer novelo D. Kot veste smo pred približno par meseci, meseca marca, sprejeli novelo C, pri čemer pa nismo naredili domače naloge v celoti. Ko smo sprostili javnost podatkov o slabih kreditih D in E, ki so bili preneseni na slabo banko, seveda pri tem nismo sledili tudi z naslednjo fazo, da smo istočasno tudi javnosti ponudili dostopne podatke o teh istih kreditih D in E, in sicer tistih, ki so ostali na bankah. Seveda v tem primeru bančna stroka zavrača takšno rešitev in ima legitimno pravico, saj gre vendarle za poseg v bančno tajnost, vendar menimo, da tukaj bančna tajnost ne more biti absolutna, ker je cela vrsta drugih interesov javnosti, ki nad to bančno tajnostjo prevaga.

Zakaj je pravzaprav treba, da to novelo zakona sprejmemo in zagotovimo, da so tudi slabi krediti D in E, ki so ostali na komercialnih bankah, podvrženi javnemu dostopu in javni objavi? Ker je enake zadeve treba enako obravnavati. Mi smo v tej državi objavili davčne dolžnike. Zakaj smo jih objavili? Zato, ker ima javnost pravico vedeti, kdo so tisti, ki davkov ne plačujejo, in zakaj nastane proračunska luknja. Objavili smo podatke o slabih kreditih D in E, ki so bili preneseni na DUTB. Zakaj smo objavili te podatke? Zato, ker ima javnost pravico vedeti, zakaj in zaradi katerih kreditov je pravzaprav nastala bančna luknja in zakaj je bilo treba dokapitalizirati in finančno izdatno zagotoviti dokapitalizacijo bank. In seveda sledimo s tretjim korakom – treba je odpreti javnosti tudi podatke o tem, kateri so tisti krediti D in E, ki so ostali na bankah, ki niso bili preneseni na tako imenovano slabo banko, in tudi tukaj je potrebna ta transparentnost.

Zakaj je treba, da to novelo sprejmemo? Tudi zaradi tega, ker sledimo načelu pravičnosti. Nekdo je imel srečo, da slab kredit D in E ni bil prenesen na slabo banko in naj bi tako za njega bančna tajnost veljala, nekdo drug pa te sreče ni imel in je bil ta kredit prenesen na slabo banko in so podatki o tem kreditu javno dostopni. Takšna dostopnost javnih podatkov ne ovira kazenskih preiskav in pregona bančnega kriminala pač pa temu lahko celo koristi. Vemo, kakšne so težave NPU in

Specializiranega državnega tožilstva. Iz bank ne dobijo podatkov, na bankah podatke skrivajo, ne dobijo dobrih kazenskih ovadb, pomanjkljive kazenske ovadbe in pravzaprav tukaj imamo možnost, da se te stvari lahko nemudoma procesirajo. Eminentni pravniki so povedali, citiram dr. Juharta: "Podatki niso usodnega pomena za komitente. Bančna tajnost postaja relativna, ne pa več absolutna. Države ne ščitijo več absolutne bančne tajnosti," in pa "Rešitev ni ustavno sporna."

Kaj takšna rešitev pomeni za konkurenčnost banke, ki je podvržena temu, da objavi slabe kredite D in E? Novi komitenti bodo tej banki bolj zaupali, saj je očiščena, dokapitalizirana in podvržena etičnemu ravnanju; slabih komitentov taka banka ne potrebuje; dobri komitenti se nimajo česa bati, njihovi podatki bodo še naprej tajni; transparentnost pa v bančnem sistemu pravzaprav krepi zaupanje v taisti slovenski bančni sistem. Izražena je bila tudi skrb za pravni položaj stranke, v tem primeru kreditojemalca, da ni dovolj zaščiten, vendar se vprašajmo, saj ravno zaradi tega kreditojemalca, ki kredita ni vrnil, zaradi kakršnihkoli razlogov je pravzaprav v... / opozorilni znak za konec razprave/ ... teh težavah, da je treba z davkopačevalskim denarjem te banke tudi reševati in zahtevamo ne samo odgovornost, ampak tudi transparentnost in javno dostopnost podatkov tistih kreditov D in E, ki so pravzaprav mrtvi krediti, da se ugotovi vsa ozadja teh bančnih transakcij.

Jaz predlagam, da to podpremo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predstavniku, gospodu predsedniku Jerku Čehovinu.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Hvala, gospa podpredsednica. Lep pozdrav preostalim!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah na svoji 36. nujni seji 18.junija. Zakon je predložila v obravnavo skupina poslancev s prvopodpisanim Rihardom Branisljem.

Članice in člani odbora so imeli kot gradiva za sejo na voljo Predlog zakona z dne 9. 4. letošnjega leta, mnenje Zakonodajno-pravne službe z dne 16. 6. 2014 in pa mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev z dne 18. 6. 2014.

V poslovniškem roku amandmaji niso bili vloženi.

V dopolnilni obrazložitvi predlagatelja je poslanec Rihard Branislj izpostavil, da je Zakon

o dostopu do informacij javnega značaja ob sprejetju leta 2003 omogočil fizičnim in pravnim osebam dostop do informacij javnega značaja, s katerim razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, osebe javnega prava in nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, od sprejetja pa je bil že trikrat noveliran. Z zadnjo novelo se je krog zavezanec razširil tudi na poslovne subjekte pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava. Javno dostopne bodo med drugim postale svetovalne, sponzorske, donatorske in avtorske pogodbe, informacije o mesečnih prejemkih poslovnih organov, organov upravljanja in članov nadzornega organa, dogovorjena višina odpravnine ter skupna višina neto izplačanih prejemkov v preteklem letu. Pomembni podatki bodo objavljeni proaktivno, preko objave na spletnih straneh poslovnega subjekta. Izpostavil je, da so proaktivne transparentnosti z zakonom širi tudi na Družbo za upravljanje terjatev bank, v nadaljevanju DUTB, ki bo morala na svoji spletni strani objaviti seznam neplačnikov.

Poudaril je, da ZDIJZ-C kot javno dostopne določa nekatere bistvene podatke v zvezi s slabimi krediti, ki so bili preneseni na DUTB. Na podlagi ZDIJZ-C se torej določa javnost podatkov zgolj za kredite neplačnikov, ki se vodijo kot slabitve v bilancah bank in hranilnic, razvrščeni v skupino D in E ter bili iz bank preneseni na DUTB. Glede na ogromna finančna sredstva, ki so vložena v dokapitalizacijo bank in potreba po določeni transparentnosti sodelovanja DUTB in dokapitaliziranih bank, ki morajo zagotoviti svoje bodoče učinkovito delovanje in smotno uporabo sredstev, je izpostavil, da ni nobenega razloga za razlikovanje med tistimi slabimi krediti, ki so bili preneseni na DUTB in tistimi, ki sodijo v enako slabo bonitetno skupino.

Vlada k predlogu zakona mnenja ni podala.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe mag. Sonja Bien Karlovšek je poudarila, da je ZPS k predlogu zakona podala mnenje z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika. Poudarila je, da je bil ZDIJZ od sprejetja leta 2003 že trikrat noveliran, zadnja novela pa je razširila krog zavezancev. Izpostavila je, da predlog zakona namerava določiti prost dostop tudi v zvezi preostalimi, neprenesenimi krediti neplačnikov, ki so ostali na banki in ki je deležna ukrepa po zakonu, ki ureja ukrepe za krepitev stabilnosti bank. Ti pa predstavljajo točno tiste posle, dostopa do katerih odločb iz 4.a člena drugim poslovnim subjektom pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava ni treba zagotavljati, ker gre za posle, ki jih poslovni subjekti v zvezi s svojimi storitvami sklepajo s svojimi strankami. Poudarila je, da takšen selektivni pristop do teh bank pomeni odstop od načelne ureditve, po kateri informacije v zvezi s temeljno dejavnostjo poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, torej v zvezi z uporabniki

njihovih storitev oziroma strankami, ne bodo javne, ker ne sodijo v sklop informacij iz prvega odstavka 4.a člena. Med drugim je še opozorila na sistemsko ureditev te tematike, ki je določena v Zakonu o bančništvu. Izpostavila je tudi opozorilo Evropske centralne banke.

Predsednik Komisije Državnega sveta za državno ureditev Rajko Fajt je poudaril, da komisija predlog zakona podpira.

V razpravi so poslanci, ki so podprli sprejetje predloga zakona, poudarili, da obsežna dokapitalizacija bank z denarjem davkoplačevalcev, prenos slabih kreditov na DUTB in nadaljnje poslovanje dokapitaliziranih bank predstavljajo izredne gospodarske razmere, ki terjajo visoko mejo transparentnosti. Nasprotno pa so nekateri poslanci opozorili zlati na številne pomisleke, ki jih je glede predlaganih določb v svojem mnenju izpostavila ZPS. Še posebej so izpostavili pravno-sistemsko odstopanje in ustavnopravne pomisleke v zvezi z zagotavljanjem dostopa do informacij izven kroga organov javnega sektorja. Menili so, da bi sprejetje predlaganih odločb in objava zaupnih podatkov o strankah lahko škodovala bankam in nepopravljivo poslabšala njihov konkurenčni položaj.

V nadaljevanju je odbor sprejel svoje amandmaje k 1., 2. in 4. členu.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo Dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Kot prva bo stališče Poslanske skupine Državlanske liste predstavila gospa Kristina Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi!

12. decembra 2013 sta Banka Slovenije in Vlada Republike Slovenije na novinarski konferenci predstavili rezultate neodvisnega skrbnega pregleda osmih slovenskih bank, ki predstavljajo reprezentativni vzorec 65 % slovenskega bančnega sistema. Rezultati tega pregleda so pokazali, da znaša kapitalski primanjkljaj pregledanih bank oziroma tako imenovana bančna luknja 4,7 milijarde evrov. 18. decembra 2013 je bil davkoplačevalcem izstavljen račun za dokapitalizacijo Nove ljubljanske banke, NKBM, Abanke, Probanke in Factor banke je bilo skupaj porabljenih 3,2 milijarde evrov davkoplačevalskega denarja. In verjamem, da se na tej točki še nismo ustavili.

V Državlanski listi nismo bili navdušeni nad dokapitalizacijo, vendar v dani situaciji druge rešitve ni bilo. Zavedamo se, da če banke ne

bodo pričele čim prej ustrezno servisirati gospodarstva, ni upanja na ozdravitev in na nov zagon. V Državnem zboru vsega tega nismo zgolj nemo opazovali. 24. marca letos smo, kolegice in kolegi, skupaj sprejeli novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki med drugim uvaja proaktivno transparentnost glede slabih kreditov, ki so bili preneseni na Družbo za upravljanje terjatev bank oziroma tako imenovano slabo banko. Slaba banka je v skladu z omenjeno novelo 17. aprila letos na svoji spletni strani objavila seznam slabih kreditov, ki so bili preneseni iz NLB in NKBM. Državne banke in tudi Banka Slovenije so že ob tem prenosu opozarjale, da bo objava teh podatkov povzročila veliko škodo bankam in gospodarstvu, pa se nič od tega ni zgodilo. Glede na ogromna finančna sredstva, ki so bila vložena v dokapitalizacijo teh bank, je potreba po večji transparentnosti delovanja dokapitaliziranih bank vsekakor upravičena. Upravičena je tudi potreba, da se javnosti razkrijejo določeni podatki o tistih slabih kreditih enake bonitete, ki niso bili preneseni na slabo banko in ostajajo na teh dokapitaliziranih bankah. S tem bo tudi v prihodnje zagotovljeno učinkovito delovanje in smotrna poraba sredstev.

S tem predlogom zakona torej odpravljamo razlikovanje med tistimi slabimi krediti, ki so bili preneseni na slabo banko in tistimi, ki sodijo v enako slabo bonitetno skupino, pa niso bili preneseni na slabo banko. Dokapitalizirane banke oziroma banke, ki so bile deležne ukrepov za krepitev stabilnosti bank bodo, podobno kot slaba banka, morale proaktivno na svoji spletni strani objaviti podatke o vseh slabih kreditih, ki jih bodo vodile v svojih bilancah na dan uveljavitve zakona. Govorimo o kreditih, kjer kreditojemalec praviloma zamuja s plačilom preko 90 dni, ki so nesolventni, za katere je bil pri pristojnem sodišču vložen predlog za začetek postopka prisilne poravnave ali stečaja. Poenostavljeno povedano, gre za kredite neplačnikov pravnih oseb, mrtvi kapital v teh bankah.

Upoštevali bomo mnenje Zakonodajno-pravne službe, hkrati se tudi zavedamo, da to ni ne prva in ne zadnja dokapitalizacija slovenskih bank, zato bomo ravnali preventivno in dali kreditnim odborom, članom uprave nadzornih svetov bank ter vsem tistim, ki sodelujejo pri politiki podeljevanje kreditov, jasen signal, da naj delujejo zakonito, odgovorno in gospodarno, sicer ne bodo le pod drobnogledom policije, tožilstva, delničarjev, ampak vseh državljanov in državljanov.

Cilj novele je, da bo v prihodnje čim manj davkoplačevalskega denarja porabljenega zato, ker nekdo pri politiki podeljevanja kreditov ni bil dovolj gospodaren in dosleden. Dosedanji ukrepi Banke Slovenije, Ministrstva za finance, raznih regulatorjev bančnega sektorja so bili predvsem usmerjeni v gašenje požarov in ne v odpravljanje vzrokov zanje. Z novelo zakona

bomo dodali majhen, a ne nepomemben kanček v mozaik boljšega, odgovornejšega in transparentnejšega upravljanja z bankami. Poslanci in poslanke Državljanske liste bomo novelo podprli.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednje stališče bo stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Predstavil ga bo gospod Jakob Presečnik.
Izvolite.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem prisotnim! Po približno dveh mesecih od sprejetja zadnje novele Zakona o dostopu do informacij javnega značaja imamo na mizi novo novelo, ki pravzaprav sploh ne bi bila potrebna, če bi bilo ob sprejemanju prejšnje novele sprejetih nekaj amandmajev, ki sestavljajo bistvo danes obravnavanega predloga zakona.

Poslanci Slovenske ljudske stranke smo že ob sprejemanju zadnje novele Zakona o dostopu do informacij javnega značaja dejali, da podpiramo povečanje stopnje transparentnosti pri delovanju poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, predvsem gospodarskih družb, ki so v posredni ali neposredni lasti države. In tako trdimo še danes. Menimo, da bo tovrstno povečanje transparentnosti pripomoglo k bolj učinkovitemu upravljanju s premoženjem in finančnimi sredstvi navedenih. Poslanci Slovenske ljudske stranke smo se že v postopku sprejemanja zadnje novele Zakona o dostopu do informacij javnega značaja aktivno vključili v pripravo amandmajev, ki so šli v smer povečanja transparentnosti na področju preteklega in trenutnega poslovanja bank, ki so bile deležne ukrepov iz naslova predpisov o zagotavljanju stabilnosti bančnega sistema. Pri tem imam seveda najbolj v mislih transparentnost terjatev, ki so že bile in še bodo prenesene iz poslovnih bank na tako imenovano slabo banko.

V Poslanski skupini SLS seveda nismo imeli nobenih zadržkov v zvezi z javnim razkritjem vseh ključnih informacij v zvezi s prenosom slabih terjatev na slabo banko. Še več, bili smo med sopolisniki amandmaja, ki bi omogočil tudi javno objavo informacij o kreditih, ki so po mednarodnih bančnih standardih razvrščeni v bonitetni skupini D in E in še niso bili preneseni na slabo banko. Torej amandmaja z vsebino, ki je praktično identična vsebini danes obravnavane novele. Menimo namreč, da je zaradi milijardnih dokapitalizacij z javnimi sredstvi, ki so jih bile deležne banke, edino razumno, da postanejo javne tudi te informacije. Obstaja namreč vrsta takšnih in drugačnih insinuacij o tem, zakaj določene terjatve niso bile prenesene na slabo banko, za čprav so dejansko vrednotene kot najslabše. Zato je po našem mnenju razkritje teh podatkov v izrazitem interesu javnosti, ki mora biti zaradi ogromne količine javnih sredstev, ki so bila vložena v

slovenski bančni sistem, tudi nad bančno tajnostjo.

V Poslanski skupini SLS ocenjujemo, da sprejetje predlagane novele Zakona o dostopu do informacij javnega značaja ne bo vplival na zaupanje v slovenski bančni sistem – roko na srce, zaupanje je kljub številnim milijardnim dokapitalizacijam s strani davkoplačevalcev na precej nizkem nivoju –, bo pa nedvomno pripomogel h gospodarnejšemu ravnanju poslovalstev bank v prihodnosti ter k učinkovitejšemu preiskovanju postopkov podeljevanja visokih zneskov kreditov brez ustreznih zavarovanj.

V Poslanski skupini SLS bomo predlagani Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja podprli. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini DeSUS smo prejšnjo spremembo predloga zakona z veseljem podprli, saj smo omogočili javnosti vpogled v mnoge podatke, ki so bili do pred kratkim popolnoma nedostopni. Kar nam je pri prejšnjem predlogu mogoče manjkalo, je bil pogled do slabih kreditov, ki na Družbo za upravljanje terjatev bank – v nadaljevanju bom govorila slaba banka – niso bili preneseni in so ostali v bančnih bilancah kot slabe terjatve. Ko je predlagatelj pripravil ta predlog novele, smo bili sprva navdušeni, saj se nam je zdelo, da predlog zakona prinaša prave odgovore na naše pomisleke. V javnosti se je namreč pojavilo mnogo informacij, da na slabo banko mnogi sladi krediti z oznako bonitete D in E namenoma niso bili preneseni z željo po nadaljnjem prekrivanju pomembnih podatkov in skrivanju odgovornih za nastale kredite.

Banka Slovenije je temu predlogu zakona, ki je danes pred nami, ostro nasprotovala, zato smo tudi v Poslanski skupini DeSUS želeli, da se pridobi mnenje Evropske centralne banke. Kot je razvidno iz njihovega mnenja, se tudi ta evropska institucija, podobno kot Banka Slovenije, ne strinja z vsebino predloga zakona, saj naj bi se s predlaganimi rešitvami kršila zaupnost med banko in stranko, omejevala konkurenčnost, predlog pa naj tudi ne bi bil transparenten in podoben.

V Poslanski skupini DeSUS smo se prav zato znašli v dilemi, kakšno stališče naj zavzamemo. Zavedamo se, da so bile v sanacijo nekaterih slovenskih bank vložene dobesedno milijarde davkoplačevalskega denarja. Zato imajo davkoplačevalci pravico vedeti, v kakšne

namene se njihov denar porablja, kaj je vzrok nastali bančni luknji, ki se krpa s tem denarjem, in predvsem, kdo so odgovorne osebe za nastalo situacijo. Pričakovali bi, da bo na slabo poslovanje in porast slabih kreditov pravočasno odreagirala Banka Slovenije, ki po naši oceni svojega dela ni opravila in je odpovedala na celi črti. Za takšno slabo delo bi morali odgovarjati tudi odgovorni na Banki Slovenije, poleg vseh odgovornih na tistih bankah, ki so si izkopale tako globoko bančno luknjo, iz katere ne znajo ali ne morejo več zlesti brez državne pomoči.

Naj na tem mestu izrazim ogorčenje državljanov in državljanov, ko se je v javnosti izvedelo, da so si na Novi Ljubljanski banki kljub temu, da nadaljujejo s slabim poslovanjem, izplačali regres za letni dopust; da Nova Ljubljanska banka v prenavo poslovalnic vraga ogromno denarja in na zelo nenavađen način zaposluje kadre, ki prihajajo iz institucij, ki naj bi tudi nad Novo Ljubljansko banko izvajal nadzor glede korupcije in tako naprej. Vse to pri ljudeh zbuja nezaupanje in jezo. Kar je še huje, opaziti je, da se Nova Ljubljanska banka pri navadnih državljanih strogo drži svojih pravil, za vsak opravek in storitev si jemlje lepe provizije in plačila, tudi ko gre za tiste najbolj revne ali za tiste, ki so se znašli v podobni situaciji, kot je banka sama, torej da jim gre poslovanje slabo in si na primer pri vsaki izvršbi pod okriljem Dursa še sama odreže precejšen kos kolača, četudi je kolač majhen in boren, medtem pa še naprej dopušča anomalije, skriva podatke in ščiti hrbet tistim, ki bi morali zaradi slabih odločitev nositi posledice.

V Poslanski skupini DeSUS se nagibamo k podpori predlogu zakona, saj menimo, da je čas, da odgovorni za slabo poslovanje bank, za slabe kredite, ki segajo v milijone, končno občutijo posledice svojih nepremišljenih in koruptivnih dejanj. V DeSUS ne trdimo, da so vsi slabi krediti posledica korupcije. Jasno nam je, da je v mnogih primerih do posledic prišlo tudi zaradi slabega poslovanja, na drugi strani pa so bili mnogi krediti, ki so se kasneje s sprevrgli v slabe, podeljeni na osnovi poznanstev, prijateljstev, vplivov pomembnih ljudi v politiki in gospodarstvu. Zato je po naši oceni nujno, da se omogoči čim večja transparentnost, da se preprečijo manipulacije v stilu, da se slabi krediti ne prenašajo na slabo banko zavoljo skrivanja podatkov.

V Poslanski skupini DeSUS bomo torej glasovali v tem primeru po lastni vesti vsakega poslanca. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije bo stališče predstavil gospod Jožef Horvat. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Danes odločamo o tistih spremembah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, na katere smo tekom sprejemanja predhodne novele tega zakona pred nekaj meseci opozorili poslanci Nove Slovenije – krščanski demokrati. Skupaj s poslanci Slovenske ljudske stranke in Slovenske demokratske stranke smo v tretji obravnavi vložili amandma, ki je kot informacijo javnega značaja opredelil tudi podatke o slabih kreditih v bankah, ki so bile deležne državne pomoči, in niso bili preneseni na Družbo za opravljanje terjatev bank. Vendar ta amandma ni dobil zadostne podpore. Danes torej vajo ponavljamo. Na potrebno ureditev dostopa javnosti do podatkov o slabih kreditih, ki so ostali v bankah, dokapitaliziranih z državnim denarjem, je utemeljeno opozoril tudi Državni svet, ki je prav zaradi tega razloga izglasoval odločilni veto na zadnjo novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Banka Slovenije in Združenje bank Slovenije sta po svojih predstavnikih na matičnem delovnem telesu predstavila svoja stališča do tega zakona. Predloga zakona nista podprla zaradi obstoja bančne tajnosti tudi za tako imenovane slabe kredite, ki jih banke niso prenesle na Družbo za upravljanje terjatev bank. Glede bančne tajnosti bi zato radi predstavili svoje stališče.

V Novi Sloveniji se zavedamo, da je bančna tajnost osnovni postulat bančnega poslovanja in vanj nikakor ni dopustno posegati, če in dokler banke poslujejo v skladu s predpisi o bančnem poslovanju. In če bi bilo temu tako, slabih kreditov ne bi bilo ali pa bi bil delež takih kreditov nizek, primerljiv s poslovnimi bankami v tujini. Drugačen odnos do bančne tajnosti pa mora biti v primerih, ko nastane bančna luknja, ki je banka ni sposobna pokriti sama ali z dokapitalizacijami zasebnih vlagateljev, pač pa pride po denar v državni proračun ali, bolje rečeno, po naš, davkoplačevalski denar. V tem primeru pa imamo plačniki vso pravico izvedeti, čigave zapitke plačujemo.

Bančna luknja ni nastala po naključju. Krščanski demokrati ne verjamemo, da imamo oziroma smo imeli v Sloveniji tako slabe bančne strokovnjake, da ne bi obvladali svojega osnovnega poklica. Torej, ne verjamemo, da bančniki niso znali oceniti bonitet komitentov, da niso znali oceniti rizikov in izračunati potrebnega zavarovanja za posamičen kredit. Prepričani smo, da take strokovnjake imamo in da ti obvladajo svoje delo, vendar pa ti strokovnjaki očitno niso imeli vpliva na ključne odločitve o podeljenih kreditih, nekaterih podeljenih kreditih, zlasti ne v bankah v večinski državni lasti. Moč odločanja so imeli pogosto tudi politiki oziroma druge sive eminence slovenskega bančništva. Njihova moč odločanja pa s seboj ni prinesla tudi njihove odgovornosti za sprejete odločitve.

In prav v tem je problem, ki ga rešujemo s predlagano novelo zakona. Te odločevalce je treba najprej ugotoviti z imenom in priimkom ter njihovo funkcijo, nato pa jih poklicati na odgovornost, kazensko in materialno. Dokler pa bomo dopuščali, da se te osebe skrivajo za bančno tajnostjo, pravzaprav ustvarjamo pogoje za novo bančno luknjo. Si jo morda kdo želi? Zato je sprejetje zakonske podlage za javno dostopnost do podatkov o slabih kreditih, ki so ostali v dokapitaliziranih bankah, ne le koristen, pač pa nujen pogoj, da lekcije z dokapitalizacijami ne bomo ponavljali tudi v bodoče.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije bomo Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja podprli.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo stališče predstavila gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi!

V Slovenski demokrati stranki bomo predlagane spremembe Zakona o dostopu do informacij javnega značaja podprli. Namreč, že v fazi sprejemanja novele tega zakona smo poudarjali, da bi morali enak dostop imeti tudi za tiste kredite, ki niso bili preneseni na Družbo za upravljanje terjatev bank. Žal ob glasovanju v Državnem zboru novela ni dobila ustrezne podpore. S tem popravljamo takratno napako in menimo, da imajo davkoplačevalci, se pravi državljanke in državljani, pravico izvedeti, kateri so slabi krediti, kdo jih je dobil, kdo je odgovoren, da so bili podeljeni brez ustreznega zavarovanja, se pravi bodisi s hipoteko ali na kakšen drug način, in če smo vložili več kot 3 milijarde evrov v sanacijo bank, je prav, da so tudi ti podatki javno dostopni. Upamo pa, da ne bo treba ponovno sanirati bank. Iz gospodarstva namreč prihajajo signali, da gospodarstveniki oziroma podjetja ne dobijo kreditov oziroma da ne morejo reprogramirati svojih obstoječih kreditov, pa ne glede na to, da gre za banke v državni lasti oziroma kjer ima država prevladujoč vpliv. S to novelo in s tem upam, da bodo spremembe dobile zadostno podporo in da bomo na ta način dejansko odpravili tisto napako, ki smo jo naredili pri sprejetju novele. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo stališče predstavila gospa Alenka Bikar.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Pred kratkim sprejeta novela Zakona o dostopu do informacij javnega značaja je z uveljavitvijo prinesla širši krog zavezancev za dostop do informacij javnega značaja in s tem tudi bistveno večji nabor informacij in podatkov, ki so na voljo širši javnosti. V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije smo zadnjo novelo podprli, pri čemer pa smo že takrat opozarjali, da morajo biti ukrepi sorazmerni ter da morajo vsebovati varovalke pred zlorabami. Prav zaradi tega že takrat nismo podprli dopolnila predlaganega s strani Državlanske liste, ki je predvidevalo enake rešitve, kot so predlagane s predlogom sprememb zakona, ki je pred nami.

Poleg javno dostopnih bistvenih podatkov v zvezi s slabimi krediti, ki so bili preneseni na Družbo za upravljanje terjatev bank, se s predlaganim predlogom zakona namerava določiti prost dostop tudi v zvezi s preostalimi neprenesenimi krediti neplačnikov, ki so ostali na banki, ki je deležna ukrepov po zakonu, ki ureja ukrepe za krepitev stabilnosti bank. Po mnenju predlagateljev ni namreč nobenega razloga za razlikovanje med tistimi slabimi krediti, ki so bili preneseni na DUTB in tistimi, ki sodijo v enako slabo bonitetno skupino, D in E, in niso bili preneseni na DUTB. Na tem mestu v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije opozarjamo, da je prav ta okoliščina, in sicer ali je bil kredit na DUTB prenesen ali ne, ključna, kot na to opozarja tudi Zakonodajno-pravna služba v svojem mnenju. Krediti uvrščeni v bonitetno skupino D in E namreč niso povezani zgolj z bankami, ki so deležne ukrepov za krepitev stabilnosti, ampak jih lahko kot kredite neplačnikov, torej kot slabitve v bilancah, vodijo tudi druge banke. Pri tem je zanemarjen pravni položaj stranke te banke, ki na to, da je banka deležna ukrepov za krepitev stabilnosti bank, nujno ni imela vpliva.

Razkritje informacij v zvezi s tako imenovanimi slabimi krediti bi tako imelo negativne posledice na konkurenčnost teh oseb ter tudi na konkurenčni položaj banke na trgu, saj so po zakonu o bančništvu načeloma vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, ki jih mora banka varovati ne glede na način, na katerega je pridobila te podatke, zaupni podatki. Na tem mestu opozarjamo na mnenje Evropske centralne banke, ki izpostavlja, da uredba o kapitalskih zahtevah, ki na ravni EU določa celovito ureditev glede razkritij, dopušča, da institucije opustijo razkritje podatkov, če so informacije zaupne, če imajo institucije do strank ali v odnosih do strank z nasprotnimi strankami obveznosti, ki jih zavezujejo k zaupnosti. Določila o zaupnosti pa se običajno najdejo v posojilnih pogodbah in tako tvorijo zavezujoč odnos s stranko oziroma nasprotno stranko. S predlaganim zakonom bi bilo tako poseženo v zaupnost razmerja med banko in stranko ter v konkurenčno razmerje na trgu, saj bi lahko banka, ki je deležna ukrepov za krepitev stabilnosti, z razkritjem podatkov v zvezi z neprenesenimi krediti utrpela škodo oziroma bi

se njen konkurenčni položaj nepopravljivo poslabšal. Enako pa velja za položaj njene stranke.

Ne nazadnje pa se nam v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije postavlja vprašanje, kako bo z javnostjo podatkov o kreditih, ki so oziroma bodo ostali na bankah, dosežen namen, ki ga predlagatelj s predlogom zakona zasleduje, to je zagotoviti bodoče in učinkovito delovanje ter smotrna poraba sredstev DUTB in dokapitaliziranih bank. S predlaganim zakonom naj bi namreč postale javne samo informacije v zvezi s posojili, ki jih na datum začetka veljavnosti predloga zakona v svojih bilancah stanja vodijo kot slaba posojila.

Iz vseh navedenih razlogov bomo v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije predlog zakona zavrnil. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Mag. Majda Potrata pa bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

V teh pregretilih predvolilnih časih verjetno ni popularno povedati, da predloga zakona ne boš podprl, ampak prav to bo Poslanska skupina Socialnih demokratov storila. Ne bo podprla predlaganega zakona, čeprav smo že pri prejšnji noveli poudarjali, da javnost zaznava, da je korupcija v Sloveniji resen problem, zato Socialni demokrati podpiramo sleherno zakonsko določbo, ki omogoča zmanjševanje korupcijskih tveganj in je na poti k zmanjševanju tudi obsega korupcije. Prav tako se nam zdi pomembno, da ima javnost dostop do podatkov, ki razkrivajo odgovornost za obseg kreditov in zadolženost države, zlasti pa zato, kaj z dokapitalizacijo bank pokrivamo.

Vendar, ko smo se pogovarjali o predlagani noveli, smo posebej poudarjali, da morajo biti izpeljani nekateri nujni postopki, preden bomo izrekli svoje stališče o podpori ali ne podpori zakonu. In to je bilo vezano zlasti na mnenje Evropske centralne banke, temu se je pridružilo tudi mnenje Banke Slovenije, imamo tudi mnenje Združenja bank Slovenije, da ne govorimo o tem, kakšno je mnenje Zakonodajno-pravne službe. Vsa 4 mnenja govore v podporo temu, da predloga zakona ne podpremo. In ne zdi se nam odgovorno, da se tik pred iztekom mandata sprejema tak zakon, za katerega učinkov ni mogoče vnaprej zagotoviti, še več – v mnenju Zakonodajno-pravne službe celo beremo, da "s predlaganim zakonom njegov osnovni namen, naveden v uvodu, torej transparentnost, ki je predpogoj za izkaz odgovornega in preverljivo zakonitega in skrbnega ravnanja, kar je bistveno za doseg zaupanja javnosti v navedene ukrepe ter s tem pa za doseg zaupanja v vlado, Banko

Slovenije, banke pod ukrepi in DUTB, ne bo dosežen, saj naj bi s predlaganim zakonom postale javne samo informacije v zvezi s krediti neplačnikov na določen dan. Ni namreč jasno, kako naj bi se ta namen dosegel z javnostjo podatkov o kreditih, ki so oziroma bodo ostali na bankah, če je iz obrazložitve zakona razvidno, da naj bi bil njegov namen zagotoviti bodoče učinkovito delovanje in smotrno porabo sredstev DUTB in dokapitaliziranih bank. Če izhajamo iz demokratične in nadzorne funkcije pravice dostopa do informacij javnega značaja, je treba najprej razjasniti, nad čim je treba vzpostaviti nadzor javnosti in kaj je mogoče z nadzorom javnosti doseči. Šele odgovora na ti vprašani določata obseg informacij, nad katerimi je smiselno in potrebno vzpostaviti nadzor javnosti, obenem pa so ti odgovori pomembni pri izvajanju testa sorazmernosti oziroma pri presoji, ali je poseg v konkurenčni položaj bank in njenih strank upravičen." V nadaljevanju opozarja Zakonodajno-pravna služba v svojem mnenju tudi o nesistemsosti predlaganega zakona, saj bi morale reči, ki jih tu spreminjamo ali vpeljujemo, biti v Zakonu o bančništvu.

Soглаšamo z mnenjem predstavnice Banke Slovenije, da se bodo vodstveni v bankah začeli drugače obnašati takrat, ko bodo zaključeni kazenski postopki in vse odškodninske zahteve na sodišču, ne samo po našem mnenju razkritju podatkov. Treba je tudi vedeti, kdaj so nastali glavni krediti in treba je tudi omejiti nedopustno poseganje v razumevanje bančne tajnosti.

Naj se osredinim še na mnenje Združenja bank Slovenije: "Obstoječi zakon prekomerno posega v bančno tajnost in krši načelo zaupanja." In ponovno naj opozorim, da Evropska centralna banka opozarja na nujnost pridobivanja mnenja Evropske centralne banke in to že v času nastajanja zakona in vse to je tudi v tem mnenju mogoče prebrati, če hoče kdo prebrati. Če pa ne želi tega prebrati, pa potem ne vidi tu vprašanja, ki ga Evropska centralna banka zastavlja: "Kakšna so varovala, ki jih je mogoče ob tem krogu razkritja informacij tudi pričakovati in zahtevati?" Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Zavezništva Alenke Bratušek bo stališče predstavil gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Še enkrat hvala, gospa podpredsednica. Lep pozdrav vsem!
V mandatu vlade Alenke Bratušek je bilo sprejetih veliko korakov na področju boja zoper sivo ekonomijo, sanacije bančnega sistema, dela na črno, učinkovitejšega davčnega postopka in drugih ukrepov, ki jih na tem mestu ne bi našteval. Dejstvo pa je, da bo v boju zoper korupcijo največ orodij za nadzor nad upravljanjem javnih sredstev ponudil zakon, ki ga je ta Državni zbor sprejel marca letos. In to je

bila novela Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki predstavlja ogromen korak k večji transparentnosti in učinkovitemu boju zoper korupcijo.

Ta novela, ki smo jo torej sprejeli marca letos, je v primerjavi z zakonom iz leta 2003 prinesla velike spremembe na področju dostopnosti transformacij javnega značaja. Sprejeti zakon je na novo uredil dostopnost do podatkov za osebe javnega prava. Z novelo zakona se je tako krog zavezancev razširil na gospodarske družbe in druge pravne osebe zasebnega prava, ki so pod neposrednim ali posrednim prevladujočim vplivom države, občin ali pa drugih oseb javnega prava. In vse te osebe, ki do sedaj niso bile dolžne javnosti posredovati nobenih podatkov, morajo po novem razkriti osnovne informacije, ki se nanašajo na njihovo poslovanje. Javni podatki so tako podatki o vrsti posla, pogodbenem partnerju, pogodbene vrednosti in višini izplačil ter datumu in trajanju poslov. Razkrite bodo tudi donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske in vse druge pogodbe, ki imajo enak učinek. Prav tako bodo javno dostopni podatki, ki se nanašajo na pogodbe o izvedbi javnega naročila, koncesijske pogodbe ali pa pogodbe o javno-zasebnem partnerstvu. Predlog zakona pa je med zavezance uvrstil tudi tako imenovano slabo banko oziroma natančneje Družbo za upravljanje terjatev bank, ki je postala eden od zavezancev za posredovanje osnovnih podatkov iz kreditnih map, ki jih je ali jih bo prevzela. Pa ne samo glede slabih kreditov, ki jih je prevzela od državnih bank, pač pa tudi od vseh bank, ki so bile deležne ukrepov po Zakonu o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank. DUTB tako na svoji spletni strani objavlja podatke o vrsti in vrednosti posla kreditotjemalcev, o osebah, ki so kredit odobrile, o vrsti in predmetu zavarovanja ter končno bruto izpostavljenost do posameznega neplačnika. Glede na količino denarja, ki ga je Slovenija namenila za sanacijo oziroma dokapitalizacijo teh bank, menimo, da je v tem primeru interes, da se ti podatki razkrijejo, nesporno izkazan.

Vse nevedno je torej že bilo realizirano. Novela, ki jo obravnavamo danes, pa prinaša eno samo rešitev, in to je razkritje kreditnih map, ki niso bile prenesene na DUTB. S takšnim predlogom pa se v Poslanski skupini Zavezništva Alenke Bratušek nismo strinjali že prej, saj smo vse skozi opozarjali na dejstvo, da gre za nepremišljen predlog, ki ga ne podpira ne Vlada, ne Ministrstvo za finance, ne Banka Slovenije, ne Evropska centralna banka in ne strokovna javnost, med njimi tudi ne informacijska pooblaščenka. To pa je že alarm, da je s tem predlogom nekaj narobe, da preprosto ni dober. Z njim pa bi uspeli povzročiti bankam dodatno gospodarsko škodo. Odgovornost za nove nestabilnosti v bančnem sistemu pa ne želimo prevzeti, ker bo ta na koncu spet pristal na plečih davkoplačevalcev.

Treba je tudi poudariti, da že z razkritjem podatkov DUTB na žalost nismo dosegli velikega učinka, razen dvodnevne odmevnosti v medijih. Javnost namreč ne more iskati odgovornosti za nastalo bančno luknjo, organom pregona, ki so dejansko edini pristojni za to, pa smo že z novelo sistemskega Zakona o bančništvu dali ne samo možnost dostopa, ampak tudi imperativni mandat in vsa potrebna orodja, da poišče krivca za nastalo situacijo. In to je ta sistemski zakon, torej Zakon o bančništvu, ki bi moral pravzaprav urejati tudi ta vprašanja, vprašanje glede bančne tajnosti. Poleg tega je treba poudariti, da javni interes za razkritje podatkov v primeru DUTB obstaja, saj gre za javno osebo, ki jo je država ustanovila zaradi sanacije bančne luknje. V tem primeru menimo, da je bil ukrep sorazmeren ter da javni interes za razkritje obstaja. Ko govorimo o tem, da bi morale banke razkriti kreditne mape, ki predstavljajo bančno tajnost in na DUTB niso bile prenesene, pa menimo, da ukrep ni sorazmeren in se bojimo, da je posledično tudi protiušten. Gre pravzaprav za populistični predlog, edinstven v skupini držav OECD, ki bo zagotovo odgnal vlagatelje v banke, posredno pa povzročil novo bančno luknjo in potrebo po njihovi ponovni dokapitalizaciji. Zaradi navedenega v Poslanski skupini Zaveznitva Alenke Bratušek Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja ne bomo podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili v petek, 20. junija, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **12. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA DEKLARACIJE O USTAVNIH VIDIKIH IZVRŠITVE ODLOČBE USTAVNEGA SODIŠČA U-I-114/11 Z DNE 9. JUNIJ 2011 OBJAVLJENO V URADNEM LISTU REPUBLIKE SLOVENIJE ŠTEVILKA 47/2011 O OBČINI ANKARAN.**

Predlog deklaracije je v obravnavo zboru predložila skupina 21 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožefom Kavtičnikom. Besedo zato dajem predstavniku predlagatelja deklaracije Jožefu Kavtičniku za dopolnilno obrazložitev predloga deklaracije.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi!

Danes dopoldne je bila na matičnem odboru opravljena po mojem mnenju dobra, strokovna in zelo kvalitetna razprava o Predlogu

deklaracije o ustavnih vidikih izvršitve odločbe ustavnega sodišča o občini Ankaran. V razpravi sta poleg poslank, poslancev ter predstavnika skupnosti občin sodelovala tudi dva eminentna ustavna pravna strokovnjaka. Med razpravo je dr. Grad tudi omenil, da ne pozna primera v svetu, kjer bi ustavno sodišče na tak način, kot je v primeru, ki ga danes obravnavamo, poseglo v delo in odločitev zakonodajne veje oblasti.

Pri deklaraciji so podpisniki, poslanke in poslanci, zavzemamo izključno za obrambo in spoštovanje ustave ter zakonodajne funkcije Državnega zbora Republike Slovenije. Branjenje ustave in tudi funkcije Državnega zbora bi morala biti osnovna naloga Ustavnega sodišča. Ker pa je v tem primeru ravno ustavno sodišče svojo odločbo povozilo zakon, ki ga je sprejel Državni zbor, je s tem dejanjem preseglo svoje pristojnosti ter poseglo na področje zakonodajne veje oblasti in je s tem samo kršilo ustavo. Eden od ustavnih pravnikov je celo pripomnil, da je ustavno sodišče s to odločbo naredilo korak preveč. Zato je nujno, da poslanke in poslanci obranimo integriteto Državnega zbora Republike Slovenije, ki nam jo daje Ustava v 139. členu. Če poslanke in poslanci ne bi reagirali na odločbo Ustavnega sodišča, bi Ustavnemu sodišču prepustili zakonodajno funkcijo, kar bi lahko pomenilo začetek konca demokracije v naši državi, saj bi s tem dejanjem ne veljalo več načelo delitve oblasti, ki je zapisano v 3. členu Ustave. Državni zbor je po Ustavi Republike Slovenije še vedno edini pristojen za spreminjanje zakonov in sprejemanje zakonov in to pristojnost in obvezo Državnemu zboru daje Ustava. V Ustavi tudi jasno piše, da se občine lahko ustanavljajo samo na podlagi zakona in ne na podlagi odločbe. Torej je zakon tisti, ki daje podlago za ustanovitev občin. Zakon lahko sprejme samo Državni zbor in noben drug organ ali inštitucija v naši državi. Sprejetje kakršnegakoli zakona pa je tako strokovno kot tudi politično dejanje, zato je tudi ustanovitev občine strokovna in politična odločitev, ki jo lahko sprejme samo Državni zbor.

Z odločbo Ustavnega sodišča, zaradi katere smo poslanke in poslanci vložili deklaracijo, pa so kršena ustavna načela. Načelo delitve oblasti, načelo pravne države, načelo demokratične ljudske oblasti, tega pa poslanke in poslanci ne smemo dopustiti.

Zaradi vseh naštetih razlogov deklaracije Državni zbor v nobenem pogledu in v nobeni posledici ne more izvajati odločbe Ustavnega sodišča o ustanovitvi občine Ankaran, ne z zakonodajnimi kot tudi ne z drugimi ukrepi. To pomeni, da vztraja na veljavni zakonski določitvi območij občine Republike Slovenije, torej, da se volitve lahko razpišejo samo v občinah, ki so bile ustanovljene z Zakonom o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, ki je bil objavljen najprej v Uradnem listu RS, št. 108/06-ZUODNO-UPB1 – to govorim zaradi magnetograma –, kasneje pa še v Uradnem listu RS, št. 9/2011-ZUODNO-G.

Spoštovani! Pričakujem, da bomo deklaracijo podprli in s tem omogočili, da Državni zbor Republike Slovenije še naprej suvereno, samostojno in odgovorno izvršuje naloge, ki mu jih veleva Ustava Republike Slovenije. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Predlog deklaracije je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev pa dajem besedo predsedniku odbora gospodu Jerku Čehovinu. Izvolite.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na prvem nadaljevanju 34. nujne seje kot matično delovno telo obravnaval Predlog deklaracije o ustavnih vidikih izvršitve odločbe Ustavnega sodišča. To je iz današnjega dopoldneva.

Predsednik Državnega zbora je na podlagi drugega odstavka 15. člena Zakona o samoupravnih narodnih skupnosti poslal predlog deklaracije v mnenje Obalni samoupravni skupnosti italijanske narodnosti ter na podlagi prvega odstavka 94. člena Zakona o lokalni samoupravi tudi Mestni občini Koper in Občini Ankaran v konstituiranju.

Odbor je bil pred obravnavo seznanjen s predlogom deklaracije, objavljenem v Poročevalcu, mnenjem Zakonodajno-pravne službe, mnenjem Mestne občine Koper, mnenjem Obalne samoupravne skupnosti italijanskih narodnosti in mnenjem Občine Ankaran v konstituiranju.

V poslovnem roku je k besedilu predloga deklaracije amandna vložila Poslanska skupina Pozitivne Slovenije.

V dodatni obrazložitvi delov predloga deklaracije je predstavnik predlagatelja Jožef Kavtičnik poudaril, da se s predlagano deklaracijo zavzema za obrambo ustave in integritete Državnega zbora, ker je Ustavno sodišče svojo odločbo ob mnenju predlagateljev grobo posegel v zakonodajno oblast, ker v načelu delitve oblasti, načelu pravne države in načelo demokratičnosti. Opozoril je, da bi neaktivnost Državnega zbora v zvezi z omenjeno odločbo Ustavnega sodišča pomenila prepustitev zakonodajne funkcije Ustavnemu sodišču. Izpostavil je še, da je Ustavno sodišče s svojo odločbo tako ne zgolj obšlo voljo Državnega zbora, temveč tudi voljo Državnega sveta, ter ustvarilo precedens v ustanavljanju občin.

Svoje mnenje je predstavil tudi ustavni pravnik dr. Ivan Kristan, ki je poudaril, da bo imela odločba Ustavnega sodišča, če bo veljala, imela negativne posledice na Slovenijo kot pravno državo, saj naj bi z njo po njegovem mnenju Ustavno sodišče odločali proti ustavi in se postavilo nad Državni zbor, s čemer je ogrozilo načelo delitve oblasti in načelo pravne države.

Izpostavil je, da je Državni zbor v skladu z zahtevami Ustavnega sodišča iz prve odločbe ukrepal, a odločil negativno. Ustavno sodišče je nato odločilo proti volji zakonodajalca, s čimer je po njegovem mnenju kršilo 139. člen Ustave. Bistvo deklaracije je zato ugotoviti in izraziti voljo Državnega zbora, da občina Ankaran ni ustanovljena.

V nadaljevanju je ustavni pravnik dr. Franci Grad v predstavitvi svojega mnenja poudaril, da neposredna izvršljivost odločb Ustavnega sodišča ni sporna, ne pa tudi brezpogojna. Kot primer je navedel prav odločbo, ki je predmet obravnave, s katero je Ustavno sodišče ustanovilo občino Ankaran.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je pojasnila mnenje službe, v katerem ta ugotavlja, da je deklaracija vsebinsko podobna predlogu resolucije izpred treh let. Predstavila je vidike pravne narave deklaracije, načela delitve oblasti in pristojnosti predsednika Državnega zbora. Izpostavila je, da deklaracija ni pravno zavezujoč akt, s katerim se ne ureja posameznih razmerij, ima pa splošen učinek, zato bi sprejetje deklaracije pozivalo k nespoštovanju odločb Ustavnega sodišča. Ustavno sodišče je po mnenju službe samostojno in neodvisno, njegove odločbe pa dokončne, avtoritativne ter obvezne, zato Državni zbor ne sme posegati v delo in odločitve Ustavnega sodišča. Opozorila je še, da bi bila odločitev v nerazpisu volitev občine Ankaran protiustavna in nezakonita. Zakonodajno-pravna služba zato ugotavlja, da predlog deklaracije vsebinsko ni primeren za sprejetje.

Predstavniki predlagatelja je ponovno opozoril, da se občina lahko ustanovi le z zakonom, ter izpostavil, da do kršitev volilne pravice prebivalcev na območju Občine Ankaran v konstituiranju ne bi prišlo, saj bi jo lahko izvrševali v okviru Mestne občine Koper.

Predstavniki združenja mestnih občin Slovenije je v svojem govoru izpostavil, da je ustanavljanje novih občin ob odsotnosti druge ravni lokalne samouprave nesmiselno. Po njegovem mnenju se v obravnavanem primeru soočamo s nespoštovanjem načela delitve oblasti. S prvo odločbo, v kateri je bila ugotovljena protiustavnost, naj bi Ustavno sodišče izničilo vlogo Državnega sveta, z drugo odločbo, v kateri je Ustavno sodišče določilo način za odpravo protiustavnosti, pa vlogo Državnega zbora.

Odbor je obravnaval predlog deklaracije na podlagi smiselne uporabe določb Poslovnika Državnega zbora, ki ureja drugo obravnavo predloga zakona, kot to določa njegov 171. člen. Odbor je opravil razpravo in glasovanje o posameznih delih predloga deklaracije in o vloženi amandmaju Poslanske skupine Pozitivne Slovenije.

V razpravi o obeh delih predloga deklaracije so bila izražena različna mnenja. Na eni strani so predstavniki predlagateljev in posamezne članice in člani odbora podprli

sprejetje predlaganega akta, pri tem pa so opozorili zlasti na potrebo po upoštevanju mnenj vrhunskih ustavnopravnih strokovnjakov. Na drugi strani pa je bilo poudarjeno, da četudi poslanke in poslanci odločb Ustavnega sodišča ne razumejo najboljše, jih morajo spoštovati. Poslanke in poslanci ne smejo arbitrarno odločati, katere odločbe Ustavnega sodišča bodo spoštovali in katerih ne. V razpravi je na konkretno vprašanje v zvezi z namenom predloga deklaracije odgovoril dr. Ivan Kristan, eden izmed ustavnih pravnikov, ki je ... / znak za konec razprave/ Na koncu razprave je predstavnica Zakonodajno-pravne službe še enkrat opozorila, da je v konkretni zadevi občine Ankaran faza spora že mimo in da bi ponovno nespoštovanje odločb Ustavnega sodišča v še edini 2. točki izreka, ki ga je treba realizirati, pomenilo stopnjevanje protiuustavnosti in nov spor, hkrati pa tudi ogrozilo ravnovesje med državnimi organi.

Odbor je v nadaljevanju glasoval o amandmaju Poslanske skupine Pozitivne Slovenije k besedilu predloga deklaracije in ga sprejel. Odbor je ob smiselni uporabi prvega odstavka 128. člena Poslovnika Državnega zbora glasoval o obeh delih predloga deklaracije skupaj in ju sprejel s 6 glasovi "za" in 3 glasovi "proti".

Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo Dopolnjenega predloga deklaracije, v katerega je vključen tudi sprejeti amandma. Dopolnjen predlog deklaracije je sestavni del tega poročila.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Kolegice in kolegi, vsem prisrčen pozdrav!

Naj že kar na začetku povem, da smo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke zgroženi, da je takšen dokument, kot je predlagana deklaracija, dobil zeleno luč na seji matičnega delovnega telesa in tako dobil mesto na seji Državnega zbora. Po naši oceni si tako grobe kršitve ustave, predvsem ustavnega načela pravne države, do katere bo prišlo v primeru dokončnega sprejetja navedene deklaracije, Državni zbor ne more in ne sme privoščiti. Kot je obširno navedeno v mnenju Zakonodajno-pravne službe, Državni zbor z nobenim aktom ne more ne ocenjevati ne presojeti ustreznosti odločitev Ustavnega sodišča, kaj šele pozivati na eklatantno nespoštovanje odločb Ustavnega sodišča. Sploh pa se ne more takšnih vprašanj, ki se nanašajo na konkretno zadevo, v tem primeru občino

Ankaran, reševati s sprejemanjem splošnih pravnih aktov, kot je deklaracija.

Poslanci Slovenske ljudske stranke zato predlagano deklaracijo ocenjujemo kot nedopustno. Pozivanje na neizvrševanje odločbe Ustavnega sodišča glede ustanovitve občine Ankaran je nedopustno in vodi v ponovno neustavnost. Poleg tega Državni zbor v konkretnem primeru tudi ni legitimiran za izvršitev navedene ustavne odločbe, saj je v trenutni fazi za izvršitev odločbe potreben še razpis lokalnih volitev, kar je v izključni pristojnosti in odgovornosti predsednika Državnega zbora, in ta je to dolžan storiti, sicer tvega še eno protiuustavnost.

Naj se vrnem nekoliko nazaj. 9. junij 2011 se bo nedvomno zapisal v zgodovino slovenske pravosodne prakse, vsaj kar se tiče razmerja med zakonodajno in sodno vejo oblasti. Na ta dan je namreč Ustavno sodišče Republike Slovenije odločilo o pobudi ustavnosti Zakona o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper, ki smo ga v Državnem zboru sprejeli konec maja 2010, in hkrati samo ustanovilo občino Ankaran ter tako presekalo gordijski voz, v katerega se je zapletla takratna večina poslancev Državnega zbora. Kmalu po sprejetju navedene ustavne odločbe je bila s strani prvopodpisanega poslanca dr. Luke Jurija v Državni zbor vložena resolucija o uresničevanju navedene odločbe, ki se je od danes obravnavane deklaracije razlikovala zgolj po nazivu. Vsebina obeh aktov je praktično enaka in torej v obeh primerih enako protiuustavna. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo že ob sprejetju navedene odločbe Ustavnega sodišča leta 2011 dejali, da se nam zdi takšna poteza Ustavnega sodišča razumljiva. Ignoranca takratne večine poslancev v postopku ustanavljanja občine Ankaran do izražene volje prebivalcev Ankarana na referendumu in do Ustavnega sodišča, ki je konec leta 2010 Državnemu zboru prvič naložilo, da mora z zakonom ustanoviti občino Ankaran, je namreč preseгла vse razumne meje. Zato je Ustavno sodišče s sprejetjem navedene odločbe moralo ustrezno ukrepati.

Poslanci Slovenske ljudske stranke menimo, da je namen danes obravnavane deklaracije, ki je bila, prisiliti Ustavno sodišče, da je naredilo veliko napako in da je Državni zbor nad odločbami Ustavnega sodišča. A to, kot že omenjeno, vodi v ponovno neustavnost. Ne glede na različna mnenja o pravilnosti posameznih odločitev Ustavnega sodišča, smo v Slovenski ljudski stranki tisti, ki vedno govorimo, da je odločbe Ustavnih sodišč treba spoštovati. Kam v nasprotnem primeru pridemo? Poslanci slovenske ljudske stranke ugotavljamo, da se bo ustanavljanje občine Ankaran zapisalo v prakso postopkov ustanavljanja slovenskih občin kot postopek, v katerem se je na koncu zgodil velik spopad različnih interesov oziroma se je pri glasovanju o tem oblikovala zanimiva interesna koalicija, ki je s prepričljivo večino glasovala proti

ustanovitvi občine Ankaran, kar se je pokazalo tudi na seji matičnega delovnega telesa, ker je bila udeležba porazna.

Po našem mnenju gre v celotnem postopku za zelo žalostno zgodbo Državnega zbora, ki ni nedvomno ni pripomogla k zviševanju njegovega ugleda, ki je že tako ali tako na porazno nizkem nivoju. Po tem, ko so propadli vsi zakonski poskusi ustanavljanja občine Ankaran, smo v Slovenski ljudski stranki pričakovali neko diskusijo o razumevanju razmerja med zakonodajno in sodno vejo oblasti med Državnim zborom in Ustavnim sodiščem, ki bi jasno opredelila posledice medsebojnega neupoštevanja z Ustavo določenih zavez. A s predlagano deklaracijo se legitimira aroganca večina Državnega zbora, ki si očitno lahko dovoli vse, brez da bi upoštevala sistem zavor in ravnotežij, ki pomeni bistvo vsake parlamentarne demokracije. V primeru sprejete deklaracije pa bo prišlo do izrazite neustavnosti, ki si je Državni zbor ne sme privoščiti. Ustavno sodišče ni namenjeno samo sebi, pač pa je to inštitucija, ki varuje ustavnost in zakonitost. Izvrševanje njegovih odločb pa je obveznost tudi in predvsem za poslance Državnega zbora.

Zato v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagane Deklaracije v ustavnih vidikih izvršitve odločbe Ustavnega sodišča o občini Ankaran nikakor ne bomo podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, ki ga bo predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci!

Poslanke in poslanca Poslanke skupine DeSUS smo soprodpisniki Deklaracije o ustavnih vidikih izvršitve odločbe Ustavnega sodišča o občini Ankaran. Za soprodpis te deklaracije smo se odločili predvsem zaradi tega, ker v naši poslanski skupini in tudi v stranki DeSUS nasprotujemo ustanavljanju novih občin, saj menimo, da je nadaljnje drobljenje občin nedopustno in neprimerno, sploh kadar novonastale občine ne bi izpolnjevale vseh zakonsko predpisanih pogojev za ustanovitev občine. Še več, v Poslanski skupini DeSUS menimo, da bi se morale manjše občine združevati, kjer pa bi morala po naši oceni majhne občine z različnimi spodbudami motivirati predvsem država.

Dodaten razlog za soprodpisništvo pa je gospodarsko-infrastrukturne oziroma čisto strateške narave. To je Luka Koper. Luka Koper je strateška naložba Republike Slovenije in meja med koprsko in ankaransko občino bi šla ravno po sredini Luke Koper, kar pa bi po naši oceni pomenilo veliko oviro za nadaljnje poslovanje luke in posledično povzročilo veliko gospodarsko

škodo, ne samo Luki Koper, temveč celotni Republiki Sloveniji. Gre za edino luko v Sloveniji, ki predstavlja okno v svet za našo državo. Močno nas skrbi, da zaradi že sedaj predvidljivih nesoglasij med Kopro in Ankaranom ne bi zmogli zgraditi tretjega pomola, ki je nujen za nadaljnji razvoj in celo za obstoj te luke, saj bo le tako lahko še naprej konkurenčna bližnjim italijanskim in hrvaškim lukam. Tretji pomol bi se po načrtih namreč nahajal na predelu občine Ankaran, ki pa že zdaj nasprotuje gradnji le tega.

Kljub temu, da smo poslanci DeSUS soprodpisniki deklaracije, pa se zavedamo pomena odločitve Ustavnega sodišča. Res je Ustavno sodišče tisti organ, ki bdi nad ustavnostjo tudi naših odločitev, je skrbnik Ustave Republike Slovenije in mi smo vedno sledili odločitvam ustavnih sodnikov, četudi se z njihovimi mnenji nismo vedno strinjali. Tako je tudi tokrat. Poslanska skupina DeSUS spoštuje mnenje Ustavnega sodišča v zvezi z občino Ankaran, ni pa nujno, da se moramo s tem tudi strinjati. Zakaj nasprotujemo splošni drobitvi Slovenije in konkretno ločitvi Kopa in Ankarana smo že povedali. Dejstvo pa je, da četudi potrdimo to deklaracijo, bo moral predsednik Državnega zbora Republike Slovenije v skladu z veljavno zakonodajo, torej tudi oziroma predvsem upošteva ustavno odločbo, lokalne volitve razpisati tudi v občini Ankaran. Temu se izogniti preprosto ne da.

Zakonodaja glede občine Ankaran je jasna. Kako bodo potekali postopki ob lokalnih volitvah tudi. Gre takole za politično prerekanje, na prvi pogled lokalnega pomena, ki pa ima, tega ne smemo pozabiti, izjemne nacionalne in mednarodne razsežnosti.

Ker člani Poslanske skupine DeSUS nikakor ne želimo ravnati neustavno, bomo še dobro premislili, kako ravnati ob glasovanju o sprejetju deklaracije. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti, gospod Roberto Battelli.

ROBERTO BATTELLI (PS NS): Hvala lepa za besedo. Dober večer vsem!

Nekaj mističnega je v tej zgodbi, ne? Nekaj zelo vznemirljivega. Delati napake je človeško, ampak vztrajati pri njih je pa "hudičevo". In kot nas uči sveti Avguštin, je hudič predvsem neumen. Posebnost pri tej zgodbi je to, da nikoli ni bilo povedano, zakaj naj se ustanovi ta občina v Ankaranu. Niti pobudniki, niti vlada takrat, nihče – pogledajte si magnetograme, pogledajte si dokumente –, nikjer ni razloženo, zakaj naj bi tam bila občina. Preprosto je morala nastati.

V odločbi Ustavnega sodišča se omenja obveznost ustanavljanja občin, ko razpisani referendum uspe. To pomeni, da če uspe nek

referendum, ki je bil razpisan, parlament in Državni svet in vsi drugi organi nimajo kaj početi. Se pravi, da se samo ugotovi, da se ustanovi občino in to je to. To je prva zelo čudna zgodba. Druga čudna zgodba je, to tudi navaja Zakonodajno-pravna služba, da se z ustanovitvijo te občine, za katero nihče ne ve, zakaj naj bi se ustanovila, izpolnila tudi stara odločba Ustavnega sodišča iz 7. julija 1994, v kateri Ustavno sodišče med drugim pravi, da "ker je referendum konzultativne narave in ne zavezuje Državnega zbora, da ustanovi občine samo v skladu z referendumskim izidom, je postalo vprašanje ustavnosti obeh izpodbijanih odlokov" in tako naprej, da je šlo za odloke nekih referendumov, ki naj bi se naknadno še izvajali. Torej, Ustavno sodišče v odločbi pove, da je to konzultativne narave, v eni od naslednjih odločb pa, da je to popolnoma zavezujoče za Državni zbor. Se pravi, ta občina je morala nastati brez razlogov in brez spoštovanja zakonodaje. Je morala nastati tam. Nekaj je pač treba povedati, javnosti, vam, spoštovane kolegice in kolegi, je ta neverjetna ležernost manipuliranja z italijansko narodno skupnostjo glede te zadeve. Ustavno sodišče pravi, na primer v tej zadnji odločbi, torej: "Izrecno poudarjena obveznost nove občine Ankaran, da varuje pravice italijanske narodne skupnosti, izkazuje, da namen ustanovitve občine Ankaran ni v nikakršnem ogrožanju etnične sestave in s tem povezanih pravic pripadnikov italijanske narodne skupnosti, živečih v naselju Ankaran. To ugotovitev podkrepljuje dejstvo, da pripadniki italijanske narodne skupnosti, živeči v Ankaranu, ves čas aktivno sodelujejo v postopku ustanavljanja občine Ankaran in so svojo podporo temu projektu izrecno izrazili tudi pred Ustavnim sodiščem." Mi ne vemo nič o tem. Mi ne vemo. Lokalni predstavniki italijanske narodne skupnosti o tem ne vemo nič. Vemo, da so trije ljudje ustanovili neko društvo pred štirimi leti, ki ni nikoli delovalo, ki ni nič naredilo doslej. Predstavniki italijanske narodne skupnosti v lokalni skupnosti Ankaran leta 2009 je bil proti ustanovitvi občine. In tudi sedanjí je seveda proti. Takšne odločitve po zakonu, ki velja v Republiki Sloveniji, lahko sprejemajo samo v soglasju s samoupravno skupnostjo Koper. In nobenega soglasja ni bilo, nihče nas ni nikoli vprašal o ničemer, obtoženi pa smo bili, da ne sodelujemo, in sicer od tistih, ki na noben način, ne samo niso znali razložiti, zakaj naj bi bila občina, ampak se tudi nikoli niso pogovarjali z nami o nameri, ki so jo imeli. Nič. Se pravi, obtožujejo druge tega, kar so sami počeli. Obtožujejo druge. To metodo poznamo iz 1946 in nadalje.

Tako da bom jaz seveda podprl to deklaracijo. Vem, da ne pomeni kaj dosti, ampak bo pomenila, da bomo kot italijanska narodna skupnost podprli nekaj, kar pomeni poskus varovanja pravne države in našega položaja v pravni državi, ker naš pravni položaj je bil v tem

primeru tako nesramno prezrt, da je zadeva več kot omalovažujoča.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo predstavila gospa Janja Klasinc.

JANJA KLASINC (PS PS): Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovani kolegice, kolegi!

Kot smo slišali že iz dosedanjih predstavitev mnenj poslanskih skupin, gre za izredno kompleksno vprašanje. Deklaracija o ustavnih vidikih izvršitve odločbe Ustavnega sodišča občine Ankaran z dne 9. junija leta 2011 je dokument, ki ne zadeva le občine Ankaran ali pa občine Koper, temveč celotno Slovenijo in zlati po mnenju Pozitivne Slovenije vsakega med nami, poslanke in poslance, saj govorijo o spoštovanju ustavnega položaja in zakonodajne funkcije Državnega zbora. Gre za reakcijo na odločbo Ustavnega sodišča, ki jo je sprejelo pred tremi leti in na katero do danes Državni zbor še ni uradno reagiral.

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije, ki je stranka, ki takrat še ni bila v parlamentu, smo se odločili, da bi bilo treba zaščititi ustavni položaj Državnega zbora in pri tem nas je s podpisi podprla še vrsta poslank in poslancev iz nekaterih drugih strank. Ta deklaracija je pomembna zato, ker se z njo vzpostavlja razmerje med različnimi nosilci oblasti.

Kot sem dejala, gre za zelo zahtevno pravno vprašanje, o katerem pa so največji strokovnjaki ustavnega prava – ne govorim o vseh pravniki, ampak o strokovnjakih ustavnega prava – z izjemo enega, povsem poenoteni. Vrsta ustavnih pravnikov, prof. dr. Janez Čebulj, dr. Ivan Kristan, prof. dr. Franc Grad, dr. Miro Cerar in dr. Janez Šmidovnik v svojih strokovnih mnenjih opozarjajo, da se je v primeru ustanovitve občine Ankaran z odlokom Ustavnega sodišča prvič v naši zgodovini zgodilo, da je Ustavno sodišče šlo čez ustavno dovoljene meje delitve oblasti. Ustava namreč določa, da se oblast izvaja po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno oblast ter da mora vsak ustavni organ delovati samo v okviru svojih, z Ustavo določenih pristojnosti in ne sme posegati v pristojnosti drugih organov.

Nekateri ustavni pravniki so še ostrejši in pravijo, da si je Ustavno sodišče protiustavno prisvojilo vlogo zakonodajalca. Občina se po 139. členu Ustave lahko namreč ustanovi samo z zakonom, zakone pa lahko po 86. in 87. členu Ustave sprejema samo Državni zbor in nihče drug. Tudi Ustavno sodišče ne. Med strokovnimi mnenji zasledimo tudi ugotovitev, da k spoštovanju zakonov niso zavezani le Državni zbor, Vlada, predsednik republike in sodišče, ampak tudi Ustavno sodišče, zato Ustava ni nujno tisto, kar reče ali odloči Ustavno sodišče, kar med drugim trdi dr. Miro Cerar.

V Pozitivni Sloveniji smo vedno spoštovali odločitve Ustavnega sodišča, res pa je, da gre

očitno tokrat za napako najvišjega organa sodne oblasti in to nas je privedlo do odločitve o tej deklaraciji. Doajen slovenske pravne stroke s področja lokalne samouprave dr. Janez Šmidovnik se mnenjem svojih kolegov pridružuje in pravi, da je Ustavno sodišče s to odločitvijo obenem močno prizadelo geografsko in gospodarsko integriteto občine Koper in še posebej koprsko pristanišče, ki ga je s tem odlokom razdelilo na dve skoraj enaki polovici med občino Koper in Ankaran. "Če bi taka ureditev obveljala", trdi dr. Šmidovnik, "bi zaradi tega trpelo celotno slovensko gospodarstvo".

V Poslanski skupini PS se nočemo z deklaracijo opredeljevati o sami vsebini te odločitve, ampak poudarjamo zelo preprosto in razumljivo dejstvo. Če želimo poslanke in poslanci braniti zakonodajno funkcijo in ustavno pristojnost Državnega zbora, da lahko le on sprejema odločitve o ustanovitvi občin, bomo to deklaracijo sprejeli, v nasprotnem primeru pa bomo zavestno prepustili zakonodajno funkcijo Ustavnemu sodišču in se s tem odpovedali svoji ustavni vlogi, obenem pa resno posegli v delitev oblasti v naši državi.

Deklaracijo, katere predlagatelji smo, bomo seveda podrli.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavila mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanke in poslanci!

Naj poudarim, da to, o čemer razpravljamo, niso pogoji in možnosti za ustanavljanje občin, ampak je opredeljevanje poslanskih skupin oziroma poslank in poslancev do akta, ki nosi naslov Deklaracija o ustavnih vidikih izvršitve odločbe Ustavnega sodišča o občini Ankaran.

Najpogosteje citiran stavek v zvezi z odločbami Ustavnega sodišča je, da se je z njimi dopustno ne strinjati, jih je pa treba spoštovati. In ob tem se mi zastavlja vprašanje, kako je mogoče trditi, da spoštujemo odločbo Ustavnega sodišča, ob tem pa zapisati, naj Državni zbor ne izvrši odločbe Ustavnega sodišča. To je namreč v zadnjem odstavku napisano, da podpisani ugotavljajo, da Državni zbor ne more izvršiti odločbe Ustavnega sodišča. Socialni demokrati smo vedno zagovarjali, da je treba odločbe Ustavnega sodišča izvrševati. In smo pogosto tudi opozarjali na zastrašujoče ali zaskrbljujoče število neizvršenih odločb Ustavnega sodišča. Tako je to prvo vprašanje, na katerega v zvezi s tem opozarjamo.

Drugo vprašanje, ki je bilo tudi pogosto omenjeno, pa je vprašanje razmerij med posameznimi vejami oblasti. In tu zastavljam retorično vprašanje: Ali bo verodostojnost Državnega zbora kaj večja, če bo s sprejetim

dokumentom posegel in presegel odločbo Ustavnega sodišča? Pri tem se sklicujem na mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki pravi: "Državni zbor ne more z nobenim aktom vsebinsko in na deklarativni ravni ocenjevati in presojati ustreznosti odločitev Ustavnega sodišča in tudi ne pozivati na neizvršitev odločb Ustavnega sodišča." Tu je torej jasen poseg v tisto, kar nam je z odločbo Ustavnega sodišča še preostalo, to pa je razpis volitev v občini Ankaran. Ne glede na to, kdo je predsednik Državnega zbora, ima to lahko tudi posledice za volilna opravila oziroma za razpis volitev v dveh občinah, Kopru in Ankaranu. In to je pomembno dejstvo, na katero ne bi smeli pozabiti, ko tehtamo, ali deklaracijo podpreti ali deklaracije ne podpreti.

In tretje dejstvo. Tu, če tako rečem, ljudsko popularno pljuvamo v lastno skledo, zato ker bomo ravnali proti 110. členu Poslovnika Državnega zbora, ki mu tudi popularno rečemo mala ustava Državnega zbora. Znova se sklicujem na mnenje Zakonodajno-pravne službe in berem iz njega: "Deklaracija je po določbi 110. člena Poslovnika Državnega zbora akt, s katerim Državni zbor izraža splošna stališča do vprašanj notranje in zunanje politike ter do posameznih vprašanj, ki imajo pomen za vso državo. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je deklaracija akt, ki pravno ni zavezujoč, zato ne more predstavljati neposredne pravne podlage za ravnanje državnih organov." Torej, kaj potem s sprejetjem deklaracije predlagatelji sploh nameravajo doseči, če ni pravno zavezujoča in na podlagi deklaracije ni mogoče ničesar sprejeti? To je malo hujše kot tista zgodba o pol praznem ali pol polnem kozarcu, zaradi tega, ker se mi zdi, da posegamo v nekaj, kar je pravno zelo zahtevno. In jaz ne oporekam strokovnim stališčem ustavnih pravnikov, je bilo že povedano, da se večinoma strinjajo z izjemo enega samega, da je tu Ustavno sodišče stopilo korak predaleč. Ampak dejstvo je, da je odločba pred nami in da je izvršljiva. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Zavezništva Alenke Bratušek bo predstavil gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanke in poslanci!

Kljub temu, da lokalna samouprava v Republiki Sloveniji praktično deluje od leta 1995 dalje, reforma lokalne samouprave, ki se nanaša na teritorialni obseg, še ni končana, saj 212 občin še ni konstituirana. Iz 62 komun v Socialistični Republiki Sloveniji je v novi državi nastalo skupaj 212 občin. Na zadnje sta bili dve občini ustanovljeni leta 2011. Več kot polovica občin ima manj kot 5 tisoč prebivalcev, čeprav je bilo to število kriterijev za ustanavljanje novih občin od začetka, vse pa tudi nimajo osnovne šole, zdravstvenega doma ali zdravstvene postaje,

banke, pošte in tako dalje. Zato v Poslanski skupini Zavezništva Alenke Bratušek opozarjamo, da smo v Sloveniji, za razliko od številnih držav v zahodni Evropi – mimogrede, na te se večkrat radi sklicujemo –, ki so šle v zadnjih desetletjih v zmanjševanje števila občin, na lokalni ravni državo razdrobili. Mreža občin več kot očitno ne ustreza eni od temeljnih zahtev, da so po vrsti in nalogah čim bolj primerljive tudi po svoji sposobnosti opravljanja nalog. Večina jih je odvisna od državnega proračuna, namesto od svojih lastnih finančnih virov. Premajhne pa niso sposobne prevzeti bolj kompleksnih nalog, saj te poleg zahtevane strokovnosti tudi takoj presežejo meje posamezne občine. S tem ne želimo reči, da je pri razvoju lokalne samouprave v Sloveniji šlo vse narobe. V občinah se je marsikje veliko naredilo. Opozoriti pa želimo, da nekatere občine napredujejo, so sposobne pridobivati investicijska sredstva, druge pa nazadujejo in so povsem odvisne od države.

Tudi občina Ankaran sodi med občine, ki ne izpolnjujejo omenjenih kriterijev. Kljub temu pa se mora občina Ankaran letos konstituirati. Ustavno sodišče je leta 2011 namreč v odločbi določilo konstitutivne elemente občine, in sicer ime in območje občine, njen sedež in število članov prvega občinskega sveta ter določilo, da se prve volitve v občino izvedejo v okviru rednih lokalnih volitev leta 2014.

Skupina 21 poslancev s prvopodpisanim Jožefom Kavtičnikom je malo pred razpustom Državnega zbora, 30. 5. 2014, v parlamentarno proceduro vložila Predlog deklaracije o ustavnih vidikih izvršitve odločbe Ustavnega sodišča glede ustanovitve občine Ankaran. V njej ugotavlja, da Državni zbor ne more izvršiti odločbe Ustavnega sodišča, ker je po njihovem mnenju Ustavno sodišče poseglo v ustavno določeno zakonodajno pristojnost Državnega zbora. Iz obrazložitve izhaja, da ima samo Državni zbor pravico in dolžnost sprejemati zakone in zato je samo Državni zbor pooblaščen z zakonom ustanoviti občino in zaradi tega Državni zbor ne more izvršiti odločbe Ustavnega sodišča. Posledično se volitve lahko razpišejo samo v občinah, ki jih opredeljuje zadnji aktualni zakon pred odločbo Ustavnega sodišča. Predlog deklaracije sicer temelji na strokovnem mnenju Evropskega centra za reševanje sporov, ki ga je naročila Mestna občina Koper. Argumentacija oziroma obrazložitev deklaracije ocenjujemo kot pravno zelo dobro utemeljeno in tehtno, ni pa se mogoče strinjati z navedbami, da je deklaracija zavezujoča in da volitve v občini Ankaran ne morejo biti razpisane, saj jih hierarhija pravnih aktov jasna in nedvoumna.

V zvezi s tem bi želeli opozoriti tudi na pristojnosti oziroma dolžnosti predsednika Državnega zbora glede razpisa rednih lokalnih volitev, zaradi katerih dvomimo, da bi se ta lahko zgolj na podlagi deklaracije odločil, da volitev ne bo razpisal. Predsednik je pravzaprav že potrdil, da bo v Ankaranu razpisal volitve tudi v primeru,

če bo Državni zbor sprejel Deklaracijo o izvršitvi odločbe Ustavnega sodišča glede ustanovitve občine Ankaran. Kot je ocenil, takšna deklaracija ne bi bila pravno zavezujoča in ne more preseči odločbe Ustavnega sodišča.

Sicer pa tudi pri izvedbi volitev zapletov ne pričakujemo. Zakon o lokalni samoupravi v drugem odstavku 15.b člena določa, da občinsko volilno komisijo nove občine imenuje občinski svet oziroma občinski sveti občin, na območju katerih je bila nova občina ustanovljena. Za novoustanovljeno občino Ankaran to pomeni, da občinsko volilno komisijo občine Ankaran ob rednih lokalnih volitvah v letu 2014 imenuje Občinski svet Mestne občine Koper.

Poleg tega menimo, da bi moralo priti do razprave o tej problematiki veliko veliko prej, morda še v prejšnji sestavi Državnega zbora, kot pa v trenutku predčasnih volitev kot tudi skorajšnjega razpisa rednih lokalnih volitev. Ustavnega pat položaja namreč ta deklaracija ne bo razrešila.

Zato Poslanska skupina Zavezništva Alenke Bratušek deklaracije večinsko ne bo podprla ... / znak za konec razprave/

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa. Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Amandmaji k dopolnjenemu predlogu deklaracije niso bili vloženi. Glasovanje o predlogu deklaracije bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v petek, 20. junija 2014, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 6 poslank in poslancev s prvo podpisano dr. Andrejo Črnak Meglič. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona zato dajem besedo predstavnici predlagateljev predloga zakona dr. Andreji Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):

Spoštovana gospa podpredsednica, kolegice in kolegi, hvala za besedo!

V letu 2011 smo v Državnem zboru sprejeli Zakon o socialnem podjetništvu, ki smo ga pripravili poslanci in je zapolnil praznino na področju zakonodajnega uokvirjenja delovanja in organiziranja tretjega sektorja. Zakon o socialnem podjetništvu je postavil temelje za razvoj socialnega podjetništva, vendar pa je za večjo vlogo, za večje število socialnih podjetij ter posledično povečanje števila delovnih mest v teh podjetjih in tudi večanje ustvarjenega bruto domačega proizvoda, izhajajočega iz njihove

dejavnosti, treba razvijati podporno okolje. Razvoj le-tega je začrtala leta 2013 sprejeta Strategija razvoja socialnega podjetništva za obdobje 2013–2016 in iz nje izhajajoči Program ukrepov za izvajanje strategije. Že v času razprave o sprejemanju Zakona o socialnem podjetništvu smo opozorili, da je treba spremeniti tudi vrsto odročnih zakonov. Tako imamo pred seboj primer Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki določa ravnanje s premičnim in nepremičnim premoženjem države in samoupravne lokalne skupnosti in seveda lahko bistveno vpliva na izboljšanje pogojev delovanja socialnih podjetij.

Predlog sprememb tega zakona smo poslanci pripravili že v jeseni 2013, a smo v dogovoru s pristojnim ministrstvom počakali na njihov predlog celovitejših sprememb Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki je predvideval še druge rešitve in vanj umestili člene, ki omogočajo brezplačno oddajo prostorov države in lokalne skupnosti socialnim podjetjem. Žal so ministrstvo prehitelo predčasne volitve. Zato smo se odločili, tudi na pobudo lokalnih skupnosti, da za vsebino, ki smo jo prvotno želeli vključiti v ta zakon, predlog sprememb in dopolnitev zakona, vložimo ponovno poslanci sami še v sklicu tega parlamenta.

Osnovi cilj predlaganega zakona je omogočiti brezplačen dostop do nepremičnega premoženja države ali samoupravne lokalne skupnosti vsem subjektom s statusom socialnega podjetja za obdobje, ki ni daljše od treh let. Po izteku tega obdobja pa naj bi socialna podjetja dobila možnost, da isto nepremično premoženje vzame v najem s sklenitvijo neposredne pogodbe. Zakon predvideva, da mora socialno podjetje v času brezplačne uporabe prostorov ves čas delovati po načelih socialnega podjetništva. V primeru kršitve tega pogoja zakon predvideva sankcije vrnitve neopravičeno prejetih koristi v višini najemnin. Socialna podjetja v svojem delovanju zasledujejo cilj družbene koristnosti, zapolnjujejo vrzeli v zagotavljanju socialnih storitev in prispevajo k povečevanju možnosti zaposlovanja tudi težje zaposljivih kategorij prebivalstva, kar je še posebej pomembno za uresničevanje interesov lokalnih skupnosti.

Zaradi poslovnih določil smo z obravnavo zakona morali počakati 30 dni, kar je sprejetje zakona zavleklo. Na odboru smo sprejeli amandmaje, ki smo jih popravili na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe, kjer so bili večinoma nomotehnični popravki, sprejeli pa smo tudi nekaj vsebinskih dopolnil, ki sedaj omogočajo, da je zakon jasnejši, bolj operativen in sistemski, in naj poudarim, da me še posebej veseli, da so bili na odboru vsi člani skupaj podprti s soglasno podporo.

Kolegice in kolege ponovno prosim za podporo, saj nas k sprejetju zakona pozivajo predvsem lokalne skupnosti, ki želijo, da zakon čim prej

stopi v veljavo in jim omogoči legalno podlago za spodbujanje socialnega podjetništva v njihovem okolju z možnostjo brezplačne oddaje prostorov v njihovi lasti in s tem kreiranje novih delovnih mest in blaženje socialne situacije v njihovem okolju. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Stališče bo predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Spoštovana podpredsednica, spoštovani poslance in poslanice!

Socialno podjetništvo je oblika podjetništva, ki krepi družbeno solidarnost in kohezijo, spodbuja sodelovanje ljudi in prostovoljsko delo, krepi inovativno sposobnost družbe za reševanje socialnih, gospodarskih, okoljskih in drugih problemov, zagotavlja dodatno ponudbo proizvodov in storitev, ki so v javnem interesu, razvija nove možnosti zaposlovanja, zagotavlja dodatna delovna mesta ter socialno integracijo in poklicno reintegracijo najbolj revnih skupin ljudi na trgu dela. To so cilji socialnega podjetništva, kateremu smo s sprejetjem zakona v letu 2011 odprli vrata in tako omogočili tudi pravno podlago za pospešen razvoj socialne ekonomije v državi Sloveniji. Hkrati je bilo že v času razprav ob sprejemanju zakona opozorjeno, da bo treba z uveljavljanjem krovnega zakona spremeniti tudi vrsto področnih zakonov, ki so tako ali drugače povezani s socialnim podjetništvom in lahko omogočijo oziroma olajšajo ustanavljanje in razvoj socialnih podjetij. Eden od teh zakonov je tudi Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki med drugim ureja možnost brezplačne uporabe nepremičnega premoženja države in lokalnih skupnosti.

V poslanski skupini DeSUS ugotavljamo, da je danes marsikatera ideja podjetništva in povezovanja različnih akterjev zatrta že v kali zaradi takšnih ovir, kot je prostorsko vprašanje, saj je cena nakupa ali najema marsikdaj ključna za odločitev o vzpostavitvi neke dejavnosti. Zato je zelo pomembno dejstvo, da bo predlagani zakon to vprašanje pozitivno rešil. Ne nazadnje pa bo zaradi te zakonske spremembe stvarno premoženje države in lokalnih skupnosti – imamo namreč mnogo praznih, neizkoriščenih ter žal tudi propadajočih stavb, prostorov in zemljišč – koristno uporabljeno. Cilj novele zakona je omogočiti dostop do nepremičnega premoženja za potrebe socialnega podjetništva vsem subjektom s statusom socialnega podjetja, ne glede na njihovo statusno obliko.

Ker sprejetje zakona pomeni večje možnosti za pospešeno nastajanje socialnega podjetništva in posledično ustvarjanje novih delovnih mest, za

sicer v običajnem delovnem okolju težko zaposljive skupine ljudi, poslanke in poslanca DeSUS predlog zakona podpiramo. Še posebej ocenjujemo vsebino spremembe zakona kot dobrodošlo tudi zaradi pozitivnega doprinosa k temu, da se bo lahko na lokalnem nivoju uresničila marsikatera iniciativa, ideja ali projekt dejavnosti in medsebojnega širšega sodelovanja več udeležencev. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo predstavila gospa Saša Kos.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani kolegi in kolegice!

Danes je pred nami novela Zakona o stvarnem premoženju države lokalnih skupnosti, ki so jo v parlamentarno proceduro vložile poslanke in poslanci, med njimi tudi poslanki Pozitivne Slovenije gospa Žgajner in gospa Komel. V prvi vrsti gre za vzpostavljanje podpornega in spodbudnega okolja za razraščanje in vzpostavitve socialno podjetniških pobud, ki je v kriznih časih toliko bolj pomembna. Ta vključuje tako aktivno participacijo lokalne skupnosti kot osebe, ki lahko s svojimi idejami prodrejo v svet podjetništva.

Zakon o socialnem podjetništvu je bil sprejet leta 2011. Ta je zapolnil praznino na področju delovanja tretjega sektorja. Znano je dejstvo, da v svetu socialno oziroma družbeno odgovorna podjetja zapolnjujejo vrzeli v izvajanju in produkciji socialnih storitev, so družbeno koristna ter širijo in dopolnjujejo mrežo obstoječih javnih storitev. Njihovo delovanje torej ni namenjeno pridobivanju dobička in tako imenovani kapitalski krepitvi, ampak gre za vpetost predvsem v lokalna okolja. Tudi zato so ta podjetja toliko bolj pomembna za skladni regionalni razvoj. Ob tem Evropska unija sama ugotavlja, da je socialna ekonomija lahko tista, ki zmanjšuje neželene učinke trga dela in odpira nove priložnosti za ponovno aktiviranje ljudi in njihovih kreativnih podjetniških iniciativ za reševanje brezposelnosti.

Sprejetju Zakona o socialnem podjetništvu žal niso sledile spremembe ostale zakonodaje. In to je glavni razlog za današnjo spremembo zakona. Obstoječi 29. in 30. člen Zakona o stvarnem premoženju države in lokalnih skupnosti določata, da se stvarno premoženje lahko odda v najem na podlagi metode neposredne pogodbe, če je izpolnjen eden od naštetih pogojev. V sedmi alineji pa določa, da se lahko odda v najem nevladnim organizacijam, ki delujejo v javnem interesu za izvajanje dejavnosti, za katero so ustanovljena oziroma – to torej določa 30. člen –, da se lahko nepremično premoženje, ki ga začasno ne potrebuje noben uporabnik odda v brezplačno uporabo z neposredno pogodbo osebam javnega prava za opravljanje javnih nalog ali

nevladnim organizacijam, ki delujejo v javnem interesu in ostalim. V praksi se je izkazalo, da sta določbi nejasni.

S spremembami zakona skušamo omogočiti sklenitev najemne pogodbe z metodo neposredne pogodbe, kadar gre za oddajo v najem socialnim podjetjem, registriranim in delujočim v skladu z zakonom, ki ureja socialno podjetništvo. Prav tako želimo omogočiti brezplačno uporabo nepremičninskega premoženja države ali samoupravne lokalne skupnosti, pri čemer predlog v obeh primerih določa tudi obseg premoženja, ki ga je mogoče uporabljati pod ugodnejšimi pogoji. V obeh primerih gre za tisto premoženje, ki je nujno potrebno za opravljanje dejavnosti, za katero je ustanovljeno konkretno socialno podjetje. Da je rešitev prava, dokazuje tudi stališče lokalnih skupnosti. Skupnost občin Slovenije apelira, da zakon sprejmemo v najkrajšem možnem času. Skupnost se namreč s področjem tretjega sektorja ukvarja že vrsto let. Glavni namen pa je večanje števila zaposlenih, večje vključevanje ranljivih skupin na trg dela, širjenje kakovostnih storitev na lokalni ravni. Zato poudarjajo, da je za pomoč treba občinam zagotoviti posamezna orodja, s katerimi bodo lahko pomagale novonastalim podjetniškim idejam. Tudi Združenje mestnih občin Slovenije predlog zakona podpira, saj sledi ustavnemu konceptu lokalne samouprave in načelom Evropske listine o lokalni samoupravi. Ta pri pooblastilih lokalnih skupnosti predvideva njihovo ustrezno svobodo odločanja pri prilagajanju izvajanja krajevnim razmeram.

Zato, kolegice, kolegi, pričakujem, da bomo danes predlog zakona v obstoječi obliki podprli in s tem podjetniškim iniciativam omogočili dodaten potencialni prostor za njihov razvoj.

V Pozitivni Sloveniji predlog zakona podpiramo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil gospod Mirko Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani!

Pred nami je zakon, ki ga je v zakonodajni postopek vložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisano dr. Andrejo Črnak Meglič. Gre za predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti po skrajšanem postopku, saj gre za manj zahtevne, a vseeno zelo pomembne spremembe in dopolnitve zakona, ki bodo omogočile lažji in hitrejši zagon delovanja in nadaljnji razvoj nepridobitnih pravnih oseb zasebnega prava, ki jim je s posebnimi zakoni zaradi delovanja v javnem interesu, splošno koristnega, humanitarnega in dobrodelnega delovanja priznan poseben status ter razvoj socialnega podjetništva, s čimer lahko prispevamo k zniževanju stopnje brezposelnih, ranljivih skupin

in skladnejšemu regionalnemu razvoju in na ta način pozitivno vplivamo tudi socialno področje. Osnovni cilj predlaganega zakona je dostop do nepremičnega premoženja države ali samoupravne lokalne skupnosti za potrebe socialnega podjetništva, vsem subjektom s statusom socialnega podjetja, ki deluje po načelih socialnega podjetništva ne glede na njihovo statusno obliko. Sprejetje tega zakona je izjemno pomemben za nadaljnji razvoj socialnega podjetništva in ustvarjanja novih delovnih mest, kar so v svojem mnenju izpostavili tudi v Skupnosti občin Slovenije. Menijo, da je pomembna sprememba zakona nujno potrebna, če želimo ustvarjati nova delovna mesta, še posebej za mlade, ki svojo priložnost iščejo v generiranju številnih kreativnih podjetniških idej in pobud, ki pa za začetni razvoj potrebujejo dodatne spodbude. Obstoječa zakonodaja občinam manjša možnosti za podporo začetnemu razvoju teh pobud, zato menijo, da so predlagane spremembe nujno potrebne, saj bi omogočile prav to. Pri tem naj še dodam, da številne občine že dalj časa novelo zakona težko pričakujejo in povzemam apel vodstvu Državnega zbora, da ga sprejme v čim krajšem možnem času. Enako intenco je možno zaznati tudi v mnenju, ki ga je posredovalo Združenje mestnih občin Slovenije. Socialni demokrati v svojem volilnem programu izpostavljamo tri točke, to so delovna mesta, delovna mesta in spet delovna mesta, zato bomo predlog zakona podprli, v upanju, da se namen in cilji zakona zagotavljanja pogojev za ustvarjanje novih delovnih mest v celoti tudi dosežejo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Zaveznitstva Alenke Bratušek bo predstavil gospod Jerko Čehovin, ki ga trenutno ni v dvorani. Prehajamo na naslednje stališče. Stališče Poslanske skupine Državljske liste bo predstavil gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa.

V Državljski listi bomo novelo zakona podprli. Menimo namreč, da je treba dati priložnost, dodatne podjetniške pobude, tako socialnim podjetjem kot zadrugam, drugim oblikam civilnim družbam in tako dalje. Le na tak način bomo ustvarili nova delovna mesta, znižali stopnjo brezposelnosti, povečali bruto družbeni proizvod in na ta način tudi napolnili državni proračun z davki in prispevki. In za ta cilj se spleča potruditi in temu cilju sledi tudi ta novela. Vendar, če teh ciljev ne bomo dosegli s temi izjemami, ki jih tukaj uvajamo, potem se moramo vprašati zakaj je temu tako. Vedno zadeva ne funkcioniira v fazi izvedbe. In mislim, da se bo tukaj prepoznalo veliko številno subjektov, ki bodo funkcionirali, želim pa, da tudi ustanovitelji in poslovodstvo prevzamejo odgovornost, če ta zadeva ne bo funkcionirala. Torej priložnost za vse, priložnost

tem podjetjem, priložnost, da se dosežejo ti cilji, vendar če to ne bo doseženo, potem zahtevamo, da se odgovornost do vseh tudi izvaja.

Kot rečeno, dajmo priložnost in to priložnost bomo v Državljski listi tudi dali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Še enkrat lep pozdrav vsem prisotnim!

Temeljni namen predloga zakona je omogočiti državi in lokalnim skupnostim, da svoje prostore brezplačno oddajo v najem tudi socialnim podjetjem. Socialna podjetja so tista, ki delujejo na trgu, vendar njihov glavni namen ni pridobivanje dobička, ampak delovanje v javno korist. Po sami definiciji takšno podjetje vključuje v svoje delo znaten del ljudi, ki jih lahko uvrščamo v ranljive skupine. Trenutno veljaven Zakon o socialnem podjetništvu je postavil neke vrste okvir za delovanje socialnih podjetij, vendar je bilo že ob sprejemanju rečeno, da je treba krepiti podporno okolje za razvoj podjetij in zato je nastala tudi strategija za razvoj socialnega podjetništva in program ukrepov. Očitno pa je treba spremeniti tudi določene zakone, da se to podporno okolje ustvari.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke torej ugotavljamo, da se ključne vsebinske spremembe nanašajo na možnost brezplačne oddaje prostorov socialnim podjetjem, in sicer za obdobje treh let. Druga stvar, ki je vsebinska, pa se nanaša na to, da lahko po prenehanju tega obdobja brezplačnega oddajanja dobijo socialno podjetje v najem te iste prostore in za to ni potreben javni razpis, vendar naprej plačujejo normalno najemnino. Predvidene so tudi sankcije za primer, da podjetja ne delujejo v skladu z zakonom, ko je treba neupravičeno prejete bonitete v smislu oprostitve najemnin tudi povrniti.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo se odločili, da podpremo predlog zakona, ker se strinjamo z lokalnimi skupnostmi in združenji, da je treba izrabiti potencial, ki ga imajo lokalne skupnosti v državni v praznih prostorih. Socialna podjetja se namreč srečujejo s stisko, pomanjkanje denarja in ustreznih prostorov, v katerih bi lahko pričeli uresničevati svoje projekte in ustvarjati nova delovna mesta. Slovenija žal ne izkorišča dovolj potencialov za ustvarjanje novih delovnih mest na področju socialnega podjetništva, ki omogoča tudi reševanje problematike delovnih mest za ranljive skupine prebivalstva in reševanje problematike pomanjkanja delovnih mest v manj razvitih delih naše države. V upanju, da predlog prinese spremembo tudi na tem področju, bomo predlog

zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti podpri.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. O predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločili v petek, 20. junija 2014, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **A1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SISTEMU PLAČ V JAVNEM SEKTORJU PO NUJNEM POSTOPKU.**

V zvezi s to točko sta bila v zakonodajni postopek vložena dva predloga zakonov, in sicer Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS, prva obravnavo, EPA 1997/6, katerega predlagatelj je mag. Ivan Vogrin ter Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS-T, nujni postopek, EPA 2049/6, katerega predlagateljica je Vlada.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je v razpravi o navedenih predlogih zakonov odločil, da jo bo obravnaval v skladu s tretjim odstavkom 117. člena Poslovnika Državnega zbora. Hkrati je tudi sklenil, da bo nadaljnji postopek v skladu s 127. členom Poslovnika Državnega zbora vodil na podlagi predloga zakona, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada po nujnem postopku.

V skladu s četrtem odstavkom 117. člena Poslovnika Državnega zbora dajem besedo predlagateljem predlogov zakonov za dopolnilno obrazložitev. Najprej dajem besedo predstavniku Vlade gospodu Boštjanu Šeficu, državnemu sekretarju na Ministrstvu za notranje zadeve.

BOŠTJAN ŠEFIC: Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovani poslanke in poslanci!

Najprej bi rad poudaril, da je bil predlog zakona, ki je danes pred vami, pripravljen v soglasju s sindikati, kar smatramo za posebno dober rezultat. Zaradi tega tudi sama vsebina pri rešitvah v celoti sledi obema stranema, tako vladni kot sindikalni.

Zakaj ta zakon? Praksa je namreč pokazala, da nekatera vprašanja, ki zadevajo vrnitev preveč izplačanih zneskov plač, kar se tiče inšpekcijskega nadzora in zgornje omejitve višine dodatkov, v zakonu niso urejena dovolj natančno, mogoče sploh niso urejena ali pa so urejena na neustrezen način. Navedene pomanjkljivosti so bile izpostavljene tudi s strani

reprezentativnih sindikatov na pogajalski komisiji. S tem zakonom zasledujemo tri ključne cilje. Prvič, določiti jasno pravno podlago in postopek vrnitve preveč izplačanih zneskov plač. Drugič, ukinitve zgornje omejitve višine dodatkov iz naslova manj ugodnih delovnih pogojev in nevarnosti ter posebnih obremenitev, ki po trenutni ureditvi ne smejo presežati 20 % osnovne plače. In tretjič, ureditev pravnega varstva zoper zapisnike o inšpekcijskem nadzoru in nedvoumna določitev ukrepov, ki so jih pristojni odrediti inšpektorji za plače v javnem sektorju za odpravo nepravilnosti pri določanju plač ter določiti aktivne legitimacije za vložitev ugovora.

Kar se tiče preveč izplačanih plač, so rešitve sledeče. Za vračilo preveč izplačanih zneskov plač se uporabljajo splošna pravila civilnega prava. Druga možnost je, da v primeru dogovora javni uslužbenec oziroma funkcionar povrne le preveč izplačane zneske plač za obdobje 10 mesecev, pri čemer znesek vračila ne sme presežati dvakratnika osnovne plače javnega uslužbenca oziroma funkcionarja za polni delovni čas za mesec pred predložitvijo dogovora. V primeru neskenitve dogovora delodajalec zahteva vračilo celotne razlike med preveč izplačano in zakonito določeno plačo pred pristojnim sodiščem. Javnim uslužbencem, ki imajo v mesecu, v katerem se podaja predlog odpusta dolga osnovno plačo določeno v skladu s tretjim odstavkom 3. člena zakona, ki je enaka ali nižja od minimalne plače, pa se dolg odpusti. Določena je odškodninska odgovornost osebe, pristojne za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, za škodo, ki je bila povzročena z napačno določitvijo in izplačilom plač ter subjekti pristojni sprožiti postopke ugotavljanja odškodninske odgovornosti te osebe. To so ključni poudarki, kar se tiče tega področja.

Pri višini dodatkov, kot sem že omenil, je ukinjena skupna zgornja omejitev višine dodatkov iz naslova manj ugodnih delovnih pogojev in nevarnosti ter posebnih obremenitev. Pri inšpekcijskem nadzoru pa so ključne naslednje rešitve. Prva. Širi se krog subjektov, ki jim je inšpektor dolžan poslati zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu. Drugič, predlog spremembe uvaja ugovor na zapisnik kot obliko pravnega varstva zoper zapisnik ter aktivno legitimacijo za vložitev ugovora. O ugovoru zoper zapisnik odloči minister, pristojen za sistem plač. Postopki inšpekcijskih nadzorov, ki so začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah te novele. Določeno je tudi prehodno obdobje dveh mesecev od uveljavitve te novele, v katerem lahko predstojniki uporabnika proračuna pri ministru, pristojnemu za sistem plač, vložijo ugovor na zapisnike, izdane v postopkih inšpekcijskega nadzora, ki so bili zaključeni pred uveljavitvijo te novele. Skratka, spoštovani poslanke in poslanci toliko na kratko o rešitvah tega zakona. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo dajem še predlagatelju poslanskega zakona mag. Ivanu Vogrinu.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi!

Prav zanimivo bo opazovati obnašanje poslank in poslancev ob dejstvu, da je Ustavno sodišče z odločbo UI 249/10 15. 3. 2012 ugotovilo, da so prvi do deseti odstavek 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju v neskladju z Ustavo Republike Slovenije. Z ugotovitveno odločbo je bil določen dvoletni rok od objave odločbe v Uradnem listu, v katerem bi Državni zbor moral odpraviti neustavnost. Do izteka roka ni prišlo. Dvoletni rok za odpravo neustavnosti Zakona o sistemu plač v javnem sektorju se je iztekel namreč 14. 4. 2014.

Sedaj pa povejte, kako bi se normalen človek počutil. Jaz se redko v svojih razpravah sklicujem na razprave mojih poslanskih kolegic in kolegov, ker se mi pač to ne zdi najbolj produktivno, pa tudi to potem izzove nasprotno reakcijo od zelene, mogoče tudi kdo čuti to kot žalitev. Pa vendarle se bom tokrat malce dotaknil. Gospa Potrata, pa ne mislim sedaj nič slabega, mislim, da je prav povedala. Prej je povedala, da je odločbe Ustavnega sodišča treba spoštovati. V primeru deklaracije o Ankaranu to drži. V tem primeru pa to spet ne drži. Kako naj se sicer razlaga, da ta predlog zakona, ki odpravlja neustavno stanje, pravzaprav na odboru ni dobil podpore. Ne gre za ničesar drugega, kot da si mi moramo prizadevati, predvsem poslanke in poslanci, za pravno državo. Ne ne moremo odločati odvisno od tega, kdo je predlagatelj. Če bi bil predlagatelj tega vlada – pa ne mislim sedaj gospoda tu zadaj postavljati ali kakorkoli omalovaževati –, ampak če bi bila vlada, bi pa najbrž bil zakon sprejet. To je nevzdržno stanje, ki ga mi po mojem vzdržujemo 20 let. Če bi se natančno potrudili in pogledali, kaj zakon zasleduje, bi ugotovili, da v prvi vrsti zasleduje to, da se neustavno stanje, ki je z odločbo ugotovljeno, seveda, odpravi. In drugič, da je najbrž logično, da mora imeti vsak sindikat v procesu pogajanj javnega sektorja z Vlado vendarle neko besedo. Mi pa imamo v tem primeru sindikat vojakov – v Slovenski vojski je zaposlenih, mislim da nekaj čez 7 tisoč ljudi, ki nima pravice se pogajati za svoje pravice, ker jim pač na podlagi zakona, mi imamo takšno zakonodajo, ki to onemogoča. Pa saj to ni prav. Potem pa govorimo o demokratičnosti, o pravičnosti, ne vem kaj mi vse tukaj govorimo, v praksi pa nismo pripravljene narediti koraka, da bi bilo to spoštovano.

Zato jaz skromno pričakujem, v svojem imenu, v imenu tistih, za katere je bil zakon predlagan, da bi bil zakon sprejet. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku gospodu Jerku Čehovinu za predstavitev poročila odbora. Za njim se pripravi pri predstavitvi stališč poslanskih skupin gospa Sonja Ramšak.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Hvala, gospa podpredsednica. Lep pozdrav, državni sekretar s sodelavcem!

Odbor je torej včeraj na svoji 37. nujni seji obravnaval dva predloga zakona, kot je bilo že povedano. Prvi je bil Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru predložil mag. Ivan Vogrin s predlogom za obravnavo po skrajšanem postopku, ki pa ga je kolegij Državnega zbora na 100. seji dne 30. 5. 2014 uvrstil na seznam zakonov, ki se obravnavajo po rednem postopku. Drugi pa Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, nujni postopek, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada, Kolegij predsednika Državnega zbora pa je na svoji 102. seji dne 13. 6. sklenil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku. Zaradi nastale situacije je bilo torej treba opraviti tako imenovani hibrid.

Odbor se je seznanil z različnimi gradivi. Sprejel je najprej naslednji sklep: "Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo bo na isti seji v okviru iste točke dnevnega reda po določbah Poslovnika o nujnem postopku za sprejetje zakona obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, druga obravnava, EPA 1997-VI, ki ga je Državnemu zboru predložil mag. Ivan Vogrin in Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, nujni postopek, EPA 2049-VI, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada."

V nadaljevanju sta dopolnilno obrazložitev podala predstavnik predlagatelj obeh predlogov zakonov. Prednost ima tisti zakon, ki je bil vložen prvi, zato je mag. Vogrin kot predlagatelj zakona v dopolnilni obrazložitvi členov povedal, da predlagani zakon sledi odločbi Ustavnega sodišča, v kateri je ugotovilo, da so prvi do deseti odstavek 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju v neskladju z Ustavo in zakonodajalcu določil dvoletni rok od objave odločbe v Uradnem listu za odpravo neustavnosti. Avtor predloga zakona je predsednik Konfederacije sindikatov Slovenije in predsednik Sindikata vojakov Slovenije Gvido Novak, ki je v nadaljevanju prestavil razloge za pripravo zakona ter cilje in poglobitve rešitve predloga zakona. Sindikat vojakov Slovenije zastopa manj številčno poklicno skupino, zato v postopku socialnega dogovarjanja in pri sklepanju kolektivnih pogodb praktično ne more uveljaviti interesov zaposlenih v Slovenski vojski.

Dr. Gregor Virant, minister za notranje zadeve, ki opravlja tekoče posle, je v predstavitvi mnenja Vlade o zakonu predlagatelja mag. Ivana Vogrina poudaril, da Vlada zakona ne podpira, in sicer ne zaradi vsebinskih oziroma strokovnih pomislekov, temveč zaradi odmika od dosedanje prakse usklajevanja sprememb in dopolnitev zakona z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja. Poudaril je, da je ureditev kvoruma vsebinsko zelo občutljiva in zahtevna materija, prizadevanja Vlade za ustrezno zakonsko rešitev, ki bi bila skladna z odločbo Ustavnega sodišča in hkrati sklenjena z obema pogajalskima skupinama sindikati javnega sektorja, torej tako s pogajalsko skupino sindikatov, ki ga vodi Drago Ščernjavič, kot s pogajalsko skupino Konfederacije sindikatov javnega sektorja, ki jo vodi Branimir Štrukelj, pa že dlje časa potekajo, vendar do usklajene rešitve ni prišlo.

Dr. Gregor Virant je v nadaljevanju kot predstavnik predlagatelja pri dopolnilni obrazložitvi členov povedal, da so bile rešitve predloga zakona potrebne dolgotrajnih usklajevanj z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja, katerega rezultat so kompromisne rešitve, ki zadevajo način izplačila razlike v plači. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Mira Palhartinger je v predstavitvi mnenja predlagatelja zakona mag. Ivana Vogrina opozorila, da je treba določbo prvega odstavka 1. člena predloga zakona, katerega namen je ustavnoskladna ureditev kvoruma, ki je na sindikalni strani določen za veljavno sklenitev kolektivne pogodbe za javni sektor oziroma sprememb in dopolnitev, ponovno preveriti. Vsebina prvega odstavka se namreč osredotoča zgolj na zastopanost sindikatov dejavnosti in poklicev znotraj javnega sektorja pri sklepanju kolektivne pogodbe, medtem ko se do vprašanja razmerij podpore glede na število članov reprezentativnih sindikatov ne opredeljuje.

V predstavitvi mnenja o drugem zakonu je predstavnica Zakonodajno-pravne službe uvodoma opozorila na nekatere načelne pomisleke v zvezi s predlagano ureditvijo omejitve vračila zneska preveč izplačane plače in predlaganim institutom odpusta dolga z vidika ustavnega načela enakosti. Navedene rešitve namreč uvajajo različno obravnavo, neenako razmerje do tistih zaposlenih, ki jim je bila plača določena in izplačana zakonito, kot tudi znotraj kroga javnih uslužbencev in funkcionarjev, katerih plače so bile izplačane v nasprotju z zakonom in so zato zavezani k vračilu preveč izplačanih sredstev.

Potem je v nadaljevanju odbor sprejel naslednja dva sklepa: "Dopolnjen predlog zakona se pripravi na podlagi Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona, na podlagi katerega bo opravljen dopolnjen Predlog zakona, se ne vključi nobenega izmed členov iz Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah

Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru predložil magister Ivan Vogrin." Glede na predhodno sprejete sklepe, je odbor opravil drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in sicer v predloženem besedilu. Potem se je seznanil tudi s pisnim mnenjem Komisije Državnega sveta za državno ureditev. Potem je mnenje spet podal predsednik Sindikatov vojakov Slovenije Gvido Novak, ki je člane odbora v dopisu z dne 17. 6. opozoril, da Vlada Sindikatu vojakov Slovenije kot reprezentativnemu sindikatu v vojaških poklicih in dejavnosti obrambe ni omogočila sodelovanja v postopku usklajevanja predloga zakona, ki ga je vodila z reprezentativnimi sindikati.

V razpravi so članice in člani odbora pozdravili dosežen dogovor med Vlado in sindikati, glede predlagane vsebine zakona pa podali tudi nekaj opozoril. Ta se je navezovala predvsem na opozorilo Zakonodajno-pravne službe v zvezi s primeri, ko vračanje sredstev že poteka ali je bilo že izvedeno. Članica odbora iz vrst SDS je povedala, da njihova poslanska skupina predlogu zakona ne bo nasprotovala, vendar pa je izrazila mnenje, da predlagane rešitve niso pravi način reševanja problematike preveč izplačanih plač. Krivda za previsoko izplačane plače ni na strani javnih uslužbencev, saj nimajo na voljo mehanizmov, po katerih bi lahko preverili ustreznost izračuna plač, ki jo prejemajo. Zato bi breme v primeru izplačanih previsokih plač zaposlenim moral prevzeti delodajalec. Temu stališču se je pridružil tudi član odbora iz vrst Nove Slovenije. Odbor je na predlog poslanske skupine Državljske liste na podlagi osmega odstavka ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Gospod Čehovin, nekoliko ste že čas prešli, če lahko zaključno misel.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Saj zaključujem. Odbor je sprejel samo amandmaje k 1., 4., 5. 6. členu in potem glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih tudi sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena poslovnika pripravljeno besedilo Dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila.

In še drugi sklep: "Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS, druga obravnava EPA 1997/IV, ki ga je Državnemu zboru predložil magister Ivan Vogrin, ni primeren za nadaljnjo obravnavo."

Torej, malo sem bil daljši zato, ker gre za v bistvu obravnavo dveh zakonov.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa, se strinjam z vami.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, stališče bo predstavila gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Državni sekretar s sodelavcem, poslanke in poslanci!

Pred Slovensko demokratsko stranko je težka odločitev ali podpreti zakon ali ne, mu nasprotovati ali se do njega ne opredeljevati. S predlagano novelo zakona se namreč odgovornost za preveč izplačane plače javnih uslužbencev nekako prenaša ravno na njih, ki so bili v dobri veri, da so jim bile plače pravilno obračunane oziroma dane v podpis pogodbe o zaposlitvi oziroma o prevedbi v plačne razrede z novelo Zakona o sistemu plač, vendar pa je inšpekcijski nadzor ugotovil, da so nekateri delodajalci – predvsem v zdravstvu in tudi v slovenski vojski in še marsikje – dejansko javnim uslužbencem zaračunali preveč plač oziroma so jih na nepravilen način prevedli v plačne razrede. Zaradi tega je prišlo do pogajanj med vladno skupino in med predstavniki sindikatov javnih uslužbencev. Kot je bilo iz medijev razbrano, so bili sindikalni pogajalci nekako postavljeni v kot in jim je bilo nekako naročeno: Vzemite ali pustite. Po mnenju Slovenske demokratske stranke odgovornost za to, da so dobili preveč izplačane plače, ne leži na tistih javnih uslužbencih, ki so dobili te zneske – treba je namreč vedeti, da gre tudi za zneske, ki bi jih morali vračati za pet let nazaj, ne glede na to, da gre v bistvu za proračunska sredstva –, ampak da gre tukaj za odgovornost delodajalcev. V Slovenski demokratski stranki opozarjamo na to, da bi moral v primerih, ko odgovornost ni na javnih uslužbencih, v bistvu breme tega stroška nositi delodajalec, v tem primeru država oziroma javni zavodi oziroma javni sektor oziroma tisti, ki so na nepravilen in praktično nezakonit način zaposlenim obračunali plače.

Zato se bomo v Slovenski demokratski stranki o tem, kako bomo glasovali, odločili tik pred glasovanjem. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Pozitivne Slovenije, stališče bo predstavila gospa Janja Klasinc.

JANJA KLASINC (PS PS): Dober večer vsem v dvorani!

Dovolite, da se najprej vrnem nekoliko v preteklost. 1. avgusta leta 2008 je v javnem sektorju začel veljati nov plačni sistem, zaradi česar so delodajalci zaposlenim ponudili tudi nove pogodbe o zaposlitvi s popravljenimi višinami plač. Večina javnih uslužbencev aneksov, ki so jih pripravili delodajalci, niti ni razumelo. Prav tako niso razumeli prevedbe v nov plačni sistem, pri čemer je bil za prevedbo ter ugotavljanje zakonitosti in izplačila plač

zadolžen delodajalec. Neveljavnost pogodbenih določil, ki se nanašajo na določitev plače zaposlenega v javnem sektorju, tako povzročijo prav delodajalci z nezadostno skrbnostjo glede upoštevanja prisilnih norm, ki se jih ne da spreminjati. Kljub temu, da je v javnem sektorju tako izključno delodajalec zadolžen za zagotavljanje zakonitosti določitve in izplačila plače, pa je zakonodajalec vpeljal koncept neveljavnosti tudi v obratni smeri, torej takrat, ko gre javnemu uslužbencu kot šibkejši stranki v tem postopku v očitno škodo. Pri tem je breme neveljavnosti določila o plači prevailil na zaposlenega, ki neveljavnosti ni zakrivil in ki na določilo o plači v ničemer ni mogel vplivati. Pri tem je zakonodajalec določil celo obligatorno sodno varstvo, to pomeni, da mora delodajalec, če ne pride do dogovora o načinu vrnitve, pod grožnjo kazni izterjati od javnega uslužbenca preveč izplačani znesek po sodni poti in to ne glede na to, da neveljavnosti ni zakrivila ta stranka.

Menimo, da s tem, ko skuša vlada nastalo situacijo rešiti na način, kot je določen s predlogom tega zakona, priznava napako, ki se je storila z uveljavitvijo zakona o sistemu plač v javnem sektorju ter pri tem opozarjamo, da se mora področje, ki ureja plače javnih uslužbencev ponovno preučiti in odpraviti navedene anomalije.

V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije bomo predlog zakona podprli predvsem zato, ker je bil pripravljen na podlagi širokega konsenza s sindikati javnega sektorja. Ob obravnavi tega zakona na Odboru za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo pa smo že opozorili, da ta predlog žal ne spoštuje ustavnega načela enakosti. Predlog zakona namreč ureja le tiste primere, ko zneski preveč izplačanih plač še niso bili vrnjeni ali pa niso bili vrnjeni v celoti. Ker v posameznih primerih vračanje sredstev že poteka ali je celo že zaključeno, pri tem seveda ni izključena možnost, da bi znesek vrnjenih sredstev presegel višino, ki bi jo bilo na podlagi dogovora treba vrniti v skladu z določbami 3.a člena zakona, zato bi lahko bili nekateri javni uslužbenci v slabšem položaju od tistih, ki so z vrnitvijo denarja odlašali.

Tako bomo danes podprli amandma, ki bo tem javnim uslužbencem omogočil s strani države povračilo preplačanega denarja. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavila mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavcem, poslanki in poslanca!

Predlagano novelo Zakona o sistemu plač v javnem sektorju bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli. Ne nameravam se

spuščati v historiat nastajanja Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ampak zadrega verjetno raste tudi iz tega, da je bil vsak zaposlen v javnem sektorju prepričan, da mu bo nov plačni sistem izboljšal gmotni položaj in prinesel višjo plačo. Tako smo ta sistem tudi razlagali. Ampak težav z uveljavljanjem tega zakona je bilo precej, včasih je bilo treba sprejeti tudi kakšno avtentično razlago besedila zaradi napak pri prevajanju plač iz enega sistema v drugega.

To pot pa je bilo že povedano, da gre pri noveli za tri cilje. In ker so bili vsi trije cilji že naštet, mi dovolite, da se ustavim samo pri prvem – določiti jasno pravno podlago in postopek vrnitve preveč izplačanih zneskov plač. Opozoriti namreč nameravam na tisto, o čemer je tekla beseda tudi na seji matičnega delovnega telesa, da bi bilo treba skladno z mnenjem Zakonodajno-pravne službe zagotoviti enako obravnavo vseh, se pravi tistih, ki so že poravnali oziroma vrnili preveč izplačane plače, in tistih, ki bodo to zadevo opravili šele po sprejetju tega zakona. Napovedan je bil amandma, ki bi to opozorilo Zakonodajno-pravne službe upošteval. Videla sem, da amandmaja ni in obžalujem, da napovedana obljuba ni bila izpolnjena.

Tisto, kar pa vendarle lahko rečem, da je pretehtalo pri podpori temu zakonu pa je tudi danes že večkrat omenjeno dejstvo, da je novela rezultat socialnega dialoga, ne glede na to, da smo na matičnem delovnem telesu slišali tudi kar precej o tem, kako bi bilo treba določati tako reprezentativnost sindikatov kot tudi urejati sprejemljivost ali nesprejemljivost posameznih določb.

Kot rečeno bomo Socialni demokrati predlog zakona podprli, ker menimo, da je socialni dialog pač dosežek, ki ga ne kaže prezreti. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Zavezništva Alenke Bratušek, katerega stališče bo predstavil gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Spoštovane poslanke, poslanci, ostali navzoči!

S Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ki je pred nami, se rešuje predvsem problematika vračila preveč izplačanih zneskov plač, o kateri je bilo v zadnjem času veliko govora. Primerov, ko so bile posameznikom v javnem sektorju izplačane previsoke plače, je sicer precej. Izhajajoč iz poročila inšpektorata za javni sektor, ki je zbiral podatke pri proračunskih uporabnikih je bilo preveč izplačanih plač v višini 7,3 milijona evrov.

Tako po eni strani ni dvoma, da je bil oškodovan proračun, po drugi stran pa je tudi jasno, da v veliki večini teh primerov zaposleni niso nič krivi in tudi niso mogli vedeti, da dobivajo previsoke plače, seveda vse dokler tega ni ugotovilo računsko sodišče ali pa upravna inšpekcija.

Zaposleni torej ne morejo v celoti nositi odgovornosti za napačne odločitve delodajalcev. Zato nas posebej veseli, da je predlog zakona usklajen s predstavniki obeh sindikalnih pogajalskih skupin. Branimir Štrukelj, Drago Ščernjavič ter minister dr. Gregor Virant so namreč podpisali izjavo o usklajenosti predloga novele zakona. Po podpisu so vsi trije poudarili, da so dosegli razumen in najboljši možen kompromis, pogajanja so trajala namreč več mesecev. Dogovor tako omogoča poravnavo med delodajalcem in delojemalcem, vračilo razlike v višini največ dveh osnovnih plač za obdobje zadnjih 10 mesecev pred prenehanjem izplačevanja previsoke plače. Če dogovora ne bo, se bo to zadevo reševalo pred sodiščem v skladu s pravili civilnega prava. Neke enotne sodne prakse ni, torej tudi ni mogoče z gotovostjo napovedati, kako bodo razsojala sodišča. Zato je poravnava po našem mnenju najboljša možna pot.

Zakon torej predstavlja korak v pravo smer in predlaga sporazumno rešitev, ki je veliko ugodnejša za delojemalce. Pri tem velja izpostaviti na primer medicinske sestre. Opravljena inšpekcija v UKC je tako ugotovila, da so bile preveč izplačane plače 157 srednjim medicinskim sestram, ki delajo na enotah intenzivne terapije in prevzemajo tudi naloge diplomiranih medicinskih sester. Če se ponazori problem pri njih, velja izpostaviti, da bi morale mnoge medicinske sestre vrniti zelo visoke zneske, tudi več kot 15 tisoč evrov. Zakon torej predstavlja dobro rešitev, ki pa se v osnovi nanaša le na tiste zaposlene, ki preveč izplačanih plač še niso vrnili. Ker menimo, da bi moral zakon obravnavati vse zaposlene enako, smo v Poslanski skupini Zavezništva Alenke Bratušek danes vložili amandma k 6. členu in amandma na amandma, ki to pomanjkljivost odpravlja. V Zavezništvu Alenke Bratušek smo namreč prepričani, da bi moral zakon tudi tistim, ki so razliko že vrnili ali pa so vrnili le del razlike, dolg odpisati oziroma omogočiti, da se jim vrnjeni znesek, ki presega obdobje zadnjih 10 mesecev pred prenehanjem izplačevanja plač, vrne. Prepričani smo namreč, da morajo biti pred zakonom enaki vsi, ker bi lahko bilo sporočilo tega zakona v nasprotnem primeru napačno.

V Poslanski skupini Zavezništva Alenke Bratušek bomo predlog zakona ter amandma in amandma na amandma, ki smo ga vložili danes, podprli. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Državlanske liste bo predstavil gospod Branko Kurnjek. Po stališčih sledi razprava o vloženem amandmaju.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Gospod državni sekretar s sodelavcem, poslanke in poslanci!

Pred zakonom niso bili vse enaki, ker so nekateri dobili previsoko izplačane plače, drugi pač ne. Ampak pustimo to ob strani.

Pravilen obračun plač, prevedbe oziroma prehod na nov sistem plačne reforme je bil očitno prevelik zalogaj za posamezne organe javnega sektorja. V zadnjih letih so notranji nadzori, revizije in inšpekcijski pregledi ugotovili številne nepravilnosti oziroma napačno določene plače javnih uslužbencev. Z novelo bolj jasno in nedvoumno določamo vrnitev preveč izplačanih zneskov plač in postopke v zvezi s tem. V zvezi s to problematiko v Državljanski listi zagovarjamo stališče, da če uslužbenci za napačno določitev plač niso krivi, niso odgovorni. Zato pa pozdravljamo, da novela določa tudi odškodninsko odgovornost osebe, ki izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca za škodo, ki je bila povzročena z napačno določitvijo in izplačilom plače.

Treba je poudariti, da imamo vsi javni uslužbenci in funkcionarji pogodbo o zaposlitvi sklenjeno z državljanji in državljanke Republike Slovenije, oni nas plačujejo. Zato moramo tako sistemsko kot v praksi varovati sleherni evro davkoplačevalskega denarja, s ciljem, da nihče iz javne blagajne ne dobi več, kot mu pripada z zakonskimi in podzakonskimi akti.

Ker novela te cilje zasleduje, jo bomo v Državljanski listi podprli. Napovedujemo tudi podporo vložnemu amandmaju, ki določa, da tisti, ki so preveč izplačane zneske že vrnili, ne bodo v slabšem položaju od uslužbencev, ki tega še niso storili in bodo podvrženi novi noveli. Torej, še enkrat, v Državljanski listi bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Še enkrat hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospod državni sekretar s sodelavcem, kolegice in kolegi!

Reforma plačnega sistema v javnem sektorju iz leta 2008, ki je poenotila način določanja plač v celotnem javnem sektorju, je bila v tistem času občudovanja vreden pogajalski dosežek. Pogajanja so trajala več let. Do uveljavitve enotnega plačnega sistema pa je v javnem sektorju vladal plačni kaos. A ta pomemben pogajalski dosežek se je v praksi izkazal za velik mlinski kamen, ki predstavlja ogromno dodatno obremenitev državne blagajne, vse od uveljavitve naprej. Poleg tega, da je uveljavitev enotnega plačnega sistema, ki je močno povečal proračunske izdatke za plače javnih uslužbencev, sovpadla z začetkom finančne in gospodarske krize, ki je Slovenijo prizadela skorajda najbolj med državami EU, je uveljavitev plačnega sistema v praksi povzročila vrsto problemov, za katere plačujemo še sedaj.

Plačujemo tako davkoplačevalci iz državnega proračuna – primer za to je nezakonita ustavitev izplačila plačnih nesorazmerij iz leta 2010 –, kot tudi javni uslužbenci, katerim so se vrsto let izplačevale previsoke plače in so jih sedaj dolžni vračati. Nič krivi, a očitno veliko dolžni.

Predlagana novela zakona o sistemu plač v javnem sektorju predstavlja torej rezultat dolgotrajnih usklajevanj ministrstva zadolženega za javno upravo z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja, katerega rezultat so kompromisne rešitve, ki zadevajo način izplačila razlike v plači v primeru preveč ali premalo izplačanih plač. Veljavna ureditev, ki določa vračilo preveč izplačanih plač namreč nejasno določa obveznosti, ki se tičejo vračila, postopkov vračanja in dolžnosti vložitve tožbe, zaradi česar je prihajalo do različnih interpretacij, neenotne sodne prakse in posledično različnega obravnavanja javnih uslužbencev. Predlagana novela zakona tako določa, da lahko na podlagi dogovora med javnim uslužbencem oziroma funkcionarjem ter delodajalcem javni uslužbenec oziroma funkcionar povrne le preveč izplačane zneske plač za obdobje desetih mesecev, pri čemer znesek vračila ne sme presegati dvakratnika osnovne plače javnega uslužbenca oziroma funkcionarja za polni delovni čas za mesec pred vložitvijo dogovora. V kolikor pa do dogovora ne pride, pa lahko delodajalec zahteva vračilo celotne razlike med preveč izplačano in zakonito določeno plačo pred pristojnem sodiščem.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke sprejetju predlagane novele Zakona o sistemu plač v javnem sektorju ne bomo nasprotovali. Postavlja pa se nam vprašanje, zakaj je za vračilo preveč izplačane plače odgovoren le javni uslužbenec in ne tudi delodajalec. Slednji je namreč brez vedenja zaposlenega vodil postopke izplačila plač ter plače tudi izplačeval.

Poleg tega po našem mnenju tudi ni rešeno vprašanje na katerega je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba, in sicer neenakost v položaju javnih uslužbencev, ki so že vrnili razliko preveč izplačanih plač ali pa to razliko še vračajo z javnimi uslužbenci, ki bodo to storili na podlagi sprejetja predlagane novele zakona.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagani noveli Zakona o sistemu plač v javnem sektorju ne bomo nasprotovali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije naj bi predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat, vendar je trenutno ni dvorani.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju.

V razpravo dajem 6. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Zaveznštva Alenke Bratušek. Prosim za prijavo. Besedo ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Saj veste, kako pravijo: Zmota ni greh, greh je pa v zmoti vztrajati. In jaz ne želim vztrajati v zmotni navedbi, da amandmaja k 6. členu ni. Amandma je vložen. In ker sledi tistemu, za kar smo se zavzemali oziroma kar smo podpirali že na seji matičnega delovnega telesa, samo napovedujem podporo amandmaju in podporo zakonu. S tem pa naj se seveda to šteje tudi kot opravičilo za napako, ki sem jo storila v mnenju poslanske skupine. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Najlepša hvala, mag. Majda Potrata. Želi še kdo razpravljati? Želi. Besedo imata mag. Ivan Vogrin, za njim gospod Jakob Presečnik.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Jaz sicer menim, da je zakon, ki je bil sprejet leta 2008, dokazano vnesel kaos, ker je prekompliciran, ker izredno različne poklice – enkrat zdravnike, drugič vojake – postavlja na isti imenovalec in tega ni mogoče. Primerjave smo mi naredili v našem zakonu, pa tudi v tem, z drugimi plačnimi sistemi, ki so bistveno enostavnejši. Zato se seveda s to novelo zakona ta kaos še samo nadaljuje. Zakaj?

Glejte, če je nekdo dobil izplačano nekaj preveč in je to nezakonito, saj ne moremo mi sprejeti, da bo pa vrnil največ dve plači. Ali vrneš vse, kar imaš preveč izplačano, ali pa ne vrneš nič in pač nekdo za to odgovarja. Kdo pa odgovarja? Tisti, ki je takšen zakon sprejel oziroma drugače, tisti, ki ga je predlagal. Minister Virant, vede minister Virant, je takšno prakso naredil že pri sebi, ko je kandidiral na volitvah, se spomnite, leta 2011, približno 80 tisoč evrov, pa je rekel: Zdaj bom pa dal državi 20 tisoč evrov dal nazaj. Glejte, tako ne moremo delati in če, to novelo zakona kdo pošlje na Ustavno sodišče, v ustavno presojo, bo Ustavno sodišče ugotovilo neustavnost. To je preprosta logika. Če sem jaz nekaj nezakonito dobil, potem se mora ugotoviti, koliko sem dobil in moram to vrniti. Če pa nisem dobil, potem pa ne rabim vračati.

Kaos na celi fronti, odkar je zakon sprejet, ker je zakon zasledoval ... Veste, kaj je zasledoval zakon? Zakon je zasledoval to, kar približno vsi zakoni pri nas, da bo zadovoljil eno ciljno skupino in da bomo na volitvah dobili čim več glasov ene ciljne skupine. Sledite določenim potezam določenih ljudi, pa boste videli, da imamo mi pravzaprav zakone, neke vrste osebne zakone, ki si jih je nekdo izmislil, da je nekaj dosegel in za nekoga napisal. Pa to je ta tipičen zakon, za javne uslužbenke. Minister Virant je takrat mislil, kako bo naredil. Torej, mnenj je več, kaj je zasledoval. Ne vem kakšen bum, čudež. Kaos na celi fronti. In prakso, to

sem govoril že na odboru, jaz tega ne razumem, da mi napotujemo ljudi in jim rečemo: To pač je sprejeto, ta zakon bomo zdaj sprejeli, če pa s tem niste zadovoljni, pa pojdite tožiti. Pojdite tožiti! Pa kakšno sporočilo je to? Smo država, kjer se tožimo, torej, vojaki tožijo javne uslužbenke, iz upravnih enot tožijo, iz ministrstva tožijo neko državo, ki jo pa imamo za imaginarni pojem. To je vse nepravilno.

In tudi ta novela zakona je taka za moje pojme. Dobro, jaz ne bom več v parlamentu, na srečo ali pa na nesrečo, saj ni tako slabo tukaj. Zagotovo ne bom, ker nisem kandidiral. Če ne kupiš srečke za loto, ne moreš dobiti. Nisem kandidiral in ne bom, ampak drugače bi verjetno jaz zbral skupino poslancev, da bi vložiti to v ustavno presojo. Morda bo kdo drug to naredil. To je neustrezno, kar mi delamo in ni prav, da se tako igramo, pa kar nekaj zdaj na hitro sprejemamo. A pri tej noveli ... Prej smo slišali pri nekaterih zadevah: Počakajmo, to naj naredi naslednji parlament. S fiskalnim pravilom zamujamo že leto in dva meseca. To še čakajmo. To se pa zdaj mudi. Veste, ko se enkrat zapleteš v neke laži, sprenevedanja, ni konca. Zato moraš poskušati biti ...

Glejte, jaz poskušam nekaj dopovedati. Od kar sem v parlamentu govorim isti jezik. Pa je bila Janševa Vlada, sem govoril isto, pa zdaj govorim enako. Pa ko bo inšpektor Bine, pa bom mogoče jaz spet v parlamentu, bom enako govoril. Ne moreš kaosa ustvarjati in ta novela zakona ustvarja dodaten kaos. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.
Besedo ima gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo.

Jaz bom kratek. Ko sem se pripravljaj na to točko, amandma še ni bil vložen, zato sem poudarjal to enakost med tistimi, ki nekako že vračajo preveč izplačane plače, in tistimi, ki bodo vračali plače v skladu s to novelo zakona. Torej, tudi jaz sem seveda problematiziral sam postopek in krivdo tega in onega, predvsem krivdo delodajalca, nastrada pa običajno potem zaposlen, ki pri tem ni bil nič kriv. Vendar bomo ta amandma v poslanski skupini podprli, ker predvsem to enakost odpravljaj in to je dobro. Na to sem tudi jaz opozoril in je tudi prej opozorila kolegica Majda Potrata, oba sva očitno zgrešila, da je bil tekem današnjega dne ta amandma tudi vložen.

Kot rečeno, bomo v poslanski skupini in jaz osebno ta amandma podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.
Želi še kdo razpravljati? Želi. Vidim dve želji. Gospod Mirko Brulc ima najprej besedo in potem še gospod Jerko Čehovin.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa.

Zelo na kratko. V prejšnjem mandatu sem bil član Komisije za nadzor javnih financ in smo se na podlagi poročila Računskega sodišča veliko ukvarjali s tem, kako ublažiti to bolečino – takrat smo govorili v glavnem o medicinskih sestrah in drugih delavkah –, da jih ne bi kaznovali, ker so kaznovani. Ljudje so kaznovani. Niso nič krivi, dobili so nekaj fičnikov preveč in zdaj morajo to vračati, ob vseh dežurstvih in ne vem čem še. Ta zakon sicer poskuša nekatere zadeve popraviti.

Amandma bom seveda podprl, ker je dodatek k temu pozitiven, vendar če bi se država odpovedala tem sredstvom, bi jih hitro lahko kompenzirali s kakšnim odvzemom premoženja, za katerega se ne ve izvora ali še kaj, in ne bi kaznovali delavk in delavcev, ki pa res niso nič krivi. Žal se to ne da, razumem zadevo, zato bom zakon podprl, tudi amandma, vendar bi v bodoče to morala biti velika šola. Jaz sem bil nekaj časa, 19 let, direktor šole, ravnatelj šole in sem določal plačne koeficiente in tako dalje. Na meni je bila vsa odgovornost. Ne na delavcu, na meni. In ni bilo kaj kompenzirati, če sem naredil napako. Tako da zdaj res apeliram na ustrezne organe v tej državi, na ministrstvo, da ne popušča takrat, ko se ugotovi, da je tisti, ki je odgovoren, kriv, ne pa tisti, ki nič ni odgovoren in je dobil nekaj mesecev nek drobiž več.

Zato je prav, da je ta zakon tik pred zdajci pred tem parlamentarnim razpustom sprejet, da bodo ti ljudje le malo lažje zadihali. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Jerko Čehovin ima besedo.

JERKO ČEHOVIN (PS ZaAB): Hvala, gospa podpredsednica.

Tudi jaz ne bom bil dolg, tudi ne bom zdaj govoril glede teh zgodb na seji. Sicer se strinjam, da je bil ta zakon, ki ga je gospod Vogrin v dobri meri vložil, povožen zaradi poslovnika, ki ga imamo, ker veste, da če sta dva zakona o isti zakonski tematiki, se najprej obravnava tisti, ki je bil prvi vložen. Ampak tisti prvi vložen je bil vložen po rednem postopku, ta drugi je bil po nujnem postopku.

Ne bom sicer šel v detajle, zakaj je prišlo do preveč izplačanih plač nekaterim kategorijam ljudi. Seveda bi šlo tukaj tako za objektivno kot tudi za subjektivno krivdo in mislim, da bo tudi pri subjektivni krivdi verjetno treba še kaj ugotavljati. Vendar pa načelo velja, sicer po rimskem pravu velja, da če si dobil neko stvar preveč, da moraš vrniti. Vendar je v tem primeru očitno, da je bil dosežen en po mojem mnenju vseeno dober kompromis tako med predstavniki sindikatov kot med Vlado, zato ker dejansko bi težko rekli, da so ljudje, ki jim je po treh letih nekdo sporočil, da so dobivali večjo plačo kot bi smeli, pa sedaj odgovorni. Verjetno bi vsakdo od nas zelo čustveno ravnal. Zato mislim, da je tak način dogovarjanja v redu. Moram sicer zanikati, da se ta zgodba nanaša na volitve, ker so ta

pogajanja trajala kar nekaj mesecev. Takrat se sploh še ni vedelo, da bo Vlada končala, kot je končala, in da bomo imeli predčasne volitve. Mislim, da je pa prav, da če so se že začela ta pogajanja v mandatu te vlade, da se tudi v tem času te stvari odpravijo.

Glede samega amandmaja, ki je bil vložen, moram povedati, da je bil napovedan na sami seji odbora. Tudi Vlada mu izrecno ni nasprotovala, zato smo tudi danes ta amandma vložili. Tukaj se pa moram jaz opravičiti, ker je prišlo do neke tipkarske napake in ste zdaj dobili pravo besedilo s temi popravki amandmaja. Torej, da se beseda "poziva" nadomesti z besedo "opozorila". To je pravzaprav to.

Rekel bi še to, da se nam je zdela vložitev tega amandmaja smotrna predvsem zaradi načela enakosti. S tem bi namreč še dodatno kaznovali tiste, ki so se čutili dejansko bolj pridni, bolj odgovorni, ki so vrnili denar, drugi, ki so pa vztrajali oziroma se na nek način upirali temu, da vrnejo, so bili pa nagrajeni. Zato se nam je zdelo smotno, da tako dikcijo oziroma da popravimo ta 6. člen.

To je pravzaprav vse, kar bi lahko rekel. Seveda pa tudi meni osebno ni bilo všeč, da smo morali zaradi tega, da smo ta zakon po nujnem postopku speljali, dejansko povoziti tisti zakon, ki ga je v dobri veri vložil tukaj spoštovani poslanec gospod Vogrin.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica!

Sem se odločila, da se še enkrat oglasim in to zaradi nekaterih stališč, ki so bila izražena s strani nekaterih kolegov. Poglejte, do tega zakona ...

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Problem je s časom, gospa Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Ja, vem. Samo nekaj minut, bom dokončala do 22. ure. Vedno sem hitra.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Ne, ne, čas poslanske skupine je potekel.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Se opravičujem, v redu.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Se opravičujem, vendar žal ni bil predlagan čas poslanske skupine.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zborna odločali jutri, v petek, 20. junija 2014, v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 70. izredno sejo zбора, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 10. uri. Poslanke in poslance prosim, da zaradi priprave dvorane na jutrišnji zaprti del seje s seboj iz dvorane odnesete svoje stvari.

Lepo pozdravljeni in lahko noč te prej srečno pot domov.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 19. JUNIJA 2014 OB 21.55 IN SE JE NADALJEVALA 20. JUNIJA 2014 OB 10. URI.)

/5. TOČKA – POROČILO O DELU KOMISIJE ZA NADZOR OBVEŠČEVALNIH IN VARNOSTNIH SLUŽB V LETU 2013 (TAJNO).
Razprava o poročilu brez navzočnosti javnosti./

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Nadaljujemo prekinjeno 70. izredno sejo Državnega zбора.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda – to je z obravnavo Poročila o delu Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb za leto 2013.

Prehajamo na razpravo o ugotovitvah in stališčih komisije ter o predlogu sklepa, ki ga je zboru predložila Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb. Besedo bi lahko imel dr. Jožef Kunič – trenutno ni v dvorani. Potem gospod Mihael Prevc – ga tudi ni trenutno v dvorani, potem gospod Jožef Horvat – ga ni v dvorani, gospod Jožef Jerovšek – ga tudi ni, gospod Dragutin Mate – ga tudi ni, gospod Franc Bogovič – ga ni v dvorani, dr. Ljubica Jelušič se odpoveduje, gospa Marjana Kotnik Poropat – je ni v dvorani, gospod Aljoša Jerič – ga trenutno ni v dvorani, mag. Ivan Vogrin – ga ni v dvorani, gospa Jasmina Opec – je ni v dvorani, gospa Alenka Pavlič – je ni v dvorani, gospod Dragan Bosnić – ga ni v dvorani.
Gospod Srečko Meh. Izvolite, imate besedo.

SREČKO MEH (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, poslanke in poslanci, gospod državni sekretar!

Danes na tej seji pravzaprav ob zaključku tega sklica Državnega zбора razpravljamo tudi o eni izjemno pomembnih tem, to je o delu komisije za nadzor varnostno-obveščevalnih služb, in na začetku naj povem, da Socialni demokrati podpiramo sklepe in da seveda tudi izjavljamo, da je material dobro pripravljen in da je komisija opravila svojo vlogo in tudi naloge, ki jih je imela, in da vse službe, ki smo jih nadzirali in tudi z njimi sodelovali, dobro opravljajo svoje delo.

Posebej se mi zdi potrebno poudariti dejstvo, da smo obravnavali različne primere, ki so se dogajali na tak ali drug način in so posegali v delo komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, in naj posebej povem, da smo poskušali, da smo nadzirali in tudi kontrolirali izvajanje služb in spoštovanje zakonov in ustave. To je pravzaprav izjemno pomembno vprašanje in tukaj smo ugotovili, da so službe v okviru svojih

pristojnosti opravljale, vsaj na tistih področjih, ki smo jih kontrolirali, vse tiste naloge, skladno z zakonodajo – kot prvo sporočilo.

Kot drugo sporočilo smo že kar nekajkrat tudi povedali, da v Sloveniji obstaja ogroženost z ekstremizmi, z različnimi ekstremizmi, da pa je ta ogroženost nizka. To se pravi, da službe bedijo nad tem, kar se dogaja, da ogroženost ni visoka in da smo seveda podvrženi tudi vsemu tistemu, kar se okoli nas dogaja. To se mi zdi seveda pomembno sporočilo.

In še tretje sporočilo, da je treba na področju zakonodaje pazljivo spreminjati – ali pa tudi ne – zakonodajo, s katero bi posegli eventualno v pravice človekove svobode, torej vsakega posameznika, pa seveda tudi absolutno pravico, da vsak človek ve o tem, če se z njim kaj dogaja. Zaradi vsega tega je komisija za nadzor varnostno-obveščevalnih služb tista komisija, ki dela brez prisotnosti javnosti, kadar pa smo soočeni s posameznim problemom, potem ta problem zelo pazljivo obravnavamo in poskušamo zagotavljati vse potrebno, kar je za delo služb in komisije tudi potrebno. Še enkrat Socialni demokrati predlagane zaključke sprejemamo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednja ima lahko besedo mag. Jana Jenko, ki je trenutno ni v dvorani. Potem gospod Alojzij Potočnik – ga ni v dvorani. Gospa Maša Kociper – je ni v dvorani, gospod Ivan Hršak – ga ni v dvorani, gospod Rihard Braniselj je objavljen, gospod Jani Möderndorfer – ga ni v dvorani, gospod Franc Jurša – ga ni v dvorani.

Gospod Jerko Čehovin – ga ni v dvorani. Sprašujem predstavnika Vlade, ali želi besedo? Ne želi. Želi besedo predlagatelj? (Ga ni v dvorani.)

Ugotavljam, da so vsi prijavljeni razpravljavci dobili besedo – tisti, ki so bili prisotni v dvorani. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zбора še kdo razpravljati. Samo kot opozorilo, če želita v tej fazi razpravljati tudi predlagatelj gospod Dragutin Mate in predstavnik Vlade, predlagam, da se ta hip prijavita k besedi, ker pozneje ne bo mogoče sprejemati prijav k razpravi. Ugotavljam, da je prijavljen samo gospod Jožef Jerovšek.
Izvolite, gospod Jerovšek, imate besedo.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

V zvezi s temi sklepi in ugotovitvami imam samo kratko intervencijo v zvezi s tem, kar je prej gospod državni sekretar rekel, da izjemno temeljito preiščejo vsako odtekanje tajnih podatkov ali informacij.

V zvezi s to problematiko želim samo to reči, da to ne drži povsem in je treba biti naklonjen resnici. Namreč, po nekem našem obisku, po neki naši seji komisije, ki je bila zaprta za javnost, se je v časovnem terminu 14 dni ali

nekaj takega pojavil v časopisu članek, ki je govoril o naši seji, izpod peresa novinarja Karbe. Šlo je za popolne insinuacije in dezinformacije, o čem naj bi se pogovarjali, kako naj bi se poročalo, se zanimalo o nadzoru nad profesorjem Andrejem Kurnikom, enem izmed vstajniških voditeljev – pa ni bil omenjen, absolutno ne, ta doktor! Seveda sem potem postavil poslansko vprašanje Vladi, zakaj je prišlo do te zlorabe in če je Vlada preiskala to politično zlorabo, ker je šlo za politično zlorabo, pa ne bom obnavljal celotne vsebine. Gospa generalna sekretarka, ki je preko premierke nek predstojnik Sove, Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, ni želela odgovoriti; malo je odgovoril gospod Virant, sicer pa nič informacij. In mi smo se potem na naslednjem obisku na Sovi prepričali, da Vlada sploh ni vprašala Sove, kaj so ukrenili, ali so raziskali te informacije. Sploh ni poskušala odgovoriti poslancu in se ni zanimala! To je pa nezaslišan škandal, seveda, ki se je zgodil. In na podlagi tega je poslancu z nekim političnim filingom jasno, da so bile te dezinformacije v časopis plasirane zavestno in da je bilo za Vlado potem boleče, da bi morala poročati, na kakšen način se je to zgodilo in kaj je ugotovila. Seveda je moj nastop z namenom, da se takšno nezaslišano ravnanje s strani služb ne bi ponovilo, da se obiski komisije uporabijo za politične diskvalifikacije in politično obračunavanje. To se je takrat zgodilo. Upam, da je moje poslansko vprašanje in tudi ta današnji nastop jasno opozorilo, da se to ne sme dogajati. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem zaključujem razpravo.

Ugotavljam, da k predlogu sklepa amandmaji niso bili vloženi, tako bo Državni zbor glasovanje o predlogu sklepa, ki ga je zboru predložila Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, opravil danes, čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 70. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 12.25.

(Seja je bila prekinjena ob 11.55 in se je nadaljevala ob 12.25.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Nadaljujemo prekinjeno sejo zbora. Prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev, zato vas prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Je vse v redu z glasovalnimi napravami?

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o fiskalnem pravilu.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o fiskalnem pravilu je primeren za nadaljnjo obravnavo. Ob tem vas obveščam, da bo na podlagi tretjega odstavka

148. člena Ustave Republike Slovenije sklep sprejet, če bosta zanj glasovali vsaj dve tretjini vseh poslancev. To je 60 ali več. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani predsednik, spoštovani kolegi in kolegice!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo predlagali zakon o fiskalnem pravilu zato, da uredimo javne finance na način, da prihodnji rodovi ne bodo plačevali obresti, ki jih je naredila ta generacija. Zato je nujno potrebno uskladiti prihodke in odhode državnih proračunov, proračunov celotne države ter začetni zmanjševati zadolževanje države. To je osnovni namen tega zakona. Poleg tega je namen tudi, da se prekine z neustavnostjo stanja, v kateri je država. Dejstvo namreč je, da je maja leta 2013 bila sprejeta sprememba Ustave Republike Slovenije, v tej določbi je tudi določba, da je treba neustavno stanje dejansko urediti v naslednjih šestih mesecih. Vlada tega ni storila. Zaradi tega je bila ustanovljena posebna delovna skupina, ki je pripravila zakon. Vlada tudi na podlagi tega osnutka zakona ni uskladila zakona med političnimi strankami. Zato smo se v Slovenski demokratični stranki odločili, da predlagamo zakon o fiskalnem pravilu v splošno razpravo. Splošna razprava je pokazala, da obstajajo določene razlike med političnimi strankami, vendar te razlike niso nepremostljive. Tega zakona se ne dela za katerokoli vlado, dela se pač za naslednjo vlado, katerakoli že to bo. In v Slovenski demokratični stranki predlagamo, da se zakon podpre, da se 3 ali 4 vprašanja uredijo v nadaljnjem postopku, da se politične stranke sporazumejo o rešitvah, ki niso odločilne le za Slovensko demokratično stranko, ampak za celotno državo; ne le za sedanjo generacijo, ampak tudi za prihodnjo generacijo in prihodnje generacije. Zato bomo v Slovenski demokratični stranki podprli zakon o fiskalnem pravilu in pozivamo tudi vse ostale politične stranke, da zakon podprejo in naredijo nekaj dobrega za prihodnje rodove.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik.

Bom čisto kratek, ker smo pravzaprav v razpravi povedali vse. Poslanska skupina Nove Slovenije-krščanski demokrati ocenjujemo, da je treba ta predlog zakona o fiskalnem pravilu v prvem branju podpreti. Je dobra osnova za dober končni izdelek, ki bi ga oblikovali v drugi obravnavi. Glejte, minili sta dve leti, pa še trije meseci zraven, odkar je bila podpisana

mednarodna pogodba, t. i. fiskalni pakt, in minili so meseci, ki so v zakonu bili določeni, v katerih bi morala vlada pripraviti zakon o fiskalnem pravilu. Mi obžalujemo, obžalujemo, da do tega ni prišlo, kljub temu da smo vse poslanske skupine tukaj pokazale veliko dobre volje, veliko strokovnosti in veliko zagnanosti, da bi dejansko zakon o fiskalnem pravilu bil tudi sprejet. Na žalost to usklajevanje med poslanskimi skupinami ni bilo vodeno kot projekt, ni bilo časovnice, po kateri bi usklajevanje potekalo. Če bi to bilo tako, če bi bilo to usklajevanje o vladnem zakonu o fiskalnem pravilu vodeno kot projekt, bi danes mi ta zakon, to z gotovostjo lahko trdim, imeli pod streho. Imamo pa še, kolegice in kolegi, dovolj časa, in prepričan sem, da tudi dovolj volje, da naredimo dober zakon o fiskalnem pravilu in da ga sprejmemo. Za to je seveda danes potrebnih 60 glasov. Nova Slovenija bo k temu po svojih močeh prispevala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Državljanske liste gospod Starman.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Tudi Državljanska lista bo absolutno podprla ta zakon. Za nas to pomeni, da se dejansko najde eno soglasje v naši državi, da na dolgi rok res ne moremo več si dovoliti večjega trošenja, kakor lahko ustvarimo. Zato se mi zdi, da je nujno potrebno, da ne čakamo s tem, da pričnemo postopek. Dejansko je mogoče še kaj popraviti v zakonu, vendar pa zame to pomeni eno veliko moralno obveznost vseh, ki tukaj sedimo in ki smo dolžni narediti korak, da se enkrat ustavi to noro zadolževanje in da se posveti temu, da bomo več ustvarjali in seveda na tak način zagotovili blaginjo, socialno državo in vse skupaj. Vemo, da na dolgi rok, brez da povečamo novo vrednost, brez da več ustvarimo, to ne bo šlo. Zadolževanje za programe, ki jih imamo, je pač absurdno, zato je nujno in bomo v Državljanski listi 100 % podprli ta predlog zakona. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS):

Tudi v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se zavedamo, da so urejene finance osnova za dobro delo, da je delo povsod, tako v družinskem proračunu, malem podjetju, velikem podjetju, zagotovo tudi v državi. Kaj pomenijo neurejene finance v podjetjih, smo se prepričali v zadnjih petih letih, ko je cela vrsta podjetij zaradi napačnih odločitev na tem področju prišla tako daleč, da je celo končalo v stečaju. Finančna politika, ki se vodi v Sloveniji vse od konca leta 2008, se pravi od leta 2009 naprej do danes, mogoče s kakšno izjemo vmes, je

politika, ki je državo pripeljala tako daleč, da smo prišli z 8 milijard zadolžitve na 28. Skrajni čas je, da slovenska politika na tem področju najde konsenz, da sprejme fiskalno pravilo. Izvedbeni zakon o fiskalnem pravilu je tisti, ki bo določil, s kakšno dinamiko se bo ta primanjkljaj najprej anuliral, se pravi, da bomo leto končali najprej pozitivno, se pravi brez novih kreditov za tekoče poslovanje, in v kakšnem roku bomo potem tudi začeli kredite, ki jih imamo, resnici na ljubo, zelo veliko, tudi odplačevati. Vsi se zavedamo, da tega ne moremo narediti v enem letu, zato tudi izvedbeni zakon to omogoča.

V Slovenski ljudski stranki smo sodelovali pri pripravi tega zakona od vsega začetka, podpirali tudi sprejem in zapis tega pravila v slovensko ustavo in se hkrati tudi zavezali, da bomo konstruktivni tudi pri pripravi izvedbenega zakona, ki bo naredil ta pravila. Žal se v tem letu in pol, skoraj, v dobrem letu, ki je bil na razpolago za to, ni storilo to, kar smo si zapisali v ustavo, da bomo storili v pol leta. Ne bi iskal razlogov, zakaj se tega ni naredilo, ključno pa je, da se slovenska politika zresni in tudi na tem področju začne odgovorno ravnati. Del tega koraka je tudi to, da se v prvem branju sprejme zakon, na osnovi česar je treba dati glave skupaj in finalizirati delo, ki je bilo pričeto. Zato potrjujem to, kar smo povedali tudi v stališču poslanske skupine, da bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke enotno podprli ta predlog zakona v prvem branju, se pravi, izvedbenega zakona o fiskalnem pravilu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Socialni demokrati predlaganega zakona ne bomo podprli, ker pravzaprav postavlja strožja merila od tistih zavez, ki jih je Slovenija prevzela ob podpisu fiskalnega pakta. S sprejetjem takšnega zakona bi si Slovenija dodatno omejila možnosti, zavezala roke za to, da na pameten način reši svoje javnofinančne probleme. In kaj je pameten način za rešitev javnofinančnih izzivov, ki so pred nami – gospodarska rast in povečevanje zaposlenosti. Samo v tem tednu imamo iz evropskega okolja nekaj resnih novih opozoril. Predstavniki Mednarodnega denarnega sklada trdijo, da bi nadaljnje zaostrovanje vprašanja dolga držav in strogih pravil Evropske unije pri razreševanju deficita pomenilo nadaljnje zaostrovanje recesije in ošibljeno gospodarsko rast. Evropski socialisti so v tem tednu v pogojevanju podpore Jean-Claude Junckerju kot morebitnemu šefu Evropske komisije postavili jasen pogoj, da pričakujejo, da bo Evropska komisija nekoliko sprostila visoka pričakovanja do držav, ki jih muči visok deficit. In še več, tudi vicekancler in minister za ekonomijo Sigmar Gabriel v nemški vladi je v tem tednu sporočil, da je dolg, nastajanje dolga in povečevanje

dolga treba preprečiti, vendar ne na račun zmanjšane gospodarske rasti, ki lahko edina pripelje do novih delovnih mest.

V času, ko smo vajeni o Sloveniji povedati vse najslabše, v času, ko v medijskem prostoru vidimo, da je pravzaprav edina pametna alternativa pobeg iz države, je treba opozoriti tudi na dobre novice. In dobre novice tega časa so, da Slovenija beleži gospodarsko rast. Slovenija zmanjšuje brezposelnost. V zadnjega pol leta smo z rekordne številke 130 tisoč brezposelnih prišli na številko 117 tisoč 800 brezposelnih. Med nami je torej 12 tisoč brezposelnih manj. Od tega je v nekaj mesecih zaradi ciljanih ukrepov za zaposlovanje mladih svojo priložnost na trgu dela dobilo 7 tisoč mladih. To, spoštovane in spoštovani, so dobre novice. In tisto, kar danes Slovenija potrebuje, je nadaljevanje in pospeševanje gospodarske rasti, ne pa, da si bo s pravili, ki prekomerno zaostrejuje njene možnosti, pravzaprav omejila sposobnost za to, da na pameten način spodbuja gospodarsko rast – tega ne potrebujemo. Da, potreben je konsenz o izvedbenem zakonu za fiskalno pravilo, vendar na pameten način, ki bo te možnosti povečeval in ne poslabševal.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Želi še kdo obrazložiti glas v lastnem imenu? Več vas je, zato predlagam, da izvedemo prijavo za obrazložitve glasu, da ne bo napak. Besedo ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Mi smo bili dolžni sprejeti zakon o fiskalnem pravilu do konca novembra 2013. To zavezo smo sprejeli v maju 2013. Danes, 8 mesecev po izteku roka, se sprašujemo, ali bi sprejeli to fiskalno pravilo ali ne. Imate občutek, smo mi resen zbor? 117 tisoč ljudi – morali bi se drugače vprašati. 117 tisoč ljudi v tej državi nima dela, 200 tisoč upokojencev po navedbi poslanke DeSUS živi pod pragom revščine. To je posledica tega, da smo preveč trošili in premalo ustvarili. In fiskalno pravilo ni nič drugega kot varovalka, kot to, da se pač jasno zavežemo tudi z zakonom, da ni mogoče več nadaljevati divjega plesa, trošenje javnega sektorja, če gospodarstvo ne ustvarja. In da je treba iz usmeritve v delitev preiti v usmeritev v ustvarjanje. Samo to govori fiskalno pravilo razprave. Ne z besedami, ljudje, z dejanji ljudem dokazujemo, koliko smo resni. Tu je zdaj priložnost, da glasujemo in z dejanji pokažemo, da nam je za Slovenijo, da nam je za upokojence, za študente, za dijake in tako dalje, kajti uravnoteženje javnih financ je pogoj za to, da lahko tudi vse te obveznosti izpolnujemo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Franc Breznik. Se odpoveduje. Besedo ima gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Torej kot smo že rekli in v mnenju poslanske skupine k tej točki in pri tem, kako bomo glasovali v zvezi s to točko, me zanima, da omenim, ker se večkrat omenjajo kakšna imena evropskih državnikov in tako naprej, zagotovo je potrebno v prvi vrsti omeniti socialista, člana SDP oziroma takratnega nemškega kanclerja Schröderja. Ta je s programom oživitve nemškega gospodarstva, še posebno pa z ukrepi konsolidacije javnih financ, popeljal oziroma pripravil Nemčijo, da krize praktično ni občutila, če sicer malo karikativno, malo mogoče zavito rečem. Ampak zagotovo nemško gospodarstvo krize ni čutilo niti slučajno v takšni meri, kot jo čutijo nekatere druge države. Zaradi tega je seveda to dober primer, kako se je treba obnašati tudi v časih, ko javne finance niso v najboljši kondiciji.

V SLS smo včeraj ponudili vsem strankam, ki se borijo za to, da postanejo parlamentarne stranke, in tisti, ki smo že, zavezo o državniški drži in poimenovali smo jo Deklaracija 5, v kateri je v petih točkah tudi ena od zadev ureditev javnih financ in uveljavitev fiskalnega pravila. Pomeni zaveza vsem, ki bodo ali bomo soustvarjali slovensko politiko nadalje, da se zavežemo, v katerih točkah bomo seveda omogočili, da ta država gre razvojno naprej. Zato bom tudi jaz podprl to v prvi obravnavi. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Levici ne smemo zaupati v upravljanje javnih financ in desnici ne osebne svobode, zato je prav, da smo oboje zapisali v ustavo in z vpisom v ustavo smo se zavezali tudi, da bomo sprejeli izvedbeni zakon v roku šestih mesecev. Vlada je delala na tem, svojega dela žal ni dokončala, sedaj imamo pa pred seboj poslanski zakon, ki bazira tako na Šušteršičevem kot tudi na Čuferjevem predlogu in bistveno ne odstopa od obeh.

Ne leva ne desna politika upravljanja javnih financ ni prava. Prava politika je razuma politika javnih financ, osnova na vpisanem pravilu v ustavo, ki smo ga sprejeli z dvotretjinsko večino in prav je, da bi tudi ta izvedbeni zakon sprejeli z dvotretjinsko večino. Ta izvedbeni zakon je toliko bolj potreben v tem trenutku, ker imamo na računih države in na računih državnih bank veliko denarja, ki poraja velike apetite. Apetite, zamaskirane v socialistične lepe besede. Zato bom ta izvedbeni zakon podprl.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 41, proti 24.

(Za je glasovalo 41.) (Proti 24.)

Ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembi Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala spodnje Save po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani! Najprej hvala lepa vsem tistim, ki ste najavili podporo temu zakonu, kajti v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke bomo zakon podprli. Zakon se je znašel na poslanskih klopeh zaradi tega, da ne pride do zastoja pri gradnji hidroelektrarne Brežice, to je predzadnje hidroelektrarne v spodnjesavski verigi hidroelektrarn na spodnji Savi. Vsi, ki nekoliko več poznajo ta projekt in razmere na tem projektu, vedo, da bi se projekt ustavil, če tega zakona ne bi bilo, saj obstoječi zakon, ki ga ta predlog nadgrajuje, predvideva, da se infrastrukturne ureditve oziroma akumulacijski bazen financirajo iz podnebnega sklada. Denar podnebnega sklada, približno 10 milijonov evrov, se je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje odločilo nameniti za druge namene, kljub temu da je to edini vir za financiranje infrastrukture na spodnji Savi. Teh 10 milijonov evrov se je Vlada oziroma konkretno ministrstvo odločilo, da ga bo namenilo Eko skladu za financiranje energetske obnove stavb, kakor tudi za nabavo avtobusov v Ljubljani in Mariboru, pa še za nekatere druge namene. Skratka, denarja za spodnjo Savo ni bilo. In ker se gradi energetski del in ker bi se ustavila gradnja na infrastrukturnem delu, če se ne zagotovijo sredstva iz vodnega sklada še v prehodnem obdobju dveh let, bi s tem nastala gospodarska škoda. Torej, meni je žal, da moramo poslanci reševati tako zadevo, da Vlada ni prišla s tem zakonom. Torej, ta zakon je bil poslanski zakon kot izhod v sili in verjamem, da bomo s to rešitvijo tudi poslanci naredili dobro delo.

Razočaran sem tudi nekoliko nad tem, da včeraj, ko smo imeli vsebinsko razpravo o

tem zakonu, predstavnikov Vlade tu ni bilo. Vlada nima stališča okoli tega zakona. Na matičnem delovnem telesu smo slišali, da Ministrstvo za kmetijstvo in okolje nasprotuje zakonu, ministrstvo, pristojno za energetiko, ta zakon podpira, Vlada sama pa pravzaprav ne ve. Mislim, da je to relativno slabo glede na to, da se ta projekt odvija, da se elektrarna že gradi, ne da se samo načrtuje, ta elektrarna se že gradi. Nekaj milijonov evrov je podjetje že vložilo v gradbeno jamo in v priprave na gradnjo. Torej, če se akumulacijski bazen ne bo gradil sočasno, lahko nastane velika gospodarska škoda. Pomembno je, da je akumulacijski bazen treba graditi tudi sočasno z remontom Nuklearne elektrarne Krško. Če se tega ne naredi, potem je zopet neka 18-mesečna zamuda.

Spoštovani, prosim za podporo temu. Sicer pa verjamem, da boste tudi pritisnili takšen gumb, kot ste včeraj v stališčih poslanskih skupin napovedali.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Projekt izgradnje hidroelektrarn na spodnji Savi poteka vse od konca 90. let, operativno v tem stoletju, in za nami so že uspešno zgrajene tri hidroelektrarne, četrta je v gradnji in en del investicije predstavlja tudi ta infrastrukturni del, ki je posvečen predvsem protipoplavni zaščiti Posavja. Doslej se temu projektu lahko zahvalimo, da je Sevnica protipoplavno zaščitena, v veliki meri že tudi Krško, s projektom hidroelektrarne Brežice pa se največ poplavne varnosti zagotovi ob sotočju reke Krke in reke Save, kjer ste lahko v preteklih letih iz leta v leto, ko so bile te velike vode, gledali grozljive prizore z območja Krške vasi in podobno.

Vir, vodni sklad je vir, v katerem se na leto zbere približno 40 milijonov evrov, in dobrih 30, 32 milijonov evrov prispeva energetika. Tudi koncesije, ki se plačujejo iz teh objektov, ki se sedaj gradijo, na eni strani najprej seveda energetska podjetja proizvedejo zeleno električno energijo, vsaka hidroelektrarna pomeni 1 % slovenske oskrbe z obnovljivimi viri z zeleno energijo. Na drugi strani pa tudi s koncesijskimi dajatvami in z vodnim skladom povrnejo te dajatve, ki se sedaj vlagajo v protipoplavno zaščito v obdobju 40 do 50 let. Ta investicija je zelo pomembna tudi zato, ker se v celoti izvaja s slovenskim znanjem. Izvaja ga slovenska projektiva, slovenska strojogradnja, slovenska gradbena operativa. Edini del, ki se uvozi, je generator v tej elektrarni, kar predstavlja približno 15 % cele investicije. Gre za enega od najboljših mogočih teh javnih objektov, s katerim tudi ustvarjamo zagon gospodarstva. Za nami so trije projekti, odlično izpeljani v rokih, tudi v finančnih okvirih, zato mislim, da je ta manko sredstev, ki je sedaj

nastal zaradi nižjih prilivov v podnebni sklad in tudi druge rabe tega podnebnega sklada – enostavno, za ti dve leti je treba zagotoviti, v tem času pa najti tudi ustrezen dolgoročen vir, da se ta investicija izpelje do konca, se pravi še hidroelektrarna Mokrice.

Ni nepomembno povedati, da smo že v tistem času, ko sem sam bil minister za kmetijstvo in okolje, pričeli aktivnosti za pridobitev 70 milijonov evrov kredita Evropske investicije banke. V lanskem letu je bil kredit odobren in tudi to, da sedaj omogočimo to investicijo, sprošča ta kredit, ki ga imamo po manj kot 2 % obresti meri in na dobo 20 let s pet- ali šestletnim moratorijem. Gre za pomemben projekt; projekt, s katerim nadaljujemo ta projekt hidroelektrarn na spodnji Savi in upam, da čim prej pridemo tudi na srednjo Savo in tudi na Muro, in da ta cikel ... / znak za konec razprave/ ... v Sloveniji zaključimo tak način.

Zato tudi sam v imenu Slovenske ljudske stranke najavljam podporo temu zakonu in prosim tudi za podporo vse ostale kolegice in kolegi.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo v imenu poslanske skupine?

V imenu Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek, gospa Maša Kociper.

MAŠA KOCIPER (PS ZaAB): Hvala lepa.

Res je, tudi v Poslanski skupini Zavezništvo Alenke Bratušek bomo podprli ta zakon. Mnogo je bilo že povedano, zakaj. Jaz bi dodala samo še to, da je zakon nastajal pred leti, in sicer so ga vložili trije poslanci LDS, gospod Avšič, gospod Janc in gospod Anderlič, pri pisanju tega zakona pa so sodelovali nekateri najvidnejši člani naše stranke in še vedno menimo, da je ta projekt treba dokončati. Zakon je prvotno predvidel dokončanje v dvanajstih letih. Vmes so tako eni kot drugi malo nagajali pri umeščanju v prostor, pri zagotavljanju financiranja za infrastrukturni del in tako se je vse skupaj zamaknilo za štiri leta, ampak še bolj se bo, če ne bomo omogočili tega podaljšanja financiranja za nadaljnji dve leti.

Ne za tiste, ki to veste, ampak za tiste, ki nas morda gledajo, bi spomnila, da je vodni sklad bil ustanovljen istočasno s tem zakonom in da se ne polni iz proračuna, kot morda narobe kdo od poslušalcev ali gledalcev misli, ampak se polni iz že zgrajenih in delujočih hidroelektrarn na vseh slovenskih rekah. Se pravi, ne samo v Posavju, ampak tudi sicer. Je pa res, da največ sredstev iz tega sklada dobi prav Posavje, ampak iz razlogov, ki so bili prej že navedeni, to ni nič slabega. Na ta način se je Posavje uspešno spopadlo s poplavno problematiko. Dogaja se tam izgradnja potrebne infrastrukture, nivo podtalnice je pod kontrolo in ne nazadnje tudi ta projekt, ko bo dokončan, bo predstavljal drugi največji vir za polnjenje vodnega sklada v bodoče.

Tako glede na vse povedano in glede na to, da je naša predsednica Vlade gospa Alenka Bratušek pred slabima dvema mesecema otvorila infrastrukturo v hidroelektrarni Brežice, bomo v Poslanski skupini Zavezništvo ta zakon podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu poslanskih skupin smo zaključili obrazložitev glasu.

V osebnem imenu ima besedo gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Izgradnja verige hidroelektrarn na Savi je izjemno pomembna in absolutno spoštujem ambicijo predlagateljev, da s sprejetjem tega zakona pospeši in omogoči financiranje projekta v Brežicah. Toda, mariborski poslanci že vrsto let – in iz korektnosti velja poudariti, da je bil od vseh nas pri tem vprašanju najbolj aktiven gospod Janez Ribič – opozarjamo na krivično delitev sredstev iz vodnega sklada. Največji financer vodnega sklada so Dravske elektrarne. Porečje Drave pa je v primerjavi s privilegiranostjo porečja Save pravzaprav izrazito deprivilegirano pri uporabi sredstev vodnega sklada. Boste rekli, ja morda, ampak na Dravi nimate potreb. Ni res! Leto in pol nazaj so kraje ob Dravi prizadele katastrofalne poplave, tisto je bil zadnji rdeči alarm, povzročena gospodarska in človeška škoda, ki je pokazala, da je treba reagirati in poplavno varnost ob reki Dravi popraviti. In ko govorimo o teh sredstvih, bi želel glasovati za, ampak zaradi tega, ker se s tem zakonom nadaljuje neuravnoteženo financiranje iz vodnega sklada, pri čemer se ponovno zapostavlja Drava, kot se pri vprašanju siceršnjega položaja Dravskih elektrarn v slovenski energetiki, pač v tem primeru tega ne morem podpreti.

Poudarjam, tudi minister Bogovič in sedanji minister Židan sta zaključila zgodbo o uporabi kohezije za poplavno varnost ob reki Dravi. Desetine milijonov gre zdaj uspešno v krepitev poplavne varnosti, ampak to pač ni dovolj. Poplavno varnost ob reki Dravi je treba za potrebe ljudi, za varovanje njihovega premoženja pa tudi njihovih življenj urgentno popraviti. Zato mislim, da je takšna rešitev, kot jo predlagate krivična.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Vidi se da je predvolilna mrzlica, da vsak nastopa, kako je treba storiti za svoj okraj in tako naprej, od Andreja, Francija, zdaj že Matevž in tako naprej, zdaj se bo še kdo drug javil.

Eno stvar bom rekel, jaz bom podprl, absolutno, ta zakon, pa ne zato, ker ga je Andrej Vizjak sam vložil, pa bi ga lahko dal v sopodpis Francija in tako naprej, če smo pred enimi tremi

leti skupaj en zakon pisali, ampak ker gre za predvolično mrzlico, to razumem in želim vsem kolegom, da bodo vendarle izvoljeni. Ampak, v Sloveniji se moramo nekaj dogovoriti, ko se spravimo k velikim investicijam, kot je TEŠ, kot so hidroelektrarne, kot bo, upam drugi tir, kot upam, da bo ne vem kaj, še tretja razvojna os. Za božjo voljo, dajmo, preden bomo podpisali prvo pogodbo, poiskati vire financiranja, ki bodo spremljali investicijo od prvega do zadnjega dne, in nadzirati investicije, da se ne bodo vmes nekateri napajali, tako ali drugače, da ne bodo prišli očitki, da se preveč v Sevnici in Krškem gradi. Vse vabim, da naj pridejo pogledati, kaj in kako se gradi iz tega denarja.

Tako bom ta zakon podprl, ker vem, da se bo to nadaljevalo, ker so v Posavju že sklicali izredno sejo, ker se bo delala promocija pri tem, hvala bogu, če bo zaradi tega kakšen poslanec več izvoljen, ampak pomembno je, da dokončamo investicijo, ki predvsem daje energetske samooskrbo tej državi in drugo, protipoplavno varnost za en del Slovenije.

In upam, da bomo kdaj rešili tudi Dravo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Jaz vodji poslanske skupine Matjažu Hanu povem, da ne kandidiram in da ne govorim zaradi tega, ker bi delal EPP, kot mnogi od tistih, ki ste danes tukaj govorili.

Vsi, ki boste pa ta zakon podprli, pa se spomnite, ko bo spet nastala povodenj na Dravi – kdo bo takrat odgovoren? Zakaj ko bodo vode in ujme na drugih vodotokih, takrat se spomnite tega, kako ste glasovali in kako smo razdelili vodni sklad.

Gospe in gospodje, za lokalno infrastrukturo hidroelektrarne Brežice bomo dali iz vodnega sklada, oprostite, 131 milijonov, iz podnebne sklada bomo dali pa 25 milijonov. Ko govorimo o investicijah, potem lahko povemo, da so se investicije enormno povečale, kadar govorimo o tem. Recimo, Boštanj je bil zgrajen za 91 milijonov, kot je bil planiran. Blanca – planiranih 80 milijonov, zgrajena 132, Krško 86 milijonov – 173 milijonov, Brežice 84 milijonov, zgrajena za 276 milijonov. Infrastrukturni objekti so dvakrat, trikrat, štirikrat višji, kot so sami energetske objekti. Vsi energetske objekti na spodnji Savi pravzaprav so obvladljivi. Lokalna infrastruktura pa se draži enormno. Mi tam, gospe in gospodje, delamo 2 tisoč 500 metrov cest, delamo bazene, delamo tribune, delamo seveda vse ostalo, kar je. Zato pravim, ni prav – jaz podpiram, da se gradijo elektrarne na spodnji Savi, podpiram, da se tudi investicijski programi naredijo, ampak ne na ta način, gospe in gospodje, da celotni Sloveniji jemljemo ves razpoložljivi denar za urejanje vodotokov.

Ko boste glasovali za, se spomnite, kdo je odgovoren za to, da so povodnji na Dravi, če

hočete, pa še na drugih vodotokih, da jih ne naštevam. Glasoval bom proti.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospa Renata Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Najlepša hvala.

Sama kot poslanka Državnega zbora celotno obdobje delujem v smeri podpore projektom, ki delujejo v dobrobit razvoja Republike Slovenije. Ne glede na to, da območje spodnje Save ni v Beli krajini, ampak je v Posavju, zagotovo podpiram projekt, katerega je nujno treba dokončati. Mislim, da ljudje v Posavju pričakujejo takšno odločitev Državnega zbora, ki bo v dobrobit prebivalcev. Danes v Posavju, jutri v Savinjsko-šaleški dolini, pojutrišnjem v Beli krajini, kdaj na Koroškem, Primorskem in tako dalje pa vse do Pomurja.

Torej, to spremembo zakona bom podprla in želim si za prihodnje, katerakoli vlada bo, da bo določena vprašanja, ki so bila tudi z naših razprav nekaterih podana, torej tudi vezano na transparentnost, vezano na vire, mogoče kdaj v prihodnosti še bolj dorečena, da ne bo potem dilem, zakaj je kdaj katera vlada ali kateri sklic državnega zbora sprejel takšno in takšno odločitev. Ljudje ob spodnji Savi si zaslužijo, da se ta projekt dokonča in da se dokonča celotna infrastruktura. Predlog bom podprla.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani, za razliko od nekaterih drugih energetskih projektov je imel ta energetske projekt v celoti v začetku zaprto finančno konstrukcijo. Sklad za vode, kot je gospa Kociper povedala, je bil ustanovljen samo zato, da se financira infrastrukturo na spodnji Savi. Sklep vlade Antona Ropa iz leta 2002 govori, da se bodo sredstva Sklada za vode prioriteto namenila za financiranje infrastrukture na spodnji Savi. Kdor tega ne ve, pač ne ve in ni res, spoštovani, da ni bil v začetku tega projekta zagotovljen tudi finančni vir za financiranje infrastrukture. Še več. Sfinancirana infrastruktura preko elektrarn daje ponovno vir za gradnjo infrastrukture, kajti koncesijske dajatve od hidroelektrarn, kajti tudi vodna povračila od hidroelektrarn so namenski vir za financiranje vodne infrastrukture, v nasprotju z blokom 6, spoštovani, ki ni imel zaprte finančne konstrukcije nikoli in še danes ne. Torej to je ena stvar.

Druga stvar je. Investicija se vrši v okviru planiranega, res pa je, da je del povečan zaradi zahtev zlasti Ministrstva za okolje zaradi nadomestnih habitatov in nesrečnih številnih drugih ureditev, ki so posledica zahtev ministrstva, ne pa nikakršne lokalne ali druge ... In večina sredstev se namenja za vodno infrastrukturo, za vodno infrastrukturo, za urejanje vodotokov. Pa še nekaj, projekt ne

pomeni, seveda v energetskega smislu, veliko. To je državni projekt, to ni Vizjakov lokalni projekt, gre za nacionalni projekt, ki ga vse vlade tiščite v svoje programe. To je pomemben protipoplavni projekt, ki bo zaščitil Posavje pred poplavami. To je pomemben projekt za ohranjanje podtalnice na Krško-brežiškem polju, to je pomemben projekt za razvoj kmetijstva, saj omogoča namakanje v tem delu. Skratka in ne nazadnje gre za zagon slovenskega gospodarstva, ki ob tem lahko dela, še posebej lokalnega.

Torej, spoštovani, ta zakon bom podprl iz vseh teh naštetih razlogov.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik.

Tudi mene ne grabi predvolilna mrzlica, ker ne kandidiram, zato ni moja razprava predvolilna, menim pa, da tisti, ki imajo pomisleke pri podprtju tega zakona, lahko pripravijo na hitro po vzoru tega zakona zakon o pogojih za izkoriščanje energetskega potenciala Drave in že čez teden ali 14 dni na izredni seji sprejememo takšen zakon.

Namreč, zakaj? Govorimo o številkah 100, 200 milijonov, mi smo se zadolžili v enem letu za 10 milijard. Če pri naslednji zadolžitvi za 10 milijard izločimo 200 milijonov za izkoriščanje energetskega potenciala Drave, bomo seveda naredili največ. Zato gospoda Frangeža pozivam, hitro naj pripravi zakon, ga vloži v proceduro, preidimo od besed k dejanjem, od besed se ne da živeti. Bom podprl zakon in tudi, če bi prišel o Dravi, bi ga seveda podprl. In upam, da bo prišel. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Havla.

Torej smo pri obrazložitvi glasu in naslednji je gospod Tomaž Liseč. Izvolite.

TOMAŽ LISEČ (PS SDS): Hvala.

Zakaj sploh razglabljam o tem zakonu? Zato, ker očitno Vlada oziroma pristojno ministrstvo, ni naredilo svojega dela. Še več, pristojno ministrstvo ima odklonilno stališče do zakona, Vlada pa mnenja sploh nima.

Najprej glede financ. Letos bo v vodnem skladu ostalo 20 milijonov evrov. Torej pozivam vse tiste, ali na ministrstvih ali poslanci iz določenega okolja, da pripravijo projekte, ne želje, pripravijo projekte in verjamem, da takrat bomo oziroma bodo posavski poslanci podprli tudi tiste projekte. Dejstvo pa je, prej bo dokončana izgradnja verige hidroelektrarn na spodnji Savi, prej bo več denarja tudi za ostale zadeve. Morda premalo omenjamo, da gre za infrastrukturni projekt v času, ko se infrastrukturni projekti ustavljajo, ko gradbeništvo nima dela. Gre za obnovljiv vir energije, majhen delež, ampak tisti, ki spremljate malo evropska poročila glede ekoloških tem, veste, da je tudi

majhen napredek velik napredek. Torej antipod projektom a la TEŠ 6.

Tretjič, gre za protipoplavno zaščito, ki smo jo tudi v Posavju zelo potrebni. Prihajam iz Sevnice in vem, kaj je doživel kolega Franci Bogovič v Krškem, in vem, kaj je doživel kolega Andrej Vizjak v Brežicah, ko smo bili Sevnici zaradi dveh hidroelektrarn že rešeni. Četrto, gre za urejanje vodotokov, tudi Sava ima vodotoke, ne samo Drava in ostale reke, tudi tam je treba urejati vodotoke. Peto, možnost namakanja v kmetijstvu, razvoj turizma; tudi v Posavju smo od kmetijstva zelo odvisni in želimo razvoj turizma. Skratka, več kot več razlogov, da zakon podpremo. Še enkrat pozivam vse tiste, ki govorite o projektih glede vode pri svojih področjih: naredite projekte, podprli jih bomo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Havla tudi vam. Gospod Franc Bogovič bo še obrazložil glas.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Protipoplavno zaščita je zagotovo ena od prvih prioritete, ki jo moramo v Sloveniji izvesti. Eno leto sem bil minister in v tistem času smo določili 61 poplavnih območij, ovrednotili, več kot 600 do 800 milijonov je okvirno ocena, ker je zelo težko naprej točno oceniti vrednost teh projektov. Evropska investicijska banka to podpira. V tem letu smo – sedaj se nadaljuje, kot je dejal gospod Frangež – začeli in se nadaljujejo protipoplavne zaščite na Savinji od Luč preko Celja, Vojnika, Laškega, kakor tudi to, na kar je gospod Ribič opozarjal – vidimo, da uspešno, dva mandata –, tudi območje Dupleka in tega konca, kjer so bile hude poplave. Zavedajmo se, da je bilo v enem škodnem primeru, ko je Drava poplavila, 180 milijonov evrov škode. Tu pa govorimo o teh desetinah milijonov, ki jih vlagamo v protipoplavno zaščito, da se to več ne zgodi.

Ko je bilo toliko besed o treh hidroelektrarnah. Približno 130 milijonov je bila zaščita od Vrhovega pa do Krškega. Sedaj je večji projekt, ker gre za akumulacijo, kjer je treba dvigniti tudi vodo 10 metrov visoko, ker gre tudi za namakanje Krškega polja in podobne zadeve, zato je tudi ta zadnji akumulacijski jez, ki mora imeti volumna za celodnevno obratovanje, toliko večji. Ko govorimo o teh desetinah ali stotinah milijonov, 130 milijonov je manj kot 10 % Termoelektrarne Šoštanj. S tega mesta še enkrat trdim, da je tudi velenjski premost treba izkopati. Tako bi pri takih temah pričakoval malce širši pogled kot vsak na svojo dolino. Znamo tudi drugi tako narediti. Konec koncev se bo mogoče tudi TEŠ zaključil, če bo prišel denar iz posavskega energetskega bazena in bo pomoč na razpolago. Bodimo kolegi in mislimo o Sloveniji in ne vsek o svojem ribniku.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Prehajamo na odločanje o zakonu.

Glasuemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 57, proti 6.

(Za je glasovalo 57.) (Proti 6.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmaje, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Državljsanske liste ima gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa.

O čem danes odločamo? Če bi vprašali vse bančnike tega sveta, ali to zadevo podpirajo ali ne bodo rekli: ne. Vsi bančniki tega sveta bi bili do nezavesti proti, ker zadeva posega v temelje bančništva, to pa je bančna tajnost. In iz tega naslova tudi razumljiva zadržanost Banke Slovenije, Evropske centralne banke, Zveza bančnikov in tako dalje. Vendar bančna tajnost v svetu ni več absolutna in tudi ne sme več biti absolutna. Vse države financirajo propadle banke in pravico imajo davkoplachevalci, da vedo, kaj in komu odplačujejo kredite.

Zato predlagam, da to novelo podpremo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo o zakonu? Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? Ne. V lastnem imenu?

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima Darko Jazbec.

DARKO JAZBEC (ZaAB): Hvala lepa za besedo.

Moram reči, da sem zelo natančno poslušal razpravo tukaj. Moje ugotovitve potem so naslednje. Če je Banka Slovenije proti, ECB ni naklonjena, Združenje bank Slovenije ni naklonjeno: če gre za odstop od sistemske ureditve po zakonu o bančnosti in če je kršeno načelo zaupanja in s tem zmanjšana konkurenčnost, potem dejansko, če bi glasoval za, bi glasoval proti stroki. Delati proti stroki pomeni delati nestrokovno in verjetno to ni v redu za državo. Vpraševal sem se, čemu bi sploh bilo namenjeno, da bi delal nestrokovno. Torej, če bi šlo za element vsečnosti ali pa če bi na osnovi kakšne slabe vesti iz preteklosti v smislu napad je najboljša obramba. Tudi mene ni prepričal najpogosteje slišani argument na razpravi, da davkoplachevalci imajo pravico, da

vedo, kaj so plačali. Saj tudi zdravstveni prispevek je nek obvezen davek, pa to ne pomeni, da sedaj imamo vsi pravico vedeti vse diagnoze vseh pacientov. Zato bom glasoval proti. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Obrazložitev glasu ima še gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa. Saj lahko v imenu poslanske skupine ali v svojem imenu. Obrazložil bom v svojem imenu, bo pa tako zagotovo glasovala celotna poslanska skupina.

Mislím, da spoštujemo bančno tajnost. Ta je izredno pomembna, kot je pomembno tudi to, kar je pred mano rekel kolega – tajnost osebnih podatkov na področju zdravja. Vendar se moramo zavedati, da gre tu za tako imenovane slabe kredite, ki niso bili preneseni na slabo banko, in v tem je problem. Saj ne gre za kredite, ki so normalni, ki se jih normalno odplačuje, s katerimi ni nobenih problemov, temveč gre za tiste zadeve, ki so slabe – že sama beseda pove, kam spadajo. O tem smo mnogo govorili že pri sprejemanju prejšnje novele zakona pred nekaj meseci. Predlog z amandmajem, ki je bil tudi z našim podpisom, je govoril o podobni rešitvi ali enaki rešitvi, ampak očitno takrat kot opozicijski poslanci nismo dobili te priložnosti, da bi Državni zbor sprevidel, da je treba tudi to vnesti v to spremembo zakona. Zato ne glede na to, kdo zdaj predlaga, kdo ne, bomo ta predlog z veseljem podprli in tudi jaz osebno. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik.

Pojem bančna tajnost bi v tem primeru morali zamenjati s pojmom bančna kraja. Namreč, krediti, ki so bili najeti z zavarovanji in so bili najeti s poštenimi nameni za proizvodne in druge dejavnosti, so neproblematični in jih lahko vsi vidijo. Sam sem najel kredit za podjetje oziroma moje podjetje ga je najelo, ta kredit je slab kredit in ga lahko vsi gledajo, ni treba ničesar skrivati, pod nobeno bančno tajnostjo, ker je bil kredit porabljen za namen, za katerega je bil najet. Če pa je nekdo najel 100-milijonski kredit in denarja ni vložil v proizvodnjo, v stroje, v halo, ampak odnesel v davčno ugodno okolje, v tujino na tajni račun, zdaj pa ta kredit ni šel na slabo banko, ampak je ostal na banki, potem pa se ta človek in ti ljudje morajo bati. Vidite, danes ne govorimo o ničemer drugem kot o tem, da morajo biti vsi ljudje in vsa podjetja v enakem položaju. In ta zakon, ta novela zakona to omogoča oziroma s sprejetjem te novele zakona bodo vsa podjetja in vsi ljudje v enakem položaju.

Zato bom za to glasoval in srčno upam, da bo novela zakona tudi sprejeta, v duhu tega, kar govorimo, da smo za pravično in pošteno Slovenijo. Ta zakon omogoča pravično in pošteno Slovenijo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik.

To novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja bom podprl; kot tudi obe poslanski kolegici. V bistvu smo prvo vajo že opravili, vendar neuspešno, v tretjem branju, ko smo obravnavali novelo zakona. Takrat smo, Nova Slovenija, Slovenska demokratska stranka in Slovenska ljudska stranka, vložili amandma v tretjem branju, pa ni bil sprejet. To vajo zdaj ponavljamo in izgleda, da bomo to vajo opravili uspešno.

Seveda, bančna tajnost je osnovni postulat bančništva, toda vrtalci bančne luknje niso bančniki. To novelo zakona bom potrdil, bom glasoval za, tudi in predvsem zato, ker od mene to zahtevajo davkoplačevalci, državljanke in državljani te države. Tudi davčna tajnost je osnovni postulat davčnega sistema neke države. Ampak v Državnem zboru smo sprejeli zakon, da davčne dolžnike pod posebnimi kriteriji objavimo na spletni strani. Ali se je podrl svet? Ne, ni se. Kaj se je zgodilo? Več davka država pobere. To so učinki in pričakujem, da bodo tudi tu za državo dobri učinki, če se bo ta novela zakona uveljavila v polni meri. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo ima gospod Bojan Starman.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo. Tudi jaz bom absolutno ta zakon podprl. Na žalost je to eden od edinih načinov, da se na nek način s kontrolo, ki je ne zna opraviti niti Banka Slovenije niti organi, ki nadzirajo in revidirajo poslovanje v bankah, da to omogočimo ljudem, medijem in tako naprej, da bomo sami nadzirali in videli, kaj se v teh bankah dogaja. Edini inštrument, edini način je transparentnost in javnost nekaterih podatkov, in to tistih podatkov, za katere bomo mi plačevali; državljanom bo izstavljen račun. Ne govorim o vseh, ampak o tistih, ki niso vrnjeni. To nas je do zdaj stalo okrog 10 milijard evrov, ko se je enostavno špekuliralo in povečevalo to bančno luknjo brez kakršnegakoli nadzora in še vedno bi se želeli nekateri skrivati v teh javnih podatkih in delati in mrcvariti po tem našem denarju, tako kot se je do zdaj. Še enkrat: podprl bom.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 41, proti 30.

(Za je glasovalo 41.) (Proti 30.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Poročila o delu Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb za leto 2013.

K predlogu sklepa ni bilo vloženih amandmajev, zato prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Prvič, Državni zbor Republike Slovenije se je seznanil s Poročilom o delu Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb za leto 2013. In drugič, Državni zbor podpira prizadevanja Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, ki jih navaja v ugotovitvah in stališčih ter poziva Vlado, da jih skupaj s pristojnimi službami čim prej realizira. Lahko odločimo o sklepu?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti 17.

(Za je glasovalo 54.) (Proti 17.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 19. junija 2014.

Prehajamo k 1. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek k 1. členu. Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

V razpravi smo pravzaprav že povedali, da smo predlagatelji, torej Poslanska skupina Nove Slovenije in Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, ugotovili, da amandma, ki ga je pisalo Ministrstvo za finance in vložila Poslanska skupina Zavezništvo Alenke Bratušek pravzaprav ne prinaša neke nove dodane vrednosti. Nekako smo se potem v razpravi, kolikor sem pač sledil, vsi s tem strinjali in zato v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije napovedujem, da bomo ta amandma zavrnili in prosim tudi ostale kolegice in kolege, da ne podprete tega amandmaja. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Franc Bogovič. Izvolite.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Kot je kolega Jože dejal, gre za to, da če se ta amandma sprejme, imamo v sami proceduri sprejemanja zaplete in treba na novi seji še enkrat o tem odločiti. Rok trajanja se nam počasi izteka, zato

se bojimo, da bi zaradi tega lahko ta zakon ostal na stranskem tiru, vsi pa smo se strinjali, da je zakon, v katerem se poenostavi poslovanje malim podjetnikom, se pravi espejem, mikro podjetnikom, s pavšalno odločitvijo nekaj, kar je konec koncev veliko pričakovanje podjetništva, na drugi strani pa tudi, kolikor sem doslej razumel, v veliki meri tudi skupna zaveza nas, ki smo tukaj v Državnem zboru, da takšno proceduro izpeljemo. V nadaljevanju bo treba popraviti še Zakon o dohodnini, v tistem zakonu tudi uskladiti ti dve številki s 50 na 100 tisoč in če je potreben takšen popravek, kot je sedaj z amandmajem naveden, predlagam, da se odločimo in da se v novem sestavu takrat vzporedno opravi tudi ta popravek, če je potreben. Kot pa je bilo ugotovljeno, je verjetno ta nejasnost, kaj pomeni zaposlen pri espeju, dokaj jasno prikazan že sedaj v osnovni verziji zakona, zato ni treba sprejeti tega amandmaja. Ne zato, ker bi bili proti amandmaju, ki ga je predlagala Vlada, ampak ker bi v procesnem postopku to lahko onemogočilo sprejetje prepotrebne zakona v tem mandatu. V Slovenski ljudski stranki tudi ne bomo podprli tega amandmaja izključno z razlogom, da bi ga v tem mandatu parlamenta, se pravi, zakon v celoti še sprejeli v tretjem branju.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo o amandmaju. Navzočih 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 38.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 38.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmaju in s tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandma k dopolnjenemu predlogu zakona ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Lahko odločimo o zakonu?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije gospod Jožef Horvat. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala še enkrat, gospod predsednik.

Bom čisto kratek, Poslanska skupina Nove Slovenije kot sopedlagateljica tega zakona bo novelo Zakona o dohodnini podprla. Gre za poslanski zakon, kolegice in kolegi in mislim, da v tem času, ko naš mandat izzveneva, da je prav, da nekaj dobrega naredimo za malo gospodarstvo, ki v Sloveniji predstavlja skoraj 99 % celotnega gospodarstva. Predlagam, da podpremo ta zakon in ne bo nam žal. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, gospod Franc Bogovič. Izvolite.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Dovolite, da tudi kot sopedlagatelj ponovimo ta apel, da za malo gospodarstvo, se pravi za mikro in mala podjetja ter espeje, naredimo ta korak v pravo smer in omogočimo pavšalno odločitev; se pravi, manj birokracije, manj ukvarjanja s papirji, ampak več dela za slovensko obrt in podjetništvo. Prosim za podporo pri tem zakonu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo o zakonu. Navzočih 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 45, proti 11.

(Za je glasovalo 45.) (Proti 11.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženih amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženih amandmajev z dne 19. 6. 2014.

Prehajamo k 1. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek k 1. členu. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik.

Tukaj je pravzaprav zgodba podobna kot pri prejšnjem zakonu o dohodnini. Seveda vse spoštovanje za skrb, za izboljšanje teksta Zavezništva Alenke Bratušek, amandmaje je spisalo Ministrstvo za finance, kot so sami povedali, vendar predlagatelj, torej Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka, ugotavljamo, da ni neke bistvene dodane vrednosti, zato imamo odklonilno stališče do tega amandmaja.

Predlagam, gospod predsednik, če smem v imenu racionalnosti povabiti tudi kolegice in kolege, da zavrremo amandma k 1. členu in prav tako tudi amandma k 3. členu, takrat se ne bom več oglašal. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Pozivanje sicer ni dovoljenje. Želi še kdo obrazložiti glas? Ugotavljam, da ne.

Glasujemo o amandmaju k 1. členu. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 36.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 36.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 3. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek k 3. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo o amandmaju k 3. členu. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 36.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 36.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmajih in s tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili sprejeti, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajeve, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Gre torej za dvojček, zakonodajni dvojček, za pavšaliste, za malo gospodarstvo. Mi bomo ta zakon seveda kot sopredlagatelj skupaj s Slovensko ljudsko stranko podprli. Gre za poslanski zakon, predlagatelj sami ga ne moremo podpreti, zato pričakujemo podporo širšega avditorija in recimo temu, da smo poslanci naredili nekaj dobrega za slovensko gospodarstvo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo o zakonu. Prosim? Obrazložitev glasu, v lastnem imenu.

Gospod Darko Jazbec, izvolite.

DARKO JAZBEC (PS ZaAB): Hvala za besedo.

Gre za dvojček predloga zakona, osebno imam res tu velike dileme, ker s tem, če pritismo za, povzročamo neko neenakost pred zakonom. V praksi bom razložil s primerom. Če je v javnem zavodu nek vrtnar zaposlen, pa zasluži 50 tisoč evrov bruto, pa drugi v drugem javnem zavodu kot outsourcing, pa isto 50 tisoč evrov bruto, se v njunem žepu pozna razlika skoraj 10 tisoč evrov. Torej neenakost pred zakonom je tudi protiustavna.

Drugo, kar je, država dobi manj. Saj je res, da je v času Alenke Bratušek ta država v precej boljši kondiciji, vsi kazalci kažejo na okrevanje, ampak tako zelo dobro pa še vseeno ni, da bi mogoče že kar zdaj nižali davke. Tretje, kar bi želel povedati, ne gre za pravi pavšal. Pravi pavšal imajo, recimo, v Avstriji, kjer to ni vezano na višino dohodka. Tu gre dejansko za nižanje davkov.

Torej, v dilemi sem za to, če glasujem za, potem imam več v svojem žepu in pridobim mogoče kakšen glas potencialnega volivca, če pa glasujem proti, pa je to dobro za državo in

enakost pred zakonom. Zdaj pač se moramo vprašati, kaj smo politiki. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko glasujemo? Prehajamo na odločanje o zakonu.

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti 11.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 11.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 10. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izenačevanju možnosti invalidov, skrajšani postopek.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajeve, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen. Lahko odločimo?

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 75, proti nihče.

(Za je glasovalo 75.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 12. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga deklaracije o ustavnih vidikih izvršitve odločbe Ustavnega sodišča U-I-114/11 z dne 9. 6. 2011, Uradni list Republike Slovenije št. 47/2011, o občini Ankaran.

K dopolnjenemu predlogu deklaracije ni bilo vloženih amandmajeve, zato prehajamo na odločanje o predlogu deklaracije. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa. Spoštovani!

Z odločbo Ustavnega sodišča o ustanovitvi občine Ankaran je bila večkrat kršena Ustava Republike Slovenije. In to dejanje bo zagotovo šlo v ustavnopravno zgodovino kot primer, ki se nikoli ne bi smel in nikoli ne sme zgoditi. S sprejetjem deklaracije lahko poslanke in poslanci dokažemo, da nam gre za načelo delitve oblasti, pravne države in demokratične ljudske oblasti. Predvsem pa, da nam gre za ustavo, ki Državnemu zboru Republike Slovenije daje edinemu v državi pravico in dolžnost, da sprejme in sprejema zakone in ustanavlja občine. Zato pričakujem, da bomo deklaracijo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine narodnih skupnosti gospod Roberto Battelli.

ROBERTO BATTELLI (PS NS): Hvala lepa. Italijanska narodna skupnost je nasprotovala drobitvi Kopra že od vsega začetka, od 1994. leta, torej 20 let vseskozi. Pri tem nismo imeli v mislih samo naših legitimnih interesov, ampak interese širše skupnosti, posebej pa še zaledja, katerega razvojne možnosti so seveda dosti boljše, če se razvije v močni in celoviti koprski občini. Kot povsod v mediteranskem prostoru je zaledje tesno povezano z obalnimi mesti, že odkar je čas nastal. Stoletja in stoletja je temu tako in to označuje kulturo kraja. Seveda, ta element in ta vidik je sestavni del izgradnje harmonične in uspešne lokalne samouprave, kar je predvideno v vseh konvencijah in kar je prisotno tudi v naši zakonodaji in v našem pristopu k tem problemu.

Včeraj smo lahko slišali nekaj v zvezi s tem, kako je vse to nastalo in se razvijalo v nasprotju s takrat veljavno zakonodajo in v nasprotju tudi s sedaj veljavno zakonodajo. Ni kriterijev, ki bi bili, nobeden od kriterijev, ki so obstajali in ki obstajajo, niso izpolnjeni za občino Ankaran. Nobeden! Ustavno sodišče pravi, da obljube pobudnikov o skrbi za položaj Italijanov na območju Ankarana zadoščajo. Sploh ne gre za to. Tam to ni mogoče. Na območju Ankarana ni mogoče izvajati pravic in ni mogoče skrbeti za položaj narodne skupnosti. V tem je problem. Torej, za kaj gre? Gre za to, da se ustvari neko etnično čisto enklavo sredi narodnostno mešanega območja. Za nič drugega! ... /znak za konec razprave/ ... Skratka, to je izjemno nevaren precedens, izjemno nevaren precedens, ki lahko pomeni drobitev Obale na prafaktorje iz špekulativnih interesov: špekulacije z zemljišči, denar iz Luke ... Saj drugih razlogov ni. Deluje nam kot neko grozeče svarilo pred ... Kot v stalizmu. /izklop mikrofona/...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo. Ne! Se opravičujem.
V lastnem imenu mag. Ivan Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik.

Pred časom sem vložil zakon, ki bi naj uredil to področje. Ker pa je bila ocena tistih, ki so prizadeti, da bo z deklaracijo seveda to lažje in učinkoviteje rešiti zadevo, sem zakon umaknil. Deklaracijo v celoti podpiram in trditve, da Državni zbor s tem posega v pristojnost Ustavnega sodišča, ne držijo. Namreč, zakaj ne po mojem mnenju? Ustavno sodišče je Državni zbor že leta 2007 pozval, da uredi to področje, Ustavno sodišče je pozvalo Državni zbor, da uredi to področje z zakonom. Ker pa sta potekla dva sklica državnega zbora in se nič ni zgodilo, je poseglo Ustavno sodišče, samo zato, ker Državni zbor ni ničesar v tej zvezi ukrenil. To je bil razlog za poseg Ustavnega sodišča.

Torej z današnjim sprejetjem deklaracije bo Državni zbor napravil svojo ustavno dolžnost in pravico, da v zvezi z ustanovitvijo občin in ukinitvijo občin sprejme ustrezne sklepe. Samo Državni zbor je za to pristojen in Ustavno sodišče je tudi to Državnemu zboru že pred časom naložilo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Ta točka ali pa ta materija je pa res nekaka farsa v mnogih letih in dejstvo je, da je Ustavno sodišče presekalo neke vrste gordijski vozeli – to kar sem jaz že včeraj rekel. Dejstvo je tudi to, da ta deklaracija ali pa katerakoli deklaracija po našem poslovniku ni zavezujoč dokument, mislim, da za nobenega, in zato si sploh ne predstavljam, zakaj sploh sprejemamo to deklaracijo, čemu bo služila. Mislim, da to, kar sem že včeraj rekel, da imate kot predsednik Državnega zbora v skladu s svojimi pristojnostmi in dolžnostmi dolžnost – mislim, da še vi, ne glede na to, da bodo volitve, ne vem, kdaj je treba razpisati, nimam zdaj v glavi teh rokov, ampak vi ali vaš naslednik – jaz mislim, da vi –, da razpišete lokalne volitve. Mislim, da vam to nalaga zakonodaja ne glede na to, ali bi bila ta deklaracija sprejeta ali ne bi bila sprejeta. Ker kot rečeno, v zvezi s tem so se dogajale čudne zadeve, čudna glasovanja. Ustavno sodišče je to, kot rečeno, presekalo na način, kot je presekalo. Ne vem, kaj prinaša deklaracija, po moje deklaracija ne prinaša enostavno ničesar. Zaradi tega bom glasoval proti tej deklaraciji. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v svojem imenu gospod Roberto Battelli.

ROBERTO BATTELLI (PS NS): Hvala lepa.

Torej, če k tistemu, kar sem prej povedal, prištejemo še eklatantno in vztrajno neupoštevanje dvojezičnosti, kakor tudi vztrajno zanemarjanje, uničevanje in prisvajanje kulturne dediščine kraja, potem dobimo podobo evropske Slovenije, kjer postulati pravne države ne veljajo – ne samo v tem primeru, danes bo šel v zapor šef opozicije, brez materialnih dokazov, na primer, brez enega materialnega dokaza, na primer... /oglašanje iz dvorane/ ... Ampak to je samo eden od primerov, od rop v bankah in tako naprej in tako naprej. Smejte se, ja! Torej, dobimo to podobo. Za nas zagotovo pravna država ne velja, glede na to, kako gredo stvari. Razen, da obstaja nek poslanec v Državnem zboru ali poslanka ali kdorkoli že, ki ga izvolijo pripadniki narodne skupnosti in ki na koncu pomeni samo izgovor za nečednosti, ki jih doživljamo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo o dopolnjenem predlogu deklaracije?

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 17.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 17.)

Ugotavljam, da je dopolnjen predlog deklaracije sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da se Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov dr. Andreja Črnak Meglič. Izvolite.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Prosim vas za podporo temu zakonu, ki je nastal kot poslanski zakon. Predstavlja drugi korak v naslednjem nizu mnogih korakov, ki bodo morali biti storjeni, zato da se oblikuje podporno okolje za razvoj socialnega podjetništva. Namreč, gre za posebno obliko podjetništva, za podjetništvo v javnem interesu, ki se izkazuje s tem, da se izvaja dejavnost, ki jo družba nujno potrebuje, ne z namenom ustvarjanja profita, in s tem omogoča možnost zaposlovanja.

Zato vas prosim, da podobno, kot ste to storili s podporo Zakonu o socialnem podjetništvu, to soglasno storite tudi sedaj in daste dobro popotnico temu zakonu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo?

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 61 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti 1.

(Za je glasovalo 56.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno A 1. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju po nujnem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 20. 6. 2014.

Prehajamo k 6. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek k 6. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 46, proti nihče.

(Za je glasovalo 46.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo glasovanje o amandmaju in drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Ugotavljam, da je Državni zbor v drugi obravnavi sprejel amandma k 6. členu dopolnjenega predloga zakona, in sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k temu členu vložiti amandma. Ugotavljam, da ni priglašenih k razpravi oziroma besedi.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vložnih amandmajev. Obveščam vas tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi, predlog zakona neuskkljen.

Prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo? Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 49, proti nihče.

(Za je glasovalo 49.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

Prehajamo na zaključitev zakonodajnega postopka za predlog zakona, ki ni bil osnova za pripravo dopolnjenega predloga zakona. Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo predlaga Državnemu zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, druga obravnavo, EPA 1997-VI, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložil poslanec mag. Ivan Vogrin, ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Lahko odločimo o tem sklepu?

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 41, proti nihče.

(Za je glasovalo 41.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **11. TOČKO DNEVNEGA REDA, to je na MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.**

Pod točko a prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o spremembah Sklepa o imenovanju predsednikov in podpredsednikov delovnih teles Državnega zbora .**

V skladu s peto alineo šestega odstavka 21. člena Poslovnika Državnega zbora je Kolegij predsednika Državnega zbora na 103. seji 17. 6. 2014 sprejel sklep o spremembah sklepa o določitvi števila mest poslanskih skupin v

delovnih telesih Državnega zbora in o določitvi poslanskih skupin, ki jim pripadajo mesta predsednikov in podpredsednikov delovnih teles Državnega zbora. V skladu s sprejetim sklepom je Poslanska skupina Zaveznštvo Alenke Bratušek sporočila kandidirate za predsednika oziroma podpredsednike delovnih teles Državnega zbora, v katerih je prišlo do sprememb. Predlog sklepa ste prejeli.

Sprašujem, če želi o tem sklepu spregovoriti predstavnik katere poslanske skupine? Ugotavljam, da ne. S tem smo končali predstavitev stališč poslanskih skupin. Sprašujem, če želi besedo kdo od poslank in poslancev? Ugotavljam, da ne.

Zaključujem razpravo in prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o razrešitvi in imenovanju predsednice in podpredsednika Ustavne komisije, predsednice Odbora za gospodarstvo, podpredsednika Odbora za finance in monetarno politiko, podpredsednika Odbora za zunanjo politiko, podpredsednika Odbora za pravosodje in predsednika Odbora za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Pod točko b prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o spremembi Sklepa o izvolitvi predsednika, podpredsednika in članov Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb.**

V skladu s sklepom, ki ga je sprejel Kolegij predsednika Državnega zbora na 103. seji 17. junija 2014, je Poslanska skupina Zaveznštvo Alenke Bratušek sporočila predlog za člana Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb. Predlog sklepa ste prejeli. Sprašujem, če želi kdo besedo v imenu poslanskih skupin? Ne želi. Zaključujem predstavitev stališč poslanskih skupin. Sprašujem, če želi kdo v lastnem imenu besedo? Ugotavljam, da ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o razrešitvi in izvolitvi člana Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb. Ob tem vas obveščam, da bo na podlagi drugega odstavka 10. člena Zakona o parlamentarnem nadzoru obveščevalnih in varnostnih služb sklep sprejet, če bo zanj glasovala večina vseh poslancev, to je 46 ali več. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Pod točko c prehajamo na obravnavo **Poročila k potrditvi izvolitve poslank in poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament.**

Zbor bo pod to točko obravnaval dva predloga sklepov, ki jo je zboru predložila Mandatno-

volilna komisija in sta objavljena na e-klopi. Sprašujem, če želi predstavnik Mandatno-volilne komisije besedo. Ne želi. Želi besedo poročevalka Mandatno-volilne komisije? Ne želi. Želite besedo predstavniki poslanskih skupin? Ne želite. S tem zaključujem predstavitev stališč poslanskih skupin. Želi besedo kdo od poslank in poslancev? Ne želi. Zaključujem razpravo in prehajamo na odločanje.

Prvič, Mandatno-volilna komisija predlaga Državnemu zboru, da na podlagi prvega odstavka 23. člena Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament in 112. člena Polovnika Državnega zbora sprejme naslednji sklep: Potrdi se izvolitev naslednjih poslank in poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament: Franc Bogovič, rojen 2. februarja 1963, stanujoč Koprivnica 39a Krško – lista kandidatov: Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka; Tanja Fajon, rojena 9. maja 1971 stanujoča Novo Polje C VII/31 Ljubljana Polje – lista kandidatov: Socialni demokrati in stranka Evropskih socialistov; Alojz Peterle, rojen 5. 7. 1948, stanujoč Vodovodna 3a, Ljubljana – lista kandidatov: Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka; dr. Igor Šoltes, rojen 22. 8. 1964, stanujoč Viška cesta 23, Ljubljana – lista kandidatov Verjamem! Lista dr. Igorja Šoltesa; Patricija Šulin, rojena 25. 11. 1965, stanujoča Cankarjeva ulica 48, Nova Gorica – lista kandidatov: Slovenske demokratska stranka – SDS; Romana Tomc, rojena 2. 11. 1965, stanujoča Ob dolenjski železnici 144, Ljubljana – lista kandidatov: Slovenska demokratska stranka – SDS; Ivo Vajgl, rojen 3. 3. 1943, stanujoč Cesta Dolomitskega odreda 43, Log-Dragomer – lista kandidatov DeSUS – Demokratska stranka upokojencev Slovenije; Dr. Milan Zver, rojen 25. 5. 1962, stanujoč Janežovski Vrh 37, Janežovski Vrh, lista kandidatov: Slovenska demokratska stranka – SDS.

Glasujemo. Navzočih 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je predlagani sklep sprejet. S sklepom bom seznanil predsednika Evropskega parlamenta.

Ker v skladu z drugim členom Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament poslanec v Evropskem parlamentu ne more biti poslanec v Državnem zboru, Mandatno-volilna komisija predlaga Državnemu zboru, da se na podlagi 9. člena Zakona o poslancih v zvezi z 2. členom Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament in 112. člena Poslovnika Državnega zbora seznaniti z naslednjim sklepom: Ugotovi se, da funkcija poslanca v Evropskem parlamentu ni združljiva s funkcijo poslanca Državnega zbora, zato poslancu Francu Bogoviču in poslanki Romani Tomc z dnem potrditve mandata poslanca oziroma poslanke v Evropskem parlamentu preneha mandat poslanca oziroma poslanke Državnega zbora.

Državno volilno komisijo bom zaprosil, da na podlagi 17. člena Zakona o volitvah v Državni zbor obvesti Državni zbor, katera kandidata z list kandidatov postaneta poslanca za preostanek mandata namesto poslancev, ki jima preneha mandat.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in 70. izredno sejo Državnega zbora. Hvala in nasvidenje.

Seja se je končala 20. junija 2014 ob 14.04.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BATTELLI ROBERTO	75, 102
BEVK, SAMO	35
BOGOVIČ, FRANC	17, 92, 94, 97, 99, 100
BRANISELJ, RIHARD	65, 81, 98
BRULC, MIRKO	55, 80, 88
BRUNSKOLE, RENATA	96

Č

ČEHOVIN, JERKO	65, 71, 73, 77, 83, 84, 86, 89
ČRNAK MEGLIČ, DR. ANDREJA	60, 64, 78, 103

D

DIMIC, IVA	58, 63
------------------	--------

F

FICKO, BRANKO	59
FRANGEŽ, MATEVŽ	12, 92, 95

G

GÖNCZ, DR. LÁSZLÓ	10
GRIMS, MAG. BRANKO	36, 38, 39

H

HAN, MATJAŽ	95
HOČEVAR, MAG. KATARINA	27
HORVAT, JOŽEF	20, 28, 49, 50, 51, 52, 69, 91, 99, 100, 101

J

JAZBEC, DARKO	61, 98, 101
JELUŠIČ, DR. LJUBICA	31, 36, 38, 46
JENKO, MAG. JANA	57
JERIČ, ALJOŠA	50, 52, 53, 56
JEROVŠEK, JOŽEF	90

K

KAVTIČNIK, JOŽEF	12, 72, 101
KLASINC, JANJA	76, 85
KOCIPER, MAŠA	95
KOMAR, POLONCA	56
KOS, SAŠA	80
KOTNIK POROPAT, MARJANA	19, 62, 68, 75, 79
KRIVEC, DANIJEL	26
KURNJEK, BRANKO	56, 61, 86

L

LAH, ZVONKO	54
LAMPE, ALENKA	63
LISEC, TOMAŽ	58, 97

M

MEH, SREČKO	47, 90, 96
MÖDERNDORFER, JANI	14

P

PAVLIŠIČ, MARKO	15, 33, 40, 45, 93
POGAČNIK, MAG. MARKO	30
POTRATA, MAG. MAJDA	40, 70, 77, 85, 88
PRESEČNIK, JAKOB	48, 62, 67, 74, 81, 87, 88, 93, 98, 102

R

RAMŠAK, SONJA	39, 69, 85, 89
---------------------	----------------

S

STARMAN, BOJAN	92, 99
----------------------	--------

Š

ŠEFIC, BOŠTJAN	82
ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	11, 24, 32, 39, 44, 46, 47, 91

T

TANKO, JOŽE	41
-------------------	----

V

VALENČIČ, KRISTINA	66
VIZJAK, MAG. ANDREJ	21, 47, 53, 60, 94, 96
VOGRIN, IVAN	9, 35, 45, 83, 88, 93, 97, 98, 102
VRANIČAR, MATEJA	49, 52

LEGENDA

PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS DL – Poslanska skupina Državljska lista
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
NeP – Nepovezani poslanec